بسم الله الرحمن الرحیم

پردیس فارابی دانشگاه تهران

دانشکده حقوق

رشته کارشناسی ارشد حقوق تجارت بین الملل

پایان نامه کارشناسی ارشد پیوسته

موضوع: مطالعه تطبیقی شیوه های جبران خسارت قراردادی در حقوق ترکیه و کنوانسیون بین المللی بیع کالا

استاد راهنما: دکتر علی رضا باریکلو

دانشجو: احمد ایلتیزار

بهمن ماه ۱۳۹۹

چکیده

کنوانسیون بیع بین المللی کالا که یکی از مهمترین منابع قانونی است که کشورهای مختلف به این کنوانسیون ملحق شده اند. در روند شکل گیری قانون بیع یکنواخت در عرصه های بین المللی و در پروژه های یکسان‌سازی جایگاه مهمی دارد. در روزگار های که به علل گوناگون خطرات متعدی بشر را تهدید می کند و به واسطه عوامل خسارت هایی مختلف به انسان وارد می شود ، حقوق می تواند تا حد زیادی فریادرس باشد. در این پایان نامه جبران های نقض قرارداد از منظر حقوق ترکیه و کنوانسیون بررسی می شود. چون بطور کلی، هر دعوایی که در خصوص نقض قرارداد مطرح می شود یکی از مهمترین مسائلی که عنوان می شود جبران خسارت متعهدله می باشد.

با این حال ، سیستم کنواسیون و به ویژه سیستم جبران خسارت با دلایل متفاوت از قانون ترکیه افزایش می یابد و حاوی گزاره هایی است. این واقعیت که کنواسیون بیع بین الملل و قانون ترکیه در چنین رویکردهایی متفاوت هستند ، ضرورت مقایسه هر دو سیستم را نشان می دهد. اگرچه این مطالعه با هدف مقایسه همه جنبه های سیستم های فوق الذکر صورت نگرفته است ، اما در طرح کلی شباهت ها و اختلافات بین کنواسیون بیع بین الملل و قانون ترکیه از نظر حقوق طرف مقابل در صورت نقض قرارداد بیع توسط یکی از طرفین قرارداد و به ویژه حق مطالبه غرامت منفعت دیده شده است. بنابر این در این پایان نامه راجع به خسارت ناشی از نقض قرار داد و شیوه جبران آن در حقوق ترکیه و کنوانسیون بیع بین المللی کالا (۱۹۸۰ وین) بحث خواهد شد.

واژ های کلیدی: شیوه های جبران خسارت ، نقض قرارداد، حقوق ترکیه، کنوانسیون بیع بین الملل کالا

فهرست اجمالی

مقدمه ۱

بیان مسأله ۳

اهداف ۵

سئوالات ۵

فرضیه ۵

روش تحقیق ٦

ضرروت تحقیق ٦

سابقه ۷

ساختار تحقیق ۹

فصل اول : کلیات ۱۰

مبحث اول: بیع کالا ۱۰

مبحث دوم: نحوه حاکمیت کنوانسیون بیع بین الملل ۱۱

گفتار اول: اعمال مستقیم کنوانسیون بیع بین الملل ۱۱

گفتار دوم: اعمال غیرمستقیم کنوانسیون بیع بین الملل ۱۳

گفتار سوم: محدود کردن کنوانسیون بیع بین الملل توسط طرفین ۱۳

فصل دوم: تعهدات طرفین تحت کنوانسیون بیع بین الملل ۱٦

مبحث اول : تعهدات فروشنده ۱٦

گفتار اول: تحویل کالا ۱٦

گفتار دوم: تعهد تحویل اسناد ۱۷

گفتار سوم: سایر تعهدات توافقي ۱۸

مبحث دوم : لزوم مطابق اجراء با توافق ۱۹

گفتار اول : انطباق اجراء با قرارداد ۱۹

گفتار دوم: انطباق اجراء کنوانسیون بیع بین الملل ۱۹

مبحث سوم: تعهدات خریدار ۲۱
گفتار اول: پرداخت ثمن ۲۲
بند اول : مکان پرداخت..... ۲۵
بند دوم : زمان پرداخت..... ۲۷
گفتار دوم: دریافت کالا..... ۲۸
گفتار سوم: تعهدات توافقی..... ۳۰
فصل سوم: ضمانت اجراهای تعهدات طرفین..... ۳٦
مبحث اول: تحقق نقض..... ۳٦
گفتار اول: نقش نقص در کنوانسیون بیع بین الملل ۳۸
گفتار دوم: شرایط نقض..... ۳۹
مبحث دوم: ضمانت اجراي نقض تعهدات فروشند ٤۳
گفتار اول: تعیین مهلت اضافی برای فروشنده..... ٤٤
گفتار دوم: درخواست اجرای تعهد فروشنده..... ٤٥
گفتار سوم: درخواست کالای جایگزین..... ٤۸
گفتار چهارم: درخواست رفع عیب ٤۹
گفتار پنجم: تقلیل ثمن ٤۹
گفتار ششم: فسخ..... ٥۱
بند اول: نحوه فسخ..... ٥۳
بند دوم: آثار فسخ..... ٥٦
مبحث سوم: ضمانت اجراي تخلفات خریدار ٥۷
گفتار اول: نقض خریدار..... ٥۸
گفتار دوم: حقوق فروشنده..... ٥۸
بند اول: درخواست دریافت ثمن..... ٥۹
بند دوم: استرداد کالا ٦۰
بند سوم: دادن مهلت اضافي..... ٦۱
بند چهارم: فسخ..... ٦۳

گفتار سوم: تعیین ویژگی های کالا ٦٤
مبحث چهارم: درخواست غرامت ٦٦
گفتار اول: وقوع نقض ٦٦
گفتار دوم: ورود ضرر ٦٩
بند اول : خسارت عدم اجرای ٧٣
بند دوم: خسارات تبعي عدم اجرای ٧٤
بند سوم: خسارت مداوم ٧٥
گفتار چهارم: معیار و نحوه پرداخت غرامت ٧٩
بند اول: قاعده خسارت کامل ٧٩
بند دوم: قاعده قابلیت پیش‌بینی ٨١
بند سوم: غرامت پولي ٨٨
مبحث پنجم: حدود مطالبه غرامت ٩١
گفتار اول: انواع مسؤلیت ٩١
بند اول: مسئولیت فعل ناحق ٩١
الف) مسئولیت ناشی از تقصیر ٩١
ب) مسئولیت عدم تقصیر ٩٢
بند دوم: مسئولیت قراردادی ٩٢
بند سوم: غنی سازی بدون دلیل ٩٢
گفتار دوم : عدم کاهش زیان ٩٣
گفتار سوم : توافق بر مبلغ غرامت ٩٥
گفتار چهارم : مانع خارجي ٩٧
بند اول: خارج از کنترل طرف قرارداد ٩٨
بند دوم: غیرقابل پیش بینی ١٠٠
بند سوم: اجتناب ناپذیری ١٠٠
بند چهارم: دشواری غیرعادی ١٠٢
بند پنجم: تخلف زیاندیده ١٠٤

مبحث ششم : رابطه حق مطالبه غرامت با سایر جبرانها ۱۰٤
گفتار اول : مطالبه غرامت و انجام تعهد ۱۰۵
گفتار دوم: مطالبه غرامت و تقلیل ثمن..... ۱۰۵
نتیجه ۱۰۸
منابع ۱۱۱
Abstract ۱۲۲

مقدمه

از نیمه دوم قرن بیستم ، مطالعات یکسان سازی بین المللی در شاخه های اصلی علم حقوق آغاز شده و این پروژه های همچنان ادامه دارد. از طرف دیگر قواعد حاکم بر بیع که یکی از شاخه های حقوقی است که در عرصه های بین المللی در پروژه های یکسان‌سازی جایگاه مهمی دارد. به عنوان مثال ، موفق ترین اقدامات یکسان‌سازی در ۱۱ آوریل ۱۹۸۰ آغاز شد و در نتیجه کنفرانسی که در وین در مقر سازمان ملل برگزار شد (نمایندگان سازمان ملل) توسط نمایندگان ۴۲ کشور کنوانسیون سازمان ملل متحد در قراردادهای بین المللی برای بیع کالا ، به تصویب رسید و این کنوانسیون [۱] از ۱ ژانویه ۱۹۸۸لازم الاجرا شد.

در واقع کنوانسیون از مهمترین قواعدحقوقی است که امروزه در بیع کالاهای بین المللی در بسیار کشور جهان [۲] مورد توجه قرار گرفته است. این سند که توسط اکثر کشورهای حاکم بر تجارت جهانی پذیرفته شده است ، و همچنین این واقعیت که بیع بین المللي کالا است که حاوی قواعد حقوقی اساسی در رابطه با قرارداد بیع است که مرکز اصلی تجارت را تشکیل می دهد .

ویژگی کنوانسیون در این است که اصلی اعمال شده در جهان ، ایجاد[۳] مقرر ات فراگیر در سیستم های *civil law* و ، *common law* است که این دو سیستم بویژه از نظر موانع اجراء ، را گرد هم آورده است و راه را برای استفاده از قواعد یکنواخت در قراردادهای بیع بین المللی در کشورهایی که هر دو سیستم حقوقی کاربرد دارند ، هموار کرده است. لذا بر سیستم های حقوقی بیع منطقه ای و ملی، به ویژه

---

[۱] این مخفف مخفف عنوان کنوانسیون قراردادهای فروش بین المللی کالا است که معادل پیمان سازمان ملل متحد در زمینه قراردادهای فروش بین المللی کالا است و در این مطالعه ترجیح داده می شود زیرا بیشتر برای بیان معاهده در ادبیات بین المللی استفاده می شود.

[۲] تعداد طرفین معاهده براساس داده های رسمی سازمان ملل متحد از ۷ مه سال ۲۰۲۰ ارائه شد. برای لیست کامل کشورهای عضو این پیمان ، مراجعه کنید به .
http://www.uncitral.org/uncitral/fa/uncitral_texts/sale_goods/۱۹۸۰CISG_status.html آنلاین ۰۷.۰۵.۲۰۲۰

[۳] تمایز قانون مشترک حقوقی و قانون مدنی تمایزی است که با توجه به معیارهای منابع حقوق در زمینه حقوق تطبیقی انجام می شود و سیستم های حقوقی کشورها در زمینه حقوق خصوصی با بررسی این تفکیک مورد بررسی قرار می گیرند. این تبعیض بر اساس منبع قانون یا نهادی مشابه در کشوری که پارلمان (کشورهای اروپای قاره ای و آمریکای لاتین از جمله ترکیه) ، سیستم قانون مدنی. پذیرفته شده است که کشورها (ایالات متحده آمریکا ، انگلستان ، کانادا ، هند ، نیوزیلند و استرالیا) سیستم قانون عرفی را در مواردی که تصمیمات قضات و فقه در این زمینه اتخاذ می کنند ، اتخاذ کرده اند. CISGترکیبی از این دو سیستم حقوقی است ، می توان نتیجه گرفت که برای درک بهتر CISG با توجه به اینکه به نیاز مراجعه گاه به گاه به دو سیستم حقوقی است. این تفکیک در هنگام توضیح و مقایسه در مورد قوانین و نهاد ها مربوط به سیستم های حقوقی ذکر شده در مطالعه ، مبنای اصلی قرار گرفت.

کنوانسیون بیع بین الملل اتحادیه اروپا تأثیر گذاشته و در شکل گیری قوانین یکنواخت قابل اجرا در بیع بین المللی کالاها نقش بسزایی داشته است.

در روزگاری که به علل گوناگون خطرات متعددی بشر را تهدید می کند و به واسطه عوامل مختلف خسارت هایی به انسان وارد می شود حقوق می تواند تا حد زیادی فریادرس باشد. خسارت بطور کلی ممکن است مادی یا معنوی باشد و هر کدام از این دو قسم نیز ممکن است ناشی از جرم و شبه جرم و یا ناشی از عدم انجام تعهد (قرارداد) باشد. بنابراین خسارت مادی، معنوی ناشی از جرم که تحت عنوان مسئولیت کیفری از آن یاد می شود خارج از بحث ما خواهد بود و فقط راجع به خسارت ناشی از نقض قرار داد و شیوه جبران آن در حقوق ترکیه و کنوانسیون بیع بین المللی کالا (۱۹۸۰ وین) بحث خواهیم کرد. هرچند قرارداد را می توان تابع اراده طرفین دانست. در نتیجه آن حقوق و تعهدات قراردادی به حاکمیت اراده و خواست متعاقدین باز می گردد. اما این تفسیر، مربوط به زمانی است که اختلاف بین طرفین پیش نیامده است. اما آن گاه که اختلاف پیش می آید و یکی از طرفین، برخلاف تراضی اولیه، حاضر به اجرای تعهدات خود نمی شود. طرف دیگر ناگزیر به قواعد حقوقی تمسک می جوید تا داد از بیدادگر بستاند . می توان در هر قراردادی بروز چنین مرحله ای (ورود خسارت) را تصور کرد. از طرفی در هر مورد که شخص موظف به جبران خسارت دیگری است می گویند در برابر او مسئولیت دارد یا ضامن است، این قاعده عادلانه وجود داشته است که هر کس به دیگری ضرر برساند باید آن را جبران کند. اینجاست که حقوق باید در راستای تحقق عدالت، راهکارهایی را برای جبران خسارت وارده پیش بینی کرده و در اختیار متعهدله قرار دهد. نقض قرارداد غالباً به خسارت طرف دیگر منتهی می گردد و قواعد داخلی و کنوانسیون ها بین المللی، موادی را به راههای جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد اختصاص داده اند.

این مبحث مهم از دید تدوین کنندگان موافقت نامه سازمان ملل متحد در مورد بیع بین المللی کالا مصوب ۱۱ آوریل ۱۹۸۰ نیز دور نیفتاده است. این کنوانسیون که با هدف گرد آوری قوانین متحد الشکل در زمینه بیع بین المللی کالا تدوین شده است در مواد ۷۴ تا ۷۷ راه حلهایی را برای جبران خسارت ارائه کرده است. از آنجا که کشور ترکیه نیز به این کنوانسیون پیوند شده است و به خاطر همین آشنایی با مقررات آن مفید و ضروری است.

در این پایان نامه جبران های نقض قرارداد از منظر حقوق ترکیه و کنوانسیون بررسی می شود. چون بطور کلی، هر دعوایی که در خصوص نقض قرارداد مطرح می شود یکی از مهمترین مسائلی که عنوان می شود جبران خسارت متعهدله می باشد و اهمیت موضوع وقتی روشن می شود که ببینم در هر دعوایی اعم از حقوقی و جزایی مهمترین هدف شخص متضرر از طرح دعوی جبران خسارات وارده می باشد و مسئله جبران خسارت بصورتی است که در تمام دعاوی مطرح است.

حال از آنجائیکه در حقوق داخلی ترکیه اخیراً تغییر و تحولات زیادی در قوانین و مقررات جاری کشور صورت گرفته است و هر روز شاهد تغییر و تحولات جدیدی در این رابطه می باشیم که مسئله جبران خسارت نیز از این تغییر و تحولات در امان نبوده است و نظرات و رویه های مختلفی در این خصوص مانند مسائلی همچون خسارت تأخیر تأدیه ، عدم النفع ، بهره وغیره اتخاذ گردیده است . لذا این تحقیق بر آنست که بررسی جامعی در خصوص جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد در حقوق ترکیه بعمل آورد و در ضمن از آنجائیکه هم اکنون با توسعه روز افزون تجارت بین المللی و نیاز کشورها به پاسخگوئی به شرایط نوین ناشی از گسترش روابط حقوقی بین المللی که جامعه جهانی را بسوی تدوین مقررات یکپارچه ای که نوید بخش سرعت ، سهولت ، تقویت روابط تجاری بین المللی باشد به حرکت در آورده است که جمهوری ترکیه نیز با توجه به برنامه های توسعه اقتصادی خویش بناچار باید بنوعی خود را با این حرکت هماهنگ نماید و در غیر این صورت آثار و عواقب نامطلوبی خصوصاً از لحاظ اقتصادی برای جمهوری ترکیه ببار خواهد آمد.

بنابراین اگر قراردادی بنا به عللی از ناحیه یکی از طرفین نقض گردد ممکن است به طرف دیگر خساراتی وارد آید که در جهت جبران خسارات وارده متعهدله اقدام به طرح دعوی می نماید. از این جهت مقررات کنوانسیون بیع بین الملل ۱۹۸۰ وین جهت مقایسه با مقررات ترکیه در نظر گرفته شده است که این کنوانسیون نتیجه و ثمره ی نیم قرن تلاش اندیشمندان و حقوق دانهای کشورهای مختلف با سیستمهای حقوقی مختلف از تمام جهان می باشد . لذا بیانگر ممکن الحصول ترین راه حلها برای جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد در جامعه بین المللی می باشد. از آنجائیکه قراردادهای بیع بین المللی شامل اکثر ویژگیهای موجود در عقود و معاملات دیگر می باشد پس می توان گفت این کنوانسیون در سطح بین المللی خیر الموجودین می باشد چون در سطح بین المللی نباید دنبال کاملترین قانون بود. بلکه باید دنبال ممکن الحصول ترین و مقبول ترین قوانین و مقررات بود که این کنوانسیون در سطح بین المللی دارای این خصوصیات می باشد و ترکیه به این کنوانسیون محلق شده است . بنابراین کلیه تشریفات انجام شده در قانون داخلی برای تبدیل شدن ترکیه به کشورهای پیمان قرارداد را انجام داده است. کنواسیون طبق ماده ۲/۹۹ معاهده از نظر گواهینامه های شرکت از ۱ آگوست ۲۰۱۰ در اولین روز ماه پس از اجرایی شدن دوازده ماه در ترکیه به سپرده گذاری شده است. بنابراین ، کنواسیون ، از نظر بیع بین المللی کالاهایی که دارای اوراق بهادار از عناصر خارجی هستند ، در ترکیه کاربردهایی پیدا کرده و به بخشی از قانون بیع ترکیه تبدیل شده است. اگرچه هدف اصلی این مطالعه بررسی دقیق حق طرفین قرارداد برای مطالبه غرامت در سیستم کنواسیون است ، اما دستیابی به این هدف و درک بهتر حق طرفین قرارداد برای مطالبه غرامت ، اولاً زمینه تنظیم و عمل کنواسیون بیع بین الملل و سپس این فروشنده را ملزم به رسیدگی به تعهدات متعهد به موجب کنواسیون بیع بین الملل و در نهایت نقض این تعهدات می کند.

بیان مسأله

یکی از موضوعاتی که در حوزه حقوق خصوصی مطرح می گدردد ، ضرر و شیوه هدای جبران آن است. مسلم است هرگاه ضرر وارد شد باید جبران گردد ضرر یا خسارت ممکن است مادی ، معنوی باشد و این دو

از لحاظ ماهیت با هم متفاوت هستند و هر یک نیز اشکال مختلفی دارندد از طرفی شیوه های جبران آنها نیز یکسان نیستند.

نتایج تحقیق نشان می دهد که ضرر و خسارت ممکن است مادی باشد یا معنوی وگاهی هردو جنبه را داراست. افزون بر این دو روش کلدی برای جبران خسارت وجود دارد یکی جبران عینی و دیگری جبران بدلی ، که هر یک از این دو شیوه اشکال مختلفی دارد و در حقوق کنواسیون بینالمللی بیع کالا و حقوق ترکیه نیز شیوه های مزبور پذیرفته شده اند.

در حقوق کنواسیون بینالمللی بیع کالا خسارت به سه نوع خسارت مادی و خسارت معنوی و خسارات عدم النفع تقسیم بندی شده است و به تبع آن نیز شیوه های جبران خسارت نیز تحت عنوان اجرای کامل ، دادن وقت اضافی و فسخ قرارداد و حق مطالبه غرامت برای فروشنده و برای خریدار نیز حق مطالبه اجراء (از جمله تعمیر و جایگزینی کالا) ، درخواست تقلیل ثمن و فسخ قرارداد و حق مطالبه غرامت تنظیم شده است.

در حقوق ترکیه نیز در یک دسته بندی کلی خسارت به سه نوع خسارت مادی و خسارت معنوی و خسارات جسمانی تقسیم بندی شده است و به تبع آن نیز شیوه های جبران خسارت نیز تحت عنوان "تضمینات" در حقوق ترکیه متناسب با دسته بندی فوق ، تضمینات یا جبران خسارت مادی و تضمینات معنوی مورد بحث واقع شده و جایگاه حقوقی جبران خسارت در دو شیوه مادی و معنوی در دسته بندیهای زیر پیش بینی شده است :

در حقوق ترکیه مسئولیت در دو دستهبندی کلی مسئولیت شبه جرم و مسئولیت قدراردادی در قانون تعهدات ترکیه مدنظر قانونگذار بوده است مسئولیت شبه جرم از انحالل تعهدات ناشی از قوانین عینی و انتزاعی (مجرد) تحمیل شده به اشخاص نشات می گیرد. به عبارت ساده تر وقتی تعهدات نشات گرفته از قوانین عینی و انتزاعی نادیده گرفته شده و یا نقض می شود ، موضوع مسئولیت شبه جرم در حقوق ترکیه خود را نمایان می سازد که نقش عنصر خالف قانون را در تبیین این نوع از مسئولیت بیان می کند حال آنکه در مقابل این نوع از مسئولیت ، اساس و پایه مسدئولیت ناشی از قدرارداد ، نه نقض قوانین بلکه نقض تعهدات طرفین است و در این میان ، تعهد ، تنها رابطه تعهدآور میان دو طرف قرارداد است که درآن متعهد ، مسئولیت ایفای تعهدات و در صورت عدم ایفا، مسئولیت جبران خسارات ناشی از آن را برعهده دارد.

در حقوق کشور ترکیه موضوع شیوه های جبران خسارت در نقض قرارداد نیز پیش بینی و متناسب با وجوه مختلف موضوع برای حفظ حقوق زیان دیده از خسارات ناشی از نقض قرارداد شیوه های خاصی درنظر گرفته شده است که در این تحقیق با بررسی شیوه های جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد در کنوانسیون بیع بینالمللی و حقوق ترکیه پرداخته و به این سوال پاسخ خواهیم داد که در حقوق این دو سیستم کنوانسیون وین و ترکیه در موضوع شیوه های جبران خسارت در نقض قرارداد چه مقرراتی پیش بینی شده و موضوع مورد بحث در حقوق کنوانسیون وین و ترکیه از چه جایگاهی برخوردار است.

اهداف

کنواسیون بیع بین الملل متنی است که شامل قواعد حقوق اساسی است که به بخشی از قوانین داخلی کشورهای متعاهد تبدیل شده است. در این زمینه ، به دلیل لازم الاجرا شدن کنواسیون بیع بین الملل از نظر مفاد پیمان ، ترکیه توسط دادگستری ترکیه اجباری شده است. با این حال ، سیستم کنواسیون و به ویژه سیستم جبران خسارت با دلایل متفاوت از قانون ترکیه افزایش می یابد و حاوی گزاره هایی است. این واقعیت که کنواسیون بیع بین الملل و قانون ترکیه در چنین رویکردهایی متفاوت هستند ، ضرورت مقایسه هر دو سیستم را نشان می دهد.

اگرچه این مطالعه با هدف مقایسه همه جنبه های سیستم های فوق الذکر صورت نگرفته است ، اما در طرح کلی شباهت ها و اختلافات بین کنواسیون بیع بین الملل و قانون ترکیه از نظر حقوق طرف مقابل در صورت نقض قرارداد بیع توسط یکی از طرفین قرارداد و به ویژه حق مطالبه غرامت منفعت دیده شده است. فصل سوم مطالعه ویژه این هدف است.

سئوالات

سؤالات اصلی

۱. . مطابق کنوانسیون و حقوق ترکیه چه نوع خسارت قراردادی قابل مطالبه است و در این زمینه چه شباهتها و تفاوتهایی وجود دارد ؟

سؤالات فرعیی

۱. در زمینه خسارت های قابل مطالبه بویژه از لحاظ عدم النفع چه شباهتها و تفاوتهایی بین کنوانسیون و حقوق ترکیه وجود دارد ؟

۲. موارد معافیت از مسئولیت کدام است و وجوه شباهت و تفاوت کنوانسیون و حقوق ترکیه در این زمینه کدام است ؟

۳. معیار کنوانسیون در زمینه ارزیابی خسارت چیست و آیا حقوق ترکیه در این زمینه حکم مشابهی دارد ؟

فرضیه

خسارت های قابل مطالبه عبارتند ازخسارت مثبت ، خسارت منفی ،خسارت ناشی از عدم اجرا ، خسارت فرعی ، خسارت تبعی ، عدم النفع و مطالبه خسارت غیر مالی است. در این زمینه بین کنوانسیون و حقوق ترکیه شباهت وجود دارد و از لحاظ عدم النفع هم این قانون در قوانین ترکیه مثل

کنواسیون بیع بین لمللی به تصویب رسیده است. در حقوق ترکیه نیز مانند کنوانسیون خسارت مادی و عدم النفع را پذیرفته و علاوه بر این خسارت معنوی هم تنظیم شده است.

سببیت بین نقض عهد ورود ضرر ، در این زمینه نیز بین کنوانسیون و حقوق ترکیه شباهت وجود دارد. با این حال در برخی فروع مثل بعضی از اوصاف ضرر قابل جبران ، تفاوتهایی بین حقوق ترکیه و کنوانسیون دیده می شود .

موارد معافیت از مسئولیت را می توان به سه دسته تقسیم کرد: موردی که زیان دیده خود باعث ورود ضرر می شود ، زمانیکه عدم اقدام زیاندیده در پیشگیری از خسارت ، رابطه سبیت بین ورود ضرر و نقض عهد را از بین می برد و زمانی که قوه قاهره مانع از انجام تعهد می شود. در این زمینه از نظر اصول کلی ، بین کنوانسیون و حقوق ترکیه مطابقت وجود دارد با این حال پاره ای از تفاوتها نیز دیده می شود .

کنوانسیون در مورد نحوه ارزیابی خسارت فقط به بیان حکم در حالتی پرداخته که قرارداد از سوی زیاندیده فسخ می شود . معامله جانشین در اینحالت بر این اساس که زیاندیده ، اقدام به انعقاد بنماید یا نه ، نحوه ارزیابی خسارت متفاوت خواهد بود ، در این زمینه حقوق ترکیه فاقد حکم است اما از آنجا که شیوه ارزیابی خسارت در حقوق ترکیه در اختیار قاضی است ، او می تواندبا توجه به اختیار خود ملاکهای مقرر در کنوانسیون را به عنوان شیوه ای برای ارزیابی خسارت به کار گیرد .

روش تحقیق

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات تحقیق/ به صورت توصیفی-تحلیلی است از لحاظجمع اوری اطلاعات از نوع کتابخانه ای و با مراجعه به کتب و مقالات موجود اطلاعات لازم جمع اوری شده است. مراحل و روش تحقیق با بررسی کتب و منابع حقوق به مطالعه و تحقیق و پژوهش پرداخته شده است و با تجزیه و تحلیل است و رسیدن به اطلاعات **جبران خسارت توسط طرفین در صورت نقض قرارداد** دراسناد بین المللی مجله و مقلات مختلف بویژه زبان انگلیسی و ترکی جستو جوشده و به فارسی ترجمه شده است و از این مجله و مقالات به کار برده شدهاست.

ضرروت تحقیق

این یک واقعیت انکارناپذیر است که مطالعات دانشگاهی بی شماری در مورد سیستم کنواسیون بیع بین الملل انجام شده است ، که بیش از بیست سال نقش مهمی در قانون بیع بین المللی داشته است. امروزه ،

مطالعات فراوان دانشگاهی در زمینه های بین المللی مرتبط با کنواسیون بیع بین الملل منجر به تدوین یک دکترین بین المللی مستقل در این زمینه شده است. در این زمینه ، باید توجه داشت که با مفهوم "دکترین" مورد استفاده در مطالعه ، نظرات مطرح شده توسط دانشگاهیان در کشورهای مختلف در مورد کنواسیون منظور شده است. علاوه بر دیدگاه ها و رویکردهای اتخاذ شده توسط "دکترین" مورد استفاده در نوشتن مطالعه ، تصمیمات دادگاه ها و داوران کشورهای مختلف در مورد اجرای کنواسیون از اهمیت برخوردار است. به همین ترتیب ، این واقعیت که کنواسیون براساس تقریباً ۲۵۰۰ تصمیم گزارش شده مقامات قضایی در کشورهای مختلف تاکنون اجرا شده است ، اهمیت کنواسیون بیع بین الملل را در صحنه بین الملل اثبات می کند و بررسی این تصمیمات قضایی از نظر موضوع مطالعه ضروری است. به خاطر همنین از این تصمیمات قضایی هم استفاده می شود.

سابقه

سابقه موضوع جبران خسارت ناشی از نقض قرارداد در حقوق ترکیه و بلکه در کلیه نظامهای حقوقی به همان اولین دعاوی که در خصوص نقض تعهدات بین انسانها مطرح گردیده است برمی گردد ، در حقوق ترکیه در قوانین موضوعه موجود از جمله قانون مدنی ، قانون مسئولیت مدنی ، آئین دادرسی مدنی و غیره از همان ابتدا به این مسئله توجه شده است و در این رابطه مقرراتی وضع گردیده است .این یک واقعیت غیرقابل انکار است که مطالعات آکادمیک متعددی در مورد کنوانسیون بیع بین المللی سیستم انجام شده است ، که بیش از بیست سال در قانون فروش بین المللی نقش مهمی داشته است .امروزه ، بسیاری از مطالعات دانشگاهی مربوطبه کنوانسیون بیع بین المللی منجر به ایجاد یک دکترین بین المللی مستقل در این زمینه شده است .

علاوه بر نظرات و رویکردهای اتخاذ شده توسط" دکترین "که در نگارش مطالعه بهرهمند بوده است ، تصمیمات گرفته شده توسط دادگاهها و قضات کشورهای مختلف در مورد عمل کنوانسیون بیع بین المللی از جایگاه مهمی برخوردار است. در رابطه با قوانین ترکیه مقالات و مطالعات دانشگاهی زیادی درباره کنوانسیون بیع بین المللی وجود دارد. به عنوان مثال:

۱. **Özge Ceylan** در پایانامه خود **Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Birleşmiş Milletler (Viyana) Antlaşması Uyarınca Sözleşmenin İhlali Halinde Alıcının Hakları**

در نقض قرارداد به حقوق خریدار اشاره کرده است.در این پایانامه در محدوده کنوانسیون بیع بین الملل ، تعهدات فروشنده ناشی از قرارداد بین المللی فروش کالا و دامنه ادعاهایی که خریدار می تواند در صورت نقض هر یک از این تعهدات مطرح کند ، آشکار می شود. در این زمینه ، هدف از مطالعه تعیین دامنه و حدود مقررات مربوط به حمایت از خریدار در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده است ، که بدون شک قوی ترین قسمت قرارداد فروش است. علاوه بر این در همین پایانامه مقررات اصولUNIDROIT (PICC) و اصول حقوق قرارداد اروپا (PECL) مورد بحث شده است.

۲. **Yavuz Dayıoğlu** در پایانامه خود **CISG Uygulamasında Sözleşmenin İhlali Halinde Alıcının Hakları ve Özellikle Alıcının Tazminat Talep Etme Hakkı** در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده به درخواست غرامت اشاره شده است و مفهوم نقض بطور مفصل در نظر گرفته شده است. نقض قرارداد فقط از لحاظ فروشنده مورد بحث شده و و درخواست خریداراشاره شده است.

۳. Prof. Dr. Zafer Zeytin هم در کتاب Milletlerarası Mal Satım Sözleşmeleri Hukuku CISG –Ankara ۲۰۱۹نوشته شده است که این کتاب هم توست راجع به اطلاعات عمومی مربوط بهCISG در نظر گرفته است و راجع به این موضوع کتبو پایان نامه های دیگر هم هست که از لحاظ در نظر گرفتن موضوع به همدیگر شان نزدیک می باشند. Zafer Zeytin در این کتاب بر قراری قرارداد ، در کنونسیون بیع بینالملل تعهدات فروشنده و خریدار ، حقوق فروشنده و خریدار، انتقال خسارت و نتیجه فسخ قرارداد مورد بحث شده است.

٤. Dr. Süleyman Yılmaz در کتاب خود CISG Uyarınca Sözleşmenin İhlali Halinde Alıcının Hakları از سه فصل تشکیل شده است. در فصل اول کنوانسیون بیع بینالملل بویژه قرارداد های که شامل این کنوانسیون است مورد بحث شده و در فصل دوم در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده حقوق خریدار در نظر گرفته شده است. در آحرین فصل نیز موضوع غرامت از لحاظ جهت های متفاوت بر رسی شده است.

٥. Erhan Kanışlı در کتاب خود CISG Uyarınca Alıcının Yükümlülükleri ve Sözleşmeye Aykırılık Halinde Satıcının Hakları از چهار فصل تشکیل شده است. در فصل اول اعمال کنوانسیون بیع بینالملل مورد بحث شده و در فصل دوم تعهدات خریدار در نظر گرفته شده است. در فضل شوم و چهارم نیز نتایج نقض قرارداد توسط خریدار و مقاسیه با حقوق ترکیه بررسی شده است.

۶. **Yeşim Atamer** در کتاب خود Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (Cisg) بعضی مقالات که راجع به Cisg نوشته شده توسط حقوق دانان داخلی و خارجی آورده است. به عنوان مثال توسط Loukas Mistelis از لحاظ مکان زمان و شخص اعمالCisg ، توسط Franco Ferrari مسعله مربوط به پر کردن خالی و تفسیر در Cisg ، توسط Ingeborg Schwenzer/Florian Mohs بر قراری قراراد ، توسط Ercüment Erdem

تعهد تحویل کالا و اسناد فروشنده ، توسط Michael Bridge بر اساس Cisg انتقال خسارت ، توسط Peter Huber درصورت عدم مطابقت و نقض قرارداد حقوق خریدار در Cisg ، توسط Ulrich Magnus بر اساس Cisg جبران خسارت ، بهره و معافیت از مسؤلیت نوشته شده است. کتاب نوسنده هم نگاه به سیستم موانع اجرا Cisg در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده که این کتاب راجع به Cisg شامل اطلاعات کلی می باشد و برای تحقیق کنندهگان در زبان ترکی منابع مهم محسوب می شود.

با این حال ،در همه این کتب و پایان نامه ها در صورت نقض این کنوانسیون بین المللی ، هیچ اطلاعات مفصلی وجود ندارد که طرفین را روشن کند و تعهدات خود را در قبال جبران خسارات وارد کند. ما همچنین مجبور شدیم که این کار را مورد بررسی قرار دهیم .چون برای این بررسی چند تا دلایل بروز می شود:

اولا همه این اطلاعات را در کنوانسیون در مورد تعهدات طرفین به صورت مفصل به این مطلب پرداخت نشده است . ثانیا وقتی قرارداد توسط یکی از طرفین نقض می شود حقوق متضرر باید مشخصشود که حقوق خود را از دست ندهد .ولی دکترین ترکیه این موضوع هم مفصلواجمالی در این کنوانسیون در نظر گرفته نشده است. ثالثا در صورت درخواست جبران خسارت روش این مطلب به صورت کافی بیان نشده است.

ساختار تحقیق

این پایان نامه از سه فصل تشکیل شده است. در فصل اول بیع کالا، تنظیم کاربرد کنواسیون بیع بین الملل و اعمال کنوانسیون بیع بین المللی نوشته شده است.

در فصل دوم ، تعهدات طرفین تحت کنوانسیون بیع بین الملل اشاره شده و هم از لحاظ فروشنده و هم از لحاظ خریدار توضیح شده است.

در قسمت سوم ، ضمانت اجراهای تعهدات طرفین مورد بحث است. در این فصل موضوعات تحقق نقض ، ضمانت اجرای نقض تعهدات فروشنده ، ضمانت اجرای تخلفات خریدار ، درخواست غرامت ، حدود مطالبه غرامت ، رابطه حق مطالبه غرامت با سایر جبرانها در نظر گرفته شده است.

فصل اول : کلیات

ابندا لازم است به قلمرو اعمال کنوانسیون و نیز شرایط حاکمیت آن بر قرارداد بیع به طور اختصار اشاره شود. لذا در این فصل تحت عنوان کلیات به این موضوعات اشاره می شود.

مبحث اول: بیع کالا

همانطور که در ماده ۱ کنوانسیون بیع بین الملل بیان شد ، کنوانسیون بیع بین الملل در "قراردادهای بیع کالا" اعمال می شود. تعریفی از کالاهای مشمول قراردادهای بیع که کنوانسیون بیع بین الملل حوزه کاربرد را پیدا خواهد کرد ، در متن پیمان آورده نشده است. با این وجود ، در ماده ۲ کنوانسیون بیع بین الملل ، انواع کالاهایی که از حوزه کاربرد پیمان خارج شده اند ، به وضوح بیان شده است. کالاهای قابل بیع که در حوزه کنوانسیون بیع بین الملل ارزیابی می شوند کالاهای منقول هستند. اصطلاح "کالا" به کالاهای منقولی گفته می شود که حجم مشخصی داشته و در زمان اجرای قرارداد قابل حمل باشند.[۱] بنابراین ، قرارداد بیع املاک یا حقوق مالکیت معنوی ، حق ثبت اختراع ، مجوزها یا علائم تجاری خارج از محدوده کاربرد پیمان است [۲]. علاوه بر این ، کنوانسیون بیع بین الملل در ماده ۲ ، بند d شرط کرده است که بیع اوراق بهادار (به ویژه سهام ، اوراق قرضه) ، اسکناس ، پول ، کشتی ، قایق [۳] ، وسایل نقلیه کوسن هوا یا هواپیما و انرژی الکتریکی به صراحت از محدوده کاربرد پیمان خارج می شود.

تعریف قرارداد بیع که مفاد عهدنامه بر آن اعمال خواهد شد در متن کنوانسیون بیع بین الملل ارائه نشده است. با این حال ، به ویژه با توجه به مفاد ماده ۳۰ و ماده ۵۳ کنوانسیون بیع بین الملل ؛ توسط یک طرف (فروشنده) برای تحویل کالا ، صدور اسناد در مورد کالا و تصرف در کالا طرف دیگر (خریدار) را می توان قراردادی تعریف کرد که در آن موظف به پرداخت پول و دریافت کالا است.[۴]

---

[۱] Roland Loewe, The Sphere of Application of the UN Sales Convention, Presentation at the ۱۹۹۷ Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot on the CISG, Pace International Law Review, Vol. X (۱۹۹۸), s. ۸۰.

[۲] Loewe, s. ۸۲.

[۳] در مورد ایجاد تمایز با در نظر گرفتن اندازه و هدف استفاده از نظر کشتی ، مراجعه کنید به.

Ali Gümrah Toker, ۱۱ Nisan ۱۹۸۰ Tarihli Milletlerarası Mal Satımlarına ilişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin (Viyana Sözleşmesi) Uygulama Alanı, Ankara ۲۰۰۵, s. ۹٤.

[۴] Schlechtriem/Schwenzer/*Schlechtriem*, Art. ۱ para. ۱٤; Joseph Lookofsky, Understanding the CISG, Third (Worldwide) Edition, Copenhagen ۲۰۰۸, s. ۱۷.

قراردادهای بیع کالاهایی که طبق ماده ۱/۳ کنوانسیون بیع بین الملل ساخته یا تولید می شوند به عنوان یک قاعده به عنوان قراردادهای بیع در نظر گرفته می شوند. اما ، برای اینکه چنین قراردادهایی تحت کنوانسیون بیع بین الملل به عنوان قرارداد بیع در نظر گرفته شوند ، طرف سفارش دهنده کالا (خریدار) نباید قسمت اساسی (substantial part) مواد مورد نیاز برای تولید یا تولید را تهیه کرده باشد.[۱]

بنابراین، مقررات کنوانسیون بیع بین الملل در قراردادهای مختلط که در آن عمل تأمین کننده کالا عمدتاً تأمین نیروی کار یا سایر خدمات مطابق با ماده ۲/۳ کنوانسیون بیع بین الملل است ، اعمال نمی شود. علاوه بر این ، مطابق ماده ۲ کنوانسیون بیع بین الملل ، بیع کالاها برای نیازهای شخصی یا خانوادگی یا نیازهای خانگی (بیع مصرف کننده) [۲] ، حراج و بیع حاصل از اجرای قانون یا سایر قوانین نیز به صراحت از شمول کاربرد پیمان خارج می شوند. در این سند به طور کلی پذیرفته شده است که کنوانسیون بیع بین الملل در قراردادهایی مانند داد و ستد [۳] که یکی از طرفین در ازای کالا بدهکار است ، قراردادهای خدماتی که حاوی عنصر بیع نیستند یا قراردادهای چارچوبی که نیاز به انعقاد قرارداد بیع منفرد در آینده دارد ، مانند قراردادهای حق رای دادن یا توزیع ، اعمال نخواهد شد. [۴]

مبحث دوم: نحوه حاکمیت کنوانسیون بیع بین الملل

کنوانسیون بیع بین الملل ممکن است به دو نحو مستقیم و غیرمستقیم بر قراردادی حاکم شود که هر کدام از این دو جداگانه بررسی می شود.

گفتار اول: اعمال مستقیم کنوانسیون بیع بین الملل

---

[۱] برای اطلاعات دقیق ، مراجعه کنید به

Toker, s. ۹۷ vd.; Bettina Heiderhoff, CISG'ın Uygulama Alanı: Konu Bakımından, Milletlerarası Satım Hukuku: Milletler arası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (CISG), Editör: Yeşim M. Atamer, ۱. Baskı, İstanbul, Haziran ۲۰۰۸, s. ۲۵ vd.

[۲] از جمله دلایل اصلی خارج شدن فروش مصرف کننده از محدودهCISG ، این ایده وجود دارد که

فروش مصرف کننده توسط قوانینی تنظیم می شود که در بسیاری از کشورها به عنوان نظم عمومی در نظر گرفته می شود و فروش مشتری اغلب ماهیت بین المللی نخواهد داشت. مراجعه کنید به

Ercüment Erdem: Uluslararası Mal Satışlarında ۱۱ Nisan ۱۹۸۰ tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin Uygulama Alanı, İzmir Barosu Dergisi ٥٤, ۱۹۸۹/۱, s. ۹٤.

[۳] Schlechtriem, *Uniform Sales Law*, s. ۲٤.

[٤] Lookofsky, *Understanding the CISG*, s. ۱۸; Loewe, s. ۸۷; OLG Koblenz, ۱۷.۰۹.۱۹۹۳, CISG-Online N. ۲۸۱:

با این حال ، قراردادهای فروش منفرد منعقد شده در چارچوب توافق نامه های توزیع کالا مشمول CISG خواهد بود .

پیش شرط صلاحیت قرارداد بیع کنوانسیون بیع بین الملل مطابق ماده ۱/۱-الف به عنوان بین المللی این است که محل کار در دو کشور مختلف متعاهد واقع شود. اگر طرف های متعاهد در کشورهای مختلف متعاهد مستقر باشند ، مفاد پیمان به طور خودکار (مستقیم) اعمال می شود در این مرحله ، تابعیت طرفین اعم از اینکه تاجر باشند یا قرارداد از نوع تجاری یا معمولی باشد ، مورد توجه قرار نخواهد گرفت.[۱] مفهوم تعریف نشده است. با این حال ، در دکترین کنوانسیون بیع بین الملل محل کاردر متن پذیرفته شده است که مکانی که طرف قرارداد به طور منظم فعالیت های حرفه ای خود را انجام می دهد و عمدتا محل کار است.[۲] لازم نیست این مکان یک مرکز تجاری باشد.[۳]

اگر یکی از طرفین بیش از یک محل کار داشته باشد ، محل کنوانسیون بیع بین الملل کار در ارتباط نزدیک با قرارداد و اجرا بر اساس ماده۱۰ بندالف برای تعیین کشور محل کار در نظر گرفته می شود. با این حال ، ماده ۱۰ به وضوح بیان می کند که مواردی که طرفین در جریان برقراری قرارداد می دانند و

در نظر می گیرند ، در تعیین نزدیکترین تجارت ارتباطی در نظر گرفته خواهد شد.[۴] برقراری قرارداد در تعیین محل کار طرفین اساس خواهد بود.

کنوانسیون بیع بین الملل علاوه بر این مطابق ماده ۲/ ۱مفاد پیمان حتی اگر محل کار طرفین در کشورهای مختلف متعاهد واقع شده باشد ، اعمال نخواهد شد ، مگر اینکه از قرارداد جایی که محل کار طرفین در کشورهای مختلف قرارداد است ، یا از مذاکرات انجام شده در طول یا قبل از تأسیس قرارداد یا اطلاعات ارائه شده ، فهمیده شود. هدف این ماده محافظت از طرف قرارداد خواهد بود که نمی داند قرارداد تحت تعهد کنوانسیون بیع بین الملل است. بنابراین ، حوزه اعمال کنوانسیون بیع بین الملل محدود به مواردی است که هر دو طرف به طور عینی[۵] از ماهیت بین المللی توافق نامه مطلع شوند.[۱]

---

[۱] اگر یکی از طرفین قرارداد یا هر دو محل کار نداشته باشد ، ماده. ۱۰CISG طبق بند ب ، این واقعیت که محل سکونت معمول طرفین در دو کشور مختلف متعاهد است ، از نظر ماهیت بین المللی قرارداد ، مبنا قرار خواهد گرفت.

[۲] Ergun Özsunay, ۱۹۸۰ Tarihli "Uluslararası Mal Satımı Sözleşmeleri Hakkında Viyana Anlaşması" (CISG) ve Türk Teşebbüslerinin Taraf Olduğu Uluslararası Mal Satımı Sözleşmeleri Üzerindeki Yansımaları, İstanbul Barosu Dergisi ۷۸/۳ (۲۰۰٤);

مفاد CISG اعمال خواهد شد حتی اگر هر دو طرف تابعیت یکسانی داشته باشند اما محل کار آنها در کشورهای مختلف قرارداد باشد.

[۳] Ercüment Erdem, Milletlerarası Mal Satım Sözleşmeleri Hakkında Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (Viyana Satım Sözleşmesi), BATİDER ۱۹۹۲, s. ٤٤; Honnold, *Uniform Law,* § ٤۳; Toker, s. ۳٦ vd.

[٤] Erdem, *İzBD* ۱۹۸۹, s. ۹٤.

[۵] معیارهای عینی در تعیین اینکه طرفین از انعقاد یک توافق نامه بین المللی مطلع شده اند ، اعمال خواهد شد. به عبارت دیگر ، اگر شخص معقول و منطقی در موقعیتی باشد که متوجه شود این قرارداد از طریق مذاکرات قرارداد یا اطلاعات ارائه شده ، ماهیتی بین المللی دارد ، مفادCISGدر مورد قرارداد فروش اعمال خواهد شد حتی اگر طرفین از وضعیت آگاهی نداشته باشند.

کشور های عضو کنوانسیون بیع بین الملل این شرایط در مورد کاربرد مستقیم فقط برای دادگاه پیمان لازم الاجرا خواهد بود. به عبارت دیگر ، اگر یک دادخواست در دادگاه یک کشور غیر معاهده (به عنوان مثال انگلستان) تشکیل شود ، دادگاه موظف به نخواهد بود، حتی اگر محل کنوانسیون بیع بین الملل استفاده مستقیم از مقررات کار طرفین در دو کشور مختلف متعاهد واقع شده باشد.[۲]

گفتار دوم: اعمال غیرمستقیم کنوانسیون بیع بین الملل

درصورتی که یکی از طرفین قرارداد فروش در یکی از کشورهای متعاهد مستقر نباشد ، مفاد کنوانسیون فقط در صورتی قابل اجرا است که کشور مجلد قوانین حقوق خصوصی کشور متعاهد را به عنوان قانون قابل اجرا تعیین کند.[۳]

با این حال ، ماده ۹۵ ، که در متن کنوانسیون گنجانده شده بود ، استثنای قابل توجهی در مورد کاربرد غیر مستقیم داشت ، زیرا کاربرد غیر مستقیم کنوانسیون به شدت مورد انتقاد قرار گرفت. در واقع ، با ماده ۹۵ کنوانسیون ، به کشورهای متعاهد حق داده شده است که در زمینه استفاده از غیرمستقیم شرکت کنند ، بنابراین از نظر کشورهایی که اقدام به رزرو می کنند ، محدوده کاربرد پیمان کاهش یافته و دامنه اعمال قوانین ملی گسترش یافته است

گفتار سوم: محدود کردن کنوانسیون بیع بین الملل توسط طرفین

کنوانسیون بیع بین الملل به طور خود اعمال می شود اگر طرف های قرارداد توافق نکرده باشند

که توافق نامه در مورد اختلاف ناشی از قرارداد اعمال نشود.[۴] در واقع ، طبق ماده ۶ کنوانسیون[۵] ، طرفین قرارداد می توانند تصمیم بگیرند برخی از مفاد کنوانسیون خاص را در قرارداد بین خود اعمال نکنند ، و همچنین عواقبی را که مفاد توافق نامه ممکن است ایجاد کند تغییر دهند.[۶] اعطای چنین فرصتی به

Bkz. Christophe Bernasconi, The Personal and Territorial Scope of the Vienna Convention on Contracts for the International Sale of Goods (Article ۱), ٤٦ Netherlands International Law Review (۱۹۹۹), s. ۱٤٦.

[۱] Bianca/Bonell/*Jayme*, Art. ۱ N.۲.٤; Toker, s. ٥۳; Erdem, *BATİDER* ۱۹۹۲, s. ٤٥.

[۲] Tiryakioğlu, *AÜHFD* ۱۹۸۹-۱۹۹۰, s. ۱۹٥; Toker, s. ٤۲.

[۳] Bianca/Bonell/*Jayme*, Art. ۱ N.۲.٤

[٤] Huber/Mullis, s. ٦۰.

[٥] بعد از این به جای واژهCISG کنواسیون استعمال می شود

[٦] با این حال ، برخی از مواد کنوانسیون شامل مقررات اجباری مبنی بر این است که طرفین نمی توانند از این مقررات استثنا کنند. به عنوان مثال ، مطابق ماده ۱۲ کنوانسیون ، اگر یکی از طرفین طبق اصل ۹۶ کشور پیمانکاری که محل کار در آن واقع شده است ، در اصل آزادی شکل همانطور که در ماده ۱۱ کنوانسیون پیش بینی شده ، رزرو کرده است ، به صراحت بیان

طرفین با ماده ۶ کنوانسیون نشان می دهد که اصل استقلال اراده ، که منبع اصلی قوانینی است که برای بیع بین المللی اعمال می شود ، نیز در محدوده کنوانسیون تصویب شده است ارائه چنین فرصتی برای طرفین با ماده ۶ کنوانسیون نشان می دهد که اصل حاکمیت اراده ، که منبع اصلی قوانینی است که برای بیع بین المللی اعمال می شود ، نیز در محدوده کنوانسیون تصویب شده است.[۱] ماده ۶ کنوانسیون نیز نشان می دهد که مفاد پیمان اجباری نیست ، بلکه یک قانونی مکمل است.[۲] با این حال ، با ماده ۶ کنوانسیون ، به طرفین فرصت داده نشد تا کنوانسیون را به عنوان قانون قابل اجرا تعیین کنند. بنابراین ، طرفین قرارداد فقط درصورتی که قانون یک کشور متعاهد را به عنوان قانونی برای اجرا در قرارداد انتخاب کنند ، می توانند از اجرای کنوانسیون اطمینان حاصل کنند.[۳] زیرا مفاد کنوانسیون هنگامی که کشوری به عضویت کنوانسیون در می آید ، خود به خود به قوانین قانون داخلی تبدیل می شود.[۴] با این حال ، قرار دادن مفاد کنوانسیون (به جای اینکه قانون قابل اجرا باشد) باید بخشی از قرارداد باشد ، با توافق طرفین که قرارداد بین آنها مستقیماً تابع مفاد کنوانسیون خواهد بود.[۵]

برای اینکه مفاد کنوانسیون در قرارداد بیع اعمال نشود ، اراده طرفین در این مورد باید مطابقت داشته باشد. کافی است که اراده طرفین در این زمینه به طور صریح[۶] یا ضمنی[۱] منطبق باشد. با این حال ، طرفین ملزم

شده است که امکان پذیرش آزادی فرم برای طرفین وجود ندارد. همانطور که مشاهده می شود ، آیا استقلال توسط خود کنوانسیون محدود می شود.

[۱] Franco Ferrari, What Sources of Law for Contracts for the International Sale of Goods? Why One Has to Look Beyond the CISG, International Review of Law and Economics, September ۲۰۰۵, s. ۳۲۳; Bianca/Bonell/*Jayme*, Art. ٦ N. ۲.۱.

[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Schlechtriem*, Art. ٦ para. ۸ ; Tiryakioğlu, *AÜHFD* ۱۹۸۹-۱۹۹۰, s. ۲۰۲.

[۳] به عنوان مثال ، اگر خریدار و فروشنده توافق کرده باشند که این قرارداد تابع قوانین فرانسه خواهد بود ، کنوانسیون به عنوان بخشی از قانون فرانسه اعمال خواهد شد ، زیرا فرانسه کشوری است که به این کنوانسیون تعلق دارد. (برای مثال ، رجوع کنید به:.(Tiryakioğlu, *AÜHFD* ۱۹۸۹-۱۹۹۰, s. ۲۰۲) از طرف دیگر ، اگر فروشنده در فرانسه و خریدار در روسیه توافق کرده باشند که قانون سوئد در مورد فروش کالا در قرارداد اعمال شود ، مفاد کنوانسیون قابل اجرا نخواهد بود حتی اگر محل کار هر دو طرف در کشورهای مختلف متعاهد واقع شده باشد. زیرا طرفین به وضوح تصمیم گرفته اند که قوانین مربوطه ملی سوئد را در قرارداد اعمال کنند. با این حال ، اگر طرفین در مورد قانون سوئد به عنوان قانون قابل اجرا توافق می کردند ، مفاد کنوانسیون که پس از عضویت سوئد در معاهده ، بخشی از قانون سوئد شد ، اعمال می شد.(Lookofsky, *Understanding the CISG*, s. ۲۷.)

[۴] Bianca/Bonell/*Jayme*, Art. ٦ N. ۲.۳.۳.

[۵] Huber/Mullis, s. ٦٦; Toker, s. ۱۳۱ vd.; Nuray Ekşi, Kanunlar İhtilafı Alanında Incorporation, MHB, Prof. Dr. Aysel Çelikel'e Armağan, C. ۱۹-۲۰, S. ۱-۲, İstanbul ۲۰۰۱, s. ۲۸٦.

[٦] اگر طرفین بیانیه ای را به این قرارداد اضافه کنند که "مفاد کنوانسیون در این قرارداد اعمال نمی شود" یا "مفاد قانون آلمان غیر از کنوانسیون در این قرارداد اعمال می شود" ، نتیجه می گیرد که توافق نامه اختیار وجود دارد. دیدن Ümit Hergüner, Applicability of the UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods to Sales Contratcs Concluded by Turkish Companies and Their Affiliates Abroad, Murat Sarıca Armağanı, İstanbul ۱۹۸۸, s. ۹۵, ۹۹.

نیستند که مشخص کنند کدام قانون در قرارداد اعمال خواهد شد. درصورتی که صریحاً یا ضمنی تصمیم گرفته شود که مفاد کنوانسیون اعمال نخواهد شد ، قوانین قانون ملی که مطابق با قانون خصوصی ایالت های کشور تالار گفتگو تعیین می شود ، در مورد این قرارداد اعمال می شود. اگر قواعد حقوق خصوصی ایالت های کشور فروم قانون یک کشور متعاهد را به عنوان قانون قابل اجرا تعیین کند ، در این صورت هنجارهای حقوق اساسی آن کشور غیر از کنوانسیون در قرارداد اعمال خواهد شد. [۲] زیرا طرفین از همان ابتدا تصمیم گرفته اند که کنوانسیون در توافق نامه بین آنها اعمال نخواهد شد.

---

[۱] در ماده ۶ کنوانسیون ، هیچ گزاره ای مبنی بر اینکه طرفین ممکن است به طور ضمنی درباره عدم اجرای مفاد کنوانسیون تصمیم بگیرند ، وجود ندارد. با این حال ، این بدان معنا نیست که باید همیشه تصمیم گرفت که کنوانسیون اعمال نخواهد شد. به عنوان مثال ، تصمیم طرفین برای اعمال قانون کشوری که طرف قرارداد نیست ، می تواند به عنوان خواسته های طرف تعبیر شود که آنها نمی خواهند کنوانسیون اجرا شود. مراجعه کنید به :Galston/Smit/*Winship*, § ۱.۰۲.

[۲] Honnold, *Uniform Law*, § ۱۲۶.

فصل دوم: تعهدات طرفین تحت کنوانسیون بیع بین الملل

باتوجه به موضوع پایانامه که عبارت از جبرانهای قراردادی است، لازم است تعهدات طرفین قرارداد مطابق کنوانسیون و حقوق ترکیه بررسی شود و بعد ضمانت اجرای حقوقی هر کدام معلوم گردد. لذا در این فصل تعهدات بایع و مشتری هر کدام جداگانه بررسی می شود.

مبحث اول : تعهدات فروشنده

تعهدات فروشنده در قرارداد بیع ، که کنوانسیون اعمال خواهد شد ، تحت مواد ۳۰ و مواد زیر بخش دوم با عنوان "تعهدات فروشنده " قسمت سوم کنوانسیون تحت عنوان "بیع کالا" تنظیم می شود. ماده ۳۰ کنوانسیون مشخص می کند که تعهدات اصلی فروشنده چیست. بر این اساس ، فروشنده ؛ موظف است کالاها را طبق قرارداد و توافق با خریدار به او تحویل دهد ، اسناد مربوط به کالا را به خریدار بدهد و مالکیت کالا را به خریدار منتقل کند. بدون تردید ، این تعهدات در مواردی اجرایی است که در قرارداد به غیر از این توافق نشده باشد[۱] یا مقرره ای وجود نداشته باشد. زیرا مفاد پیمان در ماهیت قاعده قانون ذخیره است. به هر حال هر کدام از این تعهدات بررسی می شود.

گفتار اول: تحویل کالا

اولین و اساسی ترین تعهد فروشنده تحویل کالا به خریدار است.[۲] مفهوم "تحویل" به معنای قرارداد شامل اقداماتی است که فروشنده باید برای به دست آوردن مالکیت کالا توسط خریدار انجام دهد.[۳] انتقال

---

[۱] استفاده از بیانیه ای در ماده ۳۰ کنوانسیون به عنوان تصریح به تعهدات فروشنده در قرارداد بین طرفین نشان می دهد که مفاد قرارداد بین طرفین با اولویت نسبت به کنوانسیون اعمال خواهد شد ، به عبارت دیگر ، این کنوانسیون شامل قوانین قانون ذخیره است. مراجعه کنید:۱ Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ۳۰ para. DiMatteo/Dhooge/Greene/Maurer/Pagnattaro, s. ۱۰۱.

[۲] Sekretarya Şerhi, Art. ۲۹ N.۱. Commentary on the Draft Convention on Contracts for the International Sale of Goods Prepared by the Secretariat (“Secretariat Commentary”), UN DOC. A/CONF. ۹۷/۵, United Nations Conference on Contracts for the International Sale of Goods, Vienna, ۱۰ March-۱۱ April ۱۹۸۰, Official Records http://www.globalsaleslaw.org/index.cfm?pageID=٦٤٤.(çevrimiçi ۱۹.۰۵.۲۰۲۰)

[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ۳۰ para. ۲.

مالکیت یا تصرف کالا به خریدار برای تحویل کالا الزامی نیست.[۱] در سیستم کنوانسیون ، تحویل کالا ، انتقال خسارت و عدم انطباق قرارداد به طور مستقل نوشته شده است.[۲] به عبارت دیگر ، مطابقت محصول موضوع قرارداد به عنوان پیش شرط فروشنده برای انجام تعهد تحویل خود لازم نیست.[۳] به خاطر همین ، حتی در صورت تحویل کالای غیر قراردادی ، تعهد تحویل کالا انجام شده تلقی می شود.[۴] بنابراین ، در صورت تحویل کالا اما خلاف قرارداد ، ضمانت اجرای حقوقی که خریدار در صورت عدم تحویل کالا می تواند اعمال کند ، اعمال نمی شود.[۵] با این حال وضعیت تاثیری در وجود تعهد فروشنده برای تحویل کالا مطابق قرارداد نخواهد داشت و تحویل کالا برخلاف قرارداد منجر به نقض مقررات ماده ۳۵ کنوانسیون و ادامه آن خواهد شد. طبق این کنوانسیون ، تعهد تحویل کالا به عنوان اقدامی تنظیم می شود که به طور یکجانبه توسط فروشنده انجام شود (یا برای حمل کالا یا قرار دادن آن در اختیار خریدار). خریدار برای انجام این تعهد نیازی به هیچ اقدامی ندارد.[۶] در احراز اینکه آیا تعهد تحویل کالا توسط فروشنده انجام شده است یا خیر ، دو عامل در نظر گرفته خواهد شد.[۷] بر این اساس ، کالاها باید در محل اجرا (ماده ۳۱) و در زمان اجرا (ماده ۳۳) به خریدار تحویل داده شوند.

گفتار دوم: تعهد تحویل اسناد

مطابق ماده ۳۰ کنوانسیون ، اسناد مربوط به کالا به عنوان دومین تعهد اصلی فروشنده می باشد. برخی از مقررات مربوط به الزام به ارائه اسناد در ماده ۳۴ کنوانسیون گنجانده شده است. بر این اساس ، آیا فروشنده موظف است اسناد مربوط به کالا را تحویل دهد یا خیر و در صورت بروز چنین تعهدی ، چه نوع اسنادی در چه زمانی به خریدار داده می شود و در کجا ، اول از همه ، طبق توافق طرفین ، عرف یا اجراءهای طرفین یا قانون صداقت مشخص شده در ماده ۱/۷ تعیین می شود، خواهد بود.[۸] بنابراین ، مواد ۳۱ و ۳۳ کنوانسیون در مورد مکان و زمان تحویل کالا از نظر مکان و زمان تعهد تحویل اسناد اعمال نخواهد شد. ماده ۳۴ کنوانسیون شامل هیچ آیین نامه ای نیست که اسناد مربوط به آن باید به گیرنده داده شود. اما در عمل دیده می شود که این اسناد به طور کلی اسنادی مانند ترخیص کالا از گمرک ، اسنادی است که مطالبات را به شرکت حمل کننده و بیمه گر هدایت می کند و پروانه های واردات.[۹]

---

[۱] Galston/Smit/*Schlechtriem*, §٦.٠٢.
[۲] Atamer, *CISG*, s. ١٣٦.
[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ٣١ para. ٣٠.
[۴] Bianca/Bonell/*Lando*, Art. ٣١ N. ٢.٣.
[۵] در صورت عدم تحویل کالا به هیچ وجه مطابق ماده ۴۹ /۱ بند ب از این کنوانسیون ، به فروشنده این حق داده شده است که زمان مشخص شده در ماده ۴۷ را تعیین کند و در پایان این مدت قرارداد را فسخ کند تا کالا را طبق قرارداد تحویل دهد. اگر کالا تحویل داده شده باشد اما مطابق قرارداد نباشد ، خریدار فقط می تواند از سایر امکانات قانونی که در پیمان نامه به وی اعطا شده بهره مند شود.
[۶] Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ٣١ para. ٥
[۷] Honnold, *Uniform Law*, § ٢١١; برای اطلاعات دقیق ، مراجعه کنید به
H. Ercüment Erdem, Satıcının Malları ve Belgeleri Teslim Borcu, Milletlerarası Satım Hukuku: Milletler arası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (CISG), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baskı, İstanbul, Haziran ٢٠٠٨, s. ١٠٥ vd.
[۸] Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ٣٠ para. ٥; Erdem, *Tazminat*, s. ١٥٣.
[۹] Huber/Mullis, s. ١٢٧; برای مثال اینکه فروشنده موظف به ارائه چه اسنادی است ، مراجعه کنید *Sekretarya Şerhi*, Art. ٣٢ N. ٢; Schlechtriem/Schwenzer/Huber/*Widmer*, Art. ٣٤ para. ٢.

گفتار سوم: سایر تعهدات توافقی

فروشنده ممکن است علاوه بر تعهدات مشخص شده در ماده ۳۰ کنوانسیون در مورد تحویل کالا و اسناد مربوط به کالا ، تعهدات دیگری نیز به توافق قبول کرده که این تعهدات برای فروشنده یک تعهد "اضافی" است[۱] ، تعهد به اطلاع خریدار است. بر این اساس ، در قراردادی که حمل کالا را مشخص می کند (در صورت وجود بدهی تحویل) ، فروشنده موظف است محموله را به خریدار اطلاع دهد و کالاها را به طور مشخص تعیین کند ، اگر کالا به صراحت به قرارداد اختصاص نیافته باشد (اگر مشخص نشده باشد) [۲] با قرار دادن علائم متمایز ، اسناد حمل و نقل یا موارد دیگر. باز هم ، در بیع مربوط به بدهی تحویل ، فروشنده موظف است قراردادهای لازم را برای تحقق چنین حمل و نقل مطابق با شرایط معمول[۳] و با وسایل حمل و نقل مورد نیاز شرایط[۴] ، تا محل توافق شده منعقد کند. در غیر این صورت ، فروشنده تلقی می شود که تعهد تحویل را به درستی انجام نداده است.[۵] جدا از این ، اگر بدهی برای ارسال مجدد وجود داشته باشد ، اگر فروشنده موظف به پرداخت بیمه حمل و نقل کالا نباشد ، موظف است بنا به درخواست خریدار ، کلیه اطلاعات مورد نیاز برای چنین بیمه ای را در اختیار خریدار قرار دهد.[۶] همانطور که مشاهده می شود ، فروشنده طبق این کنوانسیون مسئولیت بیمه کلی ندارد.[۷] چنین تعهدی فقط می تواند ناشی از قرارداد ، عادت ها یا اجراءهای طرفین باشد.[۸] سرانجام ، فروشنده ممکن است تعهدات دیگری مانند توزین ، شمارش و اندازه گیری کالا در چارچوب تعهد تحویل کالا داشته باشد.[۹] فروشنده موظف

---

[۱] *Sekretarya Şerhi, Art.* ۳۰ *N.* ۱.

[۲] این واقعیت که کالا بسته بندی شده است و اطلاعات مربوط به خریدار بر روی آن نوشته شده است ، نام خریدار بر روی بارنامه درج شده است یا خریدار به عنوان ارسال شده در بارنامه نشان داده شده است ، خریدار به عنوان شخص مجاز برای دریافت کالا در قبض حمل و نقل صادر شده توسط حامل مشخص می شود به عنوان نمونه مواردی که کالا به قرارداد اختصاص داده شده است. مراجعه کنید به
Bkz. Atamer, *CISG*, s. ۱۷۵, ۱۷٦ ve orada dn. ۲۳۳ ve ۲۳٤.

[۳] نمونه هایی از شرایطی که برای حمل و نقل در نظر گرفته می شود ، نوع و مقدار کالا ، بسته های آنها ، فاصله بین فروشنده و خریدار ، وسایل مناسب برای حمل و نقل ، فصل و روابط حمل و نقل فعلی است.
مراجعه کنید به Fritz Enderlein, Rights and Obligations of the Seller Under the UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods, International Sale of Goods: Dubrovnik Lectures, Petar Sarcevic & Paul Volken eds., ۱۹۹٦, s. ۱٤۸, ۱٤۹.

[۴] نمونه هایی از شرایطی که برای حمل و نقل در نظر گرفته می شود ، نوع و مقدار کالا ، بسته های آنها ، فاصله بین فروشنده و خریدار ، وسایل مناسب برای حمل و نقل ، فصل و روابط حمل و نقل فعلی است.
مراجعه کنید به Fritz Enderlein, Rights and Obligations of the Seller Under the UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods, International Sale of Goods: Dubrovnik Lectures, Petar Sarcevic & Paul Volken eds., ۱۹۹٦, s. ۱٤۸, ۱٤۹.

[۵] Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ۳۲ para. ۱٦; Bianca/Bonell/*Lando*, Art. ۳۲ N.۲.۳.۱.

[٦] در صورت بدست آوردن این اطلاعات ، این اطلاعات باید در اسرع وقت در اختیار خریدار قرار گیرد. مراجعه کنید به Schlechtriem/Schwenzer/*Huber/Widmer*, Art. ۳۲ para. ۳۱.

[۷] Bianca/Bonell/*Lando*, Art. ۳۲ N.۲.٤.

[۸] Atamer, *CISG*, s. ۱۷٤.

[۹] Atamer, *CISG*, s. ۱۷۱.

است کالاها را در این زمینه بسته بندی کند و هدف آن تحویل کالا به خریدار بدون نقص باشد. درصورت آسیب دیدگی محصول در اثر فروشنده برخلاف این تعهد ، او مسئول اجراء ناقص کالا خواهد بود.

مبحث دوم : لزوم مطابق اجراء با توافق

اجرای تعهد فروشنده برای تحویل کالا مطابق قرارداد بین مواد ۳۵ و ۴۰ کنوانسیون تنظیم شده است. ماده ۳۵ کنوانسیون از نظر انطباق کالا با قرارداد یک ترتیب یکنواخت دارد. به عبارت دیگر ، این کنوانسیون از بسیاری از سیستم های حقوقی ملی که مسئولیت ناشی از ضمانت در برابر نقص و مسئولیت ناشی از نقض قرارداد عمومی را در مفاد جداگانه تنظیم می کند ، جدا شده است و مانند سیستم حقوق عرفی ، مسئولیت نقص را در چارچوب قوانین نقض قرارداد عمومی می پذیرد. از نظر انطباق کالا با قرارداد ، هیچ نقصی بین نقص پنهان / آشکار وجود ندارد. [۱] بعلاوه ، در سیستم کنوانسیون ، تحویل کالایی غیر از کالاهای توافق شده در قرارداد ، اجراء بد تلقی می شود و هیچ تفاوتی به عنوان اجراء معیوب از اجراء غیر قانونی در قوانین ملی قائل نشده است. [۲]

گفتار اول : انطباق اجراء با قرارداد

در ماده ۱/۳۵ کنوانسیون مقرر شده که قرارداد بین طرفین ابتدا باید در مورد انطباق کالا با قرارداد بررسی شود و مقررات قراردادی باید در درجه اول در مورد انطباق کالا با قرارداد رعایت شود. بر این اساس ، انطباق کالاهای تحویل داده شده به قرارداد از نظر کمیت ، کیفیت و نوع در درجه اول با توجه به ویژگی ها و تعاریف مشخص شده در قرارداد بین طرفین تعیین می شود. [۳] ویژگی های قراردادی که باید در کنترل انطباق کالا با قرارداد مورد استفاده قرار گیرد ، تفسیری است و مفاد مربوط به این قرارداد باید مطابق ماده ۱/۸ کنوانسیون [۴] تفسیر شود. [۵] خصوصیات کالاهایی که باید تحویل داده شود ممکن است به طور صریح یا ضمنی توسط طرفین تنظیم شود. [۶] بنابراین ملاک اصلی انطباق اجرای با تعهدات بایع، توافق یا قرارداد منعقده است.

گفتار دوم: انطباق اجراء کنوانسیون بیع بین الملل

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Schwenzer*, Art. ۳۵ para. ۵ ; Sonja Kruisinga, (Non) conformity in the ۱۹۸۰ UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods: a uniform concept?, Intersentia, Antwerp-Oxford- New York, ۲۰۰٤, s. ۲٦.

[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Schwenzer*, Art. ۳۵ para. ۱۰; Enderlein, *Dubrovnik Lectures*, s. ۱٤۱; Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٦ N. ۲.۱.۱.۱; Atamer, *CISG*, s. ۱۸۱-۱۸۳; BGH, ۰۳.۰٤.۱۹۹٦, CISG-Online N. ۱۳۵.

[۳] Özsunay, *İBD* ۷۸/۳ *(*۲۰۰٤*)*, s. ۹۲۷; Schlechtriem, *Uniform Sales Law*, s. ٦۷.

[۴] براساس ماده ۱/۸ کنوانسیون "در چارچوب هدف این کنوانسیون ، اظهارات و سایر رفتارهای یکی از طرفین مطابق با اراده آن تفسیر می شود ، به شرط آنکه طرف مقابل این اراده را بداند یا نداند. "

[۵] Bianca/Bonell/*Bianca*, Art. ۳۵ N.۲.۱; Kruisinga, s. ۲۹.

[۶] در این رابطه ، به عنوان مثال ، مراجعه طرفین به هنجارهای استاندارد مربوط به یک شاخه تجاری خاص باید به عنوان یک آیین نامه صریح پذیرفته شود. مراجعه کنید به Schlechtriem/Schwenzer/*Schwenzer* Art. ۳۵ para. ٦

در صورت عدم توافق در قرارداد بین طرفین در باره نحوه اجراء، در ماده ۲/۳۵ این کنوانسیون ، معیارهایی راجع به زمان واجد شرایط بودن کالا برای قرارداد ذکر شده است. بر این اساس ، برای ذکر وجود کالا مطابق قرارداد ، کالا باید مناسب برای استفاده معمول باشد که همان نوع کالا به طور معمول برای آن اختصاص داده شده است ، خریدار برای یک هدف خاص استفاده مناسب است ، فروشنده کیفیت کالاهای ارائه شده به عنوان نمونه یا مدل را دارد و باید به همین ترتیب بسته بندی شود.

لذا خریدار موظف است کالاهای دریافت شده از فروشنده را مطابق ماده ۳۸ کنوانسیون به محض اجازه شرایط بازرسی یا در اختیار داشته باشد. کنوانسیون مشخص نمی کند که چگونه بازرسی توسط خریدار انجام می شود. بنابراین لازم است ابتدا به قرارداد بین طرفین نگاهی شود و اگر در اینجا مقرری وجود ندارد ، اقدامات بین طرفین است. با این حال ، اگر شیوه های بین طرفین در مورد چگونگی بازرسی وضوح نداشته باشد ، بازرسی باید حداقل "معقول" باشد. [۱] مسلماً آنچه باید از معاینه معقول فهمیده شود ، به ویژگی های واقعه عینی بستگی دارد. [۲] به همین ترتیب ، "زمان کوتاه مجاز توسط شرایط" که باید بازرسی برای آن انجام شود ، با توجه به خصوصیات رویداد انضمامی (مادی) تعیین می شود. [۳]

در مواردی که خریدار پس از بازرسی کالای دریافتی ، تشخیص دهد که کالا مغایر با قرارداد است یا باید تعیین کند ، وی موظف است با بیان تخلف از قرارداد و نوع آن [۴] را در مدت زمان معقول طبق ماده ۱/۳۹ کنوانسیون به فروشنده اعلام کند. بار اخطار خریدار از تاریخی که نقض قرارداد کشف شده است (یعنی لحظه ای که معاینه انجام می شود و نقص کشف شده است) [۵] یا تاریخی که لازم است تشخیص داده شود (یعنی لحظه ای که دوره فرضی مورد نظر برای بازرسی منقضی می شود) [۶] شروع می شود. دوره "معقول" برای گزارشگری نیز باید با توجه به ویژگی های واقعه مشخص تعیین شود. [۷] با این حال ، در هر صورت ، تعهد خریدار به اخطار منوط به ۲ سال محرومیت از تاریخ تحویل واقعی کالا به او مطابق ماده ۲/۳۹ کنوانسیون است. [۸] با این حال ، همیشه برای طرفین امکان تغییر (تمدید یا کوتاه کردن) این مدت و پیش بینی یک دوره ضمانت دیگر با توافق بین آنها وجود دارد.

---

[۱] Huber/Mullis, s. ۱۵۱; Makul bir muayene şüphesiz uzmanlık gerektirecektir ancak çok pahalı ve masraflı da olmaması gerekir. Bkz. LG Paderborn, ۲۵.۰۶.۱۹۹۶, CISG-Online N. ۲۶۲.

[۲] Huber/Mullis, s. ۱۵۱; Atamer, *CISG*, s. ۲۲٤.

[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Schwenzer*, Art. ۳۸ para. ۱۵

[٤] بنابراین ، اطلاعیه هایی مبنی بر خلاف قرارداد بودن کالا ، عملکرد صحیح ماشین آلات ، بی کیفیت بودن کالا برای خریدار برای انجام اخطار کافی نیست. از طرف دیگر ، نباید از نظر محتوای اخطار اغراق آمیز باشد. مراجعه کنید به:. Schlechtriem/Schwenzer/*Schwenzer*, Art. ۳۹ para. ٦

[٥] Atamer, *CISG*, s. ۲۳۰.

[٦] Atamer, *CISG*, s. ۲۳۱..

[۷] Schlechtriem/Schwenzer/: این دوره را می توان تقریباً ۱ ماه پذیرفت
Schwenzer, Art. ۳۸ para. ۱٤. پذیرش چنین دوره ای در همه موارد امکان پذیر نیست. مراجعه کنید به: Atamer, *CISG*, s. ۲۳۳

[۸] Huber/Mullis, s. ۱٦۲; Girsberger, ۲۵ *J. L&Com* (۲۰۰۵-۲۰۰٦), s. ۲٤۸; برای اطلاعات دقیق در مورد وضعیت قانون ترکیه و سوئیس بر خلاف این آیین نامه ، این دوره برای شما مهلت قانونی نیست ، رجوع کنیدبه: Atamer, *CISG*, s. ۲۳٤ vd

مهمترین نتیجه عدم تحقق اخطار تعهد این است که خریدار تحمل نقض قرارداد را ندارد. به عبارت دیگر ، خریدار ، که تعهد اطلاع رسانی را در مدت زمان مورد نیاز انجام نمی دهد ، قاعدتاً نمی تواند از حقوق اختیاری اعطا شده توسط ماده ۴۵ کنوانسیون به وی که در زیر بررسی می شود ، استفاده کند. در این شرایط خریدار قادر به مطالبه خسارت از فروشنده نخواهد بود.[۱] از طرف دیگر ، مهمترین استثنا در این قاعده این است که خریدار ، که در ماده ۴۴ کنوانسیون تنظیم شده ، عذر موجهی داشته باشد. بر این اساس ، اگر خریدار عذر موجهی برای کوتاهی در اعلامیه نقض قرارداد مورد نیاز داشته باشد ، خریدار می تواند حداقل تقاضای تقلیل ثمن و جبران خسارات وارده را داشته باشد ، به جز سود از دست رفته. اینکه عذرخواهی گیرنده معقول باشد یا خیر ، بدون شک با توجه به ویژگی های یک واقعه مشخص، مشخص خواهد شد.[۲] سرانجام ، اگر طرفین مهلت اعلامیه خاصی را در قرارداد قید کرده باشند و بنابراین مقرره ای خلاف در ماده ۳۹ را پذیرفته باشند ، استثنا عذرخواهی در ماده ۴۴ نیز منتفی خواهد شد. در این حالت ، خریدار نمی تواند ادعا کند که به دلیل عذر معقول ، مهلت اعلام شده در قرارداد را از دست داده است.[۳]

مبحث سوم: تعهدات خریدار

تعهدات خریدار تنظیم شده مطابق ماده ۵۳ کنوانسیون عبارت از این است که او ثمن و پول مربوط به اجراء فروشنده را پرداخت خواهد کرد. مطابق اصل اولویت دادن به مفاد قرارداد بین طرفین قرارداد ، خریدار موظف است پول توافق شده را در محل اجرا و در زمان اجرا همانطور که متعهد شده است پرداخت کند.[۴] در صورت عدم توافق طرفین در این راستا ، اول از همه عادات تجاری و آداب و رسوم لازم الاجرا برای طرفین بررسی خواهد شد (ماده ۹) و در صورت عدم نتیجه ، مواد ۵۳-۵۹ معاهده اعمال خواهد شد.

تعهد دوم خریدار ، تعهد به تحویل گرفتن است.، خریدار متعهد می شود انواع اقدامات را که به طور منطقی از او انتظار می رود ، انجام دهد تا کالایی را که طبق ماده ۶۰ توسط فروشنده در اختیار او قرار می گیرد ، تحویل بگیرد. به جز تعهدات اساسی خریدار در محدوده قرارداد تعهدات اضافی (اضافی) ناشی از قرارداد بین طرفین ، عادات تجاری ، کنوانسیون و قانون صداقت وجود دارد.[۵] این موضوع با بیان سایر تعهدات در ماده ۶۲ کنوانسیون روشن شده است. با این حال ، بدون در نظر گرفتن تمایز نقض قرارداد و مسئولیت جانبی ، و بدون زیر سوال بردن نقص در مورد هر یک از آنها ، از منظر عواقب حقوقی ، ادعاهای بین مواد ۶۱ تا ۶۵

---

[۱] Bianca/Bonell/*Sono*, Art. ۳۹ N. ۲.۲.; Herbert Bernstein/Joseph Lookofsky, Understanding the CISG in Europe, Kluwer Law International, Second Edition, ۲۰۰۳, s. ۸۹.

[۲] Honnold, *Uniform Law*, § ۲۶۱.

[۳] Kruisinga, s. ۱۱۷.

[۴] Sevon, Leif: gations of the Buyer under Vienna Convention on the International Sale of Goods, in: Suomalainen Lakimiesten Yhdistys: Tidskrift utgiven av Juridiska Föreningen I Finland, Helsinki ۱۹۹۰, s. ۳۲۹.

[۵] Huber/Mullis, s. ۳۰۳; Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Aflow para. ۳.

کنوانسیون اعطا شده توسط قرارداد به فروشنده زیر سوال خواهد رفت.[۱] در صورت مغایرت با قرارداد ، باید پذیرفت که این خواسته ها کیفیت ساده تر و ساده تری نسبت به خواسته های خریدار دارند.[۲]

زیرا تعهدات خریدار در این کنوانسیون عمدتا پرداخت و دریافت کالا است و از نظر نقض قرارداد ، متغیرهای کمتری نسبت به فروشنده دارند.[۳]به عبارت دیگر ، در حالی که فروشنده ممکن است موارد مختلفی از جمله نقض احتمالی قرارداد ، کمبود کالاهای موضوع قرارداد ، به موقع اجرا نشدن ، معیوب بودن را نشان دهد ، اما در تعهدات خریدار چنین تنوعی وجود ندارد.

گفتار اول: پرداخت ثمن

پرداخت ثمن یکی از تعهدات اصلی خریدار است که باید آن را اجرایی کند . در باره نحوه پرداخت به عنوان مثال ، طبق توافق نامه بین طرفین ، روش پرداخت را می توان با استفاده از قبض هایی مانند چک ، قبض یا بیمه نامه و همچنین پول نقد ، حواله بانکی ، اعتبار اسنادی یا ضمانت نامه تعیین کرد.[۴] علاوه بر این ، عرف و اجراءهای تجاری ممکن است تعهداتی را به خریدار تحمیل کند تا از این طریق پیروی کند. از طرف دیگر ، خریدار نیز برای تحقق اجراء کامل خود باید قوانین مربوط به قانون ملی مربوطه را رعایت کند. به عبارت دیگر ، مقررات قانونی ملی مانند رژیم ارزی و مقررات صادرات و واردات که پیش شرط انتقال پرداخت از کشور خریدار به کشور فروشنده است نیز باید رعایت شود.[۵] همچنین خریدار هزینه های مربوط به تشریفات لازم برای انجام پرداخت را متحمل خواهد شد.[۶]

طبق گفته گونزالس ، تشریفاتی که گیرنده باید در مورد پرداخت ثمن انجام دهد ، می تواند در یک طبقه بندی دوگانه ، تجاری و اداری طبقه بندی شود. روش های پرداخت مانند اعتبار اسنادی ، ضمانت نامه های بانکی ، قبض و مواردی از این دست که تناسب روابط حقوقی طرفین در آنها حاکم است ، ماهیت تجاری

---

[۱] Atamer, CISG, s. ۲۹۰.

[۲] Commentary on the Draft Convention on Contracts for the International Prepared by the Secretariat (“Secretariat Commentary”), UN DOC.A/CONF, ۹۷/۵, United Nations Conference on Contracts for the International Sa ۱۰ March-۱۱ April ۱۹۸۰, Art. ٦۱ N. ۲.

[۳] Bianca/Bonell/Knapp, Art. ٦۱ N. ۲.٦; González, Alejandro Osuna: Steps to Pay the Price: Article ٥٤ of the United Nations Convention the International Sale of Goods, Journal of Law and Commerce, ۲۰۰٥-۲۰۰٦, s.۲۹۹-۳۰۰.

[٤] به عبارت دیگر ، طرفین ممکن است تصمیم بگیرند که تعهد خود در پرداخت ثمن از طریق پرداخت نقدی ، و همچنین روش پرداخت "غیرمادی" مانند چک ها ، اسکناس ها ، کارت های اعتباری ،

کنید به اعتبارات اسنادی انجام شود.مراجعه:,Serozan, Borçlar Özel

s. ۱٦۱.

[٥] Schlechtriem/Butler, $ ۲۱۰; Sevon, s. ۳۳۲; Sekreterya Şerhi, Art. ٥٤ N. ۲.

[٦] Sevon, s. ۳۳۲.

دارد و نقض این موارد باعث می شود فروشنده از ادعاهایی که به موجب مواد ۶۱-۶۵ کنوانسیون به وی اعطا شده استفاده کند.[۱] از آنجا که پیش از این هر خرابی در این موارد توسط خریدار شناخته شده است ، احتمال کنترل و مسیرهای جایگزین بیشتر است.[۲] از طرف دیگر ، عدم اجرای تشریفات اداری متناسب با اینکه کنترل خریدار به دلیل مرزهای عمومی کمتر است ، می تواند دلیل عدم مسئولیت مطابق با ماده ۷۹ کنوانسیون تلقی شود.[۳] اما حد بی مسئولیتی در اینجا باید با دقت تعیین شود. به عنوان مثال ، بعضی از کشورها قوانین سختگیرانه ای برای انجام انتقال پول به خارج از کشور دارند و ممکن است به دلایلی که ناشی از این قوانین سختگیرانه نیست ، پرداخت ها به تأخیر بیفتد یا اصلاً انجام نشود. اما ، فروشنده باید تمام ابزارها را برای پرداخت در چارچوب مراقبت مورد انتظار از خریدار امتحان کند.[۴] علی رغم این تلاش خریدار ، تأخیر یا عدم پرداخت اگر بخاطر روشی خارج از کنترل وی و در صورت برقراری قرارداد یا محال بودن پیشگیری یا فراتر رفتن از آن ، قابل محاسبه نباشد ، وی هیچگونه مسئولیتی در قبال جبران خسارت نخواهد داشت. با این وجود تقاضای فروشنده برای سود ثمن و پول در هر صورت عواقبی به همراه خواهد داشت.

خریدار که تشریفات گفته شده را انجام می دهد باید بهای تعیین شده توسط طرفین را پرداخت کند. در این کنوانسیون هیچ قانونی در مورد چگونگی تعیین قیمت به منظور آزادی اراده طرفین ذکر نشده است.[۵] با این حال ، اگر در قرارداد مقرره ای وجود نداشته باشد که صریحاً یا ضمنا مشخص شود یا بتواند این هدف را تأمین کند ، این مشکل مطابق ماده ۵۵ کنوانسیون حل خواهد شد. در این حالت ، تصور می شود که پول با توجه به قیمت فعلی اعمال شده برای همان نوع کالای فروخته شده تحت شرایط مشابه در شعبه تجاری مربوطه در زمان برقراری قرارداد تعیین شده است[۶]،.[۷] دلیل اصلی این فرض محافظت از خریدار در برابر شارژ بیش از حد فروشنده و فروشنده در قبال ادعای قیمت پایین خریدار است. زمانی که فرض برای قیمت فعلی در نظر می گیرد ، لحظه برقراری قرارداد است.[۸]

---

[۱] LG Berlin, ۳۰.۰۹.۱۹۹۲, CISG-Online N. ۷۰. ۱۳ Gonzalez, ۲۵ J.L&C. ۲۰۰۵-۲۰۰۶, s. ۳۰۳.

[۲] Gonzales, ۲۵ J.L*C.۲۰۰۵-۲۰۰۶, S.۳۰۳.

[۳] Gonzalez, ۲۵ J.L&C. ۲۰۰۵-۲۰۰۶, s. ۳۰۳-۳۰٤-۳۰۵.

[٤] Gonzalez, ۲۵ J.L&C. ۲۰۰۵-۲۰۰۶, s. ۳۰٤-۳۰۵; Sekreterya Şerhi, Art. ۳٤.

[۵] Huber/Mullis, s. ۳۰٤.

[٦] Özsunay, Ergun: Uluslararası Ticaret Hukuku Hakkında Birleşmiş (UNCITRAL) Tarafından Hazırlanmış Bulunan Uluslararası Taşınır Satımı Sözleşmeleri Hakkında Antlaşma Tasarısı Üzerine Bir İnceleme, Istanbul Hukuk Araştırmaları Dergisi, C. ۱۲, S. ۱۵, ۱۹۷۸, s. ۱۸.

[۷] همین مسئله در ماده ۱/۲۳۳ قانون تعهدات ترکیه بیان شده است: "اگر خریدار باید قیمت فروش را تعیین کند ، اگر خرید کالا را اعلام کرده باشد ، فروش بیش از میانگین قیمت بازار در محل و زمان اجرا تلقی می شود." به موازات کنوانسیون تنظیم شده است.

[۸] Schlechtriem/Butler, S ۲۱۲.

مسئله دیگری که باید مورد توجه قرار گیرد این است که آیا ماده ۵۵ قابل اجرا با ماده ۱۴ در قسمت ۲ کنوانسیون مغایرت دارد ، اگر قیمت براساس قرارداد تعیین نشود. مطابق ماده ۱۴ ، شرط اول برای پیشنهاد ضروری تشخیص داده می شود و توسط سازنده مقید است. به اندازه کافی دقیق است ، یعنی ثمن به صراحت یا ضمنی تعیین می شود (یا اقدامات لازم برای شناسایی آن انجام شده است) به عنوان شرط دوم ، پیشنهاد دهنده باید اراده خود را برای مقید بودن منعکس کند. اگر اولویت ماده ۱۴ باشد ، قرارداد منعقد شده تلقی می شود. از طرف دیگر ، اگر ماده ۵۵ مستقیماً اعمال شود ، این کمبود با فرض قیمت فعلی اصلاح می شود. با این فرض که فعالان تجارت بین الملل نسبت به همتایان ملی خود نسبتاً متخصص ترند ، احتمال عدم تعیین سرنوشت ، که عنصر اصلی قرارداد بیع برای هر دو طرف است ، احتمالاً در فعالیت عملی رخ نخواهد داد. این واقعیت که خریدار و فروشنده که رویه قابل توجهی را برای معامله صادرات یا واردات انجام می دهد ، شرایط لازم را برای این منظور در سازمان تجاری خود برآورده می کند و روند کار را کنترل می کند ، در چنین مسئله ای ایستادگی نمی کنند با روند عادی زندگی مطابقت ندارد. [۱] اگرچه این یک بحث نظری است ، اما نباید مسئله را در حالت تعلیق گذاشت. بنابراین ، اگر با وجود تمام تلاش ها ثمن نتواند تعیین شود ، نتیجه می گیرد که قرارداد ثابت نشده است. [۲]

اگر توافق نامه ای بر اساس وزن کالاهای مورد بیع توسط طرفین منعقد شده باشد ، یا اگر قیمت فعلی ۵۵ اعلام شده باشد که تعیین قیمت با توجه به وزن کالا انجام می شود ، در صورت تردید ، وزن خالص براساس ماده ۵۶ تعیین می شود. [۳] موضوعی که بحث برانگیز است این است که چه موقع باید وزن خالص مورد نظر را در نظر گرفت. در حالی که یک نظر در مورد این موضوع به وزن محل تحویل کالا طبق ماده ۳۱ اشاره دارد[۴] ، نظر دیگری معتقد است که وزن خالص در زمان تحویل خسارت باید مبنا قرار گیرد. [۵] بدون شک ، از آنجا که این دو واقعیت در بیع از راه دور با هم همپوشانی دارند ، بحث در مورد این موضوع هیچ اهمیتی نخواهد داشت و وزن کالا در زمانی که فروشنده کالا را طبق قرارداد به اولین حمل کننده تحویل می دهد ، تعیین کننده قیمت خواهد بود. [۶]

مسئله دیگر در مورد ثمن قابل پرداخت نحوه تعیین نرخ است. مجدداً ، اول از همه ، بررسی می شود که آیا مقرره ای یا پاسخی به عادت های تجاری در این زمینه بین طرفین وجود دارد یا خیر و در صورت عدم نتیجه ، پذیرفتن شکاف در قرارداد پذیرفته می شود. [۷] قاضی که قصد دارد با تفسیر مفاد قرارداد مطابق با

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ٥٥ para. ٦.

[۲] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ٥٥ para. ٨; Kaya, s. ٦٢.

[۳] Schlechtriem/Butler, ٥ ٢١٣. این مسئله در ماده ۲/۲۳۳ قانون تعهدات ترکیه عنوان شده است: "اگر قیمت فروش با توجه به وزن آن محاسبه شود ، تار کاهش می یابد."مراجعه کنید به. Yavuz, s. ١٠٦

[۴] Schlechtriem/Schwenzer/Mohs, Art. ٥٦ para. ٤.

[۵] Schlechtriem/Schwenzer/Hager Second Edition, Art. ٥٦ para. ٢.

[۶] Kaya, s. ٦٦.

[۷] Uncitral Digest, Art. ٥٤ N. ٥. توافق بر سر نرخ ارز عواقب مهمی دارد. مراجعه کنید به

ماده ۸ و ماده ۹ کنوانسیون ، پرونده موردی را حل کند ، در صورت عدم موفقیت تلاش های وی ، تصمیم خواهد گرفت که در قرارداد یک شکاف وجود داشته باشد و اگر این فاصله در محدوده کنوانسیون باشد ، راه حل مطابق با ماده ۲/۷ کنوانسیون است. تماس خواهد گرفت اگر این شکاف یک ویژگی خارجی و نه داخلی را نشان دهد ، در مورد مقررات مربوط به قانون که طبق قانون خودش طبق قوانین تعارض قوانین تعیین شده است ، اعمال خواهد شد. [۱]

به موازات این توضیحات ، مسئله دیگری که به همین ترتیب حل خواهد شد، ارزی است که خریدار باید در آن پول پرداخت کند. به عبارت دیگر ، اگر طرفین در این راستا مقرره ای وضع نکنند و یا نتیجه ای از عادات تجاری حاصل نشود ، آیا این شکاف در داخل و با توجه به اصول کلی یا طبق قانون ملی به عنوان خارجی محاسبه می شود؟ ترجیح دادگاه آلمان در این مورد مبنی بر اینکه "قاعده اجراء در محل کار فروشنده در کلیه موارد مربوط به پرداخت ثمن اعمال خواهد شد" نیز با اصل کنوانسیون مطابقت دارد. [۲] بنابراین ، همانطور که در تعیین نرخ ارز در نظر گرفته می شود ، پول ثمن نیز باید با توجه به ارز محلی که فروشنده در آن قرار دارد پرداخت شود. نظر دیگر اتخاذ شده توسط فراری این است که کنوانسیون این موضوع را کاملاً از شمول مقررات خارج می کند ، بنابراین بهتر است که راه حل قوانین ملی را در نظر بگیریم [۳] ، نه اینکه به اصول کلی توجه شود. به هرحال مکان و زمان پرداخت ثمن نیز از جمله عوملی است که قابل توجه می باشد. لذا هر کدام جداگانه بررسی می شود.

بند اول : مکان پرداخت

برای خریدار که طبق قرارداد ملزم به پرداخت بدهی ثمن است ، بسته به واقعه و شرایط خاص ، سه محل پرداخت جایگزین طبق ماده ۵۷ کنوانسیون بوجود می آید. اگر توافق نامه ای بین طرفین در مورد محل پرداخت وجود داشته باشد یا اگر طبق آداب و رسوم تجاری طبق ماده ۹ (الف) کنوانسیون بتوان چنین مکانی را تعیین کرد ، ثمن محل پرداخت خواهد بود. به موازات سیستماتیک کنوانسیون ، وقتی به ماده e-۱/۵۸ کنوانسیون نگاه می کنیم ، نحوه اجراءی که برای طرفین مناسب ارزیابی می شود تبادل همزمان اعمال است. [۴] با این حال ، طرفین می توانند با توافق یا عادات خود این قانون را تغییر دهند و زمان و مکان

عنوان مثال ، اگر ارزش ارز مشخص شده در قرارداد پس از برقراری قرارداد ، در مقابل واحد پول کشور اصلی خریدار افزایش یابد ، ارزش خرید کالای مورد خرید نیز افزایش می یابد. اگرچه این وضعیت ممکن است برای زندگی تجاری مناسب باشد ، اما گاهی اوقات ممکن است به دلیل نوسانات نرخ ارز ، مشکلات جدی ایجاد شود. به منظور جلوگیری از این ، طرفین می توانند در قراردادهای خود افزایش نرخ ارز یا حد بالایی را تعیین کنند.مراجعه کنید به.Bingöl, s. ۹٤

[۱] Atamer, CISG, s. ۱۱٥.

[۲] LG Berlin, ۲٤.۰۳.۱۹۹۸. CISG-Online N. ۷٤۲.

[۳] M.S.H./Ferrari, s. ۷٤.

[٤] Özsunay, s. ۱۹; Serozan, Borçlar Özel, s. ۱٦۱.

اجراء جدیدی را تعیین کنند.[۱] اگر طرفین مقرره ای در مورد محل پرداخت ندارند ، دو گزینه زیر در دستور کار قرار می گیرد؛ اگر پرداخت در مقابل تحویل کالا و اسناد انجام شود ، خریدار یا در محل فروشنده یا در محل تحویل پرداخت خواهد کرد. در عمل ، نحوه ، کجا و چه زمانی خریدار پول را پرداخت می کند ، در قرارداد بین طرفین یا فاکتور تجاری ایجاد شده با پذیرش پیش فاکتور صادر شده توسط فروشنده ، به تفصیل مشخص شده است.[۲] به همین ترتیب ، طرفین از راهنمای این مقررات و به حداقل رساندن خطرات تجاری خود از اینکوترمز موجود (International Commercial Terms) کمک می گیرند.[۳]

در اینجا ، باید به یک مزیت اضافی فروشنده در کنوانسیون اشاره شود. یعنی اگر تحویل کالا در ماده ۲/۵۸ شامل بدهی تحویل باشد ، فروشنده می تواند در ازای پرداخت ، تحویل کالا را به حامل سفارش کند. بنابراین می تواند محل پرداخت و زمان پرداخت را به طور غیرمستقیم تعیین کند. مسئله دیگر این است که محل پرداخت بسته به انواع قرارداد مختلف از جمله تحویل کالا و نحوه پرداخت بر اساس آن متفاوت خواهد بود.[۴] به این معنا که اگر کالاهای موضوع قرارداد قرار نیست حمل شود ، خریدار وجود دارد که باید مطابق ماده ۳۱ به محل کار فروشنده یا محلی که کالا در آن واقع شده است ، مراجعه کند ، در این فرض پرداخت در محل تحویل کالا انجام می شود[۵] احتمال دیگر؛ خریدار که برای تحویل گرفتن از انبار فروشنده می آید ، هنگامی که مدیر انبار که مالکیت کالای خود را به او منتقل می کند ، از طرف فروشنده مجاز به پرداخت می شود ، پرداخت را به وی پرداخت می کند و این مکان محل پرداخت محسوب می شود. اگر کارمند انبار چنین اختیاری نداشته باشد ، محل کار فروشنده محل پرداخت خواهد بود و به عنوان یک نتیجه طبیعی ، مشاهده خواهد شد که انجام اقدامات به طور همزمان نیست.[۶]

هرکدام از این سه گزینه محل پرداخت باشد ، خریدار باید هزینه های متحمل شده را تا زمانی که به تعهد خود عمل نکند تحمل کند.[۷] مسئله دیگر این است که اگر محل پرداخت محل کار فروشنده باشد ، خریدار مسئولیتی در قبال هزینه های اضافی مربوط به تغییر شغل فروشنده پس از برقراری قرارداد ندارد.[۸] در

---

[۱] مثال ، اگر طرفین توافق کرده، در این صورت محل پرداخت محل اقامت .باشند که شکل پرداخت اعتبار اسنادی خواهد بود بانک (بانک صادر کننده) است که در آن خریدار فرم اعتبار اسنادی را پر کرده و اعتبار اسنادی یا بانک مکاتبه ای را که فروشنده اسناد گفته شده را در آنجا باز کرده است. مراجعه کنید به,

Zeytin, Baskı ۲۰۱۱, s. ۱۹۶.

[۲] Schlechtriem/Butler, s. ۲۱٤.

[۳] Huber/Mullis, s. ۳۰۹-۳۱۰.

[٤] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ٥٧ para. ۱۲ vd.

[٥] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ٥٧ para. ۱۳.

[٦] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ٥٧ para. ۱٤.

[۷] Sevon, s. ۳۳۳-۳۳٤.

[۸] Shlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ٥٧ para. ٦; Sevon, s. ۳۳۳۳۳٤; DiMatteo/Dhooge/Greene/Maurer/Pagnattaro, A Critical Analysis of CISG Jurisprudence, s. ۹۳-۹٤.

اینجا لازم به ذکر است که ماده ۵۷ کنوانسیون فقط مقرره ای در مورد بدهی پرداخت ثمن است و در مورد سایر بدهی های پولی (به عنوان مثال غرامت) اعمال نخواهد شد.[۱]

بند دوم : زمان پرداخت

زمانی که باید بدهی پرداختی خریدار طبق قرارداد بیع تسویه شود ، ممکن است توسط طرفین تنظیم شود یا در صورت عدم تنظیم مقررات ، شیوه های تجاری می توانند به استنباط در این مسیر کمک کنند. در صورت عدم دستیابی به چنین ترتیبی ، تصمیم گیری طبق ماده ۵۸ کنوانسیون انجام می شود.[۲] همانطور که در بالا گفته شد ، زمان ایده آل مندرج در کنوانسیون ، آماده بودن کالاها و اسناد در اختیار خریدار است.[۳] به عبارت دیگر ، این اقدامات باید به طور همزمان انجام شود و فروشنده برای سررسید بدهی پرداخت تقلیل ثمن ، مجبور به انجام هرگونه درخواست یا رسمیت نیست. (ماده ۵۹).[۴] در اینجا آشکار کردن تفاوت زیر بسیار مهم است ، زمان پرداخت ثمن خریدار همزمان با لحظه تهیه فروشنده کالا و اسناد در اختیار خریدار برای انجام عمل (یک بار دیگر باید به یاد داشته باشید که خریدار بدون استفاده از تسهیلات بازرسی سطحی در ماده ۳/۵۸ مجبور به پرداخت تقلیل ثمن نیست.) تاریخ سررسید بدهی پرداخت ثمن را نیز نشان می دهد. بنابراین ، هنگامی که زمان پرداخت ثمن فرا می رسد ، خریدار قطعاً باید معاملات اجراءی را در مورد پرداخت شروع کند.[۵] از طرف دیگر ، در اینجا لازم به ذکر است که طرفین قادر خواهند بود در زمان پرداخت ثمن با اراده آزاد خود تغییراتی ایجاد کنند ، به عنوان مثال با تصمیم گیری در مورد پرداخت چک. مقصود از "در دسترس قرار دادن در اختیار خریدار" ذکر شده در ماده ۱/۵۸ کنوانسیون این است که خریدار بتواند کالاها و اسناد را بدون هیچ مانعی مطابق با هدف انعقاد قرارداد دریافت کند.[۶] به

---

[۱] Zeytin, ۱. Baskı, ۲۰۱۱, s. ۱۹۸.

[۲] Huber/Mullis, s. ۳۰۷; Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ۵۸ para. ۲.

[۳] Özsunay, s. ۱۹; Kaya, s. ۱۱۱. به همین ترتیب ، همین قانون در مورد قوانین Kılıçoğlu, Ahmet. M.: Borçlar Hukuku:ترکیه نیز صدق می کند.مراجعه کنید به

Genel Hükümler, Genişletilmiş ۱٤. Bası, Ankara ۲۰۱۱, s. ۵۳٤.

[۴] Kaya, s. ۳۵.

[۵] Schlechtriem/Schwenzer/Mohs, Art. ۵۸ para. ۱۱-۱۲.

[۶] Zeytin, ۱. Baskı, ۲۰۱۱, s. ۱۹۹; Serozan, Borçlar Özel, s. ۱۱٤; Satıcının teslim borcunun niteliği için ayrıca bkz. Aral, Fahrettin: Borçlar Hukuku Özel İlişkileri, Genişletilmiş ۷. Baskı, Ankara ۲۰۰۷, s. ۸٦ vd.

عبارت دیگر ، خریدار قادر خواهد بود کنترل مستقیم و عمودی کالاها و اسناد مذکور را برقرار کند.[۱]

اگر قرارداد بیع نیاز به حمل کالا به خریدار داشته باشد (بدهی تحویل) ، تعهد فروشنده در تحویل کالا با تحویل کالا به شرکت حمل و نقل مستقل پایان می یابد. نکته ای که در اینجا باید به آن توجه داشت این است که واقعیت تحویل کالا توسط فروشنده و این که فروشنده کالا را برای دفع خریدار آماده نگه دارد ، با زمانهای مختلف مصادف است. به عبارت دیگر ، اگرچه فروشنده کالا و اسناد را به اولین شرکت حمل کننده تحویل می دهد او را از این بدهی نجات می دهد ، اما کالا و اسناد هنوز برای تصرف خریدار آماده نیستند. برای این کار ، شرکت حمل و نقل باید کالاها و مدارک مورد نظر را در مقصد به خریدار ارائه دهد.[۲] به همین ترتیب ، شرطی که خریدار ، که در چارچوب ماده ۳/۵۸ مهم می شود ، نمی تواند بدون داشتن فرصت بررسی ، ملزم به پرداخت تقلیل ثمن شود ، به همان نتیجه اشاره دارد. فقط بدهی پرداخت تقلیل ثمن که خریدار باید از آنجایی که فروشنده کالا و اسناد را در دسترس خریدار قرار داده است بپردازد ، ممکن است در بعضی موارد این ویژگی همزمانی را از دست بدهد. به عنوان مثال ، از آنجا که فروشنده به مدیر انبار خود اجازه دریافت پرداخت نمی دهد ، خریدار دریافت کننده کالا و اسناد نمی تواند در آن زمان پرداخت را انجام دهد ، بنابراین باید پول را به روش دیگری و در یک زمان معقول پرداخت کند. همانطور که مشاهده می شود ، در این امکان محل پرداخت خریدار محل کار فروشنده خواهد بود.[۳]

وقتی نوبت به کاهش روش های ابزار تجاری مانند اعتبار اسنادی ، پرداخت در قبض اعتبار ، پرداخت در برابر اسناد و مواردی از این دست می رسد که به طور گسترده در عمل پرداخت تقلیل ثمن استفاده می شود ، ارائه اسناد توسط فروشنده به بانک خریدار نیز به این معنی است که خریدار بدهی ضد اجراء دارد ، این لحظه به وقوع خواهد پیوست.[۴]

گفتار دوم: دریافت کالا

دومین تعهد مهم خریدار در قرارداد بیع ، دریافت کالاهایی است که برای تسلیم در دسترس قرار گرفته است (ماده ۶۰ کنوانسیون). این تعهد دو بعد دارد؛ انجام انواع اقداماتت منطقی که انتظار می رود از فروشنده برای انجام تعهد خود در تحویل کالا و دریافت کالا از نظر فیزیکی باشد.[۵] محتوای این تعهد از

---

[۱] Kaya, s. ۱۱۱; Zeytin, ۱. Baskı, ۲۰۱۱, s. ۱۱۵.

[۲] Kaya, s. ۱۱۵.

[۳] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ۵۸ para. ٦.

[٤] Serozan, Ifa Engelleri, s. ۱۰۳; Ekşi, Milletlerarasi Ticaret Hukuku, s. ۲٤٦ vd.

[٥] Sevon, s. ۳۳۷. در قوانین ترکیه ، به موازات کنوانسیون ، خریدار باید کالاهای مورد فروش را عملیاتی کرده و اقدامات لازم را انجام دهد.(قانون تعهدات ترکیه ماده۲۳۲).مراجعه کنید به Yavuz, s. ۱۰۸

اقدامات تجاری منعکس شده در مقررات یا روابط بین طرفین تشکیل شده است.[۱] در عمل ، طرفین با استفاده از اینکوترمز مشکل محل و نحوه تحویل و همچنین انتقال خسارتی را که به موازات این بدهی اتفاق می افتد ، حل می کنند.[۲] علاوه بر این ، خریدار متعهد به انجام اقداماتی است که در چارچوب تعهد تحویل خود منطقی از او انتظار می رود. با توجه به شرایط واقعه خاص ، ممکن است ملزم به انعقاد قرارداد حمل و نقل با آژانس حمل و نقل و ارائه نام کشتی و محل کار وی به فروشنده برای نصب ماشین آلات تحویل شده و ارائه مشخصات کالا مطابق ماده ۶۵ کنوانسیون باشد.[۳] باز هم ، برای این منظور ، خریدار باید مجوزهای لازم اداری و معاملات لازم را در چارچوب رویه های واردات انجام دهد.[۴] برای اینکه تعهد پرداختن کالا به طور کامل انجام شود ، گیرنده باید تمام اقدامات را برای این منظور انجام دهد و تشریفات ناشی از قرارداد و قانون ملی قابل اجرا را انجام دهد ، همانطور که در ماده ۵۴ کنوانسیون ذکر شده است.[۵] اینکه این تشریفات چیست از قرارداد بین طرفین و قانون ملی مربوط که شامل شرایط پرداخت است نیز قابل درک است.

مسئله دیگری که مستقیماً به تعهد خریدار در تحویل کالا مربوط است انتقال خسارت است.[۶] با مفاد تنظیم شده در این رابطه ، سعی شده است به این سوال پاسخ داده شود که چه کسی خطر ریسک وتلف کالا یا آسیب دیدن کالا را بدون تقصیر طرفین در دوره بین تاسیس و اجرای قرارداد بیع تحمل می کند.[۷] در صورت عدم وجود مقررات قراردادی که این موضوع را بین طرفین تنظیم می کند ، مواد ۶۶-۷۰ کنوانسیون قابل استفاده خواهد بود.[۸] لحظه عبور ریسک، که به موازات مفاد ماده ۳۱ و ادامه کنوانسیون است ، که تعهد فروشنده را برای تحویل صحیح کالا تنظیم می کند ، لحظه ای نیز خواهد بود که خریدار نقض قرارداد را تشخیص می دهد.[۹] به عبارت دیگر ، اگر کالایی مطابق قرارداد هنگام انتقال خسارت به خریدار وجود داشته باشد ، خریدار متحمل ضرر یا زیان کالا بدون تقصیر فروشنده خواهد شد و او قادر به خلاص شدن از بدهی پرداخت نخواهد بود. (ماده ۶۶).[۱۰]

---

[۱] Huber/Mullis, s. ۳۱۸.

[۲] Erauw, Johan: CISG Articles ٦٦-٧٠: The Risk of Loss and Passing IT, Journal of Law and Commerce, ۲۰۰۵-۲۰۰٦, s. ۲۱۱-۲۱۲; Ekşi, Milletlerarasi Ticaret Hukuk, s. ۱۸۳; Melemen, Uluslararası Ticaret, s. ۸۸.

[۳] Sekreterya Şerhi, Art. ٦٠ N. ۲.

[٤] Schlechtriem/Butler, s. ۲۲۰.

[٥] Di Matteo, Larry A./Dhooge, Lucien J./Grene, Stephanie/Maurer, Virginia G./Pagnattaro, Marisa Anne: International Sales Law A Critical Analysis of CISG Jurisprudence, ۲۰۰٦, s. ۹۳-۹٤-۹٥.

[٦] Wu, Dong: The Effect of Fundamental Breach on Passage of Risk in the Internal Sale of Goods under the United Nations Convention on Contracts for the Sale of Goods: Comparative analysis with the Contract Law of the Peoples China, ۲۰۰۲ Pace Essay Submission, Sec. ۳, Ch. ۱.

[۷] Serozan, Borçlar Özel, s. ۱۱۰; Aral, Borçlar Özel, s. ۷۳: Atamer, CISG, S. ۲۲.

[۸] Huber/Mullis, s. ۳۱٤.

[۹] Atamer, CISG, s. ۲۱۹.

[۱۰] Erauw, ۲٥ J.L&C. ۲۰۰٥-۲۰۰٦, s. ۲۰۹.

در مورد مکان دریافت کالا نیز مطابق ماده ۳۱ کنوانسیون در چه مواردی باید تحویل کالا انجام شود تا فروشنده تعهد تحویل کالا را انجام دهد.[۱] در واقع ، مکانی که خریدار باید کالا را دریافت کند ، بر اساس این ماده تعیین می شود. بدون شک در این روش ابتدا قراردادها و شیوه های تجاری در نظر گرفته خواهد شد. احتمال دیگر تحویل کالا در مکان نامناسب است که در این صورت انتظار نمی رود خریدار اجراء را بپذیرد.[۲]

زمان اجرای تعهد فروشنده برای تحویل ، با در نظر گرفتن امکانات مختلف در ماده ۳۳ کنوانسیون تنظیم شده است. بر این اساس ، اگر قبل از آن تاریخ معین یا مشخصی از قرارداد و عادات تجاری طرفین قابل استنباط نباشد ، اگر مدت زمان مشخصی تعیین شده باشد ، تحویل باید در آن مدت انجام شود. اگر چنین استنباطی از روابط بیع حاصل نشود ، مطابق ماده ۳۳-ج کنوانسیون ، فروشنده باید این تعهد را در مدت زمان معقولی پس از برقراری قرارداد انجام دهد.[۳] از طرف دیگر ، کنوانسیون تنظیم کننده زمان تحویل فروشنده چیزی در مورد بدهی خریدار برای دریافت نمی گوید.[۴] به عبارت دیگر ، هنگامی که فروشنده کالا را به طور مقتضی در اختیار خریدار قرار می دهد ، چه مدت زمان خریدار برای نقض قرارداد بی پاسخ می ماند. در اینجا با توجه به ماده ۱/۷ کنوانسیون مشکل حل خواهد شد. به عنوان مثال ، اگر کالای مورد نظر نیاز به تخلیه از کشتی داشته باشد ، صبر کردن برای آن زمان پردازش برای خریدار منطقی تلقی می شود ، در سایر موارد دریافت سریع آن لازم است.[۵]

نکته دیگری که قابل ذکر است این است که فروشنده بدهی خود را قبل از مهلت تحویل طبق قرارداد یا پیمان انجام می دهد. در این حالت ، خریدار ملزم به دریافت کالا با اجراء زود هنگام فروشنده نیست.[۶](ماده ۱/۵۲). اما اگر عدم پذیرش اجراء اولیه توسط خریدار فروشنده را با مشکلات جدی مواجه کند ، قانون صداقت مندرج در ماده ۱/۷ کنوانسیون می تواند خریدار را از این گزینه باز دارد.[۷]

گفتار سوم: تعهدات توافقی

---

[۱] Huber/Mullis, s. ۱۰۹ vd.

[۲] Bianca/Bonell/Knapp, Art. ٦١ N.٢.٤.

[۳] Huber/Mullis, s. ۱۲٦ vd.

[٤] Schlechtriem/Butler, s. ۲۲۰.

[٥] Schlechtriem/Butler, S ۲۲۰. در ماده ۲/۲۳۳ قانون تعهدات ترکیه آمده است: "اگر عرف محلی یا توافق خلاف آن وجود نداشته باشد ، باید بلافاصله مورد فروخته شده را تحویل گرفت. "مراجعه کنید به Yavuz, s. ۱۰۸.

اگرچه قاعده رسید "فوری" است ، اما باید صادقانه مدت زمان معقولی را به خریدار اختصاص داد.

[٦] Bianca/Bonell/Knapp, Art. ٦١ N. ٢.٢.

[۷] Kaya, s. ۳۷.

طرفین ممکن است علاوه بر تعهد پرداخت پول و دریافت کالا ، تعهدات یا بارهای اضافی ناشی از قراردادهای خود یا مواد مختلف کنوانسیون داشته باشند ، که این دو تعهد اصلی خریدار است و بین مواد ۵۳ و ۶۰ کنوانسیون تنظیم می شود[۱] (ماده ۶۲). برخی از اینها ممکن است به عنوان بدهی هایی در نظر گرفته شوند که می توان آنها را در حوزه این دو تعهد طبقه بندی کرد. " به عنوان نمونه ای از تعهدات جانبی ذکر شده در کنوانسیون بازرسی کالا (ماده ۳۷) ، اطلاع از نقض قرارداد (ماده ۳۸) ، حفظ و بیع کالا در صورت واژگونی ، کاهش خسارت به نفع فروشنده با نقض قرارداد (ماده ۷۷) و تعیین مشخصات کالا (ماده ۶۵). در عمل ، برخورد با تعهدات زیر که خریدار متعهد به انجام آنها می شود ، بدون توجه به کنوانسیون ، نیز ممکن است. توزیع یا بیع کالا فقط به کشور های مشخص شده در قرارداد ، ارائه اطلاعات فنی برای تولید فروشنده ، تهیه مواد کالایی که توسط فروشنده تولید می شود ، مطابقت با دستورالعمل های استفاده ، رعایت ممنوعیت های واردات و صادرات و موارد مشابه.[۲]

لذا مطابق ماده ۳۸ کنوانسیون ، خریدار که تحت بار "معاینه کالاها یا بازرسی از آنها به محض اجازه شرایط" قرار دارد باید این معامله را انجام دهد یا در معاملات یا روش های تجاری مشخص شده باشد. از آنجا که در متن معاهده چگونگی انجام بازرسی ذکر نشده است ، اگر طرفین این موضوع را تنظیم نکنند یا سکوت رویه ها حداقل باید معاینه شود.[۳] علاوه بر این ، هزینه بازرسی به عهده خریدار است و انتظار می رود که او با توجه به شرایط واقعه مشخص ، تلاش و مراقبت معقول خود را انجام دهد.[۴] به عبارت دیگر ، مفاهیم زمان کوتاه و بازرسی معقول مجاز توسط شرایط با توجه به خصوصیات کالا و واقعه تفسیر می شوند.[۵] بدون شک ، معاینه ای که هر نقص احتمالی خریدار را آشکار می کند قابل هک نیست و بدیهی است که این دوره برای کالاهایی که به راحتی از بین می روند کوتاه تر خواهد بود. عدم انجام این بار توسط خریدار منجر به نقض قرارداد نمی شود.[۶]

---

[۱] Erdem, Makaleler, s. ۸۰; Kaya, s. ۳۸; Zeytin, s. ۱۹۱.

[۲] Kaya, s. ۳۷ شده در قانون ترکیه ارائه داد. پرداخت سود (قانون . مثالهای زیر را می توان به سایر تعهدات خریدار پذیرفته تعهدات ترکیه ماده ۲/۲۳۴) ، پنهان کردن آنچه در فروش از راه دور فروخته می شود (ماده ۱/۲۳۶ قانون تعهدات ترکیه) ، فروش آنچه در فروش از راه دور فروخته می شود (ماده ۳/۲۲۶ قانون تعهدات ترکیه) ، هزینه های لازم و مفید فروشنده برای فروش قبل از تحویل پرداخت (قانون تعهدات ترکیه ماده ۱/۲۰۸) ، هزینه تحویل و قبض (قانون تعهدات ترکیه ماده ۱/۲۱۱) ، پرداخت هزینه حمل و نقل (قانون تعهدات ترکیه ماده ۱/۲۱۱) ، مالیات و عوارض مربوط به فروش (قانون تعهدات ترکیه). ماده ۳/۲۱۱): مراجعه کنید به Yavuz, s. ۱۰۸ vd

[۳] Atamer, CISG, s. ۲۲۰ vd.

[۴] Atamer, CISG, s. ۲۲۰ vd; Aral, Borçlar Özel, s. ۱۲٤.

[۵] نوع کالا ، مشخصات فنی آن ، تعداد تحویل کالا ، محل خریدار ، اندازه تجارت حقایقی است که در این بررسی همیشه مورد توجه قرار خواهد گرفت. مراجعه کنید به: Atamer, CISG, s. ۲۲۰ vd

[۶] Huber/Mullis, s. ۱٤۹.

همچنین خریدار موظف است این موضوع را در یک زمان معقول از تاریخی که کالا را دریافت کرده یا نقض قرارداد می کند ، به فروشنده اعلام کند (ماده ۳۹). زمان معقول با در نظر گرفتن شرایط واقعه مشخص تعیین می شود. دوره دیگر ذکر شده در مقاله ، دوره اطلاع رسانی مطلق است و خریدار دریافت کننده کالا باید حداکثر ظرف مدت ۲ سال از نقض قرارداد اطلاع دهد. زمان و نحوه اطلاع رسانی همچنین تعیین می کند که آیا گیرنده می تواند از حقوق اختیاری بهره مند شود (مواد ۴۵ و ۷۴). [۱] در این صورت ، برای استفاده از حقوق اختیاری اعطا شده به وی ، خریدار باید نقض قرارداد را تا حد ممکن در این اطلاعیه بطور قطعی بیان کند و اطلاعاتی که در مورد ماهیت و شرایط نقص کالا داده می شود باید از نوعی باشد که تصحیح نقض قرارداد را تسهیل کند. [۲] اگر خریدار این وظیفه را تحمل نکند نمی تواند از حقوق اختیاری استفاده کند. [۳] اگرچه این قاعده کلی است ، اما اگر خریدار از تناقض مطابق ماده ۴۰ مطلع باشد یا قادر به دانستن آن نباشد ، خریدار می تواند از حقوق اختیاری مورد نظر استفاده کند. یک استثنا دیگر این است که اگر خریدار عذر موجهی برای عدم گزارش داشته باشد ، حداقل با کسر تقلیل ثمن و حق جبران خسارت ، حتی اگر محدود باشد ، از حقوق اختیاری بهره مند می شود. [۴]

افزون بر این موارد، طبق ماده ۸۶ کنوانسیون ، خریدار که کنترل فوری کالاها را بر عهده دارد ، موظف است در موارد خاص کالا را به نفع فروشنده حفظ کند و سپس آن را تحت شرایط خاصی بفروشد. [۵] اولین مورد از این موارد ذکر شده در مقاله این است که خریدار باید اقدامات منطقی مورد نیاز شرایط را انجام دهد تا کالا را به نفع فروشنده حفظ کند در صورتی که خریدار تخلف از قرارداد را تشخیص داده و پس از دریافت کالا از کالا خودداری کند (ماده ۱/۸۶). احتمال دیگر این است که ، در صورت نقض اساسی قرارداد ، خریدار از حق خود در رد مال بدون دریافت آن استفاده کند (ماده ۲/۸۶). به عبارت دیگر ، اگر کالاهای ارسالی به خریدار در مقصد در دسترس خریدار قرار گیرد و خریدار از حق خود در امتناع از تحویل استفاده کرده باشد ، باید همچنان تصرف کالا را به نفع فروشنده در دست گیرد. با این حال ، اگر هنگام تصاحب مالکیت مجبور به پرداخت پول شود ، خریدار چنین تعهدی را ندارد و این امر باعث هزینه های نامعقول خواهد شد. [۶]

---

[۱] Kanışlı, Erhan; s. ۳۹.

[۲] Huber/Mullis, s. ۱۵۷; DiMatteo/Dhooge/Greene/Maurer/Pagnattaro, A Critical Analysis of CISG Jurisprudence, s. ۸۹-۹۰.

[۳] Bianca/Bonell/Sono, Art. ۳۹ N. ۲.۲; Huber/Mullis, s. ۱٦٤. فرصت های قانونی برای از دست دادن خریدار که به طور کامل یا به درستی تعهد اخطار را انجام نمی دهد به شرح زیر است: حق مطالبه غرامت ، حق درخواست جایگزینی کالای معیوب با کالای جدید ، حق درخواست تعمیر ، حق اعطای وقت اضافی برای انجام عمل مطابق ماده ۴۷ کنوانسیون ، حق ا نصراف از قرارداد و حق مطالبه تقلیل ثمن.مراجعه کنید به Nagy, Imre: Conformity of Goods, s.۳۰.

[۴] Atamer, CISG, s. ۲۲۰ vd.

[۵] Mullis, s. ۳٦۳-۳٦٤.

[۶] Huber/Mullis, s. ۳٦۳.

به همین ترتیب ، اگر فروشنده یا شخصی مجاز به خرید کالا از طرف وی در مقصد باشد ، خریدار نیز از این تعهد معاف می شود.[۱]

مسئله مهم دیگر در نگه داشتن کالا به نفع فروشنده این است که هزینه های متحمل شده توسط خریدار باید به عهده فروشنده باشد. تا جایی که خریدار حق دارد کالاها را تا زمان تأمین این هزینه حفظ کند.[۲] بعلاوه ، خریدار که موظف است تدابیری را برای نگهداری کالا اتخاذ کند ، در صورت منطقی بودن هزینه هایی که در این زمینه ارائه می شود ، این امکان را دارد که کالا را مطابق ماده ۸۷ کنوانسیون به انبار شخص ثالث واریز کند. در اینجا دوباره هزینه ها از فروشنده دریافت می شود.

خریدار متعهد به حفظ کالا می تواند ، با توجه به شرایط ماده ۱/۸۸ ، هزینه های نگهداری و بیع کالا را که به درستی ساخته شده از مبلغی که از این بیع به دست آورده است ، جبران کند ، در صورتی که فروشنده در بازیابی کالا یا تأخیر در هزینه های نگهداری ، به تأخیر انداخته است.[۳] برای اینکه بیع به تنهایی انجام شود ، باید از قبل موضوع را به فروشنده اطلاع دهید. نکته دیگری که در این زمینه نباید از آن غافل شد این است که اگر کالای مورد نظر فاسد شدنی است یا هزینه نگهداری آن منطقی نیست ، خریدار باید اقدامات مناسبی را برای بیع انجام دهد. این مسئله در ماده ۲/۸۸ مشخص شده است و هنگامی که با گزینه اختیار خرید در ماده ۱/۸۸ به خریدار مقایسه شود ، مشاهده می شود که خریدار در این راستا مسئولیت دارد ، با توجه به علاقه فروشنده بسته به ضرورت و اهمیت شرایط مورد نظر. قبل از بیع کالا ، در صورت اجازه شرایط ، خریدار باید بیع را به فروشنده اطلاع دهد.[۴]
یکی دیگر از تعهدات خریدار ناشی از کنوانسیون این است که ، همانطور که در ماده ۷۷ بیان شده است ، در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده ، خریدار ، موظف است با در نظر گرفتن شرایط ، کلیه اقدامات احتیاطی منطقی را برای کاهش خسارت ناشی از تخلف از جمله سود از دست رفته ، انجام دهد. در واقع ، این وظیفه کاملاً تجلی اصل قاعده صداقت در ماده ۱/۷ است.[۵] در مورد "اقداماتی که با توجه به شرایط منطقی" ذکر شده در مقاله ، ابتدا مقررات قرارداد ، شیوه های تجاری و عادات مورد توجه قرار می گیرند. با این حال ،این هم سوال خواهد شد که اگر یک شخص معقول و منطقی در وضعیت خریدار ، برای جلوگیری از خسارت چه خواهد کرد.[۶]

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/Schlechtriem Second Edition, Art. ۸٦ para. ۱۷.

[۲] Kaya, s. ٤۳.

[۳] Huber/Mullis, s. ۳٦٤.

[٤] Schlectriem/Schwenzer/Schlectriem Second Edition, Art. ۸۸ para ۱۳.

[٥] Huber/Mullis, s. ۲۸۹.

[٦] Huber/Mullis, s. ۲۹۰.

اهمیت عملی بند مورد بحث این است که اگر خریدار که نتواند این وظیفه را رعایت کند از غرامت مطالبه شده توسط فروشنده کسر می شود تا جایی که در صورت اقدام صحیح از ضرر آن کاسته شود.[۱] در غیر این صورت ، فروشنده نمی تواند او را مجبور به این کار کند. دلیل این امر در فروشنده است ، همانطور که در تصمیمات مختلف دادگاه مشاهده می شود.[۲]

علاوه بر این اگر وظیفه تعیین مشخصات کالاهای قراردادی که باید توسط فروشنده تحویل شود با توافق طرفین به خریدار داده شود ، وی باید این وظیفه را مطابق ماده ۶۵ کنوانسیون انجام دهد. خریدار که موظف به تعیین خصوصیات کالا است ، تعهد خود را برای تحویل کالا تا حدی انجام می دهد که این تعهد را به طور صحیح انجام دهد.[۳] به عبارت دیگر ، این بدهی خریدار ، که نیاز به تعیین شکل ، اندازه یا سایر کیفیت کالاها دارد ، بخشی از بدهی دریافتی در ماده ۶۰ محسوب می شود. بنابراین ، در صورت نقض تعهد ، فروشنده می تواند از حقوق عمومی در ماده ۴۵ و موارد زیر و همچنین وسایل مندرج در ماده ۶۵ استفاده کند.[۴]

اگر خریدار در تاریخ توافق شده یا در بازه زمانی معقولی از دریافت درخواست فروشنده در این مورد ، این تصمیم را نگرفته باشد ، فروشنده با توجه به نیازهای خود خریدار ، این معلومات را انجام می دهد ، که می توان آن را شناخت. فقط باید توجه داشت که مدت معقولی که خریدار از درخواست فروشنده داشته است به مفهوم ماده ۱/۶۴ (ب) یک دوره اضافی نیست ، بنابراین در پایان مدت فروشنده حق انصراف از قرارداد را ندارد.[۵]

---

[۱] اساساً ، این یک تعهد نیست که "بدون کاهش آسیب" درک شود ، بلکه یک بار است. بنابراین فروشنده حق شکایت ندارد اما حق مطالبه تخفیف از خسارت درخواستی خریدار را دارد.مراجعه کنید به Huber/Mullis, s. ۲۹۲.

[۲] Huber/Mullis, s. ۲۸۹.

[۳] Schlechtriem, Peter/Schwenzer, Ingeborg: Commentary on the UN Convention on the International Sale of Goods (CISG) Third Edition Oxford ۲۰۱۰, Mohs, Art. ٦٥ para ۱.عدم اجرای این تعهد از سوی خریدار ، مطابق ماده ۱۰۶ قانون تعهدات در قانون ترکیه ، یک بدهکار بستانکار است. زیرا در این حالت خریدار از عملکرد فروشنده مطابق قرارداد جلوگیری می کند.مراجعه کنید به.Oğuzman/Öz, s. ۳۷٦

[۴] Bianca/Bonell/Knapp, Art. ٦٥ N. ۲.٥.

[۵] اگر فروشنده قصد انصراف از قرارداد را دارد ، باید از دوره تمدید عمومی در ماده ۶۳ استفاده کند. مراجعه کنید به.Schlechtriem/Schwenzer/Mohs, Art. ۶۵ para. ۷

پس از آنکه فروشنده خود تصمیم را گرفت ، باید جزئیات این تصمیم را به خریدار اطلاع دهد و مهلت معقولی را برای تصمیم گیری متفاوت به او بدهد. اگر خریدار پس از اخطاریه مطابق با این شرایط از فرصت تغییر استفاده نکند ، این تصمیم لازم الاجرا می شود.[۱]

[۱] Bianca/Bonel/Knapp, Art. ٦٥ N. ٢.١٥.

فصل سوم: ضمانت اجراهای تعهدات طرفین

ممکن است هر کدام از طرفین در انجام تعهداتی که دارند مرتکب تخلف شوند و از اجرای آن امتناع یا آن را مطابق با مورد توافق اجراء نکنند که به این موارد نقض اطلاق شده است. لذا با توجه به این که نوع نقض در نوع ضمانت اجرای حقوقی آن اثر دارد، ابتدا نق و بعد ضمانت اجرای آن در این فصل مورد بررسی قرار می گیرد.

مبحث اول: تحقق نقض

مفاد کنوانسیون حاکی از این است که از نظر موانع اجراء هیچ تفاوتی با توجه به دلایل عدم کنوانسیون مغایر با قوانین ترکیه و سوئیس وجود ندارد. به عبارت دیگر ، نهادهایی مانند عدم امکان عینی / ذهنی ، عدم امکان قبلی / بعدی ، پیش فرض ، اجراء معیوب یا اجراء ناقص در سیستم کنوانسیون گنجانده نشده اند و همه آنها تحت مفهوم "نقض قرارداد"[۱] جمع شده اند.[۲] به همین ترتیب ، این روش از بند ۱/۴۵ قابل درک است.

فضای حقوقی کامن لو تأثیر زیادی در این واقعیت دارد که موانع کنوانسیون در برابر سیستم اجراء ، در مورد دلایل نقض قرارداد تمایزی قائل نمی شوند. واقعاً ، موسسه ضمانت نامه در قانون انگلیس ، کلیه تعهدات متعهد شده توسط بدهکار (فروشنده) با قرارداد را به عنوان تعهد تضمین می پذیرد. بنابراین ، عدم اجراء ، تأخیر اجراء و اجرای معیوب ، همگی نقض قرارداد است. باز هم ، نقض تعهدات اولیه یا ثانویه به منزله نقض قرارداد بدون هیچ گونه تبعیضی در قوانین انگلیس است.[۳] در اینجا ، با کنوانسیون ، یک نقض یکسان در سیستم قراردادها مانند سیستم کامن لو پذیرفته شد و هیچ تبعیضی در مرحله واقعیت های حقوقی اعمال نشد. از این نظر ، کنوانسیون تفاوت چشمگیری با قوانین ترکیه و سوئیس دارد.[۴]

کنوانسیون ، که هیچ تبعیضی از نظر دلایل نقض قرارداد ، در صورت نقض قرارداد ، حقوق خریدار ، مانند درخواست جایگزینی کالا با کالای جدید یا از بین بردن نقص کالا (کنوانسیون

---

[۱] .breach of contract.

[۲] Erdem, BATİDER ۱۹۹۲, s. ۷۶.

[۳] Reinhard Zimmermann, The Law of Obligations-Roman Foundations of the Civilian Tradition, Oxford, ۱۹۹۶, s. ۸۰۳ vd.

[۴] برای مقایسه کنوانسیون و سیستم حقوقی ترکیه-سوئیس از نظر قانون موانع عملکرد ، نگاه کنید به. Atamer, *CISG*, s. ۲۸۱ vd.

ماده ۴۶) ، انصراف از قرارداد (ماده ۴۹ کنوانسیون) و کاهش ثمن ، هیچ گونه تبعیضی ایجاد نکرده است. (ماده ۵۰ کنوانسیون). علاوه بر این ، کنوانسیون به طور کلی حق گیرنده را برای مطالبه غرامت (مواد ۷۴-۷۷ کنوانسیون) ، با یا بدون این حقوق اختیاری تنظیم می کند. بنابراین کنوانسیون از نظر عواقب حقوقی یک تمایز چهار طرفه قائل شده است.[۱]

این کنوانسیون که تقاضای خریدار برای اجراء را به عنوان یکی از اصلی ترین مجازات هایی که می تواند در نتیجه نقض قرارداد اعمال شود ، تنظیم می کند ، به نظر می رسد در مقایسه با فضای حقوقی کامن لو به سیستم قانون مدنی نزدیک شده است. زیرا ، در سیستم قانون مدنی ، تقاضای خریدار در نقض قرارداد در مرکز تحریم ها قرار می گیرد؛ در سیستم کامن لا ، غرامت به عنوان مجازات اصلی نقض قرارداد پذیرفته شده است.[۲] مطالبه اجراء دقیق یا انصراف از قرارداد مختص موارد استثنایی است.[۳] از طرف دیگر ، این کنوانسیون محدودیت هایی را در تقاضای اجراء ایجاد کرده و بنابراین تلاش شده تا حد وسطی بین قانون مدنی و سیستم های قانون عادی پیدا شود.

کنوانسیون در تعیین اینکه کدام حق اختیاری توسط خریدار در کدام تخلفات قرارداد اعمال خواهد شد ، معیار را انتخاب کرده است که آیا قرارداد "اساساً" نقض شده است یا خیر. بر این اساس ، خریدار فقط در صورت نقض اساسی قرارداد توسط فروشنده ، می تواند درخواست درخواست عملیاتی مانند بازگشت از قرارداد یا جایگزینی محصول با محصول جدید را درخواست کند.[۴] از نظر سایر حقوق اختیاری خریدار ، هیچ نقض اساسی قرارداد دنبال نشده است. لذا نقش نقض در کنوانسیون مورد بررسی قرار می گیرد.

برخلاف کنوانسیون ، در قانون تعهدات ترکیه به شماره ۶۰۹۸ ، هیچ نظمی درباره مفهوم "نقض اساسی" وجود ندارد. از طرف دیگر ، در سیستم حقوقی ترکیه ، اقدامات خلاف قرارداد جداگانه مورد بحث قرار گرفته و به شرح زیر است:[۵]

عدم اجرای و اجرای دیرهنگام: درصورتی که قرارداد مورد توافق طرفین در مدت مشخص شده توسط بدهکار انجام نشود ، بدهکار به طور پیش فرض عمل می کند. در این صورت ، نقض به صورت اساسی تلقی می شود.[۶]

---

[۱] Atamer, *CISG*, s. ٤٨٦.
[۲] Erdem, *BATİDER* ١٩٩٢, s. ٧٧.
[۳] Guenter H. Treitel, Remedies for Breach of Contract: A Comparative Account, Oxford ١٩٨٨, s. ٧٥.
[٤] Robert Koch, The Concept of Fundamental Breach of Contract under the United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (CISG), Pace Review of the Convention on Contracts for the International Sale of Goods (CISG) ١٩٩٨ s. ١٨٤.
[٥] Ceylan, Özge; Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Birleşmiş Milletler (Viyana) Antlaşması Uyarınca Sözleşmenin İhlali Halinde Alıcının Hakları, Yüksek Lisans Tezi, Ankara-٢٠١٦, s. ٣٩.
[٦] Atamer, Yeşim M.: "Satıcının Sözleşmeye Aykırı Davranışı Ekseninde CISG'ın İfa Engelleri Sistemine Genel Bakış", Milletlerarası Satım Hukuku: Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (CISG), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baskı, İstanbul ٢٠٠٨. (İfa Engelleri), s. ٢٤٧.

از آنجا که در حال حاضر دارنده حق ، قرارداد او امیدوار است برای به دست آوردن قادر به بهره مندی نخواهد بود. عدم تحویل یا تحویل دیرهنگام کالاهای توافق شده در قرارداد توسط طرفین ، به عنوان نقض قرارداد در محدوده متن کنوانسیون تلقی می شود.[۱]

عدم امکان: اگر قرارداد به دلیل وجود مانع عملکرد عینی یا ذهنی نتواند اجرا شود ، "عدم امکان" وجود دارد. در این مرحله ، مهم نیست که طرف متخلف از نظر ظهور این مانع عملکرد مقصر باشد.[۲] در سیستم حقوقی ترکیه ، برخی پیامدهای حقوقی به عدم امکان عینی نسبت داده شده است. از طرف دیگر ، در متن کنوانسیون ، برخلاف قوانین ترکیه و سوئیس ، به نهاد عدم امکان اشاره نشده است. زیرا نکته مهم در سیستم کنوانسیون نقض اساسی قرارداد است و نقض قرارداد تحت یک عنوان جمع شده است.[۳] برای اینکه نقض قرارداد منعقد شده توسط فروشنده به دلیل عدم امکان ، تخلف اساسی تلقی شود ، این عدم امکان باید عینی و مستمر باشد.[۴] در حقیقت ، در چنین حالتی ، منافع مورد انتظار طرف دیگر قرارداد تحقق نخواهد یافت.[۵]

عدم اجرا که می بایست باشد : در سیستم قانون تعهدات ترکیه؛ به صورت عدم انجام قرارداد ، عملکرد بد و عدم انجام تعهدات عملکرد جانبی ظاهر می شود. در این صورت ، نقض قرارداد قابل توجه نخواهد بود.[۶] به عنوان مثال ، اگرچه فروشنده کالای قرارداد را تحویل داده است ، اما اگر این محصول ویژگی های مشخص شده در قرارداد را نداشته باشد ، پذیرفته شده است که عملکرد به درستی انجام نشده است.[۷] در این حالت ، خریدار بسته به شرایط ممکن است درخواست جایگزین یا تعمیر کالا را داشته باشد.

گفتار اول: نقش نقص در کنوانسیون بیع بین الملل

درمقررات کنوانسیون ، به دنبال این نبودند که فروشنده مقصر باشد تا بتواند از سایر حقوق اختیاری خود ، از جمله حق مطالبه غرامت ، که خریدار با نقض قرارداد توسط فروشنده داشته است ، استفاده کند.[۸]
کنوانسیون ، که مسئولیت کامل فروشنده را پیش بینی می کند ، از این نظر تحت تأثیر سیستم کامن لا قرار دارد و با قانون ترکیه و سوئیس که مسئولیت قراردادی را به عنوان قاعده مسئولیت مقصر تنظیم می کند ، متفاوت است.[۹] در این کنوانسیون مقرر کرده است که فروشنده به دلیل نقض قرارداد مستقل از نقص مسئول است ، اما در صورت عدم اجرای آن ناشی از مانعی خارج از اختیار فروشنده ، برخی از مقررات

---

[۱] Ceylan, ٤٠.
[۲] Atamer, (İfa Engelleri), s. ٢٤٧.
[۳] Ceylan, ٤٠.
[٤] Gündoğdu, F., Birleşmiş Milletler Uluslararası Satım Sözleşmelerine İlişkin Viyana Konvansiyonuna Göre İmkansızlık ve Hukuki Sonuçları, İstanbul Kültür Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Y.١٠, C.١٠, S.٢, Temmuz ٢٠١١, s. ٣٣٩.
[٥] Ceylan, ٤٠.
[٦] a.g.e. , ٤١.
[۷] Atamer, Y.M., İfa Engelleri Hukukunu Yeniden Sistematize Etmeyi Düşünmek: Borca Aykırılık Türleri Yerine Yaptırımları Esas Alan Bir Sistematik, Prof. Dr. Rona Serozan'a Armağan, İstanbul, ٢٠١٠, s. ٢٤٠.
[۸] Schlechtriem, *Uniform Sales Law*, s. ١٠٠.
[۹] Bianca/Bonell/*Tallon*, Art. ٧٩ N. ٢.٦.٢.

مربوط به مسئولیت فروشنده را شامل می شود.[۱] در حالی که این کنوانسیون عدم مسئولیت فروشنده را تنظیم می کند ، اما با توجه به انواع نقض قرارداد ، تمایزی قائل نشده است که مربوط به وجود تقصیر فروشنده نباشد. به عبارت دیگر ، مقررات یکنواختی از نظر عدم مسئولیت و همچنین نقض قرارداد معرفی شده است. با این حال ، موارد عدم مسئولیت تنظیم شده در کنوانسیون فقط به گونه ای پذیرفته شده است که خریدار را از استفاده از حق خود برای مطالبه غرامت بازدارد. در غیر این صورت ، وجود موارد عدم مسئولیت مانع از این نیست که خریدار از حقوق اختیاری خود در قالب مطالبه اجرای یا کسر پرداخت یا انصراف از قرارداد استفاده کند.[۲]

همانطور که در بالا ذکر شد ، کنوانسیون common law و نظامهای civil law را گرد هم آورد و ترکیبی از این دو سیستم حقوقی را تشکیل داد ، خصوصاً از نظر قانون موانع اجراء. در این زمینه ، نباید فراموش کرد که این کنوانسیون جنبه های مشابهی با قوانین ترکیه و سوئیس دارد ، اما برخی مفاهیم و اصول خارجی را برای این سیستم حقوقی در نظر گرفته است. در ترکیه ۱۱ مارس ۲۰۱۰ وزرا تصمیم گرفتند که به هیئت سپرده مصوبه با کنوانسیون بپیوندند و سند در تاریخ ۱ آگوست ۲۰۱۱ با گواهی شرکت در ۱ آگوست ۲۰۱۰ به یک کشور متعاهد تبدیل شده است. کنوانسیون های ترکیه یا هر قسمت یا مطالبی هیچ گونه رزرو در مورد آنها ایجاد نکرده است. بنابراین ، این کنوانسیون با تمام مفاد آن به سرعت در حال پیشرفت است تا به بخشی از قانون ترکیه تبدیل شود.

به هر حال، در قوانین ترکیه و سوئیس ، مسئولیت قرارداد به عنوان یک قاعده مسئولیت مقصر است.[۳] به همین ترتیب ، مطابق ماده ۱/۹۸ قانون تعهدات ، بدهکار به طور معمول مسئول انواع خطاها است. مجدداً مطابق ماده ۹۶ قانون تعهدات ، تحقق مسئولیت قاعدتاً به تقصیر بدهکار بستگی دارد و طرف نقض قرارداد تنها در صورت اثبات کمال بودن آن می تواند از پرداخت غرامت به صاحب حق خودداری کند. اگرچه نقص برای پیش فرض بودن طرف متخلف ضروری نیست ، اما برخی عواقب پیش فرض (به ویژه دارنده حق می تواند مطالبه غرامت کند) به تقصیر فروشنده بستگی دارد.[۴] از طرف دیگر ، در سیستم کنوانسیون ، طرف متخلف لازم نیست مقصر باشد تا دارنده حق از حقوق اختیاری خود در نتیجه نقض قرارداد استفاده کند. همین اصل از نظر حق مطالبه غرامت اعمال می شود و ادعای جبران خسارت منوط به تقصیر طرف متخلف نمی باشد. خلاصه، تحقق نقض از شرط اصلی اعمال ضمانت اجرای حقوقی است که بررسی می شود.

گفتار دوم: شرایط نقض

فقط در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده ، حق مطالبه کالا و انصراف از قرارداد به خریدار تعلق می گیرد. همانطور که مشاهده می شود ، کنوانسیون خاتمه روابط قراردادی بین طرفین را می پذیرد ، در صورت "نقض اساسی" قرارداد ، مقررات کنوانسیون در مورد اعمال حق بازگشت به طور عمده با الهام گرفتن از قوانین عادی و تا حدودی قوانین فرانسه نوشته شده است.[۵] با این حال ، امروزه به طور کلی پذیرفته شده است که مفهوم "نقض اساسی" در ماده ۲۵ کنوانسیون معنای متفاوتی با قوانین ملی دارد و این مفهوم باید با توجه به اصول تفسیر کنوانسیون که دارای ساختار تکمیلی است ، مستقل از قوانین ملی تفسیر

---

۱ Atamer, *CISG*, s. ۳۱٤.
۲ Bianca/Bonell/*Tallon*, Art. ۷۹ N. ۲.۱۰.۱.
۳ Eren, s. ۹٦٦; Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۱ N. ٥; Oğuzman/Öz, s. ۳٥٥ vd.
٤ Tekinay/Akman/Burcuoğlu/Altop, s. ۸۷٤ vd.; Eren, s. ۹۷۲.
٥ Huber, *RabelsZ* ۲۰۰۷, s. ۲٥.

شود.[۱] همانطور که در دکترین "نقض اساسی" و برخی تصمیمات قضایی بیان شده ، این یک مفهوم مبهم است. به همین دلیل ، برای درک مفهوم "نقض اساسی" ، لازم است عناصر تشکیل دهنده آن را بررسی کنیم. "نقض مواد" در مورد هر دو طرف قرارداد اعمال می شود.
مطابق تعریف پیش بینی شده در ماده ۲۵ کنوانسیون ، اولین و مهمترین شرط "نقض اساسی" این است که فروشنده هرگونه تعهد ناشی از قرارداد ، عرف یا قرارداد بین طرفین را نقض کرده باشد. کنوانسیون از نظر نقض تعهدات اساسی و ثانویه هیچ تفاوتی قائل نشده است. [۲] با این حال ، نویسندگانی نیز وجود دارند که استدلال می کنند نقض اساسی یک تعهد ثانویه به بیع کالا یا به شرط توافق طرفین از قابل توجه بودن تخلف بستگی دارد. [۳]

دومین شرط لازم برای تحقق "تخلف اساسی" ، ظهور "منفی" است که منجر به محرومیت قابل توجهی از منفعتی می شود که خریدار به دلیل نقض به درستی از قرارداد انتظار دارد. مفهوم "منفی" در هیچ جای دیگری در متن کنوانسیون ذکر نشده و تعریفی از این مفهوم ارائه نشده است. بنابراین ، مفهوم "منفی" باید به طور گسترده تفسیر شود ، به ویژه با در نظر گرفتن مطالعات مقدماتی کنوانسیون و هدف مفهوم.[۴] بر این اساس ، مفهوم "منفی" به معنای ضرر و زیان خریدار نیست. به عنوان مثال ، فروشنده کالا را به طور مناسب بسته بندی یا بیمه نکرده است ، اما کالا با خیال راحت به خریدار تحویل داده شده است. در چنین حالتی ، نمی توان به یک تخلف اساسی اشاره کرد ، زیرا منفی وجود ندارد. اما اگر خریدار فرصت بیع مجدد کالا یا مشتری را به دلیل نقض قرارداد از دست بدهد ، حتی اگر خریدار خسارتی نبیند ، مشکلی پیش می آید. برای وجود یک نقض عمده قرارداد ، منفی نگری باید به طور قابل توجهی خریدار را از آنچه در انتظار قرارداد تحت قرارداد توجیه شده (انتظار و علاقه او) محروم کند.[۵] به عبارت دیگر ، حتی اگر خریدار از حق خود برای مطالبه غرامت ، کسر یا تعمیر استفاده کند ، تأمین انتظار او امکان پذیر نیست و منافع مورد انتظار از اجرای قرارداد باید عملا منتفی شود. بنابراین ، خریدار به عنوان آخرین چاره حق انصراف از قرارداد را خواهد داشت. [۶]

ترک ناشی از نقض قرارداد به منافع قراردادی خریدار معطوف می شود. البته نمی توان انتظار داشت که تمام انتظارات خریدار از سوی فروشنده در نظر گرفته شود. متن ماده ۲۵ کنوانسیون به وضوح از عبارت "معوقه تحت قرارداد" استفاده کرده است. بنابراین ، باید مشخص شود که طبق قرارداد از کدام انتظارات خریدار محافظت می شود. این موضوع تفسیر قرارداد است. [۷] در تفسیری که مطابق با ماده ۸ کنوانسیون انجام می شود ، اهمیت داده شده به نقض مسئولیت و منافع مورد حمایت قرارداد باید با در نظر گرفتن متن قرارداد ، عادات بین طرفین ، آداب و رسوم ، مذاکرات قرارداد و سایر شرایط تعیین شود. [۸] اگر طرفین صریحاً یا ضمنی به یک تعهد خاص یا نوع خاصی از نتیجه نامطلوب اهمیت دهند ، این تفسیر از قرارداد دشوار

---

۱ Franco Ferrari, Fundamental Breach of Contract Under the UN Sales Convention-۲۵ Years of Article ۲۵ CISG, Journal of Law and Commerce (Spring ۲۰۰٦), S.۲۵ s. ٤۹۲.
۲ Ferrari, ۲۵ *J.L.&Com.*, s. ٤۹۲-٤۹۳.
۳ Zeller, ۸ *V.J.I. Com. Law &Arb. (۲۰۰٤)*, s. ۸۷.
٤ Bianca/Bonell/*Will*, Art. ۲۵ N ۲.۱.۱.۱.
٥ Ferrari, ۲۵ *J.L.&Com.*, s. ٤۹٥.
٦ Z Zeller, ۸ *V.J.I. Com. Law &Arb. (۲۰۰٤)*, s. ۸۱.
۷ Enderlein/Maskow, Art. ۲۵ N. ۳.۳.
۸ Honnold, *Uniform Law*, § ۱۸۱.۱.

نخواهد بود و در چنین حالتی تخلف اساسی به راحتی قابل تشخیص است. از طرف دیگر ، ممکن است مشکلاتی بوجود بیاید ، به عنوان مثال ، اگر طرفین از شرایط عمومی بهره برداری استفاده کنند و در قرارداد مقرر کنند که نقض هر یک از این شرایط قابل توجه است. به همین ترتیب ، اعتبار چنین حکمی همیشه قابل بحث است. با این حال ، راه حل در کنوانسیون دنبال نخواهد شد ، بلکه در قانون ملی قابل اجرا است. [۱] زیرا کنوانسیون مربوط به اعتبار مفاد قرارداد نیست. بنابراین ، در چنین مثالی ، قانون ملی در ارزیابی تخلفات اساسی تعیین کننده خواهد بود. [۲]

سرانجام ، برای وجود یک تخلف قابل توجه ، تخلفی که که به طور قابل توجهی سود خریدار را از او محروم می کند ، باید توسط فروشنده پیش بینی شود و توسط شخص معقولی در همان شرایط پیش بینی شود. در غیر این صورت ، تخلف اساس نخواهد بود. تفسیر مفاد قرارداد در تعیین پیش بینی منفی بودن فروشنده مهم است. زیرا اگر طرفین در قرارداد صریحاً توافق کرده باشند که نقض تعهد قابل توجه خواهد بود ، پس باید پذیرفت که فروشنده عواقب این نقض را پیش بینی کرده است. [۳] علی رغم عدم وجود چنین عزم مشخصی از طرفین ، اگر اهمیت تعهد مربوطه در مذاکرات قرارداد لحاظ شود ، فروشنده مجدداً به عنوان پیش بینی عواقب نقض تلقی خواهد شد. همانطور که مشاهده می شود ، تفسیر قرارداد مطابق با ماده ۸ کنوانسیون از نظر ارزیابی پیش بینی مهم است. [۴] از سوی دیگر ، ماده ۲۵ کنوانسیون آینده نگری شخص متعارف را در همان مکان و شرایط و نیز آینده نگری فروشنده را در نظر می گیرد. بنابراین ، کنوانسیون به معیار عینی در تعیین قابلیت پیش بینی نیز اشاره دارد. [۵] منظور از شخص متعارف در همان مکان و شرایط باید شخص ثالثی باشد که در همان شعبه تجاری فعالیت می کند. در نهایت، مسئولیت اثبات اینکه ترکی که به منزله نقض اساسی است پیش بینی نشده است و شخص معقول نمی تواند آن را پیش بینی کند ، باید به عهده فروشنده ای باشد که طرف نقض قرارداد است.

در مورد تعیین زمان قابل پیش بینی بودن در کنوانسیون هیچ ماده ای وجود ندارد. با این حال ، بیشتر در آموزه امروز پذیرفته شده است که این زمان لحظه برقراری قرارداد است. [۶] قابل پیش بینی بودن موضوعاتی که پس از انعقاد قرارداد بوجود می آیند مهم نیست. در سیستم کنوانسیون ، ارزیابی پیش بینی پذیری نیز در محدودیت بدهی غرامت ، و همچنین تعیین تخلف اساسی در قرارداد استفاده می شود. با این حال ، ارزیابی های فوق اهداف مختلفی را دنبال می کنند. از آنجا که معیار قابل پیش بینی بودن اعمال شده در تعیین تخلف اساسی در این است که باعث شود تخلف باعث منفی شود که به طور قابل توجهی خریدار را از آنچه خریدار به درستی انتظار دارد محروم کند ، این مربوط به خسارات ناشی از نقض این معیار در بدهی غرامت است.

---

۱ Ferrari, ۲۵ *J.L.&Com.*, s. ٤۹۷.
۲ Atamer, *CISG*, s. ۳۰۱.
۳ Graffi, *Int. Bus. L. J. (۲۰۰۳)*, s. ۳۳۹.

٤ Zeller, ۸ *V.J.I. Com. Law &Arb. (۲۰۰٤)*, s. ۸۹.
٥ Bianca/Bonell/*Will*, Art. ۲۵ N ۲.۱.
٦ Ferrari, ۲۵ *J.L.&Com.*, s. ٤۹۸.

همانطور که اشاره شد ، کنوانسیون از نظر موانع اجرای قانون ، مقررات متفاوتی با قانون ترکیه و سوئیس دارد. در قانون موانع اجراء ترکیه و سوئیس ، نقض غیرقانونی به عنوان یک مفهوم کلی تصویب نشده است ، با ان حال ، برخی از انواع غیرقانونی تنظیم می شوند. بر این اساس ، سیستم موانع اجراء در قانون ترکیه (موارد نقض بدهی). عدم امکان (قانون تعهدات مواد ۲۰ ، ۹۶ ، ۱۱۷) ، پیش فرض (ماده ۱۰۶ قانون تعهدات) و اجرای بد.[۱] حتی عدم امکان ، عدم امکان قبل و بعد؛ بعنوان عدم امکان ناقص و کاملاً مورد تمایزهای مختلف قرار گرفته است و بنابراین عدم امکان به مفهوم اصلی قانون تعهدات برای موانع اجراء تبدیل شده است.[۲] از طرف دیگر ، در قانون تعهدات ، موانع اجراء هم در مقررات عمومی و هم در مقررات ویژه مربوط به قراردادهای مختلف به طور جداگانه تنظیم می شوند.[۳] این وضعیت غالباً گیج کننده است و اغلب در آموزه ها مورد انتقاد قرار می گیرد. قانون تعهدات یک سیستم غیر قراردادی یکنواخت را اتخاذ نکرده است.[۴]

مفاهیم و تبعیضاتی از قبیل عدم امکان عینی / ذهنی ، عدم امکان قبلی / بعدی ، عدم پیش فرض و قصور در قوانین ترکیه و سوئیس از نظر انواع نقض قرارداد در این کنوانسیون گنجانده نشده است. همانند قوانین ترکیه و سوئیس ، آیین نامه ای به شکل نقض قرارداد عمومی و موانع اجراء ویژه در برخی از قراردادها در حوزه کنوانسیون گنجانده نشده است. در عوض ، کنوانسیون از نظر موانع اجراء ، الگوی یکسانی و غیر قراردادی همانند سیستم قانون عام را اتخاذ کرده و کلیه موارد غیرقراردادی فوق الذکر را تحت این مفهوم یکسان ترکیب کرده است. بنابراین ، همانند قانون ترکیه و سوئیس ، رویکردی که اجراء[۵] خیرخواهانه را نه به عنوان یک اجراء بد بلکه به عنوان یک عدم اجرا قبول می کند ، مورد پذیرش قرار نگرفت. اجراء معیوب ، اجراء تعهدی یا اجراء ناقص همگی به منزله نقض قرارداد محسوب می شوند. بنابراین ، تمایز مصنوعی بین الزامات و عواقب موانع اجراء از بین رفته است.[۶] این سیستم که توسط کنوانسیون پذیرفته شد ، اساس اصلاحات قانون تعهدات آلمان در سال ۲۰۰۲ بود و کلیه موانع اجراء تحت یک چارچوب مفهوم واحد و تحریم گرا در BGB آلمان مانند کنوانسیون جمع آوری شد.

این کنوانسیون که از نظر دلایل نقض قرارداد هیچ گونه تبعیضی قائل نبود ، در صورت نقض قرارداد ، به خریدار اجازه داد تا با این حقوق اختیاری یا به تنهایی ، خسارت را مطالبه کند. از طرف دیگر ، این کنوانسیون به دارنده حق این اجازه را داد تا بسته به شدت تخلف ، از حق خارج شدن از قرارداد و درخواست تعویض مال استفاده کند و از ملاک نقض اساسی قرارداد که برای قوانین ترکیه و سوئیس بیگانه است استفاده کرد. در این راستا ، توضیحاتی که هنگام بررسی نمونه های نقض قرارداد که نقض اساسی در سیستم کنوانسیون است ، انجام می شود ، باید دارای یک طرح راهنما باشد که مفهوم نقض اساسی ممکن است در قوانین ترکیه معنی داشته باشد. برای یادآوری ، به عنوان مثال ، عدم اجرای دائمی نقض اساسی سیستم کنوانسیون است. ناچیز است که عدم اجرای آن به دلیل عدم امکان ذهنی بعدی به مفهوم ماده ۹۶

---

[۱] Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۱ N. ۱ vd; Tekinay/Akman/Burcuoğlu/Altop, s. ۸۵۱.
[۲] Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۱ N.۷
[۳] Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۱ N. ۹ vd.
[۴] Atamer, *CISG*, s. ۲۸۲.
[۵] Eren, s. ۹٦٥; Yavuz/Acar/Özen, s. ۷۰.
[۶] Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۱ N. ۱۷.

قانون تعهدات یا عدم امکان عینی متعاقب آن به معنای ماده ۱۱۷ قانون تعهدات است. در هر دو مورد ، دارنده حق به دلیل تخلف مادی حق انصراف از قرارداد را خواهد داشت.
علاوه بر عدم اجراء ، معیارهایی که در کاربرد کنوانسیون در تعیین اینکه آیا تحویل کالاهای معیوب به منزله نقض اساسی است ، با مفاد ضمانت نامه تنظیم شده در ماده ۱۹۴ قانون تعهدات مطابقت دارد و تصریح می کند که دارنده حق فقط مسئول نقص "اساسی" است.[۱] از طرف دیگر ، بر خلاف کنوانسیون ، شرط " قابل توجه "نه تنها پیش شرط حقوق انتخابی دارنده حق در برابر اجراء معیوب ، بلکه همچنین حقوق انتخابی دارنده حق در برابر اجراء معیوب است. سرانجام ، در ارزیابی کنوانسیون مبنی بر اینکه آیا سررسید نهایی به منظور نقض اساسی قرارداد در موارد اجرای دیرهنگام اجرا ، تصویب شده است ، آیین نامه ای مشابه مقررات ماده ۱۸۷ قانون تعهدات مبنی بر اینکه سررسید مورد توافق در بیع تجاری ، سررسید قطعی است.

مبحث دوم: ضمانت اجرای نقض تعهدات فروشند

در صورتی که فروشنده از اجرای تعهدات قراردادی کوتاهی کند یا به تعبیر دیگر آن را نقض کند، حقوقی باری خیدار و طرف مقابل محقق می شود که در این عنوان مورد بررسی قرار می گیرد.

اگر فروشنده نتواند هر یک از تعهدات ناشی از قرارداد یا مقررات تکمیلی کنوانسیون را انجام دهد ، خریدار سه گزینه دارد. بر این اساس ، خریدار می تواند اجراء (ماده ۴۶) یا تقلیل ثمن (ماده ۵۰) را طلب کند یا از قرارداد (ماده ۴۹) صرف نظر کند. علاوه بر تمام این حقوق اختیاری ، خریدار حق مطالبه غرامت را دارد (مواد ۷۴-۷۷). درخواست خریدار برای اجراء ممکن است به صورت درخواست تحویل کالاهای جدید (ماده ۲/۴۶) یا تعمیر کالا (ماده ۳/۴۶) باشد. به عنوان یک قاعده ، فروشنده باید هرگونه تعهدات قراردادی را نقض کرده باشد تا خریدار از حقوق اختیاری خود استفاده کند. مجدداً ، همانطور که قبلاً ذکر شد ، مهم نیست که تعهد از نظر استفاده از حقوق اختیاری خریدار نقض شود و آیا ناشی از قرارداد ، عادات بین طرفین یا کنوانسیون است.[۲] بعلاوه ، وجود نقایص مادی یا حقوقی در کالاها از نظر اعمال حقوق اختیاری تفاوتی نخواهد داشت.[۳] اگر فروشنده در نقض قرارداد خود مقصر باشد ، به دنبال آن نیست.[۴] در سیستم کنوانسیون ، حتی در موارد عدم مسئولیت مطابق با ماده ۷۹ ، حقوق انتخابی خریدار به طور معمول سقوط نمی کند. تنها استثنا در این قانون حق مطالبه غرامت است. به عنوان یک قاعده ، استفاده از حقوق اختیاری خریدار به نقض قرارداد بستگی دارد ، اما خریدار کاملاً آزاد است که از کدام یک از حقوق اختیاری استفاده خواهد کرد که مورد اشاره قرار می گیرد.

---

[۱] مطابق ماده ۱۹۴ قانون تعهدات ، اگر نقص در کالای فروخته شده قابل توجه باشد ، طرف متخلف فقط طبق مقررات ضمانت مسئول است. بر این اساس ، برای اینکه این شرط محقق شده تلقی شود ، باید از ارزش یا در دسترس بودن آن به میزان قابل توجهی کاسته شود یا در نتیجه شرم کاملاً ناپدید شود. طرف متخلف نمی تواند مسئول نقص جزئی باشد. مراجعه کنید به Yavuz/Acar/Özen, s. ۱۰۲.
[۲] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٥ N. ۲.۱.; Enderlein, *Dubrovnik Lectures*, ۱۸۷.
[۳] Atamer, *CISG*, s. ۳۲۹ vd.
[۴] Erdem, BATİDER ۱۹۹۲, s. ۷٦.

گفتار اول: تعیین مهلت اضافی برای فروشنده

هرچند در برخی از سیستم های حقوقی ملی ، دادگاه یا داور نمی تواند به فروشنده مهلت بیشتری بدهد اگر خریدار یکی از حقوق اختیاری خود را به دلیل نقض قرارداد طبق ماده ۳/۴۵ کنوانسیون اعمال کند.[۱] با این حال ، طبق ماده ۱/۴۷ کنوانسیون ، خریدار همیشه می تواند چنین مهلت اضافی را به فروشنده بدهد. در واقع ، طبق حکم بند فوق ، "خریدار می تواند برای انجام تعهدات خود یک دوره اضافی با مدت معقول به فروشنده بدهد." دادن زمان اضافی توسط خریدار در صورت نقض قرارداد امکان پذیر است. منبع تعهد نقض شده (قرارداد یا مقررات جانشین کنوانسیون) نیز بی ربط است.[۲] اما خریدار موظف به اعطای چنین مهلتی نیست. بنابراین ، در صورت عدم تمایل خریدار ، نمی تواند وقت اضافی به فروشنده بدهد و یکی از حقوق اختیاری خود را درخواست کند. در این زمینه ، اگر قرارداد نقض شده باشد ، خریدار می تواند از قرارداد بر گردد.

دادن وقت اضافی به فروشنده به ویژه در مواردی که قرارداد در موعد مقرر اجرا نشده بسیار مهم است. زیرا ، عدم اجرای به موقع قرارداد توسط فروشنده ، همیشه نقض اساسی در قرارداد محسوب نمی شود و همیشه حق خروج از قرارداد را به خریدار نمی دهد. این شرایطی که خریدار حق انصراف خود از قرارداد را ندارد ، شرایطی است که نمی توان نتیجه گرفت که برای کار مدت مشخصی تعیین شده است. در اینجا ، تحت مقررات ماده ۴۷ ، این ایده نهفته است که خریدار نمی تواند به دلیل عدم اجرای آن در مدت طولانی ، از قرارداد برگردد.[۳] بنابراین ، در این موارد که تخلف از خریدار ناشی نشده ، فروشنده مجبور می شود برای انجام این کار وقت اضافی بگذارد. اگر فروشنده علی رغم زمان اضافی داده شده توسط خریدار اقدام نکند ، خریدار قادر خواهد بود از حق انصراف از قرارداد مطابق با ماده ۱/۴۹-ب کنوانسیون استفاده کند. در این مرحله دیگر مهم نیست که آیا قرارداد به طور اساسی نقض شده است یا خیر.[۴]

اگرچه از متن ماده ۴۷ کنوانسیون می توان نتیجه گرفت که اعطای وقت اضافی توسط خریدار برای انواع تخلفات معتبر است ، اما ضمانت اجرای عدم رعایت زمان اضافی اعطا شده در این ماده اساساً و فقط برای عدم اجرای تعهد است.[۵] از طرف دیگر ، در مواردی که نقض قرارداد غیر از عدم اجرای آن در مدت طولانی ، نقض اساسی محسوب شود ، خریدار می تواند به جای بازگشت از قرارداد ، طبق ماده ۴۷ به فروشنده مهلت بیشتری بدهد.[۶] در چنین حالتی ، اگر فروشنده در مدت اضافی که به وی اعطا شده عمل نکرد ، این بار خریدار می تواند مطابق ماده ۲/۴۹ ب کنوانسیون ، در مدت معقولی از پایان دوره اضافی از قرارداد برگردد.

به طور کلی پذیرفته شده است که خریدار باید به فروشنده اعلام کند که وقت اضافی برای انجام اجراء به او داده است.[۷] با این حال ، دوره اضافی داده شده توسط خریدار در اعلام باید قابل تعیین باشد و باید شامل

---

۱ Özsunay, *İBD* ۷۸/۳ *(۲۰۰٤)*, s. ۹۳۱.
۲ Schlechtriem, Uniform Sales Law, s. ۷٦.
۳ Sekretarya Şerhi, Art. ٤۲ N. ٤.
٤ Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤۷ N. ۲.۱.۱.
٥ Bernstein/Lookofsky, *Understanding the CISG in Europe*, s. ۱۳۱.
٦ Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤۷ N. ۲.۱.۱.
۷ Viscasillas, s. ۹٥.

یک سررسید مشخص باشد. باز هم ، زمان اضافی که باید توسط خریدار داده شود ، باید معقول باشد. آنچه باید در یک زمان معقول فهمیده شود ، به پرونده مشخص بستگی دارد و توسط قاضی تعیین می شود. [۱] اگر زمان تعیین شده توسط خریدار معقول نباشد ، نتایج مندرج در ماده ۴۷ اعمال می شود و منتظر انقضا زمان معقول است.

در صورتی که طبق ماده ۴۷ کنوانسیون وقت اضافی توسط خریدار به فروشنده داده شود ، خریدار نمی تواند در این مدت از حقوق اختیاری اعطا شده به وی استفاده کند. [۲] به عبارت دیگر ، خریدار نمی تواند به جای تقلیل ثمن یا اجراء ، از قرارداد انصراف دهد و یا طلب خسارت کند. از طرف دیگر ، طبق ماده ۲/۴۷ ، خریدار می تواند خسارتی را که به دلیل تاخیر در اجراء متحمل شده است ، از فروشنده مطالبه کند. اگر فروشنده در مدت زمان اضافی که به او داده شده عمل کند ، حقوق اختیاری خریدار سلب می شود. اما اگر فروشنده در زمان تعیین شده به تعهد خود عمل نکند ، خریدار می تواند از حق انتخاب خود استفاده کند.

با این حال ، همانطور که در ماده ۲/۴۷ به وضوح بیان شده است ، اگر فروشنده اخطار دهد که قبل از انقضا مدت اضافی قرارداد را اجرا نمی کند ، خریدار همچنان می تواند از زمان دریافت این اعلام ، حقوق اختیاری خود را درخواست کند. زیرا با انجام چنین اعلامی ، صبر در انتظار منقضی شدن مدت مجاز برای اقدام فروشنده نامناسب خواهد بود.

گفتار دوم: درخواست اجرای تعهد فروشنده

در سیستم کنوانسیون ، اگر قرارداد توسط فروشنده نقض شود ، اولین حق اختیاری اعطایی به خریدار ، حق مطالبه اجراء تنظیم شده در ماده ۴۶ است. بر این اساس ، در صورت نقض قرارداد ، خریدار به عنوان یک قاعده ممکن است از فروشنده بخواهد به تعهدات خود عمل کند. بنابراین ، مشاهده می شود که کنوانسیون اصلpacta sund servanda ، یکی ازاصول اساسی حقوق قراردادها را پذیرفته است. [۳] بعلاوه ، قابل ذکر است که کنوانسیون مسیری متفاوت از سیستم کامن لا را بر اساس خسارت در صورت نقض قرارداد دنبال می کند. [۴] در سیستم معرفی شده توسط پیمان نامه در مورد تقاضای اجرا ، درخواست اجراء در مورد عدم اجراء در ماده ۱/۴۶ به عنوان یک اصل کلی تصویب شده است ، و این ماده در ۲/۴۶ و ۳/۴۶ مقرر شده است که در صورت مغایرت با قرارداد و در صورت وجود برخی شرایط می توان کالاها را تعویض یا تعمیر کرد تحت گرفته شده است.

---

[۱] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٧ N. ٢.١.٣.٢.

[۲] بنابراین خریدار به این زمان مقید است. با استفاده از این آیین نامه ، هدف اصلی آن محافظت موقت از فروشنده است. زیرا همیشه در این مدت برای فروشنده این امکان وجود دارد که برای عملکرد تلاش کند و حتی این هزینه قابل توجهی را به همراه خواهد داشت. مراجعه کنید به Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٧ N. ٢.٢.٢

[۳] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٦ N. ٢.١.١.

[۴] Honnold, *Uniform Law*, § ١٩٤.

مطابق با اصل کلی پذیرفته شده در ماده ۱/۴۶ کنوانسیون ، خریدار می تواند در هرگونه عدم اجرا بر عملکرد مشابه اصرار ورزد. در این زمینه ، خریدار می تواند تحویل کالا و یا تحویل اسناد مربوط به کالا را درخواست کند. [۱] لازم به ذکر است که برای اجرای ماده ۱/۴۶ کنوانسیون ، عدم اجراء باید مورد تردید قرار گیرد. اگر قرارداد حتی اگر معیوب باشد ، تحقق یافته است ، خریدار می تواند به جای اجراء مشابه ، در صورت درخواست شرایط دیگر ، درخواست تعویض یا تعمیر کالا را درخواست کند. در این زمینه ، از آنجایی که اجراء دیون در سیستم کنوانسیون اجراء بدی تلقی می شود ، بنابراین در مورد اجراء دیون نمی توان ماده ۱/۴۶ را اعمال کرد. [۲] خریدار موظف نیست زمان اضافی مندرج در ماده ۴۷ را برای درخواست اجراء دقیق ارائه دهد. [۳]

در قانون ترکیه و سوئیس ، مطالبه اجراء دقیق توسط مالک مناسب در صورت عدم تحقق بدهی ها ، به عنوان یک خواسته اساسی پذیرفته شده است. در این زمینه ، در سیستم کنوانسیون نیز در زمره اصلی ترین ضمانت اجراء هاست که صاحب حق اجراء می تواند اعمال کند. با این حال ، کنوانسیون همچنین با دارا بودن ماده ۲۸ محدودیت مهمی در حق دارنده حق برای مطالبه اجراء اعمال می کند. در قوانین ترکیه ، حق درخواست جایگزینی املاکی که به مالک حق اعطا می شود در صورت اجراء معیوب در ماده ۲۰۳ قانون تعهدات ، به عنوان یکی از حقوق انتخابی دارنده حق در سیستم کنوانسیون پذیرفته شده است. در قوانین ترکیه و سوئیس ، رویکردی که[۴] عنوان می کند جایگزینی کالا با کالای جدید در صورت اجراء مطلوب نیست ، با سیستم کنوانسیون سازگار نیست. زیرا ، اجراء علی الحساب همان اجراء معیوب در سیستم کنوانسیون تلقی می شود و پذیرفته می شود که کالاها می توانند با کالای جدید جایگزین شوند. حق مطالبه جبران نقصی که ماده ۳/۴۶ سیستم کنوانسیون به خریدار اعطا کرده است فقط طبق بیع مصرف کننده طبق ماده ۲/۴ قانون شماره ۴۰۷۷ حمایت از حقوق مصرف کننده[۵] اعطا شده است. اگرچه در دکترین ترکیه نظراتی وجود دارد[۶] که می پذیرد حق تقاضای تعمیرات پیش بینی شده برای کارفرما در قراردادهای کار با مقایسه در قراردادهای بیع اعمال خواهد شد ، کنوانسیونی چون به طور واضح این حق انتخاب را به صاحب حق اعطا می کند باید به عنوان مقررات جدیدی در قانون ترکیه پذیرفته شود.
با این حال حد تقاضای خریدار برای اجراء دقیق این است که وی از فرصتی قانونی که با تقاضای اجراء دقیق سازگار نیست بهره مند شده است. بر این اساس ، به عنوان مثال ، اگر خریدار اعلام انصراف از قرارداد کرده باشد ، دیگر نمی تواند اجراء مشابه را درخواست کند. بازهم خریدار متقاضی تقلیل ثمن نمی تواند بر اجراء یکسان اصرار ورزد. زیرا این حقوق اختیاری دقیقاً با تقاضای اجراء سازگار نیستند. [۷]

---

[۱] Amy H. Kastely, The Right to Require Performance in International Sales: Towards an International Interpretation of the Vienna Convention, Washington Law Review (۱۹۸۸), S.٦٣, s. ٦١٢.
[۲] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٦ N. ٢.١.١.١; Atamer, *CISG*, s. ٣٦٦ vd.
[۳] با این حال ، دادن یک دوره زمانی اضافی در حالی که درخواست عملکرد دقیق را می دهید ، به نفع خود خواهد بود. زیرا ، در صورت نقض غیر اساسی ، در صورت عدم تحقق عملکرد در پایان این دوره ، خریدار می تواند وقت اضافی بدهد و کنید به از قرارداد بازگردد. مراجعه.Bkz. Atamer, *CISG*, s. ٣٦٩
[۴] Yavuz/Acar/Özen, s. ١٦٣ vd.
[۵] ٨.٣.١٩٩٥ tarih ve ٢٢٢٢١ sayılı Resmi Gazete.
[۶] Yavuz/Acar/Özen, s. ١٦٥; Rona Serozan, Borçlar Hukuku Özel Bölüm, İstanbul ٢٠٠٦, s. ١٣٧ vd.
[۷] Erdem, BATİDER ١٩٩٢, s. ٧٨.

علاوه بر این ، اگرچه در متن کنوانسیون به صراحت تنظیم نشده است ، همانطور که برخی از نویسندگان در دکترین آن را پذیرفته اند ، در صورت عدم امکان ، بدون توجه به تقصیر فروشنده ، نباید اجراء دقیق را درخواست کرد. محدودیت دیگر تقاضای خریدار برای اجراء دقیق ، ماده ۲۸ کنوانسیون است. [۱] همانطور که در بالا ذکر شد ، سیستم *common law* تقاضای خریدار برای اجراء مشابه را در شرایط بسیار محدود پذیرفت. [۲] از این نظر ، کنوانسیون به سیستم *civil law*نزدیک شد و تقاضای اجراء را به عنوان یکی از انواع اصلی ضمانت اجراء تنظیم شده است. از طرف دیگر ، گرچه کنوانسیون به عنوان یک قانون اساسی ، تقاضای اجرا را به عنوان یک ضمانت اجراء اولیه می پذیرد ، اما روشی برای آشتی دادن قانون نظام مشترک و قانون مدنی دنبال شده و به ماده ۲۸ استناد شده است. در صورتی که خریدار مطابق ماده ۲۸ کنوانسیون اجراء دقیق را درخواست کند ، دادگاه فقط از نظر قراردادهای بیع مشابه مطابق قانون خود (قانون تالار گفتمان) تقاضای اجرا را به همان روش می پذیرد. با این آیین نامه ، سرنوشت تقاضای اجراء به قانون کشور تالار گفتمان واگذار شده است. از طرف دیگر ، این آیین نامه معرفی شده در ماده ۲۸ در عمل تأثیر چندانی نخواهد داشت. زیرا امروزه تقاضا برای اجراء دقیق معمولاً در بیع بین المللی ترجیح داده نمی شود و خریداران ترجیح می دهند محصولی را خریداری کنند که از فروشنده دیگر نتوانند از فروشنده دریافت کنند. [۳]

تقاضا برای عملکرد در نوع "پرداخت کننده متقابل بدهی" قانون تعهدات ترکیه است ، این ماده در بند اول ماده ۱۲۵ تنظیم کننده موضوع "قراردادها" تنظیم شده است. بر این اساس ، اگر بدهکار در مدت معین بدهی را برآورده نکرده باشد ، طلبکار حق دارد دائماً اجرای بدهی را مطالبه کند. همانطور که مشاهده می شود ، اگر یکی از طرفین با عدم انجام بدهی خود ، قرارداد را نقض کند ، طرف دیگر در واقع می تواند اجرای بدهی قراردادی را درخواست کند. [۴]
برخلاف کنوانسیون ، قانون تعهدات ترکیه دارنده حق را موظف کرده است که به مدت زمان دیگری به فروشنده اعطا کند ، مگر در مواردی ، تا بتواند عملکرد دقیق را درخواست کند. مطابق ماده ۱۲۳ قانون تعهدات ، در قراردادهای بدهی متقابل ، اگر یکی از طرفین ناقص باشد ، طرف دیگر می تواند مهلت مناسب برای اجرای بدهی را تعیین کند یا از قاضی مهلت مناسب بخواهد. اگرچه از عبارت شرط فوق الذکر می توان فهمید که نیازی به ارائه این مدت نیست ، اما مشاهده می شود که شرایطی که به زمان نیاز ندارند در ماده ۱۲۴ تنظیم شده است ، به جز شرایط مندرج در این ماده ، دادن وقت اضافی به طرف به طور پیش فرض واجب است. [۵]

گفتار سوم: درخواست کالای جایگزین

---

[۱] Piliounis, Pace Int'l L. Rev. ۲۰۰۰, s. ۱۰.
[۲] Kastely, ٦٣ *W. L. Rev. (*۱۹۸۸*)*, s. ٦٢٤ vd.
[۳] Schlechtriem, *Uniform Sales Law*, s. ٦١.
[٤] Dayıoğlu, Yavuz: "CISG Uygulamasında Sözleşmenin İhlali Halinde Alıcının Hakları ve Özellikle Alıcının Tazminat Talep Etme Hakkı", İstanbul Bilgi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul ۲۰۱۰, s.۱۵۰.
[٥] Ceylan, ٥٧.

اگر کالا توسط فروشنده تحویل داده شود ، اما کالا مغایر با قرارداد باشد و این تخلف به منزله نقض اساسی قرارداد است ، خریدار می تواند درخواست جایگزینی کالا با کالای جدید را کند. [۱] در این زمینه ، در صورت اجراء یا اجراء معیوب ، ماده ۲/۴۶ کاربرد دارد. اگر نقض قرارداد به منزله نقض اساسی نباشد ، خریدار قادر به درخواست جایگزینی کالا با کالای جدید نخواهد بود ، اما می تواند مطابق ماده ۳/۴۶ خواستار تعمیر کالا یا تقلیل ثمن و جبران خسارت شود. [۲] ماده ۲۵ کنوانسیون راهنمای تعیین این موضوع خواهد بود که آیا تحویل کالاهایی که با قرارداد مطابقت ندارند به منزله نقض اساسی قرارداد است. حد حق تقاضای جایگزینی کالا دقیقاً همان تقاضای اجراء است. با این حال ، علاوه بر این ، ماده ۸۱ کنوانسیون نیز محدودیتی از نظر حق درخواست جایگزینی کالا را ایجاد می کند. بر این اساس ، اگر خریدار نتواند کالا را در موقعیتی نزدیک به شرایط هنگام دریافت کالا پس دهد ، این گزینه ساقط می شود. با این حال ، استثنای مهمی توسط ماده ۲/۸۱ کنوانسیون در این قاعده آورده شده و مواردی که باید در مورد این قانون اعمال شود بسیار محدود است.

اگرچه کالاهای قراردادی توسط فروشنده تحویل داده می شود ، اما اگر کالاهای تحویل شده با قرارداد بین طرفین مطابقت نداشته باشد ، عملکرد معیوب مورد سوال است. مطابق ماده ۲۲۷ قانون تعهدات ترکیه ، در مواردی که فروشنده مسئول نقص کالاهای فروخته شده باشد ، خریدار حق دارد در صورت امکان درخواست تعویض کالا با معادل غیر نقص آن را انجام دهد . [۳] همانطور که مشاهده می شود ، در صورت عملکرد معیوب ، فرصت خریدار برای مطالبه تحویل کالاهای جایگزین به عنوان یکی از حقوق اختیاری خریدار در قانون تعهدات ترکیه ، مانند کنوانسیون تنظیم می شود. [۴] بی شک؛ برای اینکه خریدار از حق اختیاری در تحویل کالاهای جایگزین استفاده کند ، کالاهای مورد فروش باید از کیفیت کالاها برخوردار باشند. [۵]

حق مطالبه تحویل کالاهای جایگزین در کنوانسیون به ویژه برای بدهی جنسیت مناسب است. در قسمتی از بدهی چنین حقی وجود ندارد. با این حال ، به عنوان یک استثنا ، در صورت تحویل کالای دیگر در فروش قطعات ، حق درخواست تحویل کالاهای جایگزین وجود دارد. از نظر قانون تعهدات ترکیه ، حق درخواست تحویل جایگزین کالاها نیز در فروش تنوع و چند برابر مورد سوال است. به عنوان یک قاعده ، کالای مشابهی در فروش قطعات وجود ندارد ، بنابراین اگر توافق نباشد ، مورد بحث نمی شود. [۶]

---

[۱] برای کسب اطلاعات دقیق در مورد چگونگی ارزیابی درخواست جایگزینی محصول جدید با توجه به بدهی های قسمت و تنوع و بحث در مورد این موضوع ، مراجعه کنید.Atamer, *CISG*, s. ۳۷٤ vd

[۲] به همین ترتیب ، در صورت عدم وجود تخلف اساسی ، خریدار قادر به انصراف از قرارداد نخواهد بود. عملکرد کالا حتی اگر خلاف قرارداد باشد به خریدار اجازه نخواهد داد که مطابق ماده ۱/۴۶ بر عملکرد دقیق اصرار ورزد. در چنین حالتی ، خریدار فقط حق مطالبه رفع نقص (تعمیر) را دارد. مراجعه کنید به ، Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٦ N. ۲.۲

[۳] Ceylan, ۶۳.

[٤] Dayıoğlu , ۱۵۱.

[۵] Aydın, İ., ۱۱ Nisan ۱۹۸۰ Tarihli Milletlerarası Mal Satımlarına İlişkin Birleşmiş Milletler (Viyana) Sözleşmesi ve Türk Hukuku, Ankara, ۲۰۰۷, s. ۹۱.

[٦] Akashı, Aya; Viyana Satım Sözleşmesine (Cısg) Göre Ayıptan Doğan Sorumluluk), Yüksek Lisans Tezi Ankara, ۲۰۱۸, ٦٦.

گفتار چهارم: درخواست رفع عیب

اگر کیفیت کالا مطابق با قرارداد نباشد ، خریدار می تواند مطابق ماده ۳/۴۶ کنوانسیون ، رفع نقض قرارداد را با تعمیر بخواهد. شرط نقض اساسی قرارداد برای درخواست تعمیر کالا لازم نیست.[۱] از طرف دیگر ، درخواست تعمیر باید یک درخواست منطقی باشد.[۲] اگر درخواست منطقی نباشد ، فروشنده ممکن است از تعمیر کالای معیوب خودداری کند. مجدداً ، درخواست تعمیر باید در یک زمان معقول ، مانند درخواست جایگزینی محصول با کالای جدید ، انجام شود.[۳] البته در صورت درخواست تعمیر ، فروشنده باید کالا را در مدت زمان معقول تعمیر کند. در غیر این صورت ، خریدار می تواند از سایر حقوق اختیاری خود استفاده کند. اگر فروشنده اصرار به عدم تعمیر کالا داشته باشد ، خریدار می تواند تعمیر را برای فروشنده انجام دهد. خواه خریدار از حق انجام همان کار ، جایگزینی کالای جدید با کالای جدید استفاده کرده باشد و یا اینکه تعمیر توسط فروشنده در مقابل فروشنده ای که از انجام تعمیرات امتناع می ورزد انجام شده باشد ، وی همیشه می تواند خسارات وارده بر اساس ماده ۷۴ و ادامه کنوانسیون را جبران کند.

در ماده ۲۲۷ قانون تعهدات ترکیه حقوق اختیاری خریدار را در صورت کالا عیب داشته باشد ، تنظیم می کند ، در مواردی که فروشنده مسئول نقص فروش است. قید شده است که خریدار حق دارد تعمیر فروخته شده را به صورت رایگان و با هر هزینه از فروشنده مطالبه کند ، مگر اینکه نیاز به هزینه زیادی داشته باشد.[۴] همانطور که مشاهده می شود ، از نظر حق خریدار برای درخواست تعمیر ، قانون تعهدات ترکیه مقرره ای را به موازات مفاد کنوانسیون تصویب کرده است.

گفتار پنجم: تقلیل ثمن

مطابق ماده ۵۰ کنوانسیون ، خریدار حق دارد تقاضای تقلیل ثمن کالای تحویل داده شده را نقض قرارداد کند. کنوانسیون از این نظر به سیستم civil law نزدیک شده است. زیرا در سیستم common law حق خرید تخفیف ثمن به خریدار داده نشد.[۵] کسر و تقلیل ثمن برای ایجاد تعادل بین ثمن مورد توافق در قرارداد و ارزش واقعی کالای دریافتی توسط خریدار و مغایر با قرارداد است. در غیر این صورت ، هدف جبران خسارات وارده به خریدار نیست.[۶]

برای اینکه خریدار ادعای تقلیل قیمت را داشته باشد ، ابتدا فروشنده باید کالاهای خلاف قرارداد را به خریدار تحویل دهد.[۷] در صورت نقض هرگونه قرارداد ، اعم از نقص اجراء ، نقص حقوقی[۸] یا مادی ، تقلیل ثمن ممکن است درخواست شود.[۹] از طرف دیگر ، بدون شک در صورت تأخیر تحویل ، تقلیل پول نمی

---

[۱] Bernstein/Lookofsky, *Understanding the CISG in Europe*, s. ۱۲۲.
[۲] Erdem, *BATİDER* ۱۹۹۲, s. ۸۰.
[۳] اگر عدم انجام تعمیر در زمان معقول به منزله نقض اساسی قرارداد باشد ، خریدار می تواند از قرارداد استعفا دهد. مراجعه کنید به، Atamer, CISG, s. ۳۸۶.
[۴] Ceylan, ۶۹.
[۵] Piliounis, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۰, s. ۳۷ vd.
[۶] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ۵۰ N. ۲.۱.۱.
[۷] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ۵۰ N. ۲.۱
[۸] Schlechtriem, *Uniform Sales Law*, s. ۷۹.
[۹] Atamer, *CISG*, s. ۳۸۸.

تواند درخواست شود. [۱] برای اینکه خریدار از حق خود برای مطالبه تقلیل ثمن استفاده کند ، باید در این مدت اخطار قرارداد را نیز اعلام کرده باشد. در غیر این صورت ، خریدار نمی تواند در ثمن تقلیل کند. از طرف دیگر ، اگر خریدار عذر موجهی برای عدم امکان انجام این اعلان در مدت زمان داشته باشد ، خریدار همچنان طبق ماده ۴۴ کنوانسیون حق مطالبه تقلیل ثمن را خواهد داشت. سرانجام ، برای درخواست تخفیف در ثمن، فروشنده نباید از حق اصلاح نقص مشخص شده در مواد ۳۷ و ۴۸ کنوانسیون استفاده کرده باشد. اگر فروشنده مطابق مفاد ماده فوق الذکر تعمیر یا تعویض محصول را پیشنهاد دهد و از فرصت دوم خدمات استفاده کند ، خریدار قادر به مطالبه تقلیل ثمن نخواهد بود. [۲]

همانطور که از مفاد ماده ۵۰ کنوانسیون به وضوح قابل درک است ، تقاضای تخفیف برای خریدار مهم نیست که آیا قیمت پرداخت شده است یا نه. اگر خریدار وجهی را پرداخت نکرد ، طبق ماده ۵۰ قیمت کاهش یافته را به فروشنده پرداخت می کند. اگر خریدار تقلیل ثمن را پرداخت کرده باشد ، فروشنده مبلغ تخفیف انجام شده در تقلیل ثمن را به خریدار بازپرداخت می کند. [۳] باز هم ، برخلاف این واقعیت که آنها حق درخواست محصول برای جایگزینی محصول جدید یا تعمیر را دارند ، اعمال حق تقاضای تخفیف درثمن منوط به هیچ دوره ای نیست. لازم و کافی است که خریدار در مدت مزبور اعلام نقص کرده باشد. [۴]

خریدار با دادن اظهارنامه یک طرفه ای که قابل طرح نیست ، از حق خود برای مطالبه کاهش ثمن استفاده می کند. [۵] اگر خریدار چنین درخواستی نداشته باشد ، نمی توان ثمن را بارگیری کرد. از اظهارنامه خریدار باید مشخص شود که درخواست تقلیل ثمن بدون هیچ گونه تردیدی است. از طرف دیگر خریدار لازم نیست مبلغی را که می خواهد کسر کند، مشخص کند. به عنوان یک قاعده ، خریدار ملزم به درخواست تقلیل ثمن است. اما باید پذیرفت که خریدار می تواند از این بیانیه انصراف دهد و برای سایر حقوق اختیاری درخواست کند به شرطی که به منافع موجه فروشنده لطمه وارد نکند. [۶]
تقلیل ثمن نیز در سیستم حقوقی ترکیه از جمله حقوق اختیاری خریدار تنظیم شده است. طبق ماده ۲/۲۲۷ قانون تعهدات به شماره ۶۰۹۸ ، در مواردی که فروشنده مسئول نقص فروش است ، خریدار می تواند فروش را حفظ کند و حق درخواست تقلیل در قیمت فروش را به نرخ عیوب را دارد. همانطور که مشاهده می شود ، در قوانین ترکیه ، برای طرح این ادعا ، فقط کالاهای تحویل شده باید معیوب باشند ، و تقصیر فروشنده لازم نیست. [۷]

در سیستم کنوانسیون ، شرطی وجود ندارد که فروشنده از نظر درخواست تقلیل ثمن خریدار مقصر باشد.

---

[۱] Honnold, *Uniform Law*, § ۳۱۳.۱.
[۲] Özsunay, *İBD* ۷۸/۳ *(۲۰۰٤)*, s. ۹۳۳.
[۳] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ۵۰ N. ۱.۳.۱.
[٤] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ۵۰ N. ۲.۱.۳.
[۵] Bergsten/Miller, ۲۷ *Am. J. Comp. L. (۱۹۷۹)*, s. ۲٦۲;اما در قوانین ترکیه خریدار فقط می تواند از طریق دادخواست از این حق استفاده کند.
[٦] به عنوان مثال ، اگر اظهارات خریدار هرگز به دست فروشنده نرسد یا فروشنده به درخواست تخفیف ثمن اعتراض کند ، باید پذیرفت که خریدار می تواند به جای این حق ، حق انتخاب دیگری را نیز درخواست کند. مراجعه کنید به Atamer, *CISG*, s. ۳۹۰.
[۷] Serozan, Rona: "CISG'a ve TBK'na Göre Alıcının Dönme Hakkının Sınırları", İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, C. ۷۰, Sayı ۲, s. ۱۲۱.

در مورد متن محاسبه مقدار تخفیفی که باید بر روی قیمت اعمال شود ، در متن قانون پیش بینی روشنی وجود ندارد. با این حال ، دیدگاه غالب دفاع شده در آموزه این است که روش نسبی باید در این زمینه اعمال شود. [۱]

در صورت نقص کالاهای تحویل شده توسط فروشنده متخلف، قانون ترکیه و سوئیس نیز ، حق مطالبه تقلیل ثمن را پیش بینی کرده است. وجود نقص برای استفاده از این حق اختیاری کافی پذیرفته شده است و شرط این که طرف متخلف نیز مقصر باشد ، جویا نمی شود. از این نظر می توان گفت که نظام آیین نامه تعهدات و کنوانسیون موازی یکدیگرند. [۲] با این حال ، تفاوت هایی نیز بین این دو سیستم وجود دارد. [۳] اول از همه ، در سیستم کنوانسیون ، دارنده حق می تواند از تقلیل ثمن با اعلامیه یک طرفه استفاده کند. طبق ماده ۲۰۲ قانون تعهدات ، دارنده حق فقط با تقاضای قاضی برای تصمیم گیری در مورد تقلیل سهام می تواند از این حق استفاده کند. تفاوت دیگر از نظر مقداری است که در آن زمان نسبت کاهش ایجاد می شود. بر این اساس ، قانون ترکیه و سوئیس شامل ارزیابی لحظه انتقال خسارت[۴] است. این کنوانسیون بر اساس لحظه تحویل کالا است. از نظر روش محاسبه که در تقلیل ثمن اعمال می شود ، این دو سیستم[۵] به یکدیگر نزدیک می شوند و کنوانسیون از روش محاسبه متناسب استفاده می کند که به طور کلی در قوانین ترکیه و سوئیس پذیرفته شده است. از طرف دیگر ، کنوانسیون از طرف متخلف بیشتر از قانون ترکیه و سوئیس از نظر جلوگیری از تقلیل ثمن توسط طرف متخلف (فرصت دوم خدمت) محافظت می کند. به همین ترتیب ، ماده ۲/۲۰۳ قانون تعهدات چنین فرصتی را برای بیع دور در فروشنده به فروشنده نمی دهد (یعنی بیع موضوع کنوانسیون باید به طور کلی از راه دور باشد) ، در حالی که کنوانسیون چنین تمایزی قائل نیست.

در این زمینه ، می توان گفت که کنوانسیون و سیستم های قانون تعهدات ترکیه مقررات نزدیکی در مورد کاهش حقوق دارند.

گفتار ششم: فسخ

مطابق ماده ۴۹ کنوانسیون ، اگر فروشنده در انجام هر یک از تعهدات قراردادی یا قراردادی خود نقض اساسی قرارداد نباشد ، یا اگر فروشنده کالا را تحویل ندهد ، خریدار کالا را در مدت زمان اضافی که توسط خریدار مطابق ماده ۱/۴۷ داده ، تحویل ندهد یا اگرفروشنده اعلام کرده است که کالا را در مدت معین تحویل نمی دهد، می تواند قرارداد را فسخ کند. پس خریدار فقط در موارد استثنایی مجاز به فسخ قرارداد

---

[۱] Aydın Zevkliler/Gökyayla, K. Emre: Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, ۱۱. Baskı, İzmir ۲۰۱۰, s. ۱۱۳ vd.

[۲] A.g.e. , s. ۱٤٤ vd.

[۳] Tandoğan, s. ۱۳٤ vd.

[۳] همچنین در رأی سیزدهم اتاق مدنی دادگاه صلاحیت K ۲۰۰۳/۲۸۰۳ E در تاریخ ۳.۶.۲۰۰۳ تأکید شد که قاضی از چنین اختیاراتی برخوردار است. مراجعه کنید به ۲۰۰۳/۷۳۰۴ www.kazanci.com.tr (çevrimiçi۲۷ .۰٦.۲۰۲۰).

[۵] در قانون ترکیه ، سروزان بر این عقیده است که در صورت عدم امکان اجرا (ماده ۹۶ قانون تعهدات) ناشی از تقصیر بدهکار ، حق بازگشت به طلبکار باید اعطا شود .مراجعه کنید به Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱٦ N. ۱۳.

است (این قرارداد به طور اساسی نقض شده است). با چنین محدودیتی ، هدف اصلی آن حفظ رابطه قراردادی و اجرای آن در صورت نقض غیر اساسی و ناچیز است.[۱] به همین ترتیب ، اکنون در آموزه ها[۲] ، رویه ها و بسیاری از سیستم های حقوقی ملی[۳] پذیرفته شده است که احتمال انصراف ، که استثنائی از اصل pacta sund servanda است ، به عنوان آخرین چاره (ultima ratio)و در موارد استثنایی اعمال شود.
در کنوانسیون و در قوانین ترکیه و سوئیس به دارنده حق فسخ قرارداد اعطا شده است. در هر دو سیستم ، حق دارنده حق برای انصراف از قرارداد بدون توجه به تقصیر طرف متخلف ، وجود دارد.[۴] با این حال ، آیین نامه مصوب کنوانسیون از نظر کاربرد و شرایط این حق متفاوت است.

به رسمیت شناختن فسخ از قرارداد در موارد استثنایی ، البته نباید یک رویکرد تصادفی باشد. زیرا خریدار که از قرارداد باز می گردد یا درخواست می کند محصول با کالای جدید جایگزین شود؛ ممکن است گفته شود که فروشنده مجبور به انجام هزینه های غیر ضروری و گزاف برای بازیابی کالا شود و در چنین حالتی کالا ممکن است در معرض خطرات دیگری قرار گیرد.[۵] به منظور جلوگیری از چنین هزینه ها و خطرات ، حفظ رابطه قراردادی و تنها در مواردی که انتظار می رود تخلف فروشنده از تعهد و قرارداد غیرقابل قبول باشد ، اجازه عقود می دهد. از طرف دیگر ، آخرین راه فسخ قرارداد به این معنا نیست که ابتدا خریدار باید از سایر حقوق اختیاری درخواست کند. در صورت تحقق شرایط ، خریدار می تواند بلافاصله از قرارداد را فسخ کند که به این شرایط اشاره می شود. .[۶]

در قوانین ترکیه ، حق فسخ عقد توسط خریدار در صورت عدم اجرای بدهی به دلیل نکول بدهکار در قراردادهای کامل دو جانبه ، در مواد ۱۰۶ تا ۱۰۸ تحت مقررات عمومی قانون تعهدات تنظیم شده است. بر این اساس ، با تعیین مهلت مناسب برای اجرای بدهی ، به خریدار این فرصت داده شد که قرارداد را فسخ کند. در ماده ۱۲۵ قانون تعهدات ترکیه به شماره ۶۰۹۸ ، موضوع انصراف (فسخ) در حقوق اختیاری خریدار نیز تنظیم شده است. بر این اساس ، " خریدار همچنین می تواند با اعلام فوری اعلام کند که از حق خود برای مطالبه غرامت تأخیر صرف نظر کرده است ، جبران خسارت ناشی از عدم اجرای بدهی یا انصراف از قرارداد را درخواست کند."(قانون تعهدات ترکیه ، ماده۲/۱۲۵)

در بند سوم همان ماده قانون تعهدات ترکیه آمده است که در صورت فسخ ، طرفین از تعهد به انجام متقابل آزاد می شوند و آنها می توانند اعمالی را که قبلاً انجام داده اند پس بگیرند. در این حالت ، اگر بدهکار نتواند ثابت کند نقص نقصی ندارد ، طلبکار نیز می تواند خسارتی را که به دلیل بطلان قرارداد متحمل شده است ، مطالبه کند.[۷]

---

[۱] Ulrich Magnus, The Remedy of Avoidance of Contract Under CISG-General Remarks and Special Cases, ۲۵ Journal of Law and Commerce (۲۰۰۵-۲۰۰۶), s. ٤۲۳.
[۲] Magnus, ۲۵ J. L.&Com.,s. ٤۲۳.
[۳] Atamer, *CISG*, s. ۲۹۳; ۳۹٤ vd.
[٤] Buz, s. ۱۱۰; Oğuzman/Öz, s. ۳۰۳; از نظر قوانین ترکیه که عملکرد طرف متخلف به تأخیر افتاده یا ناقص باشد مراجعه Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۷ N. ۱۱ کنید به
[۵] Ferrari, ۲۵ *J.L.&Com.*, s. ٤۹۲.
[٦] Magnus, ۲۵ *J. L.&Com.*,s. ٤۲٤.
[۷] Ceylan, ۹۱.

در نتیجه انصراف از قرارداد ، طرفین موظفند آنچه را که قبلاً از یکدیگر دریافت کرده اند پس دهند. بنابراین ، خریدار باید آنچه را که فروخته شده و فروشنده را به قیمت فروش بازگرداند. از آنجا که طرفین موظف به پرداخت بدهی بازپرداخت شده در یک رابطه بدهی متقابل هستند ، "ادعا عدم پرداخت" [۱] تنظیم شده در ماده ۹۷ قانون تعهدات ترکیه در اینجا اعمال می شود. ممکن است خریدار نتواند کالاها را بدون بازگشت فروشنده یا پیشنهاد بازگشت قیمت فروش ، پس دهد و فروشنده می تواند ادعا کند که قبل از درخواست بازپرداخت خریدار ، باید کالای معیوب فروخته شده را پس دهد یا پیشنهاد دهد.

بند اول: نحوه فسخ

شرط لازم برای فسخ ، نقض اساسی قرارداد است. از آنجا که آنچه در مفهوم "نقض اساسی" باید درک شود ، قبلاً به تفصیل بررسی شده است ، در اینجا دیگر ذکر نخواهد شد. به دلیل نقض مواد ، خریدار دیگر منافع قرارداد مورد انتظار را ندارد. بنابراین ، خریدار باید آزاد باشد تا رابطه قراردادی را خاتمه دهد. [۲]در صورتی که اجراء در پایان دوره اضافی اعطا شده طبق ماده ۱/۴۷ کنوانسیون برای اجرا در صورت عدم اجرای در موعد مقرر حتی اگر نقض قرارداد نشده باشد[۳] ، خریدار حق فسخ از قرارداد را خواهد داشت. اگر فروشنده اعلام کند که قبل از انقضا مدت اضافی اجراء خود را انجام نخواهد داد ، به همان نتیجه می رسد. در چنین حالتی ، خریدار لازم نیست اثبات کند که تخلف فروشنده قابل توجه بوده است.

مطابق ماده ۲۶ کنوانسیون ، خریدار که می خواهد از قرارداد را فسخ کند باید اظهارنامه برگشت بدهد. کنوانسیون اجازه انقضا خود قرارداد را نداد. ، اظهارنامه ای که با وسیله ای مناسب (حتی به صورت شفاهی) ساخته شده معتبر است. در اعلامیه بازگشت نیازی به صراحت انصراف نیست. [۴] با این حال ، اراده خریدار برای بازگشت باید بدون تردید درک شود. اگرچه برای تصدیق اظهارنامه فسخ ، رسیدن به فروشنده الزامی نیست ، اما بیشتر نویسندگان این دکترین معتقدند که اظهارنامه فسخ باید به فروشنده برسد تا اظهارنامه اثر بگذارد. [۵]

در صورت عدم اجرای قرارداد توسط فروشنده ، در صورت وجود شرایط دیگر ، خریدار می تواند بدون انعقاد دوره ای از قراردادرا فسخ کند. [۶] فسخ قرارداد فقط منوط به مهلت قانونی در قانون داخلی قابل اجرا خواهد بود. [۷] اگر فروشنده کالای خود را دیر تحویل دهد به شکلی که نقض اساسی محسوب شود ، خریدار می

---

[۱] در قراردادهای بدهی متقابل ، اگر بدهکار بدهی خود را طلب کند ، حتی اگر بدهی خود را انجام نداده باشد ، عدم پرداخت بدهکار دیگر در اجتناب از انجام بدهی خود ، ادعا عدم پرداخت عنوان می شود.

[۲] Magnus, ۲۵ *J. L.&Com.*,s. ٤٢٤, ٤٢٥.

[۳] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٩ N. ٢.١.١.

[۴] Magnus, ۲۵ *J. L.&Com.*,s. ٤٢٥.

[۵] Atamer, *CISG*, s. ٤٠٢, ٤٠٣.

[۶] به عبارت دیگر ، همانطور که در ماده ۱۰۶ قانون تعهدات تنظیم شده است ، آیین نامه ای مبنی بر اینکه خریدار باید از درخواست خود برای انجام کار صرف نظر کرده و غرامت را به تأخیر بیندازد و "بلافاصله" به او اعلام کند که می خواهد از قرارداد برگردد ، در این کنوانسیون قرار نگرفته است.

[۷] اما در مواردی که خریدار پیش از فروشنده انتظار موجهی مبنی بر استفاده از حق بازگشت خود ایجاد کند ، باید مهلت تجویز که حق بازگشت خریدار به آن تعلق خواهد گرفت ، مطابق قاعده صداقت مندرج در ماده ۲/۷ کنوانسیون ، کوتاهتر از مهلت قانونی باشد. مراجعه کنید به.Magnus, ۲۵ *J. L.&Com.*,s. ٤٢٧

تواند از زمانی که مطلع شود تحویل مطابق با ماده ۲/۴۹-الف کنوانسیون انجام شده است ، قرارداد را فسخ. کند. مقصود این است که فروشنده کالاها را پس از مهلت نهایی تحویل داده است یا در مواردی که مهلت مشخصی نداشته باشد ، وقت اضافی که به وی اعطا می شود. [۱] اگر خریدار در مدت معقول فوق الذکر از قرارداد باز نگردد ، اجرای دیرهنگام را می پذیرد و حق بازگشت خود را از دست می دهد. با این حال ، خریدار همچنان حق مطالبه خسارت ناشی از این تاخیر را خواهد داشت. [۲]

به استثنای عدم اجرای قرارداد در سررسید ، خریدار قادر خواهد بود به محض اینکه خریدار از این نقض مطابق با ماده ۲/۴۹-b کنوانسیون از نظر نقض قرارداد که نقض اساسی دیگری محسوب می شود ، قرارداد را فسخ کند. در این زمینه ، اگر یک اجراء معیوب نیز به منزله نقض اساسی قرارداد باشد ، مدت معقولی که اظهارنامه بازگشت به آن منوط خواهد شد از لحظه ای که اخطار نقص مطابق با ماده ۳۹ انجام می شود ، شروع می شود. به عبارت دیگر ، از لحظه ای که خریدار نقض قرارداد را تشخیص داده یا مجبور به تعیین آن می شود ، مدت معقولی که باید اظهارنامه فسخ برای آن انجام شود ، شروع می شود. [۳] بعلاوه ، اگر مهلت اضافی مطابق ماده ۱/۴۷ به فروشنده سپرده شود یا فروشنده اعلام کند که در این مدت اضافی عمل نمی کند ، خریدار می تواند در یک زمان معقول قرارداد را فسخ کند. [۴] سرانجام ، خریدار می تواند حق خود را برای انصراف از قرارداد پس از انقضای مهلت تعیین شده توسط فروشنده مطابق ماده ۲/۴۸ و یا اگر اعلام کرده است که اجرای کار را قبول نمی کند ، از قرارداد استفاده کند. همانطور که مشاهده می شود ، در همه این موارد ، خریدار باید اظهارنامه فسخ را در "یک زمان معقول" اعلام کند. آنچه باید در یک زمان معقول درک شود ، با توجه به واقعه مشخص تعیین می شود. [۵]

مطابق ماده ۱/۸۱ کنوانسیون ، اگر باز گشتن کالاهایی که در زمان دریافت ، دریافت شده است در شرایط کاملاً نزدیک برای خریدار غیرممکن شود ، حق انصراف از قرارداد سلب می شود. [۶] اگر بازگشت کالا کاملاً غیرممکن باشد ، حق بازگشت سلب می شود. از طرف دیگر ، بند دوم ماده مذکور به طور قابل توجهی اعمال این قانون را محدود کرد. [۷] بر این اساس ، خریدار ممکن است از قرارداد برگردد ، به ویژه اگر کالا به دلایلی که نمی تواند ناشی از اقدام یا عدم اقدام خریدار باشد یا در حین بررسی توسط خریدار ، از بین رفته باشد ، یا در زندگی تجاری معمول به اشخاص ثالث فروخته شود ، توسط خریدار مصرف شود یا تغییر کند. از طرف دیگر ، خریدار منافع حاصل از فروشنده را به جای کالاهایی که مطابق ماده ۲/۸۴-ب کنوانسیون

---

[۱] Atamer, *CISG*, s. ٤٠٤.
[۲] Atamer, *CISG*, s. ٤٠٤.
[۳] Atamer, *CISG*, S. ٤٠٦.
[۴] زمان اضافی مشخص شده در ماده ۲/۴۹-ب کنوانسیون زمان اضافی است که خریدار با وجود تخلف اساسی به فروشنده می دهد. به عبارت دیگر ، قرارداد قبلاً نقض اساسی شده است ، اما خریدار با دادن وقت اضافی آخرین فرصت را برای فروش به فروشنده می دهد. زمان اضافی که خریدار در صورت عدم اجرای سررسید که نقض اساسی محسوب نمی شود ، به فروشنده اختصاص می دهد ، همانطور که در بالا ذکر شد ، مشمول ماده ۱/۴۹ کنوانسیون است. اگر عملکرد در پایان این مدت اتفاق نیفتاده باشد یا اگر فروشنده اعلام کرده است که عملکرد خود را اجرا نمی کند ، خریدار می تواند بدون محدودیت زمانی از قرارداد انصراف دهد.
[۵] Magnus, ٢٥ *J. L.&Com.*,s. ٤٢٧.
[۶] در تهیه ماده فوق الذکر ، برای نتیجه اختیاری درخواست جایگزینی ملک با ملک جدید ، همین نتیجه ذکر شده است.
[۷] Magnus, ٢٥ *J. L.&Com.*,s. ٤٢٨.

تلف شده یا فروخته می شود.[۱] در حقوق ترکیه نیز دارنده حق خیار که قصد فسخ قرارداد را دارد ، باید بلافاصله اظهارنامه ای را اعلام کند که در پایان این دوره موافقت از همان اجراء صرف نظر کرده است.[۲]

مطابق با ماده ۱۸۷ قانون تعهدات که وضعیت نکول در خریدها و بیع های تجاری را تنظیم می کند ، این فرض پذیرفته می شود که دارنده حق از اجراء یکسانی چشم پوشی کرده و بخاطر عدم اجرای بدهی جبران می کند. اگر دارنده حق بخاطر همان اجراء و تأخیر قصد جبران خسارت را داشته باشد ، باید بلافاصله این اقدام را در موعد مقرر به طرف متخلف اعلام کند. دارنده حق برای استفاده از این حقوق اختیاری نیازی به تعیین مهلت ندارد. زیرا بیع تجاری به عنوان معاملات آتی شرکت پذیرفته می شود. با این وجود ، در این موارد بحث برانگیز است که آیا دارنده حق حق استرداد دارد یا خیر.[۳] در سیستم آیین نامه تعهدات ، در صورت اجراء معیوب[۴] غیر از پیش فرض ، به دارنده حق فسخ قرارداد بدون مشروط بر پیش شرط مطابق ماده ۲۰۲ قانون تعهدات اعطا شده است. با این حال ، طبق ماده ۲/۲۰۲ قانون تعهدات ، اختیار تصمیم گیری در مورد تصمیم گیری در مورد تقلیل ثمن به جای فسخ در مواردی که وی نمی تواند دلیل موجهی برای بازگشت به قاضی پیدا کند ، داده شده است.[۵] سرانجام ، در سیستم قانون تعهدات ، اگر اجراء به دلیل عدم امکان نقص بعدی قابل تحقق نباشد ، به دارنده حق فسخ اعطا نشده است و این موضوع یکی از مباحث بحث برانگیز دکترین ترکیه است.

با این حال ، یک مدل پیچیده فسخ مانند قانون تعهدات در سیستم کنوانسیون ایجاد نشده است. سیستم چرخش کنوانسیون به وضوح و واضح بیان شده است. بر این اساس ، اگر قرارداد به طور اساسی توسط طرف متخلف نقض شده باشد ، دارنده حق فسخ قرارداد را دارد. اختیار تصمیم گیری در مورد کسر جریمه ها به جای استرداد اعطا شده به قاضی توسط ماده ۲۰۲ قانون تعهدات در کنوانسیون پذیرفته نشد. علاوه بر همه اینها ، کنوانسیون به دارنده حق اجازه می دهد تا قرارداد را حتی در مواردی که پس از آن اجراء غیرممکن است ، فسخ کند. بنابراین ، در قانون ترکیه و سوئیس ، هیچ بحثی درمورد اینکه قرارداد به طور خودکار به دلیل عدم امکان عینی بعدی فسخ می شود یا دارنده حق در صورت عدم امکان ذهنی بعدی ، حق به فسخ دارد ، وجود نخواهد داشت.

---

[۱] از این نظر ، سیستم کنوانسیون با مقررات مندرج در ماده ۲/۲۰۴ قانون تعهدات متفاوت است. زیرا مطابق بند فوق الذکر ، اگر خریدار کالا را به شخص ثالث انتقال دهد یا شکل کالا را تغییر دهد ، دیگر نمی تواند قرارداد را ترک کند ، فقط می تواند برای کسر مبلغ پرداختی شکایت کند.

[۲] از طرف دیگر ، اگر طلبکار موظف است فقط به دلیل تعهد در انجام کار و یا تأخیر در جبران خسارت ، اظهار کند که از سایر حقوق خود به موقع استفاده کرده است ، می تواند مجدداً به بدهکار اعتبار بدهد و در پایان مهلت فرصت استفاده از سایر حقوق را فراهم کند.مراجعه کنید به Oğuzman/Öz, s. ۴۰۸

[۳] Aydın Zevkliler/Gökyayla, K. Emre: Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, ۱۱. Baskı, İzmir ۲۰۱۰, s. ۱٤٤ vd.

[۴] موارد استرداد از سایر قراردادها در قانون تعهدات و قانون فروش را می توان به عنوان برگشت از قرارداد در صورت تصرف جزئی تنظیم شده در ماده ۱۹۳ قانون تعهدات و برگشت به عقب از قرارداد در مورد فروش در اقساط تنظیم شده در ماده ۲۲۲ قانون تعهدات ذکر کرد.

[۵] همچنین در رأی سیزدهم اتاق مدنی دادگاه تصمیم .E. ۲۰۰۳/۲۸۰۳ K. صلاحیت در تاریخ ۳.۶.۲۰۰۳ تأکید شد که قاضی از چنین اختیاراتی برخوردار است. دیدن شماره ۷۳۰۴/۲۰۰۳www.kazanci.com.tr(آنلاین ۲۷.۰۶.۲۰۲۰) .

بند دوم: آثار فسخ

در صورت فسخ قرارداد ، قرارداد منحل می شود. در اینجا ، با فسخ قرارداد ، طرفین از تعهداتی که طبق قرارداد طبق ماده ۱/۸۱ کنوانسیون به عهده گرفته اند ، آزاد می شوند. [۱] اما مسئولیت جبران خسارت طرفین در سیستم کنوانسیون از این امر خارج است. [۲] در سیستم کنوانسیون ، بازده تحت تأثیر مسئولیت جبران خسارت قرار نمی گیرد. علاوه بر این ، فسخ قرارداد تأثیری در اعتبار مفاد قرارداد در مورد حل و فصل اختلافات و مقررات قرارداد تنظیم حقوق و تعهدات طرفین برای دوره پس از فسخ قرارداد نخواهد داشت.

مطابق ماده ۲/۸۱ کنوانسیون ، با فسخ قرارداد ، طرفین موظفند اعمالی را که به طور کامل یا جزئی انجام داده اند ، برگردانند. [۳] اگر هر دو طرف بدهکار بازپرداخت باشند ، اقدامات باید همزمان انجام شود. اگر یکی از طرفین تعهد بازگشت را رعایت نکند ، طرف دیگر می تواند کالا / تقلیل ثمن را حفظ کند. [۴] طرفین از نظر درخواست استرداد نباید از موسساتی مانند دارا شدن ناعادلانه در قوانین ملی استفاده کنند. [۵] بدون شک این احتمال وجود دارد که طرفین در قرارداد رژیمی را تعیین کنند که بازپرداخت بهره به آن تعلق خواهد گرفت. [۶] حتی ممکن است طرفین تصمیم گرفته باشند که تصفیه ای صورت نخواهد گرفت. [۷] بنابراین باید در این زمینه اولویت باید با مقررات قرارداد باشد . [۸] سرانجام هزینه برگشت به عهده طرف تخلف قرارداد خواهد بود. مطابق ماده ۸۴ کنوانسیون ، طرفین موظفند مزایای حاصل از اشیا ((کالاها / ثمن) را که از یکدیگر دریافت کرده اند ، پس دهند. منافع به دست آمده باید به طور همزمان و متقابل مانند اعمال بازگردانده شود. [۹]

بنابراین می توان نتیجه گرفت که ، در مقایسه با کنوانسیون ، از نظر مالک مناسب ، نمی توان تقاضای جبران حقوقی کرد. دلیل این امر این است که اگر مالک برحق تقاضای تخفیف پرداخت و فسخ از قرارداد را داشته باشد ، تا زمان صدور حکم قاضی از عواقب تخلف نمی داند و این وضعیت می تواند به عدم اطمینان منجر شود. [۱۰]

---

[۱] بنابراین ، نه فروشنده و نه خریدار نمی توانند تحویل کالا و اسناد را مطالبه کنند. مراجعه کنید به، Bianca/Bonell/*Tallon* Art. ۸۱ N.۲.۲.

[۲] Bernstein/Lookofsky, *Understanding the CISG in Europe*, s. ۱۳٤.

[۳] آیین نامه ماده ۱/۸۱ کنوانسیون با آیین نامه ماده ۲۰۵ قانون تعهدات در قانون ترکیه مطابقت دارد. ، Rona Serozan Sözleşmeden Dönme, İstanbul, ۲۰۰۷, s. ٥٥۲ vd مراجعه کنید به.

[۴] Bianca/Bonell/*Tallon* Art. ۸۱ N.۲.٦.

[۵] Magnus, ۲٥ *J. L.&Com.*,s. ٤۳۰.

[۶] Sekretarya Şerhi, Art. ٦٦N. ۱.

[۷] Bianca/Bonell/*Tallon* Art. ۸۱ N.۲.٦.

[۸] Michael Bridge, The Nature and Consequences of Avoidance of the Contract Under the United Nations Convention on the International Sale of Goods, International Law Review of Wuhan University (۲۰۰۸-۲۰۰۹), S.۱۰, s. ۱۲۳; http://www.cisg.law.pace.edu/cisg/biblio/bridge۱.pdf (çevrimiçi ۱٤.۰٥.۲۰۲۰)

[۹] Bridge, ۱۰ Int'L. Rev. Wuhan Uni. (۲۰۰۸-۲۰۰۹), s. ۱۲۰.

[۱۰] از سوی دیگر ، چرخش در قانون قانون تعهدات ، درست مانند کنوانسیون ، اما با استفاده از روشهای مختلف به عنوان آخرین مجازات (نسبت نهایی) مجازات تنظیم شده است. شرایطی از قبیل تعیین مهلت خریدار طبق ماده ۱۰۶ قانون تعهدات توسط خریدار و همچنین اظهار اظهارنامه در پایان این مدت موافقت ، همیشه به فرصت فروشنده برای جلوگیری از بازگشت با اقدام در این مدت اشاره دارد. به همین ترتیب ، این واقعیت که حتی قاضی می تواند به جای برگشت ، به کسر ثمن رای دهد ، نشان می دهد که بازگشت آخرین مجازات قانونی Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱۷ N. ۱۷. نسبت است.

طبق ماده ۲۲۹ قانون تعهدات ترکیه که نتایج انصراف را تنظیم می کند ؛ خریدار که از حق خود برای انصراف از قرارداد فروش استفاده می کند ، موظف است کالای فروخته شده را به همراه سود حاصل از وی به فروشنده بازگرداند. از طرف دیگر ، خریدار می تواند برخی از مطالبات را علیه فروشنده مطرح کند. اینها؛ این امر به صورت بازپرداخت قیمت فروش پرداختی توسط خریدار همراه با سود ، پرداخت هزینه های انجام شده برای فروش با هزینه های آزمایشی و از بین بردن ضررهای مستقیم ناشی از کالاهای معیوب رخ می دهد. در این حالت فروشنده مسئول خسارات مستقیم خریدار به دلیل نقص کالا است ، حتی اگر تقصیر خود را نداشته باشد.

ماده مربوطه همچنین حق خریدار برای مطالبه غرامت خسارات غیرمستقیم ، به عنوان یک نتیجه از انصراف از قرارداد را تنظیم می کند. بر این اساس ، فروشنده موظف است سایر خسارات خریدار را جبران کند ، مگر اینکه ثابت کند که هیچ تقصیری بر وی تحمیل نمی شود. (قانون تعهدات ترکیه ماده ۲۲۹ / آخرین بند) همانطور که مشاهده می شود ، در سیستم تعهدات قانون ترکیه ، فروشنده برای جبران خسارات مستقیم خریدار توسط فروشنده به شرط تقصیر نیاز ندارد ، بلکه وجود تقصیر فروشنده از نظر خسارات غیرمستقیم است.
همانطور که در بالا به طور مفصل ذکر شد ، توافق نامه فروش وین چنین سیستم پیچیده ای را برای حق خریدار در انصراف از قرارداد معرفی نکرده[۱] و استفاده از این حق را به ماهیت بودن یا نبودن نقض قراردادی گره زده است.[۲] همانطور که مشاهده می شود ، حق انصراف از قرارداد هم در کنوانسیون و هم در قانون تعهدات ترکیه تنظیم شده است و در هر دو سیستم این حق مطالبه مستقل از تقصیر بدهکار صورت گرفته است. بنابراین ، خریدار می تواند از حق انصراف از قرارداد استفاده کند حتی اگر فروشنده در تقصیر بدهکار مقصر نباشد.[۳]

مبحث سوم: ضمانت اجرای تخلفات خریدار

مواد ۶۱ تا ۶۵ کنوانسیون حقوق فروشنده را در مواردی که خریدار قرارداد را نقض می کند تنظیم می کند. حقوق فروشنده به موازات حقوق خریدار تنظیم شده است (ماده ۴۵ کنوانسیون به بعد). ماده ۶۱ کنوانسیون حقوق را به طور کلی تنظیم می کند ، و مفاد ماده ۶۲ - ۶۵ کنوانسیون به طور مفصل تنظیم می شود. مبنای حقوقی حق فروشنده برای جبران خسارت در ماده ۱/۶۱-b نوانسیون تنظیم شده است و سایر حقوق فروشنده در مواد ۷۱-۸۸ کنوانسیون تنظیم شده است. ماده ۶۱ کنوانسیون به طور کلی حقوق اساسی فروشنده را در صورت نقض قرارداد توسط خریدار تنظیم می کند. به عنوان شرط مشترک حقوق فروشنده ، خریدار باید تعهدات ناشی از قرارداد یا پیمان نامه را نقض کرده و طبق مقررات مواد ۷۹ ، ۸۰ کنوانسیون مسئولیت خود را رها نکرده باشد. کافی است که خریدار تعهد خود را نقض کند و خریدار نیازی به تقصیر ندارد.[۴] فروشنده می تواند همان اجراء را درخواست کند یا قرارداد را لغو کند و همچنین

[۱] Dayıoğlu, ۱۵۴.
[۲] Ceylan, ۹۱-۹۲.
[۳] A.g.e. , ۹۱.
[۴] Staudinger/Magnus, Art. ٦١ pnr. ٢.

خسارت را مطالبه کند (ماده ۲/۶۱ کنوانسیون). ادعای سایر حقوق (مواد ۶۲-۶۵ کنوانسیون) مانع از ادعای جبران خسارت نمی شود. با این حال ، ادعای حقوق مندرج در مواد ۶۲-۶۵ کنوانسیون به طور تجمعی با هم امکان پذیر نیست ، فروشنده باید یکی از این حقوق را انتخاب کند. [۱]

گفتار اول: نقض خریدار

مهمترین شرط حقوق فروشنده در ماده ۱/۶۱ کنوانسیون نقض تعهد ناشی از قرارداد یا پیمان توسط خریدار است. مهم نیست که خریدار چه تعهدی را نقض کرده است. اگر خریدار از پرداخت پیش پرداخت یا دریافت کالایی که به طور ناعادلانه قرارداد را فسخ کرده است خودداری کند ، این به منزله نقض قرارداد است ، مگر در مواردی که فروشنده به فسخ قرارداد رضایت دهد. عدم انجام خریدار از بار بازرسی و اطلاع رسانی (مواد کنوانسیون ۳۸ ، ۳۹) نقض تعهد نیست. [۲] آنچه برای حقوق فروشنده مهم است این است که آیا تخلف قابل توجه است. با این حال ، فروشنده می تواند نقض غیر اساسی قرارداد را با دادن وقت اضافی ضروری بداند (ماده ۱/۶۴ کنوانسیون ، ماده ۶۳ کنوانسیون). همانند مسئولیت فروشنده ، مسئولیت خریدار نیز مسئولیت عینی دارد. نقض قرارداد توسط خریدار نیازی به تقصیر نیست. حتی اگر خریدار در قبال عدم اجرای تعهدات مندرج در ماده ۷۹ کنوانسیون هیچ گونه مسئولیتی نداشته باشد ، فروشنده از حقوق مندرج در مواد ۶۲-۶۵ کنوانسیون برخوردار است. مطابق مقررات ماده ۵/۷۹ کنوانسیون ، فروشنده از حق مطالبه غرامت محروم است. [۳] اگر خریدار بتواند از عهده مسئولیت طبق ماده ۸۰ کنوانسیون برآید ، فروشنده نه غرامت و نه حقوق دیگری خواهد داشت.

گفتار دوم: حقوق فروشنده

فروشنده ممکن است پرداخت ثمن را از خریدار یا تحویل کالا و انجام سایر تعهدات را مطالبه کند (ماده ۶۲ کنوانسیون). فروشنده می تواند در صورت نقض قابل ملاحظه تقلیل ثمن یا عدم پرداخت قیمت علی رغم زمان اضافی اعطا شده یا عدم دریافت کالا ، قرارداد را فسخ کند (ماده ۶۴ کنوانسیون). اگر خریدار علی رغم وظیفه خود در تعیین شکل ، اندازه و سایر مشخصات محصول ، این مورد را تعیین نکرده باشد ، فروشنده حق دارد این را طبق ماده ۶۵ کنوانسیون تعیین کند. خریدار ممکن است از اجرا طفره برود (ماده ۱/۵۸-۲-c کنوانسیون ، ۲/۵۸ کنوانسیون) ، فروشنده می تواند مطابق با ماده ۷۰ کنوانسیون اجرای تعهدات قراردادی خود را به حالت تعلیق درآورد. فروشنده حق برخورداری از بهره را دارد. حق مطالبه سود به منزله نقض قرارداد و یا وجود ضرر بهره نیست (ماده ۷۸/۴ کنوانسیون). فروشنده حق جبران خسارت را دارد (ماده ۱/۶۲-ب کنوانسیون) و حق بیع مجدد کالاها را در این زمینه دارد (ماده ۷۵ کنوانسیون). همچنین فروشنده حق بیع کالاها را برای اهداف حفاظتی دارد (ماده ۸۸ کنوانسیون).

دلیل قانونی حق فروشنده برای جبران خسارت ، ماده ۱/۶۱-ب کنوانسیون است. دامنه مسئولیت جبران خسارت مالی و از دست دادن سود ناشی از نقض قرارداد است. دامنه مسئولیت جبران خسارت با پیش بینی

[۱] Staudinger/Magnus, Art. ٦١ pnr. ٥.
[۲] Staudinger/Magnus, Art. ٦١ pnr. ١٣.
[۳] Staudinger/Magnus, Art. ٦١ pnr. ١٥.

خسارت و اصل صلاحیت مندرج در ماده ۷۵ کنوانسیون محدود می شود.[۱] مطابق مقررات مواد ۷۹ و ۸۰ کنوانسیون امکان دارد مسئولیت خریدار از عهده وی برداشته شود. این ممکن است که فروشنده با سایر حقوق ، از جمله فسخ قرارداد ، حق خود را در غرامت جبران کند (ماده ۲/۶۱ کنوانسیون).[۲]

حکم ماده ۶۲ کنوانسیون معادل ماده ۴۶ این کنوانسیون است و همان حقوقی را که به خریدار اعطا می شود به فروشنده اعطا می کند.[۳] فروشنده ممکن است درخواست انجام پرداخت کالا یا دریافت کالا را که تعهدات اصلی است و همچنین انجام سایر تعهدات جانبی را درخواست کند.[۴] این کنوانسیون بقای و تحقق قرارداد را با در نظر گرفتن اولویت آن در میان حقوق مجری (که برای خریدار نیز معتبر است) به عنوان هدف اصلی تعیین کرده است. با این حال ، اهمیت این آیین نامه در مورد اجراء دقیق به این بستگی دارد که آیا دادگاه متقاضی اختلاف می تواند در مورد همان اجراء رای صادر کند یا خیر.[۵]

برای اینکه ماده ۶۲ کنوانسیون زمینه کاربردی پیدا کند ، خریدار باید تعهدی را که ناشی از قرارداد یا کنوانسیون است نقض کند (کنوانسیون ۱/۶۱). از آنجا که قانون انگلیس و آمریکا برای اجرا بیگانه است ، این مقررات نشان می دهد که فروشنده علاوه بر حق جبران خسارت ، حق اجرا نیز دارد. سیستم های حقوقی که اجراء در نوع را قبول ندارند ، ممکن است در ماده ۲۸ کنوانسیون این رزرو را انجام دهند. غیر از این محدودیت ، محدودیت دیگری در حق اجراء وجود ندارد. در مواردی که این رزرو انجام نشده و بنابراین اجرای دقیق آن طبق قوانین ملی امکان پذیر است ، در صورت وجود شرایط ماده ۶۲ کنوانسیون ، فروشنده می تواند از اجرای دقیق تعهدی که توسط خریدار انجام نشده است شکایت کند. نقض تعهد توسط خریدار کافی است و به نقش یا تقصیر خریدار بی ربط است. فروشنده ممکن است پرداخت کالا ، تحویل کالا و انجام سایر تعهدات را در محدوده همان اجراء درخواست کند.
همچنین فروشنده ممکن است به صورت انجام ندادن ، انجام دقیق تعهدات رفتار منفی یا تعهدات محافظتی را درخواست کند. منفعت چنین حقی اجراء پیشگیرانه آن است. با این حال ، اگر تخلفی رخ داده باشد ، به عنوان مثال ، اگر تخلفی در منع رقابت وجود داشته باشد ، به طور طبیعی ، اجراء مشابه فقط برای آینده قابل درخواست است.[۶]حق اجراء در نوع موجود است ، البته امکان بیع مجدد کالا وجود دارد و به طور کلی معتبر است.[۷]

بند اول: درخواست دریافت ثمن

---

[۱] Reinhart, Art. ٦١ pnr. ٤.

[۲] Reinhart, Art. ٦١ pnr. ٥.

[۳] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ١.

[۴] Sekreterya Şerhi Art. ٢٨ pnr. ٢.

[۵] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ١١.

[۶] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ٩.

[۷] Sekreterya Şerhi Art. ٥٨ pnr. ٣.

ثمن در سررسید باید توسط خریدار پرداخت شود. ارسال پول زمانی انجام می شود که کالاها و اسناد برای پس انداز آماده باشند حتی اگر طرفین مهلتی تعیین نکنند. اگر خریدار کالا یا اسناد را دریافت کند و قرارداد فسخ نشود ، ممکن است از اجرای تعهد اعتراض شود. برای آنکه فروشنده از اجرای تقلیل ثمن اعتراض کند ، لازم نیست فروشنده اجرای عمل خود را مطرح کند. [۱] زیرا ماده ۸۰ کنوانسیون از اعتراض گیرنده مبنی بر عدم پرداخت جلوگیری می کند. [۲] اما اگر فروشنده قرارداد را لغو نکرده یا کالاهایی را برای اهداف محافظتی فروخته نباشد ، کالا باید برای تحویل آماده باشد. [۳]هنگامی که خریدار حق دارد از دریافت کالا مطابق ماده ۸۰ کنوانسیون خودداری کند یا خریدار تعهد خود را در پرداخت ثمن به موجب ماده ۷۱ کنوانسیون به حالت تعلیق درآورد ، برای فروشنده امکان ادعای تحقق تقلیل ثمن را ندارد. [۴]اعمال حق مطالبه دریافت ثمن با توجه به مفاد ماده ۵۰ (تقلیل ثمن) و ماده ۳/۸۸ (بیع کالا برای اهداف حفاظت) ، به استثنای ماده ۲۸ کنوانسیون ، محدود شده است.

بند دوم: استرداد کالا

دریافت کالا نباید توسط خریدار انجام شده باشد (ماده ۱/۶۱ کنوانسیون). ادعای اجراء دقیق دریافت کالا برای خریدار ممکن است مهیم باشد ، به ویژه در قراردادهای کاری که تحویل کالاهای متحرک تولید شده یا تولید شده انجام می شود (ماده ۱/۳ کنوانسیون) ، بدهکاری تحویل تسهیلات یا قراردادهایی که به تماس خریدار تحویل داده شده است. هنگامی که خریدار برای تحویل نیاز به اقدامات لازم دارد (کنوانسیون ماده ۶۰/ b-a) ، این امکان وجود دارد که فروشنده طبق ماده ۶۵ کنوانسیون به عنوان جانشین عمل کند. بعلاوه ، هنگامی که خریدار واقعاً نیاز به تحویل گرفتن کالاها دارد (کنوانسیون ماده ۱/۶۰ b-b) ، همچنین برای فروشنده این امکان وجود دارد که از پول اعتراض کند یا کالا را برای اهداف حفاظت بفروشد ، یا حتی قرارداد را از بین ببرد و تقاضای رفع کلیه خسارات را کند. بنابراین ، فروشنده علاقه زیادی به اعتراض در مورد اجراء دقیق ندارد (کنوانسیون ماده ۱/۶۴ b-b). [۵]حق مطالبه تحویل کالا با حق بیع کالا برای اهداف حفاظتی تنظیم شده در ماده ۲/۸۸ کنوانسیون محدود می شود. با این حال ، فروشنده تعهدی در بیع محصول به عنوان جایگزین ندارد و این تعهد حتی اگر خریدار دیگر فرصت کسب مال را نداشته باشد ، وجود ندارد. [۶]

فروشنده ممکن است همانند مطالبه پرداخت قیمت و دریافت کالا تقاضای انجام تعهدات دیگر (به عنوان مثال بهره) را داشته باشد.

---

[۱] Kanışlı, Erhan; CISG Uyarınca Alıcının Yükümlülükleri ve Sözleşmeye Aykırılık Halinde Satıcının Hakları, XII Levha, ۱. Baskı, s.۲۵۰.

[۲] Kanışlı, s.۲۵۰.

[۳] A.g.e. , s.۲۵۰.

[۴] A.g.e., s.۲۵۰.

[۵] Kanışlı, s.۲۵۱.

[۶] Kanışlı, s.۲۵۱.

اگر فروشنده از حقوق اختیاری خود که با درخواست اجراء دقیق سازگار نیست استفاده کرده باشد ، دیگر نمی تواند همان اجراء را مطالبه کند. [۱] به عنوان مثال ، اگر فروشنده قرارداد را فسخ کرده باشد ، دیگر اجراء دقیق را از خریدار نمی خواهد. بعلاوه ، اگر فروشنده مهلت اضافی به خریدار داده باشد ، قبل از انقضا زمان اضافی ، نمی توان اجراء مشابه را علیه خریدار مطالبه کرد. این ممکن است که فروشنده اعتراض کند و به تدریج همان اجراء یا حق دیگری را درخواست کند در غیر این صورت. [۲]

همچنین اگر خریدار مطابق ماده ۷۹ کنوانسیون خود را از مسئولیت خلاص کند ، بسیار استثنایی است ، به ویژه اگر مربوط به پرداخت ثمن باشد. زیرا در هر صورت خریدار اصولاً مسئول توانایی پرداخت است. خریدار مشمول محدودیت خاصی نیست و در هر صورت براساس ماده ۷۹ کنوانسیون به دلیل تعهداتی غیر از پرداخت تقلیل ثمن امکان پذیر است. [۳] علاوه بر این ، عدم امکان عینی و ذهنی از نظر تعهد به پرداخت قیمت و دریافت کالا فقط در محدوده ماده ۷۹ کنوانسیون قابل در نظر گرفتن است. دریافت عینی کالا و پرداخت قیمت آن همیشه امکان پذیر است ، اگرچه این موضوع از نظر ذهنی برای خریدار امکان پذیر نیست ، اما طبق ماده ۷۹ کنوانسیون خریدار می تواند از شر مسئولیت خلاص شود. اگر غیر ممکن بودن سایر تعهدات وجود داشته باشد ، به معنای خاتمه یافتن این تعهد است. [۴]

بند سوم: دادن مهلت اضافی

این کنوانسیون با تکمیل ماده ۶۲ کنوانسیون و یک ترتیب موازی با ماده ۴۷ کنوانسیون ، به فروشنده مهلت بیشتری می دهد تا به خریدار که تعهدات خود را انجام نمی دهد ، بتواند به تعهدات خود عمل کند (کنوانسیون ماده ۶۳) اعطای وقت اضافی ، تاریخ سررسید توافق شده در قرارداد را تغییر نمی دهد ، فروشنده نمی تواند قبل از انقضا مدت اضافی ، به جز غرامت ناشی از پیش فرض ، حقوق دیگری را مطالبه کند. [۵]

دادن وقت اضافی باعث گسترش حقوق فروشنده می شود. در صورت عدم پرداخت تقلیل ثمن یا عدم دریافت کالا ، فروشنده زمان اضافی را در اختیار شما قرار می دهد و در صورت عدم انجام تعهدات توسط خریدار در این مدت اضافی ، فروشنده می تواند قرارداد را فسخ کند. این واقعیت که عدم پرداخت پول یا عدم دریافت کالا در ابتدا نقض اساسی قرارداد نیست ، تغییری در این وضعیت ایجاد نمی کند (ماده کنوانسیون ماده ۱/۶۴ ب-ب). [۶]

ممکن است برای تعهدات پرداخت یا دریافت کالا و همچنین سایر تعهدات قراردادی یا قراردادی زمان اضافی در نظر گرفته شود. [۷] به منظور دادن وقت اضافی ، مهم نیست که تعهد اصلی است یا تعهد تکمیلی

---

[۱] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ١٣.

[۲] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ١٣.

[۳] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ١٦.

[۴] Staudinger/Magnus, Art. ٦٢ pnr. ١٨.

[۵] Staudinger/Magnus, Art. ٦٣ pnr. ١.

[۶] Staudinger/Magnus, Art. ٦٣ pnr. ٢.

[۷] Bianca/Bonellknapp Art. ٦٣ pnr. ٣. ١.

است ، و مهم نیست که تعهد نقض شده قابل توجه است یا نه. [۱] برای دادن وقت اضافی ، زمان اجرای تعهد باید بدون اجرا سپری شود. [۲]

فروشنده برای اعطای وقت اضافی باید اظهار نظر کند. این توضیحات می تواند شفاهی یا کتبی باشد ، زیرا منوط به فرم مندرج در ماده ۴۷ کنوانسیون نیست. با ارسال بیانیه اراده ، شرایط و نتایج را ایجاد می کند. در اعلامیه اراده باید به صراحت ذکر شود که انجام یک دوره و اقدام خاص در این مدت لازم است. [۳]
مهلت داده شده باید یک دوره مناسب باشد ، اخطار داده شده بدون مدت یا مدت نامحدود فاقد اعتبار است. ویژگی های رویداد عینی در مورد مناسب بودن دوره ، به ویژه خراب شدن کالا در برابر فروشنده ، کاهش قیمت کالا ، هزینه های ذخیره سازی کالا ، دشواری و دامنه پرداخت و تحویل کالا برای خریدار ، اولین باری که در قرارداد برای این تعهدات به خریدار تعلق می گیرد ، دلیل عدم موفقیت و زمان سپری شده در نامه [۴] مورد توجه قرار می گیرد. در حالی که مدت زمان جریمه برای پرداخت تقلیل ثمن کوتاه تر خواهد بود ، اما زمان مجاز برای دریافت کالا بیشتر خواهد شد ، زیرا پرداخت معمولاً به تلاش خاصی نیاز ندارد. [۵]

فروشنده که وقت اضافی می دهد ، به این مدت مقید است. این بدان معناست که فروشنده در این مدت اضافی قادر به استفاده از سایر حقوق خود به غیر از حق جبران خسارت نیست. اهمیتی ندارد که این حقوق در قرارداد به فروشنده اعطا می شود یا از کنوانسیون ناشی می شود. [۶] با این وجود ، به دلیل فاسدشدنی بودن کالاها ، این امکان برای فروشنده وجود دارد که کالاهای فوری را برای اهداف حفاظتی بفروشد (ماده ۲/۸۸ کنوانسیون) ، مطالبات سود متقاضی را مطالبه کرده و هزینه های ناشی از پیش فرض را نیز جبران کند (کنوانسیون ماده ۸۵ / ۲-c). به همین ترتیب ، می توان شرایط جریمه مندرج در قرارداد را برای عدم اجرای آن در زمان اضافی مطالبه کرد. [۷]

اجازه دادن به وقت اضافی این است که یک فرصت اجراء اضافی به خریدار بدهید. از آنجا که اعطای این مدت به معنای تمدید مدت نیست ، نقض قرارداد را از بین نمی برد. [۸] اعطای وقت اضافی مانع از اختصاص وقت اضافی دادگاه در دادخواست دیگر مربوط به ورشکستگی یا تسویه ورشکستگی به خریدار نمی شود. [۹]

---

[۱] Staudinger/Magnus, Art. ٦٣ pnr. ٧.
[۲] Staudinger/Magnus, Art. ٦٣ pnr. ١٠.
[۳] Bianca/Bonell/Knapp Art. ٦٣ pnr. ٢. ١٠.
[۴] Kanışlı, ٢٥٣.
[۵] Staudinger/Magnus, Art. ٦٣ pnr. ١٥.
[۶] A.g.e., ١٧.
[۷] Staudinger//Magnus, Art. ٦٣ pnr. ١٧.
[۸] Bianca/Bonell/Knapp Art. ٦٣ pnr. ٢. ٥.
[۹] Staudinger/Magnus, Art. ٦٣ pnr. ١٩.

پس از مهلت زمان اضافی ، فروشنده ای که اظهارنامه ای مبنی بر عدم انجام تعهد توسط خریدار را دریافت می کند دیگر به مدت اضافی مقید نیست. اما اظهارات خریدار در این مسیر باید به فروشنده برسد. [۱]

عدم انجام تعهد توسط خریدار در مدت اضافی خود به خود باعث فسخ قرارداد و یا استفاده از حق دیگری از فروشنده نمی شود. [۲] فروشنده باید با بیان صریح اراده از این حق استفاده کند ، فروشنده می تواند این حق را با اظهار اراده ای که به وقت اضافی می دهد یا در صورت ادامه زمان اضافی یا پس از گذشت زمان اضافی این کار را انجام دهد. با اظهار اراده ای که به وقت اضافی می دهد یا در حالی که زمان اضافی ادامه دارد ، استفاده از حق منوط به تأخیر تا پایان این مدت است. اگرچه پذیرفته شده است که نمی توان حقوق تولیدکننده نوآوری را قید کرد ، اما به طور کلی پذیرفته شده است که در مواردی که شرط به اراده طرف مقابل بستگی داشته باشد ، یک استثنا وجود خواهد داشت. [۳]

با انقضا زمان اضافی ، فروشنده از کلیه حقوقی که بدون اعطای وقت اضافی و حتی حق فسخ قراردادی که قبل از زمان اضافی نداشته ، برخوردار است. [۴] با وجود زمان اضافی ، در صورت عدم پرداخت تقلیل ثمن خریدار کالا را دریافت نمی کند ، فروشنده می تواند قرارداد را فسخ کند ، اگرچه این تخلفات در ابتدای کار ضروری نیست (ماده ۱/۶۴ ، ب-ب). در صورت نقض سایر تعهدات ، این حق فسخ قرارداد ، صرف نظر از مدت اضافی ، در صورت نقض است. اگر نقض اساسی باشد ، حق فروشنده برای فسخ قرارداد با زمان اضافی مجاز سقوط نمی کند. [۵]
حق فروشنده برای جبران خسارت به دلیل تأخیر در اجرا همیشه در دسترس است. فروشنده با اعطای وقت اضافی به خریدار این حق خود را از دست نمی دهد و یا با انجام صحیح تعهد خود در زمان اضافی تعیین شده آن را از دست نمی دهد. [۶]

بند چهارم: فسخ

حق خریدار برای فسخ قرارداد (ماده ۴۹ کنوانسیون) نیز برای فروشنده به طور موازی ترتیب داده شده است (ماده ۶۴ کنوانسیون). خاتمه قرارداد قبل از تاریخ اجرا ، در ماده ۷۲ و ماده ۷۳ کنوانسیون ، جدا از لغو قرارداد تحویل متوالی ، تنظیم شده است. عواقب لغو قرارداد در مفاد مواد ۸۱-۸۴ کنوانسیون تنظیم شده است. شرایطی که فروشنده می تواند قرارداد را فسخ کند در ماده ۶۴ کنوانسیون تنظیم شده است. حق فروشنده در فسخ قرارداد همیشه در نقض مهم قرارداد خریدار وجود دارد. علاوه بر این ، اگر خریدار پول را پرداخت نکرد یا کالا را دریافت نکرد یا صریحاً آنها را با وجود وقت اضافی رد کند ، فروشنده حق فسخ قرارداد را دارد. در صورت نقض تعهدات غیر از این ، فسخ قرارداد امکان پذیر نیست. [۷] فروشنده حق فسخ

---

[۱] A.g.e., ۲۰.

[۲] Kanışlı, ۲۵٤.

[۳] A.g.e., , ۲۵٤.

[٤] Staudinger/Magnus, Art. ٦۳ pnr. ۲۲.

[٥] A.g.e., ۲۲.

[٦] Staudinger/Magnus, Art. ٦۳ pnr. ۲۳.

[۷] Staudinger/Magnus, Art. ٦٤ pnr. ۲.

قرارداد را دارد و اگر خریدار پیش فرض پول را قبل از استفاده فروشنده از این حق پرداخت کند ، فروشنده حق خود را از دست می دهد (ماده کنوانسیون ماده ۲/۶۴ ، ب-الف).

در تنظیم این حق ، زنده نگه داشتن قرارداد و ترجیح استفاده از سایر حقوق امکان پذیر است. زیرا پیامدهای اقتصادی لغو قرارداد در زندگی خریدهای بین المللی سنگین خواهد بود. به همین دلیل ، فسخ قرارداد نسبت نهایی است ، نوعی راه حل آخرین گزینه.[۱]

حق فسخ قرارداد حق ابتکاری است. فروشنده باید از این حق با اظهار اراده مناسب استفاده کند. بازگشت از حالت مورد استفاده امکان پذیر نیست. اعلامیه قصد فسخ قرارداد برای داشتن شرایط و عواقب آن لازم نیست ، اما ممکن است طرفین خلاف آن یا روش دیگری را بپذیرند.

گفتار سوم: تعیین ویژگی های کالا

درصورتی که خریدار ، که با قرارداد تعهد تعیین خصوصیات (شکل ، اندازه یا سایر کیفیت کالاها) را بر عهده گرفته است ، نتواند این تعهد را انجام دهد ، فروشنده حق تعیین خصوصیات کالا را مطابق ماده ۱/۶۵ کنوانسیون دارد. با این آیین نامه پذیرفته شده است که یک قرارداد معتبر وجود خواهد داشت حتی اگر موضوع قرارداد به اندازه کافی روشن نباشد. بعلاوه ، با این آیین نامه ، انجام درخواست اجراء نیز تسهیل می شود. به این خریدار فرصت داده شده است تا تعهدی را که در بند دوم ماده انجام نشده جبران کند.[۲]
طبق مفاد ماده ۶۵ کنوانسیون ، برای حق فروشنده در تعیین خصوصیات کالا ، خصوصیات کالا نباید در قرارداد تعیین شود و حق تعیین آنها به خریدار تعلق می گیرد.[۳] این حق اعطا شده در قرارداد به خریدار شامل تعهد خریدار در تعیین مشخصات کالا نیز می شود ، زیرا این بخشی از تعهد خریدار برای دریافت کالا است.[۴]
برای تعیین مشخصات کالا می توان برای خریدار یک دوره یا تاریخ توافق کرد. اگرچه چنین دوره یا تاریخی تصمیم گیری شده است ، خریدار باید مشخصات کالاها را حداکثر قبل از انقضا این مدت تعیین کند. اگر تاریخ یا دوره ای قطعی نشده باشد ، خریدار باید پس از دریافت درخواست فروشنده در این زمینه ، این تعهد را در یک زمان معقول انجام دهد. اگر این زمان معقول و بدون عواقب سپری شود ، خریدار در انجام این تعهد نکول می کند. درخواست فروشنده از خریدار برای تعیین خصوصیات کالا اظهارنامه ای است که باید به دست خریدار برسد. یک دوره معقول از ورود این درخواست به خریدار آغاز می شود.[۵] زمان معقول باید یک دوره باشد که به خریدار اجازه دهد مشخصات کالاها را با در نظر گرفتن نیازهای آنها با توجه به ویژگی های رویداد خاص تعیین کند.[۶] هرچه زمان تحویل کالا نزدیکتر باشد ، مدت زمان معقول آن

---

[۱] Staudinger/Magnus, Art. ٦٤ pnr. ٤.

[۲] Reinhart, Art. ٦٥ pnr. ١.

[۳] Reinhart, Art. ٦٥ pnr. ٢.

[۴] Staudinger/Magnus, Art. ٦٥ pnr. ٦.

[۵] A.g.e., ٨.

[۶] Staudinger/Magnus, Art. ٦٥ pnr. ٩.

کوتاهتر خواهد بود.[1] اعلام اراده خریدار در تعیین خصوصیات کالا (ماده ۱/۶۵ کنوانسیون و ۲) از نظر ارجاع و عواقب ناشی از ارجاع منجر می شود (ماده ۲۷ کنوانسیون).[2]

پس، اگر خریدار خصوصیات محصول را به موقع تعیین نکند و به موقع به این درخواست پاسخ ندهد ، فروشنده حق تعیین خصوصیات کالا را دارد. هنگام استفاده از این حق ، فروشنده باید به سه موضوع توجه کند: فروشنده باید خصوصیات کالا را با توجه به نیاز خریدار تعیین کند ، امری که می تواند توسط وی شناخته شود (ماده ۱/۶۵ کنوانسیون).[3]هنگامی که فروشنده حق خود را در تعیین خصوصیات کالا اعمال می کند ، باید جزئیات این امر را به خریدار اطلاع دهد (ماده ۲/۶۵ کنوانسیون). برخلاف ماده ۲۷ کنوانسیون ، قصد فروشنده برای اطلاع رسانی از زمان ورود به خریدار ، تأثیرات و عواقب خود را دارد.[4]

فروشنده باید قبل از اعمال حق خود ، زمان معقولی را برای تصمیم گیری متفاوت به خریدار بدهد (ماده ۲/۶۵ کنوانسیون). خریدار حق تعیین خصوصیات کالا را در مدت زمان معقولی دارد ، اگرچه فروشنده شناخت معقولی به خریدار نداد.[5] در این مدت استفاده از حقوق دیگر برای فروشنده امکان پذیر نیست. اگر خریدار به طور کلی یا به موقع تصمیم متفاوتی نگیرد ، با توضیح اراده فروشنده برای تعیین خصوصیات محصول ، تعیین شده توسط فروشنده در مورد خصوصیات کالا لازم الاجرا است. اگر خریدار به تصمیمی که فروشنده می گیرد اعتراض کند اما تصمیم متفاوتی را اتخاذ نکرده است ، تصمیمی که فروشنده می گیرد هنوز لازم الاجرا است.[6]

تعیین متفاوت زمان خریدار مانند فروشنده الزام آور است. اینکه اعلامیه اراده گیرنده برای تعیین تصمیم متفاوت منجر به ارسال یا ورود می شود ، بحث برانگیز است. در حالی که برخی از نویسندگان[7] می پذیرند که این امر منجر به مراجعه به ماده ۲۷ کنوانسیون می شود ، نویسندگان دیگر استدلال می کنند که این اظهار اراده باید به فروشنده برسد.[8] فروشنده نباید خطر عدم اطمینان کالای تحویلی را که به دلیل عدم انجام تعهد خریدار از طرف خریدار بوجود می آید ، تحمل کند.

علاوه بر حق فروشنده در تعیین خصوصیات کالا ، استفاده از سایر حقوق نیز امکان پذیر است ، به عنوان مثال ، اگر شرایطی برای فسخ قرارداد یا مطالبه غرامت وجود داشته باشد. پذیرفته شده است که فروشنده

---

[1] Enderlein/Maskow/Strohbach, Art. ٦٥ pnr. ٤.

[2] A.g.e., ١٠.

[3] Sekreterya Şerhi Art. ٦١ pnr. ٩.

[4] Staudinger/Magnus, Art. ٦٥ pnr. ١٤.

[5] A.g.e., ١٥.

[6] Staudinger/Magnus, Art. ٦٥ pnr. ١٦.

[7] Enderlein/Maskow/Strohbach, Art. ٦٥ pnr. ١٠.

[8] A.g.e., ١٧.

حق ندارد در دوره های تعیین شده در ماده ۶۵ کنوانسیون و در صورتی که خصوصیات کالا الزام آور باشد ، قرارداد را فسخ کند. [۱]

مبحث چهارم: درخواست غرامت

برای آنکه یک طرف از حق مطالبه غرامت برخودار باشد لازم است او نقضی را مرتکب نشده باشد و بلکه طرف مقابل مترکب تخلف شده باشد که در نتیجه آن ضرر به خواهان وارد شود که هر یک از این موارد مورد بررسی قرار می گیرد.

گفتار اول: وقوع نقض

نقض برای اینکه مالک دارنده طبق ماده ۷۴ و مواد زیر مطالبه خسارت کند ، اول از همه ، طرف نقض قرارداد باید قرارداد بیع را نقض کرده باشد. به عبارت دیگر ، طرف متخلف نباید به هیچ یک از تعهدات خود که ناشی از قرارداد و مقررات ذخیره کنوانسیون است یا به طور کلی انجام داده باشد. برای اینکه دارنده حق از حق مطالبه خسارت استفاده کند ، فروشنده مجبور نیست اساساً قرارداد را به معنای ماده ۲۵ نقض کند. [۲] به همین ترتیب ، مهم نیست که آیا تعهد نقض شده اینکه صریحاً یا ضمنی توافق شده است. [۳] در هر یک از مواردی که طرف نقض کننده نتواند تعهدی را که طبق قرارداد یا قرارداد انجام شده است ، انجام دهد ، اجراء دیررس یا معیوب است ، دارنده حق می تواند از حق خود برای مطالبه غرامت استفاده کند. [۴] اگر قرارداد با فسخ خریدار از قرارداد منحل شود ، تعهدی که توسط طرف متخلف نقض شده باشد بدون شک ممکن است یک تعهد طبق کنوانسیون باشد. به عنوان مثال ، اگر طرف متخلف طبق ماده ۲/۸۱ از پس گرفتن کالا خودداری کند ، دارنده حق ممکن است حق مطالبه خسارت ناشی از آن را داشته باشد. طرف متخلف نقصی در نقض تعهدات خود ندارد ، فروشنده نیازی به تخلف با اعلامیه عدم خرید ندارد ، یا نیازی نیست به فروشنده وقت اضافی مانند ماده ۴۷ کنوانسیون داده شود. [۵]

بنابراین، در صورت نقض قرارداد بیع توسط یک طرف ، آخرین ضمانت اجرایی قانونی که طرف دیگر می تواند اعمال کند ، مطالبه خسارت وارده است. مفاد ماده ۷۴ و ماده زیر مختص حق مطالبه غرامت تحت بخش ۲ با عنوان "جبران خسارت" قسمت ۵ کنوانسیون با عنوان "مقررات مشترک در مورد تعهدات فروشنده و خریدار" است. همانطور که از عنوان بخش قابل درک است ، حق مطالبه غرامت تنظیم شده در مواد فوق کنوانسیون به عنوان یک ضمانت اجرایی قانونی به نظر می رسد که هر دو طرف قرارداد بیع می

---

[۱] Staudinger/Magnus, Art. ٦٥ pnr. ١٨.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ١١.
[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ٧; Huber/Mullis, s. ٢٥٧.
[۴] Schlechtriem/Butler, § ٢٨٦.
[۵] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ١١ (First Edition).

توانند اعمال کنند. به عبارت دیگر ، اگر خریدار قرارداد بیع را نقض کند ، فروشنده حق دارد مطابق مفاد ماده فوق الذکر ، خسارت را از خریدار مطالبه کند.

هنگامی که مواد کنوانسیون تنظیم کننده حق مطالبه غرامت مورد بررسی قرار می گیرد ، ابتدا دیده می شود که ماده ۷۴ را در مورد تعیین خسارت قابل جبران تنظیم کرده است. ماده ۷۴ کنوانسیون از نظر محاسبه خسارت ناشی از جبران بر اساس دو اصل کار می کند. اولین مورد اصل جبران خسارت کامل است ، دوم اصل محدود کردن مسئولیت با معیار قابل پیش بینی بودن (قابل پیش بینی بودن) است. [۱] بر این اساس ، طرف نقض تعهد خود موظف به جبران خسارت وارده به دلیل نقض قرارداد توسط طرف مقابل است. اما این مسئولیت طرف متخلف محدود به خساراتی است که حداکثر در زمان انعقاد قرارداد پیش بینی یا انتظار می رود. [۲] در قوانین ترکیه و سوئیس ، ادعای جبران خسارت بسته به نوع نقض قرارداد متفاوت است. در سیستم کنوانسیون ، مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف با توجه به انواع نقض قرارداد مورد تفکیک قرار نگرفته است. اگر طرف متخلف هر یک از تعهدات اساسی یا ثانوی خود را که طبق قرارداد و کنوانسیون انجام شده است نقض کند ، دارنده حق حق مطالبه غرامت را دارد.

مطابق ماده ۷۴ کنوانسیون ، فروشنده برای ایجاد تعهد به پرداخت غرامت ، به علتی که ناشی از تقصیر وی باشد ، ملزم به انعقاد قرارداد نیست. [۳] به عبارت دیگر ، حتی اگر فروشنده هیچ تقصیری در نقض قرارداد نداشته باشد ، به عنوان یک قاعده ، او مطابق ماده ۷۴ موظف به پرداخت خسارت به خریدار است. این واقعیت که این کنوانسیون فروشنده را کاملاً مسئول می داند ، قاعدتاً از سیستم *common law* ناشی می شود. زیرا در سیستم *common law*، خریدار حق مطالبه خسارت وارده در صورت نقض قرارداد را دارد ، خواه قرارداد با تاخیر در قرارداد توسط فروشنده باشد ، کالاهایی که مطابق با قرارداد نیستند و یا غیر آن تحویل داده می شود. [۴] بنابراین ، در *common law*، علت نقض در ظهور مسئولیت مهم نیست[۵] و تقصیر فروشنده را به عنوان پیش شرط جبران خسارت وارده به خریدار ، جستجو نمی کند. این اصل مسئولیت بی نقص در سیستم *common law* نیز در سیستم کنوانسیون پذیرفته شده است.

نکته قابل توجه این است که نقض باید مربوط به تعهدات قراردادی باشد نه پیش قراردادی چون تعهدات طرف متخلف در حین مذاکرات پیش از قرارداد در دسته تعهد قراردادی قرار نمی گیرند و همچنین ماهیت تعهدات پیش از قرارداد صریح یا ضمنی را ندارند. [۶] بنابراین مسئولیت طرف متخلف ناشی از نقض تعهدات خود ناشی از مذاکرات قبل از قرارداد *(Culpa in Contrahendo)* [۷] خارج از محدوده کنوانسیون است. [۸] به همین ترتیب ، پیشنهادات مربوط به نهاد *Culpa in Contrahendo* به سیستم کنوانسیون در طی مراحل

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲.
[۲] Lookofsky, *Understanding the CISG*, s. ۱۲۹.
[۳] Gotanda, ۳٦ *Georgetown J. Int'l L. (Fall ۲۰۰٤)*, s. ۸۰.
[٤] Huber, *RabelsZ* ۲۰۰۷, s. ۱۷.
[٥] E. Allan Farnsworth, Legal Remedies for Breach of Contract, ۷۰ Columbia Law Review ۱۹۷۰, s. ۱۱٤٥-۱۱٤۷.
[٦] Huriye Reyhan برای بررسی دقیق مسئولیت ناشی از مذاکرات قرارداد ، مراجعه کنید
Demircioğlu, Sözleşme Görüşmelerindeki Kusurlu Davranışta Doğan Sorumluluk, Ankara ۲۰۰۹.
[۷] Staudinger/*Magnus*, Art. ٤ para. ٤۲.
[۸] Official Records, ۲۹٤-۲۹٥.

آماده سازی کنوانسیون ، به این دلیل که موسسه مذکور در محدوده مسئولیت تخلف در سیستم های مختلف حقوقی پذیرفته شده است ، رد شد. [۱] پس، اگر طرف متخلف تعهدات قبل از قرارداد خود را نقض کند ، این موضوع که آیا قربانی حق مطالبه غرامت را دارد ، طبق قانون ملی قابل اجرا تعیین می شود.

این کنوانسیون به دنبال این شرط است که فروشنده برای مطالبه خسارت خلاف هر یک از تعهدات خود عمل کرده باشد. با این حال ، با توجه به نوع تخلف ، هیچ تمایزی ایجاد نمی کند. از طرف دیگر ، قانون تعهدات ترکیه ؛ در صورت انصراف خریدار از قرارداد به دلیل نکول فروشنده و نقص کالا ، مطالبه خسارت خریدار به طور جداگانه تنظیم شده است. [۲]

مطابق ماده ۱۱۲ قانون تعهدات ، "در صورت عدم انجام کامل یا صحیح بدهی ، بدهکار مکلف است خسارت ناشی از خریدار را جبران کند ، مگر اینکه ثابت کند که هیچ تقصیری به وی تحمیل نمی شود". حکم فوق الذکر ماهیت کلی دارد و در موارد نقض آن که مطالبه جبران خسارت به طور خاص در قانون تعهدات تنظیم نشده است ، این حکم قابل استفاده است. [۳]

در صورت عدم انجام یا تأخیر در اجرای بدهی فروشنده ؛ این ماده در مواد ۱۱۸ و بیشتر قانون تعهدات ترکیه تنظیم شده است. با توجه به این؛ تا زمانی که فروشنده ای که بدهی خود را به طور ناقص یا دیر انجام دهد ، نمی تواند اثبات کند که هیچ تقصیری در این زمینه ندارد ، مکلف است خسارت خریدار را به دلیل اجرای دیررس بدهی جبران کند. اگر فروشنده بدهی خود را در مدت معین انجام ندهد ، خریدار ؛
عملکرد کالاهای قابل فروش و پرداخت خسارت تأخیر ،
برای کنار گذاشتن عملکرد و جبران خسارت مثبتی که متحمل شده است ،
این فرصت را دارد که با خلاف قرارداد ، خسارت منفی را جبران کند. [۴]

آیین نامه مربوط به حقوق مطالبه خریدار بازگشت از قرارداد در ماده ۲۲۹ قانون تعهدات گنجانده شده است. طبق مقررات مربوطه ، خریدار حق مطالبه استرداد قیمت فروش خود را که با سود پرداخت کرده است ، پرداخت هزینه هایی را که برای فروش فروخته است و جبران خسارت مستقیم ناشی از کالاهای معیوب را دارد. علاوه بر این ، فروشنده موظف است خسارت مستقیم خریدار ناشی از کالای معیوب را جبران کند ، مگر اینکه ثابت کند هیچ نقصی به وی تحمیل نمی شود.

همانطور که مشاهده می شود ، شرط "تقصیر" در قانون تعهدات ترکیه برای مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف قید شده است. از این جنبه ، می توان گفت که قانون تعهدات ترکیه از کنوانسیون جدا شده است. [۵]

---

[۱] Schlechtriem, *Uniform Sales Law*, s. ۵۷.
[۲] Aydın, ۱۰۷.
[۳] Reisoğlu, ۳۳٤-۳۳٦.
[٤] A.g.e. , ۳۷۵.
[۵] Ceylan, ۱۰۹.

گفتار دوم: ورود ضرر

مطابق ماده ۷۴ کنوانسیون ، ضرر عبارت است از علاوه بر خسارت واقعی که متحمل شده ، سود محروم شده در نتیجه نقض طرف مقابل را نیز شامل است. اما ، در این ماده به تفصیل مشخص نشده است که کدام اقلام ضرر جبران می شود ، فقط بیان شده است که تمام خسارات وارده از جمله عدم النفع جبران می شود. بنابراین ، تعیین اینکه کدام اقسام خسارت در چارچوب اصل جبران کامل توضیح داده شده در بالا و با توجه به ویژگی های مورد انضمامی (مادی) ، ضروری خواهد بود.[۱] در محدوده کنوانسیون ، هیچ ادعای غرامت اخلاقی فقط برای خسارت وارده به دارایی شخص قابل طرح نیست.[۲]

بنابراین، برای اینکه شخص بتواند مطالبه غرامت کند ، باید ثابت کند که بدون شک آسیب دیده است. در غیر این صورت دادگاه محل رسیدگی به اختلاف حق دارنده حق برای مطالبه غرامت را رد خواهد کرد.[۳] با این حال ، کنوانسیون شامل هیچ ماده ای برای بار اثبات خسارت نیست. در دکترین و در برخی تصمیمات قضایی از سوی برخی از نویسندگان گفته شد که بار اثبات موضوع قانونی واقعی نیست ، بلکه مشکل قانون آیین دادرسی است ، بنابراین مسئله اثبات باید طبق قانون کشور مورد بحث حل شود.[۴] از سوی دیگر ، برخی از نویسندگان استدلال کردند که چنین رویکردی به ساختار خود مختار و تفسیر کنوانسیون آسیب می رساند و استدلال می کنند که این مشکل باید در محدوده کنوانسیون حل شود و خسارت وارده باید از سطح اطمینان "معقول" برخوردار باشد و باید توسط طرف آسیب دیده اثبات شود.[۵] به همین ترتیب ، در اصول UNIDROIT آیین نامه ای برای اثبات خسارت وارده با اطمینان از درجه معقولی وجود دارد.[۶]

با این حال در اختلافاتی که کنوانسیون اعمال می شود ، ممکن است خسارت به دارایی ناملموس صاحب حق به دلیل نقض قرارداد آسیب ببیند. در چنین حالتی ، آیا ذینفع می تواند جبران این خسارات را مطالبه کند؟ سیستم جبران خسارت کنوانسیون هیچ توضیحی در مورد خسارت به دارایی های نامشهود که هیچ اندازه اقتصادی ندارند ارائه نداده است. این کنوانسیون عمدتا برای استفاده در روابط تجاری طراحی شده است. از طرف دیگر ، روابط تجاری برای دستیابی به اهدافی که دارای معادل مالی و اقتصادی هستند ، برقرار می شود. بنابراین ، به نظر نمی رسد که ذکر شود چنین روابطی با دارایی های نامشهود مرتبط باشد. بر اساس این استدلال می توان نتیجه گرفت که ، به عنوان یک قاعده ، هرگونه خسارت به دارایی های نامشهود در روابط تجاری و ادعای این خسارات ، بحث نیست.[۷] با این وجود ، شکی نیست که برخی از دارایی های نامشهود در زندگی تجاری دارای ارزش اقتصادی هستند. مهمترین این ارزشها شهرتی است که خریدار در مشتریان خود دارد. این سوال که آیا از این شهرت تحت کنوانسیون محافظت می شود ، مهم

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۱۲.
[۲] Erdem, *BATİDER* ۱۹۹۲, s. ۹۳.
[۳] Audiencia Provincial de Valencia, sección ۱ª, ۱۳.۰۳.۲۰۰۷, CISG-Online N. ۱۷۱۹.
[٤] Bernstein/Lookofsky, *Understanding the CISG in Europe*, s. ۱٤٤.
[٥] Djakhongir Saidov, Standards of Proving Loss and Determining the Amount of Damages, ۲۲ Journal of Contract Law (March ۲۰۰٦), s. ٥.
[٦] UNIDROIT İlkeleri, Art. ۷.٤.۳(۱).
[۷] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۲۷.

است. قبل از هر چیز می توان گفت که اصل جبران خسارت کامل که در سیستم جبران خسارت کنوانسیون وجود دارد ، صاحب حق را ملزم به شناسایی حق مطالبه خسارت از طرف متخلف در صورت از دست رفتن دارنده حق به دلیل نقض قرارداد در برابر مشتریان خود می کند. با این حال ، نباید از این نکته غافل شد که محافظت از شهرت در سیستم کنوانسیون مناسب نیست مگر اینکه معنای شهرت تعریف شود و پاسخ این سوال که از آسیب به شهرت چه چیزی قابل فهم است ، به وضوح آشکار شود. [۱] بعلاوه اثبات از بین رفتن شهرت به دلیل نقض قرارداد آسان به نظر نمی رسد. [۲]

از طرف دیگر ، می توان گفت که به دلیل از بین رفتن شهرت ، ارزش اقتصادی و مالی از بین خواهد رفت. [۳] با این حال ، مفاهیم سود از دست رفته و از دست دادن شهرت نباید با یکدیگر اشتباه گرفته شوند. به همین ترتیب ، سود از دست رفته یک مورد زیان مداوم است که در زیر توضیح داده شده است. از این نظر ، سود از دست رفته باید وسیله ای برای اثبات نشان دادن این باشد که مالک مناسب اعتبار خود را از دست داده است. [۴]

خسارات ناشی از از دست دادن شهرت بیشتر یکی از مواردی است که می تواند در محدوده ماده ۷۴ در دکترین مورد ادعا قرار گیرد. [۵] با این حال ، چنین ادعاهای خسارت به طور کلی رد می شود زیرا قابل اثبات نیست. بنابراین ، برای جبران خسارات ناشی از از دست دادن شهرت ، ابتدا باید ثابت شود که شهرت خاصی وجود داشته و سپس به دلیل نقض قرارداد ، خسارت مادی بر این شهرت وارد شده است. اگر ضرر اتفاق افتاده است ، می توان با مقایسه حجم بیع و نرخ سود قبل از تاریخ ضرر و داده های پس از ضرر و اشاره به کاهش این داده ها ، نشان داد[۶] که دارنده حق به کالاهایی که با نقض قرارداد تحویل داده می شوند ، وابسته است. حتی ادعاهای مشتری سابق که با مالک مناسب وارد رابطه تجاری جدیدی می شود ، هنگامی که ضمانت نامه ای از خریدار درخواست می کنند ، از بین رفتن شهرت را نشان می دهد و در چنین حالتی ، ممکن است جبران خسارت ناشی از از دست دادن شهرت ، از طرف نقض کننده قرارداد درخواست شود. [۷]

علاوه بر این، اگر نقض قرارداد ناشی از تحویل کالاهایی باشد که با قرارداد مطابقت نداشته باشند ، دارنده حق باید تعهد خود را برای اطلاع به طرف متخلف در مدت معقولی که طبق ماده ۳۹ کنوانسیون فرض کرده است ، انجام دهد تا خسارت را مطالبه کند. [۸]در غیر این صورت ، به عنوان یک قاعده ، صاحب حق ، حق مطالبه غرامت از طرف متخلف را از دست خواهد داد. مطابق ماده ۷۴ کنوانسیون ، اولین نوع خسارتی که باید جبران شود ، خسارت واقعی است که توسط دارنده حق متحمل شده است. زیان واقعی به معنای کاهش

---

[۱] Djakhongir Saidov, Damage to Business Reputation and Goodwill under the Vienna Sales Convention, (D Saidov & Ralph Cunnington (eds), Contract Damages: Domestic and International Perspectives, Oxford ۲۰۰۸, s. ۳۹۵.
[۲] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. .۳۳۰.
[۳] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۳۷.
[۴] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۳٤.
[۵] Saidov, *Damages*, s. ۵۸.
[۶] Tampere Court of First Instance, ۱۷.۰۱.۱۹۹۷ bkz. http://cisgw۳.law.pace.edu/cases/۹۷۰۱۱۷f۵.html (çevrimiçi ۲۰.۰۵.۲۰۲۰).
[۷] Saidov, *Reputation*, s. ۳۹۵.
[۸] Magnus, *Tazminat*, s. ۲۸۹.

دارایی های دارنده حق یا افزایش بدهی های خریدار است. [۱] نوع دوم خسارتی که باید با نقض قرارداد جبران شود ، از دست دادن سود است[۲]اگرچه ماده ۷۴ عمدتاً تمایز بین ضرر / سود واقعی محروم را شامل می شود ، در زیر ، انواع خسارات قابل ادعای جبران با قرار دادن آنها در تمایز متفاوت بررسی می شود. بر این اساس می توان خسارات وارده به دارنده حق را به سه دسته، خسارات ناشی از عدم اجرای *(non-performance damages)*، خسارات تبعی عدم اجراء *(incidental damages)* و خسارت مداوم *(consequential damages)*. [۳]تقسیم کرد که به هر کدام اشاره می شود.

واژه ضرر یا خسارت در حقوق ترکیه ، در دو مفهوم کاربرد دارد ، مفهوم خسارت در محدوده قانون معادل ضرر مادی است مفهوم ضرر و خسارت به نقصان به وجود آمده در دارایی مالی و یا زیان مالی ناشی از ممانعت از افزایش دارایی شخص نیز اطالق می شود. [۴] به نقصان مالی یا ضرر مادی به وجود آمده در دارایی های یک شخص که از حیث اقتصادی دارای ارزش بوده و بتوان معادل پولی آن را تعیین کرد و خارج از اراده فرد بروز پیدا کند خسارت و ضرر گفته می شود. [۵]

همانطور که ضرر مادی به کاهش و نقصان مالی رخ داده در دارایی های شخص محقق می گردد در

صورت ممانعت یا مزاحمت در افزایش دارایی شخص نیز می تواند تحقق بیابد. بر اساس قانون تعهدات ترکیه به شماره ۶۰۹۸ ، خسارت اینگونه تعریف می شود. خسارت ، نقصان بروز یافته در دارایی های شخص ، خارج از اراده و اختیار اوست. [۶]

در مقابل ، در کنار خسارت مادی ، خسارت معنوی ، نقصان بروز پیدا کرده در دارایی های معنوی فرد خارج از اراده وی که به عنوان تفاوت وضعیت قبل و بعد از تجاوز و تعدی به حقوق معنوی فرد مطرح می گردد می باشد. [۷] بنابراین در حقوق ترکیه ، خسارت به دو نوع مادی و معنوی تقسیم بندی می شود ، خسارت

---

[۱] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۳.۲.
[۲] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۱۷.
[۳] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۱۵.
[٤] Özel,Çağlar; Sözleşme Dışi Sorumlulukta Yansıma Zarar Ve Giderimine İlişkin Bazı Düşünceler, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, , Cilt ۵۰ , Sayı ٤, ۲۰۰۱, s. ۸۵.

[۵] Ünal, Mehmet; Manevi Tazminat Ve Bu Tazminat Çeşidinde Kusurun Rolü, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt ۳۵, Sayı ۱, ۱۹۷۸, s. ۳۹۸.

[٦] Türk Borçlar Kanunu, Kanun Numarası: ٦۰۹۸, Kabul Tarihi: ۱۱/۱/۲۰۱۱ Yayımlandığı R.Gazete: Tarih: ٤/۲/۲۰۱۱ Sayı : ۲۷۸۳٦, Yayımlandığı Düstur: Tertip : ۵ Cilt : ۵۰.

[۷] Tunçomağ, Kenart: Türk Borçlar Hukuku, C. I., İst. ۱۹۷٦, S. ٤٤٦ vd.

مادی به مفهوم نقصان و کاستی به وجود آمده در دارایی اشخاص خارج از اراده آنهاست[۱] و برای اینکه نقصان موضوع خسارت تلقی شود باید کاهش در دارایی قابل برآورد و اندازه گیری با پول باشد.[۲]

کلمه "معنوی" در فرهنگ لغات ترکیه به "غیرقابل رویت" ، "قابل درک با حواس" ، "روحانی" ، "روحی" ، "متضاد مادی" معنی شده است. اگر به ریشه این کلمه توجه کنیم این کلمه دارای ریشه عربی و مشتق از کلمه "معنا" و مترادف با ۱. "درک" ۲. "درک پنهان و عمیق" عنوان شده است.[۳] از همین رو ، در حقوق کشور ترکیه ، خسارت معنوی ،نقصان رخ داده در ارزش های شخصیتی یا نقض ارزش های حقوقی اشخاص محسوب می گردد وجه و نقطه اشتراک خسارت مادی و خسارت معنوی در این است که هر دو خسارت ناشی از تجاوز به دارایی هایی است که قانون برای اشخاص قایل است.[۴]

به پرداخت یا اجبار به پرداخت ما به ازای ضرر یا خسات مادی و معنوی که در نتیجه فعل مغایر قانون به صورت عمدی یا از روی قصور و تقصیر بروز پیدا می کند تضمینات (جبران خسارت) اطالق می شود.
تضمینات در مفهوم لغوی خود به پرداخت ضرر و زیان اطالق می شود و در اصطالح حقوقی ، به طور عام به اعمال الزم االجرایی که به منظور جبران خسارت وارده به شخصیت و یا دارایی مالی و تالفی ضرر و زیان وارده به زیاندیده از سوی شخصی که مسئولیت جبران آن را بر عهده دارد گفته می شود.[۵]

با وجود تعاریف قطعی و عمومی تضمینات در حقوق ترکیه همچنان که از تعریف باال نیز استنباط می شود موضوع تضمینات با مفهوم ضرر و زیان ارتباط تنگاتنگی مشاهده می شود و از این نظر ، ماهیت ضرر و به عبارت دیگر وضعیت حقوقی ضرر و زیان (شخصیت و یا مال) در تعیین و تثبیت اوصاف و ماهیت تضمینات در حقوق ترکیه نقش اساسی ایفا می نماید.

جبران خسارت تحت عنوان تضمینات در دو دسته بندی کلی تضمینات مادی و تضمینات معنوی در نظام حقوقی کشور ترکیه مورد توجه قانونگذاران قرار گرفته و پایه مباحث حقوقی مربوط به جبران خسارت وارده محسوب می گردد.[۶]

---

[۱] Karahasan, Mustafa Reşit; Tazminat Hukuku -Manevî Tazminat, İstanbul, ۲۰۰۱, s. ٤٦.

[۲] Antalya, Gökhan; Borçlar Hukuku Genel Hükümler, C.۱, İstanbul, ۲۰۱۳, s. ٤٥١.

[۳] Öncü, Azim - Aslan ,Bayram Yüksek Lisans Tezi: “Haksiz Fiilden Doğan Manevî Zarar”, Ankara-۲۰۱٤.

[٤] Tandoğan, Haluk; Türk Mes’uliyet Hukuku , İstanbul, ۲۰۱۰, S. ٦۳۰.

[٥] Ünal, ۳۹۸.

[٦] رعانا قربانی: بررسی شیوه های جبران خسارت الزامات خارج از قرارداد در حقوق ایران و ترکیه دانشگاه ماکو، تابستان اسلامی واحد آزاد بین المللی۱۳۹٦.

بند اول : خسارت عدم اجرای

خسارت عدم اجراء شامل خسارات ناشی از عدم اجرای یا نقص قرارداد می باشد. باید پذیرفت که اگر قرارداد توسط طرف متخلف انجام نشده باشد یا با نقص اجرا شده باشد ، دارنده حق مجاز است اقدامات احتیاطی لازم را برای رسیدن به وضعیت اقتصادی که در صورت انجام صحیح قرارداد انجام می شد ، انجام دهد و هزینه های متحمل شده در چنین موردی را از طرف متخلف مطالبه کند. [۱] در این زمینه ، مبلغ مازاد پرداخت شده توسط مالک مناسب برای خرید کالاهای جایگزین به دلیل تخلف اساسی (یعنی ضرر و زیان محاسبه شده توسط روش انضمامی مطابق ماده ۷۵ کنوانسیون) یا تفاوت بین ارزش فعلی کالا و ثمن (به عنوان مثال ماده کنوانسیون) طبق ۷۶ ، ضرر قابل محاسبه با روش انتزاعی) عدم انجام است.

با این حال ، مهم است که سوال شود آیا ضرر عدم اجراء در خرید کالاهای جایگزین بدون بازگشت از قرارداد ، طبق ماده ۷۵ که به عنوان پیش شرط بازگشت از قرارداد را درخواست می کند ، محاسبه می شود یا طبق ماده ۷۴ که یک قاعده کلی است؟ برای مثال آوردن صاحب حق ، مواد اولیه را از طرف نقض قرارداد خریداری کرد. با این حال ، ماده اولیه خریداری شده معیوب است ، اما اجراء معیوب قادر به نقض اساسی قرارداد نیست. صاحب قانونی قصد دارد کالاهای تولید شده توسط خود را در اسرع وقت به مشتریان خود بفروشد و بنابراین مجبور است مواد اولیه را بدون بازگشت مواد اولیه معیوب به طرف متخلف و بازگشت از قرارداد خریداری کند. در چنین حالتی ، توسط برخی از نویسندگان پذیرفته شده است و در برخی تصمیمات قضایی اینکه مازاد مبلغی که توسط مالک حق برای املاک جانشین پرداخت می شود ، خسارتی غیر عملیاتی است که طبق ماده ۷۴ محاسبه می شود. [۲]

مطابق این دیدگاه ، مالک قانونی می تواند مبلغ اضافی را که برای خرید کالاهای جانشین از طرف متخلف در قرارداد پرداخت کرده است ، مطالبه کند ، حتی اگر از قرارداد فسخ نشده باشد. با این حال ، این روش توسط برخی از نویسندگان پذیرفته نشده است ، زیرا مقررات مواد ۷۵ و ۷۶ ، که حاوی مقررات خاصی در مورد عدم خرید کالاهای جایگزین پس از بازگشت از قرارداد است ، دور زده می شود.

در مواردی که نقض قرارداد به دلیل اجراء معیوب کالا باشد ، صاحب حق می تواند تفاوت بین ارزش کالای معیوب و ارزش فعلی کالای معیوب (کم ارزش) را از طرف متخلف درخواست کند. [۳] در مواردی که کالای معیوب قابل ترمیم باشد ، هزینه های تعمیرات انجام شده توسط مالک صحیح به عنوان خسارت غیر اجراء پذیرفته می شود و ممکن است توسط مالک صحیح درخواست شود. [۴] اما اگر طرف متخلف مطابق ماده ۴۸ از فرصت خدمات دوم استفاده کرده و نقص را برطرف کند ، خریدار دیگر قادر به مطالبه چنین خسارتی نخواهد بود. جدا از این ، حتی اگر ذینفع کالای معیوب را ترمیم نکرده باشد ، باید به ذینفع اجازه داده شود

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۱۳.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲۲.
[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲۳.
[٤] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۳.۱۲.

که هزینه های تعمیر را به طور خلاصه محاسبه کرده و به عنوان کوتاهی در انجام این کار ، جبران خسارت را درخواست کند. [۱] با این حال ، در هر دو مورد ، هزینه های تعمیر مورد ادعا باید منطقی باشد. این نتیجه باید با توجه به بار کاهش ضرر دارنده حق (ماده ۷۷ کنوانسیون) به دست آید که در زیر مشاهده خواهد شد. [۲] درصورتی که طرف متخلف با تأخیر در اجرا قرارداد را نقض کند ، خسارت دارنده حق ناشی از این تأخیر همچنان در ماهیت خسارت عدم اجرای آن خواهد بود. به عنوان مثال ، دارنده حق مجبور است کالاها را به دلیل تأخیر شخص متخلف و هزینه های انجام شده به همین دلیل از شخص ثالث تهیه کند. [۳]

بند دوم: خسارات تبعی عدم اجرای

این نوع خسارت مربوط به هزینه های انجام شده به منظور جلوگیری از عواقب منفی اضافی به جای تأمین سود اجراء دارنده حق است. [۴] اگرچه در ماده ۷۴ کنوانسیون به طور واضح بیان نشده است که خسارات تبعی آن جبران خواهد شد ، اما بدون شک این خسارات در سیستم کنوانسیون مطابق با "اصل جبران کامل" جبران می شود. [۵] به دلیل تحویل دیرهنگام کالا توسط طرف متخلف ، هزینه های مالک حق برای بیهوده نگه داشتن کالا یا اجاره انبار برای بازگرداندن کالای معیوب به طرف متخلف شامل می شود. باز هم ، در صورت تحویل دیررس یا تحویل کالا در شرایط غیرقابل استفاده ، هزینه های حمل و نقل متحمل شده توسط دارنده حق در خسارات همراه است. علاوه بر این ، هزینه های اضافی متحمل شده توسط مالک مناسب به منظور تشخیص کالاهای معیوب نیز همراه با از دست دادن اجراء است.

در محدوده خسارات تبعی عدم اجراء ، خدمات مشاوره حقوقی که دارنده حق از طریق توسل به دعوا ، پیگیری و سایر اقدامات درمانی حقوقی برای بدست آوردن حق دارنده حق در صورت نقض قرارداد توسط طرف متخلف ، از جایگاه ویژه ای برخوردار است. به طور کلی ، در این موضوع در دکترین و عمل تمایز بینتری داده می شود. طبق این تفکیک ، هزینه های انجام شده در نتیجه استفاده از خدمات مشاوره حقوقی خارج از دادگاه در محدوده ماده ۷۴ ارزیابی می شود و ممکن است توسط صاحب حق مطالبه شود. [۶] در این زمینه ، پس از موعد مقرر ، اخطار قانونی یا نامه اخطار صادر می شود ، مشروط بر اینکه مطابق با مشخصات واقعه باشد و هزینه های ناشی از خدمات مشاوره دریافت شده برای این منظور نیز در محدوده ماده ۷۴ قابل مطالبه باشد. [۷]بنابراین ، اگر مطابق قانون رویه lex fori اجازه پرداخت هزینه دادرسی توسط فروشنده داده نشود ، خریدار نمی تواند هزینه های پرونده را از طرف متخلف در چارچوب کنوانسیون مطالبه کند. در آخر باید توجه داشت که هزینه های مربوط به خسارات تبعی باید فقط در حدی جبران شود که بار دارنده حق برای کاهش خسارت منطقی دانسته شود (ماده ۷۷ کنوانسیون).

---

[۱] Huber/Mullis, s. ۲۷۵.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲٤.
[۳] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٤٦ N. ۲.۲.۲.۲.
[٤] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲۷.
[٥] Arthur G. Murphey, Jr., Consequential Damages in Contracts for the International Sale of Goods and the Legacy of Hadley, ۲۳ Wash. J. Int'l L. & Econ. (۱۹۸۹), s. ٤٥۹.
[٦] Magnus, *Tazminat*, s. ۲۹٥.
[۷] Lookofsky, Consequential Damages in CISG Context, ۱۹ Pace International Law Review (Spring ۲۰۰۷/۱), s. ۷۸.

بند سوم: خسارت مداوم

سومین نوع خسارتی که می تواند توسط ذینفع ادعا شود خسارات مداوم است. این خسارات خسارات اضافی ناشی از نقض قرارداد است. بدون شک مهمترین مکان ذینفع از نظر ادامه زیان ، سود محروم (عدم النفع) است. [۱] از دست دادن سود به افزایش ارزش هر دارایی گفته می شود که از وقوع نقض قرارداد جلوگیری می کند. به عبارت دیگر ، از دست دادن سود با افزایش ارزش دارایی هایی که دارنده حق از آن بهره مند می شود ، مطابقت دارد ، اگر این کار طبق روال قرارداد انجام شده باشد و تخلف رخ نداده باشد. [۲] از طرف دیگر ، در عمل ، مفهوم سود محروم به معنای ماده ۷۴ کنوانسیون به صورت سطحی سود خالصی است که با کسر دستمزدی که باید به روش معمول از سود ناخالص پیش بینی شود ، حاصل می شود. ماده ۷۴ کنوانسیون به طور واضح جبران سود از دست رفته را پیش بینی کرده است. عدم اطمینان در برخی از سیستم های حقوقی ملی در مورد جبران خسارت یا عدم جبران آن[۳] ، و حتی در برخی از سیستم ها ، از دست دادن سود در محدوده ضرر لحاظ نشده است در بیانیه صریح جبران سود از دست رفته موثر بوده است. [۴] بنابراین ، مقرراتی در سیستم های حقوقی ملی که به قاضی اختیار اختیار می دهد تا میزان غرامت را محدود کند ، از سیستم کنوانسیون خارج شده است. [۵] با این وجود ، البته ، ذینفع فقط قادر به مطالبه غرامت برای سود از دست رفته پیش بینی شده توسط طرف متخلف خواهد بود.

ضرر و زیان ناشی از عدم انجام چنین بیعی به دلیل نقض قرارداد بر اساس قبول این امر که خریدار کالای مورد بیع را برای بیع مجدد خریداری کرده است در محدوده سود از دست رفته قرار دارد. در چنین حالتی ، اگر توسط طرف متخلف پیش بینی شود که کالا توسط مالک حق به اشخاص ثالث فروخته می شود ، طرف متخلف موظف به جبران خسارت وارده به صاحب حق خواهد بود. [۶] نوع دیگری از ضرر که می توان آن را سود از دست رفته توصیف کرد ، ضررهای ناشی از قطع تولید برای مدتی در اثر کالاهای معیوب است. [۷]به عنوان یک قاعده ، در مورد تقاضای جبران سود از دست رفته و ضرر و زیان واقعی ، در سیستم کنوانسیون هیچ تفاوتی وجود ندارد ، در صورتی که مالک قانونی در مورد نقض قرارداد یا ماهیت حق شخص ثالث یا درخواست مالکیت ، تخلف مطابق ماده ۴۴ ، اطلاع لازم را به فروشنده نداده است. فقط قادر به جبران خسارات غیر از سود از دست رفته (عدم النفع) خواهد بود. [۸]

اگرچه در ماده ۷۴ به وضوح بیان شده است که سود محروم (عدم النفع) از سیستم کنوانسیون قابل مطالبه است ، اما در صورت محرومیت از سود ، آیا می توان خسارت را در محدوده کنوانسیون ادعا کرد ، بحث را

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲۷.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۳۲.
[۳] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۱۷.
[٤] *Sekretarya Şerhi,* Art. ۷۰ N. ۳.
[٥] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۳.۳.
[٦] Magnus, *Tazminat*, s. ۲۹٥.
[۷] Enderlein/Maskow, Art. ۷٤ N.٥.

[۸] ICC, ۰۱.۰٦.۱۹۹۹, CISG-Online ۷۰٥.

ایجاد می کند. برخی از نویسندگان این دکترین معتقدند که هیچ مسئولیتی در قبال جبران خسارت وجود ندارد تنها درصورت از دست دادن فرصت سود.[۱] از طرف دیگر ، نظراتی نیز در این آموزه وجود دارد که می پذیرد خریدار نمی تواند در چارچوب ماده ۷۴ مطالبه غرامت کند ، زیرا اثبات اینکه صاحب حق از شانس سودآوری محروم است ، برای صاحب حق آسان نخواهد بود.[۲] محروم بودن از فرصت کسب سود بیشتر ماهیت حدس و گمان دارد. زیرا نکته ای که در اینجا باید اثبات شود ، ارزش "شانس" است که از آن سلب می شود. مقدار این مقدار با توجه به خصوصیات واقعه انضمامی متفاوت خواهد بود.[۳]

در این نوع زیان، نکته مهم و قابل توجه این است که آیا ذینفع می تواند در واقع ادعای از دست دادن سود یا از دست دادن سود مورد انتظار خود را داشته باشد یا محرومیت از متوسط سود مورد انتظار خود در یک زمان و مکان مشخص که دارنده حق در آن بازه زمانی می تواند سود خود را از آن محروم کند.[۴] هونولد استدلال می کند که خریدار در واقع می تواند سود از دست رفته خود را مطالبه کند.[۵] بعلاوه ، Knapp معتقد است که در محاسبه سود از دست رفته ، از دست دادن سود واقعاً متحمل می شود و همچنین سودهایی را که خریدار می تواند بدون مدت زمان مشخصی به دلیل نقض انتظار داشته باشد و فقط توسط متخلف پیش بینی می شود ، باید در نظر گرفت. از طرف دیگر ، نویسنده قبول نمی کند که کمبود سود آتی در قالب مبالغ یکجا محاسبه شود.[۶]

به هرحال سودی که دارنده حق امیدوار است در نتیجه بیع مجدد کالا کسب کند ، یکی از موارد ضرر است که در محدوده سود از دست رفته در نظر گرفته شده و طبق ماده ۷۴ قابل مطالبه می شود. با این حال ، جبران خسارت اینگونه سود نباید عواقبی بیش از خسارت دارنده حق داشته باشد.[۷] درصورتی که طرف متخلف کالاهای موضوع قرارداد را تحویل ندهد یا تمام یا بخشی از آنها را با نقص تحویل دهد ، مسلم است که مالک حق از سودی که با بیع مجدد آنها حاصل می شود ، محروم خواهد شد.[۸] اما اگر ذینفع از رشد ضرر ناشی از آن جلوگیری کرده و کالاها را مجدداً به بیع برساند ، حتی اگر این مقدار با ارزش کمتری باشد ، فقط قادر به مطالبه تفاوت قیمت در قرارداد بیع و قیمت بیع مجدد از طرف متخلف خواهند بود.[۹] روشن است که در صورت استفاده از دو روش برای محاسبه خسارات وارده به دارنده حق در صورت محروم شدن دارنده حق از سود حاصل در صورت بیع مجدد ، استفاده می شود.[۱۰] سود از دست رفته مطابق با اولین روشها مربوط به تفاوت قیمت قرارداد (ثمن) و قیمت بیع است که دارنده حق در صورت انجام قرارداد با مشتری خود از بیع مجدد محصول به دست می آورد که این روش در عمل بارها مورد استفاده قرار گرفته

---

۱ Huber/Mullis, s. ۲۷۱.
۲ Advisory Council Opinion No: ٦, Spring ۲۰۰٦, N. ۳.۱٥.
۳ Saidov, ۲۲ *J. Cont. L.* ۲۰۰٦, s. ٤۰-٤۱; Saidov, *Damages*, s. ۷٥.
٤ Enderlein/Maskow, Art. ۷٤ N.٥.
٥ Honnold, *Uniform Law*, § ٤۰٦.
٦ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۳.٤, ۳.٥.
۷ Lookofsky, ۱۹ *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۷, s. ۷۹ vd.
۸ Magdelena Raczynska, Recoverability of the Buyer's Lost Resale Profit under CISG, Nordic Journal of Commercial Law (۲۰۰۷/۲), s. ۳.
۹ Raczynska, *NJCL* ۲۰۰۷/۲,s. ۳.
۱۰ Raczynska, *NJCL* ۲۰۰۷/۲,s. ۷.

است. روش دوم مورد استفاده در محاسبه سود از دست رفته این است که تفاوت قیمت قرارداد (ثمن) و ارزش فعلی کالا با سود از دست رفته مطابقت دارد. بر اساس مثالهای موجود در عمل Raczynska ، اولین روش تعیین سود از دست رفته فقط در صورت بیع مجدد باید اعمال شود. بر این عقیده است که در صورت عدم بیع مجدد ، روش دوم باید مبنا قرار گیرد ، اگرچه ذی نفع مرتباً اقدام به بیع مجدد می کند. [۱]

در قلمرو خسارات مداوم ، هزینه ها و هزینه هایی وجود دارد که دارنده حق باید به دلیل نقض قرارداد به خریداران خود بپردازد (به عنوان مثال ، زیرا کالا معیوب است یا خریدار کالایی را فروخته است که انتظار می رود قبل از موعد مقرر تحویل داده شود ، اما هرگز کالایی را در این مدت دریافت نکرده است). در این زمینه ، هزینه های بند کیفری که مالک دارنده باید طبق قراردادی که با خریداران خود منعقد کرده است بپردازد ، باید خسارت مداوم صاحب حق نیز باشد. [۲] مجدداً ، هزینه های حقوقی پرداخت شده توسط دارنده حق در دادرسی و دادخواستهای خریداران وی یا هزینه های مشاوره حقوقی که وی برای آنها در نظر گرفته است ، می تواند توسط طرف متخلف به عنوان خسارات مداوم صاحب حق جبران شود.

نوع دیگر خسارات مداوم ، خساراتی است که به دلیل نقص کالاها در سایر دارایی های صاحب حق وارد می شود. [۳] به عنوان یک قاعده ، باید پذیرفت که خسارت وارده توسط مالک حقیقی اموال معیوب به ارزش سایر دارایی ها از طرف متخلف در محدوده ماده ۷۴ و بدون محدودیت قابل مطالبه است. [۴] اما برای اینکه چنین خسارتی از طرف متخلف مطالبه شود ، محصول باید مطابق کاربری مورد نظر خود توسط مالک مورد استفاده قرار گرفته باشد. [۵] با این حال ، در عمل و در دکترین ، این بحث وجود دارد که آیا مفاد جریمه در قانون ملی که علاوه بر کنوانسیون اعمال می شود ، از نظر این خسارات قابل استفاده است یا خیر. پاسخ این سوال به قانون ملی واگذار شده است که طبق یک نظر اعمال شود[۶] ، دیدگاه دیگر احکام جریمه در قانون ملی را از نظر این خسارات حذف می کند. [۷] در این راستا ، استول / گروبر تمایز دو جانبه را به عنوان میانه دو نظر ذکر شده قائل شده کنوانسیون را در مورد خسارات وارده به دارایی صاحب حق به دلیل اجراء ناقص اعمال می کند. اگر به دلیل نقض انتظارات امنیتی عمومی فروشنده ، به دارایی صاحب حق آسیب برسد ، دارنده حق می تواند از مفاد کنوانسیون و قوانین ملی در مورد جرم استفاده کند. [۸]سرانجام ، خسارات ناشی از از بین رفتن شهرتی که خریدار به دلیل نقض قرارداد متحمل شده است ، نوع دیگری از خسارات وارد شده در خسارات جاری است [۹] که به آن اشاره شد.

---

[۱] Raczynska, *NJCL* ۲۰۰۷/۲,s. ۸.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۳۲.
[۳] آتامر شرطی را عنوان کرد که یک حیوان بیمار تحویل داده شده به عنوان مثال از این خسارات ، کل گله را آلوده کرده و به وجود خسارت موضوع ماده ۷۴ کنوانسیون به علت خسارت به دارایی های دیگر خریدار در چنین موردی اشاره کرد. مراجع کنید به Atamer, *CISG*, s. ٤۳۰
[٤] Saidov, *Damages*, s. ٤۹.
[٥] Atamer, *CISG*, s. ٤٤۹.
[٦] Lookofsky, *Understanding the CISG*, s. ۲٥, ۲٦, ۷٦.
[۷] Bianca/Bonell/*Khoo*, Art. ٥ N. ۱.۲.
[۸] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۳٥.
[۹] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۲۱.

گفتار سوم: رابطه سببیت

حق مطالبه غرامت از طرف متخلف در قرارداد ممکن است در صورت وجود رابطه سببیت بین نقض قرارداد و خسارتی که صاحب حق متحمل شده است ، بوجود آید.[۱] در محدوده کنوانسیون ، برای وجود مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف ، نقض قرارداد توسط طرف متخلف باید شرط خسارتی باشد که توسط دارنده حق متحمل شده است ، یعنی باید conditio sine qua non باشد. مهم نیست که نقض قرارداد باعث خسارت مستقیم یا غیرمستقیم می شود.[۲] مقصود این است که شرایطی وجود دارد که در صورت عدم نقض قرارداد ، خسارت ملموس در همان مکان ، در یک زمان و به همان ترتیب ایجاد نشود.[۳] به عبارت دیگر ، اگر تخلفی در قرارداد صورت نگرفته باشد ، پذیرفته شود که خسارت مورد نظر در همان مکان ، در همان زمان و به همان طریق ایجاد شود ، خسارت طرف آسیب دیده جبران نخواهد شد.[۴] به همین دلیل ، این تفکیک در تعیین خسارت مورد توجه قرار نخواهد گرفت ، فقط در نظر گرفته خواهد شد که آیا خسارت وارده در نتیجه نقض قرارداد است یا خیر. بنابراین ، مطابق با سیستم غرامت کنوانسیون ، وجود پیوند علیت به عنوان پیش شرط مسئولیت جبران خسارت مطابق با تئوری شرط به نظر می رسد. براساس این کنوانسیون ، نظریه هایی مانند رابطه علیت[۵] مناسب برای محدود کردن مسئولیت جبران خسارت ، شامل نمی شوند. مسئولیت جبران خسارت طرف نقض توسط معیار پیش بینی محدود می شود. بنابراین ، آیا طرف متخلف از قرارداد تعهدی برای جبران خسارات مستقیم و غیرمستقیم متحمل شده توسط دارنده حق را دارد یا خیر ، بر اساس معیارهای قابل پیش بینی تعیین خواهد شد یا خیر ، طرف متخلف حتی در برابر خسارات غیرمستقیمی که ممکن است در زمان انعقاد قرارداد پیش بینی شود ، مسئول خواهد بود.[۶] از طرف دیگر ، دارنده حق باید ارتباط که بین تخلف و خسارت است ، باید آن را ثابت کند.[۷]

برای ذکر مسئولیت جبران خسارت طرف نقض قرارداد ، یکی از دلایل عدم مسئولیت تنظیم شده در ماده ۷۹ کنوانسیون نباید وجود داشته باشد.[۸] همانطور که در بالا گفته شد ، طرف متخلف کاملاً مسئول هرگونه نقض قرارداد است ، خواه قرارداد دیر اجرا شود ، نه تحویل کالا مطابق با قرارداد باشد ، یا غیر آن. در صورت وجود یکی از دلایل عدم مسئولیت ، طرف نقض قرارداد مسئولیتی در قبال جبران خسارت نخواهد داشت. بر این اساس ، استثنایی در اصل مسئولیت بی تقصیر ایجاد شده است و در صورت نقض قرارداد به دلایلی که

---

۱ Schlechtriem, *Uniform Sales Law,* s. ۹٦.
۲ Staudinger/*Magnus*, Art. ٤ para. ۲۸, ۲۹.
۳ Atamer, *CISG*, s. ٤۳۰.
٤ Kanışlı, ۹۲.
٥ Kavram hakkında bkz. Eren, s. ۹۸٦.
٦ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۲.٦.
۷ Gotanda, ۳٦ *Georgetown J. Int'l L. (Fall ۲۰۰٤)*, s. ۸۰.
۸ Huber/Mullis, s. ۲٥۷.

خارج از کنترل طرف متخلف باشد ، از تعهد پرداخت غرامت خلاص می شود.[۱] این موارد چون رابطه سببیت را بین نقض ناقض و زیان طرف مقابل قطع می کند.

گفتار چهارم: معیار و نحوه پرداخت غرامت

در صورت وقوع نقش از ناحیه یک طرف و ورود زیان، و اثبات رابطه سببین بین نقض ارتکابی و ضرر وارده اصل خسارت کامل و قابلیت پیش بینی و غرامت پولی تنها معیار پرداخت غرامت است که به آن اشاره می شود.

بند اول: قاعده خسارت کامل

وظیفه اصلی سیستم جبران خسارت کنوانسیون اطمینان از وضعیت اقتصادی است که در صورت اجرای صحیح قرارداد طرف متخلف در قرارداد ، طرف مقابل می توانست داشته باشد. به عبارت دیگر ، سیستم جبران خسارت کنوانسیون ویژه هدف تساوی است.[۲] مطابق با جمله اول ماده ۷۴ کنوانسیون:"غرامت پرداخت شده در صورت نقض قرارداد توسط یکی از طرفین برابر است با خسارت کلی طرف دیگر ، از جمله از دست دادن سود ، به دلیل نقض." همانطور که مشاهده می شود ، جمله اول ماده ۷۴ بیانگر اصل غرامت کامل است. بر اساس این ماده ، نه تنها ضرر واقعی بلکه سود از دست رفته نیز باید جبران شود.[۳] به عبارت دیگر ، تمام عواقب منفی طرفی که متعهد به انجام تعهدات خود در قبال خود است ، باید به دلیل نقض قرارداد متحمل شود ، باید به طور کامل جبران شود.[۴]

اصل جبران خسارت کامل توسط کنوانسیون در جهت محافظت از نه تنها منافع خریدار است که انتظار می رود ناشی از اجرای قرارداد باشد ، بلکه همچنین منافع جلوگیری از خسارت به کالا و حقوق خریدار در نتیجه عدم اجرای قرارداد است.[۵] در این زمینه ، خسارات ناشی از نقض قرارداد در اموال خریدار ممکن است طبق ماده ۷۴ از فروشنده مطالبه شود.[۶] با این حال ، از آنجا که خسارات در صورت مرگ و جراحت طبق ماده ۵ کنوانسیون از شمول معاهده خارج می شوند ، منافع یکپارچگی خریدار فقط از نظر خسارت به ارزش دارایی های آنها تحت این کنوانسیون تا حدی محافظت می شود.[۷]

در سیستم جبران قرارداد ، هدف از محافظت از منافع دارنده حق در اجراء ، قرار دادن دارنده حق در شرایطی است که اگر اجراء مطابق قرارداد انجام می شد ، از نظر اقتصادی می توانست باشد. با محافظت از

---

[۱] Peter Winship, Exemptions under article ۷۹ of the Vienna Sales Convention, Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht, Rabels Zeitschrift für ausländisches und internationales Privatrecht, Mohr Siebeck, ٦٨. Jahrgang ٢٠٠٤, s. ٤٩٥.
[۲] Atamer, *CISG*, s. ٤٢٤.
[۳] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٤ N. ٣.٢.
[۴] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٧ para. ٣.
[۵] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ٣.
[۶] به عبارت دیگر ، جبران خسارت ناشی از نقض اموال مطابق کنوانسیون مطالبه و جبران خواهد شد ، نه طبق قانون ملی. مراجعه کنید به Bianca/Bonell/*Khoo*, Art. ٥ N. ٣.٢
[۷] Staudinger/*Magnus*, Art. ٧٤ para. ٢٠.

منافع اجراء دارنده حق ، هدف آن جبران خسارت "مثبت" متحمل شده توسط دارنده حق است. [۱] ضرر مثبت (مثبت) خسارتی است که دارنده حق به دلیل عدم اعتبار قرارداد و علاقه به انجام بدهی متحمل شده است. [۲] بنابراین ، حق فعلی دارنده حق باید با حقی مقایسه شود که اگر نقض قرارداد نمی شد ، می توانست داشته باشد. با این حال ، باید توجه داشت که مفهوم "ضرر مثبت" در سیستم کنوانسیون گنجانده نشده است. از عبارت "... از جمله سود محروم ..." در جمله اول ماده ۷۴ به وضوح قابل درک است که بهره اجراء دارنده حق در سیستم کنوانسیون محافظت می شود. [۳] به همین ترتیب ، در حاشیه نویسی دبیرخانه ، اشاره شده است که منافع اجراء تحت حمایت است. [۴]

در محدوده سیستم کامل جبران خسارت ، به طور کلی در آموزه پذیرفته شده است که حق مطالبه خسارت وارده به دلیل این واقعیت که دارنده حقی که از قرارداد برگشته اطمینان دارد که قرارداد به درستی انجام می شود در اساس این علاقه دارنده حق ، هدف قرار دادن خریدار در شرایط اقتصادی است که اگر قرارداد منعقد نمی شد ، می توانست قرار بگیرد. [۵] دستیابی به این هدف در قالب جبران هزینه های (خسارت منفی) متحمل شده توسط دارنده حق به دلیل اطمینان از اجرای قرارداد است. ضرر منفی ضرر ناشی از از دست دادن اعتماد به نفس است که قرارداد به طور صحیح منعقد شده است. [۶] تفاوت بین وضعیت دارایی های شخص متکی در صورت عدم اثبات قرارداد یا عدم انعقاد قرارداد و وضعیتی که دارایی در صورت عدم وقوع هرگز رخ داده ، نشان دهنده ضرر منفی است. [۷] بنابراین ، هنگام تعیین این ضرر ، دارایی های جاری صاحب حق با دارایی هایی که صاحب حق در آن قرار دارد ، مقایسه می شود اگر قرارداد هرگز منعقد نشده باشد. [۸]

سیستم غرامت قراردادی مبتنی بر این معادله است که خسارت پرداختی توسط فروشنده برابر است با مجموع ضرر و زیانی که خریدار متحمل شده است. بنابراین ، ضروری است که میزان غرامت پرداختی بیش از مبلغ مربوط به خسارتی نباشد که طبق کنوانسیون محاسبه می شود. [۹] مطابق با اصل فوق الذکر ، از غنی سازی مبلغی که بیش از خسارت وارده باشد ، از طرف مستحق جبران خسارت جلوگیری می شود. [۱۰]

این واقعیت که اصل عدم اعطای خسارت بیش از خسارت ، که نمایانگر اصل جبران خسارت کامل است ، در سیستم کنوانسیون پذیرفته شده است ، نشانگر این است که نهاد خسارت جزایی (*punitive damages*) که به طور کلی در سیستم حقوقی آمریکا پذیرفته شده است ، لحاظ نشده است. [۱۱] بنابراین ، مانند اصل خسارت تنبیهی مصوب در قانون آمریکا ، به قاضی این فرصت داده نشد که بیش از خسارت صاحب حق را

---

[۱] Atamer, *CISG*, s. ۳۲۷.
[۲] Oğuzman/Öz, s. ۳۳۹.
[۳] Farnsworth, *(۲۷) Am J Comp L*, s. ۲٤۷.
[٤] *Sekretarya Şerhi,* Art. ۷۰ N.۳.
[٥] Djakhongir Saidov, Methods of Limiting Damages under the Vienna Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Pace International Law Review ۲۰۰۲, s. ۳۰۸.
[٦] Eren, s. ۹۸٥.
[۷] Oğuzman/ Öz, s. ۳٤۰.
[۸] Atamer, *CISG*, s. ٤۲۸.
[۹] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ۳۱.
[۱۰] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲,s. ۳۰۹; Saidov, *Damages*, s. ۲۹.
[۱۱] Ulrich Magnus, CISG Uyarınca Tazminat, Faiz, Sorumluluktan Kurtulma, Milletlerarası Satım Hukuku: Milletler arası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (CISG), Editör: Yeşim M. Atamer, ۱. Baskı, İstanbul, Haziran ۲۰۰۸, s. ۲۹۰.

جبران کند تا طرفی که قرارداد بیع را نقض کرده مجازات کند. اما مطابق با اصل آزادی قرارداد که در کنوانسیون حاکم است ، هیچ مشکلی بین طرفین برای تصمیم گیری در مورد پرداخت بند کیفری در صورت نقض قرارداد وجود ندارد. [۱] به همین ترتیب ، کنوانسیون به اعتبار مفاد قراردادی بین طرفین نمی پردازد.

محاسبه عینی جبران خسارت خرید کالاهای جایگزین انجام شده توسط خریدار در محدوده سیستم جبران خسارت قرارداد ، مشابه مقررات ماده ۲/۱۸۸ قانون تعهدات است. با این وجود ، از نظر پیش شرط های مطالبه غرامت ، بین کنوانسیون و قانون ترکیه تفاوت مهمی وجود دارد. زیرا همانطور که در بالا گفته شد ، در صورت خرید کالاهای جایگزین ، دارنده حق باید از قرارداد برگردانده باشد تا ضرر مثبت را مطابق ماده ۷۵ کنوانسیون محاسبه کند. از طرف دیگر ، طبق ماده ۲/۱۸۸ قانون تعهدات ، دارنده حق نیازی به بازگشت از قرارداد ندارد. برای اینکه مالک مناسب با این روش مطالبه غرامت کند ، کافی است از اجراء صرف نظر کرده و خسارت مثبت را جبران کند. زیرا این روش روشی برای محاسبه ضرر مثبت است. بعلاوه ، روش محاسبه مشخص که در ماده ۲/۱۸۸ قانون تعهدات اتخاذ شده است ، فقط در موارد تأخیر یا ناقص بودن اجراء طرف متخلف قابل اعمال است. [۲] با این حال ، ماده ۷۵ کنوانسیون می تواند در موارد اجراء دیررس یا ناقص یا اجراء معیوب اعمال شود. [۳]

درست مانند روش محاسبه انضمامی در خرید کالاهای جایگزین ، اگر خرید کالاهای جایگزین انجام نشده باشد ، دارنده حق باید تفاوت (یعنی ضرر مثبت) بین تقلیل ثمن و قیمت فعلی را با یک روش انتزاعی (مجرد) محاسبه کند و آن را هم توسط کنوانسیون و هم از طریق قانون تعهدات ماده ۳/۱۸۸ مطالبه کند. با این حال ، سیستم آیین نامه تعهدات به عنوان پیش شرط به دنبال انصراف از قرارداد نیست ، همانطور که در محاسبه ضرر با روش مشخص اتفاق می افتد. [۴] بنابراین ، لحظه ای که قیمت فعلی کالا تعیین می شود ، لحظه بازگشت همانند کنوانسیون نیست ، بلکه زمان تحویل کالا است. همانطور که مشاهده می شود ، محاسبه انتزاعی مطابق با ماده ۳/۱۸۸ قانون تعهدات مخصوص اجرای دیررس یا ناقص طرف متخلف است. در غیر این صورت ، در موارد اجراء معیوب مانند کنوانسیون اعمال نمی شود.

بند دوم: قاعده قابلیت پیش‌بینی

در سیستم کنوانسیون ، مسئولیت جبران خسارت فروشنده ، که به طور معمول مسئول اجرای قرارداد است ، به خسارات قابل پیش بینی محدود می شود. [۵] در واقع ، مطابق با جمله دوم کنوانسیون ماده ۷۴ ؛

"غرامت مورد بحث نمی تواند بیش از خسارتی باشد که طرف متخلف به عنوان نتیجه احتمالی نقض قرارداد در زمان انعقاد قرارداد پیش بینی کرده است یا باید با توجه به داده هایی که وی در آن زمان می دانسته یا باید می دانست پیش بینی شود."

---

[۱] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۳.۷.

[۲] Yavuz/Acar/Özen, s. ۱۷۹.

[۳] زیرا در سیستم کنوانسیون از نظر انواع نقض قرارداد از قبیل عملکرد دیررس یا ناقص و عملکرد معیوب هیچ تمایزی قائل نشده است.

[۴] Erdem, *BATİDER* ۱۹۹۲, s. ۹٦.

[۵] Schlechtriem, *Schlectriem Uniform Sales Law*, s. ۹٦.

امروزه ، در بسیاری از سیستم های حقوقی ملی ، پذیرفته شده است که مسئولیت قراردادی طرف نقض کننده باید محدود شود. به عنوان پویای اصلی این ایده که مسئولیت قراردادی باید محدود شود ، مسئولیت نامحدود توانایی جلوگیری از برقراری روابط بدهی را دارد. در واقع ، این واقعیت که سود عملیاتی طرف قرارداد و سود ناشی از اطمینان به اجراء به طور نامحدود و به طور کامل جبران می شود ، می تواند در انجام تعهدات قراردادی و حتی کنار گذاشتن آن تردید ایجاد کند. بعلاوه ، چنین مسئولیت نامحدود منجر به مبالغ غیرقابل جبران خسارت به طرف دیگر خواهد شد. [۱] روش های زیادی در سیستم های حقوقی ملی برای محدود کردن مسئولیت خسارات قراردادی استفاده می شود. در میان این روشها ، روش محدود کردن مسئولیت جبران خسارت (اصل قابل پیش بینی بودن) که هم در سیستم *common law* و هم در بعضی از کشورهای *civil law* (به ویژه در قوانین فرانسه) اعمال می شود ، در سیستم جبران کنوانسیون نیز پذیرفته شده است.

سیستم پرداخت خسارت کنوانسیون اساساً اصل مسئولیت کامل را تصویب می کند. در چارچوب این اصل ، فروشنده موظف است خسارات وارده به این دلیل را به دارنده حق وارد کند ، چه نقصی داشته باشد و چه نباشد ، در صورتی که فروشنده تعهد قرارداد را دیر انجام دهد ، کالاهایی را تحویل دهد که با قرارداد مطابقت نداشته باشد یا در غیر این صورت قرارداد را نقض کند. بنابراین ، طرف متخلف در مورد انجام تعهدات قراردادی خود تحت مسئولیت شدید قرار می گیرد. در اینجا ، ماده ۷۴ کنوانسیون این اصل مسئولیت کامل را محدود کرده است. در صورتی که طرف متخلف قرارداد مندرج در ماده ۷۴ کنوانسیون را نقض کند ، میزان خسارتی که طرف متخلف موظف به پرداخت به صاحب حق است ؛"در هنگام برقراری قرارداد ، نمی تواند از خسارتی که به عنوان نتیجه احتمالی نقض قرارداد پیش بینی می کند فراتر رود یا باید با توجه به داده هایی که وی در آن زمان می داند یا باید بداند ، پیش بینی شود."

همانطور که مشاهده می شود ، مسئولیت جبران خسارت طرف نقض کننده و دامنه خسارات وارده توسط دارنده حق محدود به خساراتی است که طرف متخلف می تواند در زمان انعقاد قرارداد پیش بینی کند. معیار قابل پیش بینی بودن تصویب شده در ماده ۷۴ کنوانسیون مربوط به تعیین مسئولیت جبران خسارت نیست ، بلکه ملاکی است که در محدودیت مسئولیتی که وجود آن مشخص شده اعمال می شود. [۲] در تعیین مسئولیت به معیار پیش بینی توجه نمی شود. ماده ۷۹ کنوانسیون در تعیین مسئولیت طرف نقض کننده که تعهدات قراردادی خود را نقض می کند، تعیین کننده است. شرایط مشخص شده در ماده ۷۹ ، که در زیر بررسی خواهد شد ، تنها راه برای طرف متخلف برای خلاص شدن از مسئولیت جبران خسارت است. اما اگر طرف متخلف نتواند وجود موارد مندرج در ماده ۷۹ را ثابت کند ، طبق ماده ۷۴ ملزم به پرداخت

---

[۱] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۳۲.

[۲] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ N. ۳۲.

خسارت به دارنده حق خواهد بود. در این مرحله ، تحقیقات قابل پیش بینی در تعیین میزان خسارت پرداختی مطابق ماده ۷۴ انجام می شود و میزان جبران خسارت طبق این معیار محدود می شود. [۱]

معیار پیش بینی پیش از این مسئولیت متخلف را در قبال خساراتی که می تواند "نتیجه احتمالی" نقض قرارداد باشد ، محدود می کند. [۲] حتی اگر طرف متخلف به اشتباه تعهدات قراردادی خود را نقض کرده باشد ، مسئولیت جبران خسارت براساس معیارهای پیش بینی محدود می شود. [۳] زیرا پیش بینی پذیری بر اساس لحظه برقراری قرارداد تعیین می شود. اما ارزیابی از تقصیر طرف متخلف با توجه به نقض وظیفه مراقبت تعیین می شود. [۴]

هدف از محدود کردن مسئولیت غرامت با معیار پیش بینی این است که اطمینان حاصل شود طرفین قرارداد با گرفتن ریسک اقتصادی احتمالی در هنگام برقراری رابطه قراردادی ، به یک رابطه بدهی می پردازند. [۵] با تشکر از معیار پیش بینی ، هر یک از طرفین قرارداد توصیه می شود که دیگری را در مورد خطرات و شرایط خاص که طرف مقابل نمی داند و مشکلات جدی ایجاد کند ، مطلع کند. اگر یکی از طرفین نتواند چنین ابلاغی را انجام دهد ، طرف متخلف در قرارداد و اقدامات ویژه ای در قبال این خطرات را مسئول این خسارات نخواهد دانست. بنابراین ، اصل پیش بینی نیز در راستای تحقق جریان اطلاعات و همکاری بین طرفین است. [۶] این کنوانسیون که با رعایت اصل قابل پیش بینی بودن در محدود کردن مسئولیت جبران خسارت کار می کند ، از این نظر بسیار تحت تأثیر سیستم حقوقی انگلیس و آمریکا قرار گرفته است. با این حال ، اصل قابل پیش بینی بودن حاکم در سیستم کنوانسیون و قاعده قابل پیش بینی بودن اعمال شده در قوانین انگلیس و آمریکا حاوی تفاوت های مهمی در برخی موارد است. به همین ترتیب ، وقتی تحول تاریخی این قاعده بررسی شود ، نتیجه می گیرد که اساساً یک اصل برگرفته از قوانین فرانسه است. [۷]

مطابق ماده ۷۴ کنوانسیون ، طرف نقض قرارداد مسئول جبران خسارت پیش بینی شده یا ممکن است به عنوان "پیامد احتمالی" نقض قرارداد باشد. هنگامی که ماده ۷۴ کنوانسیون تحت اللفظی تفسیر می شود ، می توان نتیجه گرفت که مسئله ای که طرف متخلف می تواند پیش بینی یا پیش بینی کند ، میزان

---

[۱] آتامر رابطه بین ماده ۷۹ و ماده ۷۴ کنوانسیون را به شرح زیر نوشت: "آیا شما پرداخت غرامت دارید؟" پس از پاسخ به سوال "بله" مطابق با ماده ۷۹ کنوانسیون ، "چه مقدار غرامت باید پرداخت کند؟" پاسخ مطابق با ماده ۷۴ کنوانسیون جستجو خواهد شد. Atamer, *CISG*, s. ٤٤١.

[۲] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳۳۳.

[۳] Staudinger/Magnus, Art. ۷٤ N. ۳۲.

[۴] Atamer, *CISG*, s. ٤٤١.

[۵] Chengwei Liu, Remedies in International Sales Pesrpectives from CISG, UNIDROIT Principles and PECL, Juris Publishing Marie Stefanini Newman Editor, New York ۲۰۰۷, http://www.cisg.law.pace.edu/cisg/biblio/liu۱۲.html. (çevrimiçi, ۱۹.۰٦.۲۰۲۰), § ۱٤.۲.۱.

[۶] Liu, § ۱٤.۲.۱.

[۷] Franco Ferrari, Comparative Ruminations on the Foreseeability of Damages in Contract Law, ٥۳ Louisiana Law Review (March ۱۹۹۳), s. ۱۲٦۲.

خسارتی است که صاحب حق در اثر نقض قرارداد متحمل شده است.[۱] با این حال ، منظور از ماده ۷۴ کنوانسیون ، مسئله تفسیر است. برخی از نویسندگان این دکترین معتقدند که احتمال آسیب به دارنده حق به دلیل نقض قرارداد و میزان احتمالی خسارت وارده در چنین احتمالی باید بررسی شود که آیا توسط طرف متخلف قابل پیش بینی است یا خیر.[۲] مهم نیست که آیا نقض قرارداد اساسی این ادعا قابل پیش بینی است.[۳] برخی از نویسندگان استدلال می کنند که پیش بینی در درجه اول در مورد احتمال از دست دادن ، سپس نوع ضرر و در نهایت میزان احتمالی ضرر است.[۴] با این حال ، به طور کلی پذیرفته شده است که باید تعیین شود آیا عمل خلاف قرارداد برای ایجاد نوع خسارتی که واقعه خاص ایجاد کرده است ، مناسب است یا خیر.[۵] در این زمینه ، اگر خطر ناشی از نقض قرارداد در زمان انعقاد قرارداد یک خطر قابل پیش بینی باشد ، طرف نقض مسئولیت خواهد داشت. همچنین پذیرفته شده است که لازم نیست دقیقاً میزان ضرر را تخمین بزنید.[۶] با این حال ، در صورت نقض قرارداد ، فقط پیش بینی احتمال ضرر "یک" کافی نیست. بنابراین ، حداقل میزان کلی خسارت باید توسط فرد متخلف قابل پیش بینی باشد.[۷] در سیستم کنوانسیون ، پیش بینی باید در مورد "نتیجه احتمالی" نقض قرارداد باشد. در قانون آنگلوساکسون پذیرفته شده است که این پیش بینی مربوط به "نتیجه احتمالی" نقض قرارداد است.[۸]

مطابق ماده ۷۴ کنوانسیون ، شخصی که عواقب نقض قرارداد را پیش بینی کرده یا قرار است پیش بینی کند ، فقط طرف نقض قرارداد است.[۹] سیستم غرامت کنوانسیون همچنین از نظر فردی که باید پیش بینی کند با قوانین انگلیس و ساکسون متفاوت است.[۱۰] معیار پیش بینی پذیرفته شده در قانون آنگلوساکسون از نظر هر دو طرف قرارداد رعایت می شود. به عبارت دیگر ، مسئولیت قراردادی محدود به خسارت پیش بینی شده یا مورد انتظار هر دو طرف (هر دو خریدار و فروشنده) است. در سیستم کنوانسیون ، پیش بینی فقط از نظر طرف متخلف در قرارداد ، درست مانند قانون مدنی فرانسه بررسی می شود.[۱۱] از سوی دیگر ، در آموزه ادعا شده است که این اختلاف بین قانون آنگلوساکسون و کنوانسیون در عمل برطرف می شود.[۱۲] بر این اساس ، آنچه ضروری است این است که آیا طرف نقض کننده قرارداد خسارت را پیش بینی کرده است یا خیر. پذیرفته شده است که فرد آسیب دیده کار خود و شرایط مربوط را بهتر از طرف نقض کننده قرارداد می داند. باید پذیرفت که خسارتی که دارنده حق نتواند پیش بینی کند توسط طرف متخلف قابل پیش بینی نیست. بنابراین آنچه از این واقعیت قابل درک است که خسارت ناشی از نقض قرارداد توسط هر دو

---

[۱] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۲.۹.
[۲] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۲.۹.
[۳] Lajos Vékás, The Foreseeability Doctrine in Contractual Damage Cases, ٤۳ Acta Juridica Hungarica (۲۰۰۲) Nos. ۱-۲, s. ۱٦۱; OGH, ۱٤.۰۲.۲۰۰۲, CISG-Online N. ٦٤۳.
[٤] Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳٤۲.
[٥] Atamer, *CISG*, s. ٤٤٦.
[٦] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٤۸.
[۷] Murphey, ۲۳ *Wash. J. Int'l L. & Econ. (*۱۹۸۹*)*, s. ٤٦۹.
[۸] Murphey, ۲۳ *Wash. J. Int'l L. & Econ. (*۱۹۸۹*)*, s. ٤٤۰.
[۹] Liu, § ۱٤.۲.۳.
[۱۰] Liu, § ۱٤.۲.۳.
[۱۱] Murphey, *Wash. J. Int'l L. & Econ.*, s. ٤۱٥ vd.
[۱۲] Murphey, *Wash. J. Int'l L. & Econ.*, s. ٤۳۹.

طرف قابل پیش بینی است این است که خسارت توسط طرف نقض کننده قرارداد قابل پیش بینی است. [۱] همچنین احکام دادگاه های انگلیس و آمریکا وجود دارد که در آن خسارت توسط طرف نقض قرارداد قابل پیش بینی است.

به عنوان یک قاعده ، آینده نگری طرف متخلف با استفاده از معیارهای عینی تعیین می شود. [۲] بر این اساس ، به این سوال که آیا شخص معقولی که به جای طرف متخلف است می تواند خسارت ناشی از نقض قرارداد را پیش بینی کند ، باید پاسخ داده شود. اگر شخص معقول بتواند خسارت را پیش بینی کند ، حتی اگر طرف متخلف این کار را نکرده ، در قبال خسارت مسئول خواهد بود. [۳] در طول تعیین پیش بینی عینی ، لازم است عناصر هنجاری مانند توزیع ریسک ، هدف قرارداد ، تعهدات قراردادی و حفاظت هدفمند در نظر گرفته شود. [۴] در این زمینه ، حمل و نقل طرف نقض کننده خطرات معمول در طول زندگی تجاری ؛ انتظار می رود دارنده حق خطرات خارق العاده ای را متحمل شود. [۵]

علاوه بر ایجاد توزیع ریسک توسط قاضی از این طریق ، باید به وجود یک عنصر ذهنی در تعیین قابلیت پیش بینی توجه شود. [۶] این عنصر ذهنی زمانی است که دارنده حق در مورد وجود خطری که نمی تواند به طور عینی توسط طرف متخلف پیش بینی شود ، به طرف متخلف هشدار می دهد. [۷] بنابراین ، دارنده حق اطمینان می یابد که خطرات خسارات خارق العاده برای طرف متخلف شناخته شده است و طرف متخلف این خطر را در نظر می گیرد. در صورت هشدار دارنده حق به طرف متخلف در مورد چنین خطری ، مسئولیت طرف متخلف بوجود خواهد آمد. در غیر این صورت ، طرف متخلف مسئولیتی در قبال این خطر نخواهد داشت. [۸]

برای اینکه طرف متخلف مسئول خسارات ناشی از نقض قرارداد باشد ، این خسارات باید حداکثر در زمان انعقاد قرارداد توسط طرف متخلف پیش بینی شود. زیرا طرف متخلف تنها قادر به ارزیابی ریسک های پیش بینی شده قبل از این لحظه و شکل دادن به محتوای قرارداد خواهد بود. این واقعیت که طرف متخلف پس از این لحظه اطلاعات مربوط به خطرات را به دست می آورد یا قادر به کسب آن خواهد بود ، از نظر مسئولیت مهم نیست. [۹] به عبارت دیگر ، طرف متخلف در قبال خساراتی که در زمان انعقاد قرارداد قابل پیش بینی نبوده ، هیچ مسئولیتی نخواهد داشت ، حتی اگر این خسارات بعداً قابل پیش بینی شوند (مثلاً هنگام نقض قرارداد). [۱۰]

---

۱ Saidov, *Pace Int'l L. Rev.* ۲۰۰۲, s. ۳٤۱.
۲ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٤۹.
۳ Staudinger/Magnus, Art. ۷٤ N. ۳۵.
٤ Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ N. ۳۵, ۳۷.
۵ Atamer, *CISG*, s. ٤٤۷.
۶ Gotanda, ۳٦ *Georgetown J. Int'l L. (Fall* ۲۰۰٤*)*, s. ۸۰.
۷ Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ N. ۳۷.
۸ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۲.۱۲.
۹ Liu, § ۱٤.۲.۳
۱۰ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷٤ N. ۲.۱۳.

در برخی از موارد خسارت از نظر کمک به قاضی جهت اعمال ملاک پیش بینی در پرونده ملموس قابل پیش بینی است. در این زمینه ، به طور کلی پذیرفته شده است که عدم انجام اجراء در نتیجه نقض قرارداد قابل پیش بینی است. [۱] این مورد ضرر شامل ارزش کم کالا به دلیل نقص کالا و هزینه هایی است که خریدار متحمل شده و آن را معقول می داند تا به وضعیت اقتصادی برسد که اگر تحقق قرارداد خریدار می داشت. [۲] مبلغ مازاد پرداختی توسط خریدار به دلیل خرید جایگزین انجام شده در صورت عدم اجراء کالا نیز از موارد ضرر عدم اجراء است و این ضرر قابل پیش بینی محسوب می شود. با این حال ، مبلغ اضافی پرداخت شده به دلیل خرید کالاهای جایگزین که توسط دارنده حق پس از بازگشت از قرارداد انجام شده است ، مطابق ماده ۷۵ کنوانسیون قبلاً پرداخت خواهد شد و در تعیین قابل پیش بینی بودن آن هیچ منفعت عملی وجود ندارد. به همین ترتیب ، حتی اگر کالاهای جایگزین مطابق ماده ۷۶ کنوانسیون خریداری نشوند ، تفاوت بین ارزش فعلی کالا و ثمن بدون توجه به اینکه قابل پیش بینی است یا خیر ، پرداخت می شود.

یکی دیگر از موارد ضرر که قابل پیش بینی است ، ضرر غیر تبعی است. بنابراین ، به عنوان مثال ، هزینه های انجام شده توسط صاحب حق برای حفظ کالا به دلیل تأخیر تحویل کالا توسط متخلف ، و هزینه های اجاره انبار که توسط صاحب حق برای بازگرداندن کالای معیوب به طرف متخلف ساخته شده است نیز از جمله موارد قابل پیش بینی خسارت است. [۳]

نوع ضرر و زیان ، که ارزیابی پیش بینی برای آن از اهمیت بیشتری برخوردار است ، ضررهای مداوم است. به همین ترتیب ، در تعیین این خسارت ها ، وضعیت ویژه خریداران ، توافق نامه ها با اشخاص ثالث و فضای اقتصادی خریدار تعیین کننده است. [۴] کمبود سود یکی از ضررهای مداوم است. با این حال ، طرف نقض کننده تنها مسئول از دست دادن سودهایی است که پیش بینی کرده یا پیش بینی کرده است. [۵] در این زمینه پذیرفته شده است که اگر صاحب حق تاجر باشد ، طرف متخلف شرط می کند که این کالاها توسط دارنده حق به اشخاص ثالث فروخته شود و بنابراین سود حاصل از بیع مجدد بدست می آید. [۶] طرف متخلف همچنین باید پیش بینی کند که دارنده حق بازرگان ، که تاجر کالاهای معیوب است ، در قبال مشتریان خود مسئولیتی داشته باشد.

بنابراین، مسئولیت محدود به خسارات قابل پیش بینی در جمله دوم ماده ۷۴ در واقع مکمل اصل مسئولیت کامل است. [۷] به عنوان یک قاعده ، محدود کردن مسئولیت طرفی که در برابر هرگونه نقض قرارداد با یک کیفیت و نقص جدی مواجه است ، با خساراتی که ممکن است در زمان انعقاد قرارداد پیش بینی کند ، یک

---

۱ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٥۲.
۲ Huber/Mulis, s. ۲۷٤.
۳ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٥۳.
٤ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٥٤.
٥ Huber/Mullis, s. ۲۷٦.
٦ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٥۷.
۷ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٤.

رویکرد منطقی و منطقی در آموزه محسوب می شود.[۱] محدود کردن مسئولیت از این طریق به طرفین قرارداد اجازه می دهد هنگام ورود به یک قرارداد قراردادی ، خطرات احتمالی اقتصادی را پیش بینی کرده و در نتیجه به آنها کمک کنند تا خود را در برابر خطرات تأمین کنند. علاوه بر این ، می خواستند محاسبه معادل مالی ریسک متحمل شده توسط قرارداد در زمان انعقاد قرارداد و تعیین قیمت را امکان پذیر سازند.[۲] در حقوق ترکیه در نگاه اول ، اصل قابل پیش بینی بودن ، که مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف در سیستم کنوانسیون را محدود می کند ، به عنوان یک اصل خارجی برای قوانین ترکیه و سوئیس ظاهر نمی شود. با این حال ، این اصل در سوئیس بسیار زودتر بود. این اصلی است که در ماده ۱۱۶ قانون تعهدات سوئیس به تصویب رسیده است ، که از سال ۱۸۸۱ لازم الاجرا شد و فقط در سال ۱۹۱۱ اصلاح شد. در واقع ، در ماده فوق الذکر ، مقرر شده است که بدهکار مسئول جبران خسارت (طرف متخلف) فقط به خساراتی که می تواند در نتیجه عدم اجرای صحیح یا عدم اجرای صحیح عقد قرارداد پیش بینی شود ، محدود است. با این حال ، این ترتیب با بررسی در سال ۱۹۱۱ کنار گذاشته شد.[۳]

در سیستم آیین نامه تعهدات ، حکمی که مطابق ماده ۹۸/۲ قانون تعهدات[۴] اعمال می شود ، ماده ۴۳ قانون تعهدات است که اختیار گسترده ای را در این زمینه به قاضی می دهد. بر این اساس ، قاضی مجاز به تعیین میزان خسارت پرداختی به صاحب حق است. قاضی میزان خسارت را بر اساس شدت تقصیر طرف متخلف ، شرایط اقتصادی و تقصیر مشترک دارنده حق تعیین می کند. از طرف دیگر ، در سیستم کنوانسیون ، قاضی قدرت کاهش غرامت را ندارد.[۵]

با این حال ، هیچ معیاری از جمله پیش بینی در قانون تعهدات تصویب نشده است. از طرف دیگر ، با ماده ۴۴ قانون تعهدات ، این حکم که قاضی می تواند میزان خسارت را کاهش دهد ، اگر فرد آسیب دیده اقدامات عادی لازم را برای جلوگیری از افزایش خسارت انجام ندهد ، مقرره ای مشابه بار کاهش خسارت در ماده ۷۷ کنوانسیون اما براساس تقصیر صاحب حق در آن گنجانده شده است.[۶] بنابراین ، همانطور که سروزان بیان کرد ، وضعیتی با معیار پیش بینی در کنوانسیون مغایرت دارد.[۷] اما نکته ای که در اینجا باید مورد توجه قرار گیرد این است؛ سیستم قانون تعهدات و معیار پیش بینی در سیستم کنوانسیون فقط در مواردی همزمان است که طرف آسیب دیده نتواند پیش بینی کند که فرد آسیب دیده خسارت وارده را افزایش می دهد. زیرا در چنین حالتی ، خسارت دهنده در قبال پرداخت غرامت هیچ گونه مسئولیتی نخواهد داشت و یا به دلیل نتیجه غیرقابل پیش بینی (باعث افزایش خسارت) در میزان غرامت تخفیفی صورت می گیرد.

---

[۱] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ para. ۳۱.
[۲] Magnus, *Tazminat*, s. ۲۹۰.
[۳] Atamer, *CISG*, s. ٤٤٤.
[۴] طبق مفاد ماده ۲/۹۸ قانون تعهدات ؛ "مقررات مربوط به مسئولیت ناشی از اعمال خلافکارانه نیز در مورد اعمال مخالفت با قرارداد به طور مشابه اعمال می شود. "
[۵] Erdem, *BATİDER* ۱۹۹۲, s. ۹٤.
[۶] برای اطلاعات دقیق مراجعه کنید به. Oğuzman/Öz, s. ۵۷۹ vd.; Reisoğlu, s. ۳۲۸
[۷] Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱٦ N. ٦.

لازم به ذکر است ، همانطور که در ماده ۴۳ و ماده ۴۴ قانون تعهدات تنظیم شده است ، که در قانون بیع نیز اعمال خواهد شد ، جبران عینی خسارت قابل جبران[۱] با استفاده از اختیار اعطا شده به قاضی ، در آیین نامه کنوانسیون لحاظ نشده است.

بند سوم: غرامت پولی

سیستم جبران قرارداد ، جبران خسارت را با پول می پذیرد. با درج بیانیه *"a sum equal to the loss"* ، مفاد ماده ۷۴ کنوانسیون هیچ گونه تردیدی در مورد جبران خسارت فقط با پول ایجاد نمی کند.[۲] بنابراین اصل غرامت غیرنقدی مورد قبول در برخی از قوانین ملی در سیستم کنوانسیون پذیرفته نشده است.[۳] برای اینکه خریدار از حق خود برای مطالبه غرامت استفاده کند، باید سه پیش شرط را رعایت کند. اولین شرط این است که طرف مسئول یک تعهد قراردادی را نقض کرده باشد. شرط دوم این است که دارنده حق به دلیل این تخلف آسیب دیده باشد. سرانجام ، باید بین رفتار منتهی به نقض قرارداد و خسارت وارده رابطه علیت *(causality)* وجود داشته باشد.[۴]

در سیستم جبران قرارداد ، خساراتی که دارنده حق به دلیل نقض قرارداد متحمل شده است مطابق قاعده کلی ماده ۷۴ محاسبه می شود. بر این اساس ، خسارات وارده به دارنده حق به طور معمول با روش انضمامی محاسبه می شود.[۵] به عبارت دیگر ، خسارتی که واقعاً توسط دارنده حق متحمل شده است اساس قرار می گیرد و خریدار باید این خسارت را ثابت کند.[۶] از طرف دیگر ، ماده ۷۴ روش محاسبه ضرر را پیش بینی نکرده است. برعکس ، ماده ۷۴ کنوانسیون این اختیار را به قاضی می دهد که خسارات وارده توسط دارنده حق به دلیل نقض قرارداد توسط متخلف را با توجه به ویژگی های پرونده مشخص ، محاسبه کند.[۷]

حق مطالبه غرامت در سیستم کنوانسیون فقط توسط طرف قرارداد که به دلیل نقض قرارداد متحمل خسارت شده است قابل استفاده است. در این کنوانسیون تمدید حقوق قراردادی طرفین قرارداد به نفع اشخاص ثالث پیش بینی نشده است. بنابراین برای اشخاص ثالث امکان طرح ادعای خود براساس قرارداد بیع در محدوده کنوانسیون وجود ندارد.[۸] این امر به ویژه در مواردی که شرکت وابسته در معاملات انجام شده توسط شرکت های چند ملیتی قرارداد بیع را امضا می کند و فقط در صورت ضرر واقعاً قبل از شرکت مسلط از اهمیت برخوردار است.[۹] ادعاهای اشخاص ثالث ناشی از نقض قرارداد فقط باید مطابق با مقررات قانون

---

[۱] با این حال ، در عمل ، مشاهده می شود که در صورت آسیب دیدن اموال ، جبران خسارت مشابه امکان پذیر نیست و به طور اجتناب ناپذیری به آن وجه نقد داده می شود.
Şerozan, *İfa Engelleri*, § ١٦ N. ٨; Reisoğlu., s. ٣٣٢
[۲] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٤ N. ٢.٣.
[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ١٧.
[۴] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٤ N. ٢.٤.
[۵] Staudinger/*Magnus*, Art. ٧٤ para. ٢٥.
[۶] Atamer, *CISG*, s. ٤٣٢.
[۷] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٤ N. ٣.٩.
[۸] Enderlein/Maskow, Art. ٧٤ N. ٢.
[۹] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ١٦.

ملی قابل اجرا در مورد قرارداد حل و فصل شود.[۱] در صورت وجود نهادهایی مانند قرارداد حمایت شخص ثالث در قانون ملی که در این زمینه اعمال می شود ، شخص ثالث برای جبران خسارت ناشی از تخلف ، اشخاص ثالث می توانند مطابق مقررات قانون ملی مربوطه از فروشنده مطالبه غرامت کنند.[۲] بدون تردید ، همیشه طرفین می توانند در مورد مطالبات اشخاص ثالث در مواجهه با ارجاع مقررات قانون ذخیره کنوانسیون ، مفاد قرارداد را تنظیم کنند.

بااین حال، موضوع قابل بحث این است که غرامت پولی باید مضاف به زمان و مکان خاصی باشد تا قابل اندازاه گیری شود، زیان وارده چگونه و مطابق چه روز و چه محلی ارزیابی و اندازه گیری می شود؟ اصولاً جبران خسارت باید در جایی انجام شود که تعهد نقض شده باید انجام شود.[۳] با این حال ، همچنین نظراتی وجود دارد که ادعا می کند تعهد پرداخت غرامت باید در محل تجارت طرف متخلف مطابق با ماده ۵۷ کنوانسیون انجام شود.[۴]

بنابراین درمورد زمان تعیین خسارت وارده به خریدار ، فقط یک لحظه خاص در بند ماده ۷۶ پیش بینی شده است که ضرر آن به روش انتزاعی محاسبه می شود. جدا از این ، در مواردی که ضرر و زیان با روش مشخص محاسبه می شود ، در متن ماده ۷۴ تنظیم مشخصی در مورد زمان تعیین خسارت وجود ندارد.[۵] میزان خسارت ممکن است در روند کار متفاوت باشد. بنابراین ، باید بین لحظه وقوع ضرر و لحظه محاسبه خسارت تمایزی قائل شد و ضرر باید دقیقاً در زمانی که موضوع برای آخرین بار در پرونده مورد بحث قرار گرفت ، محاسبه شود.[۶] از سوی دیگر ، Knapp و Sutton بر این عقیده اند که محاسبه دقیق خسارت ممکن است با توجه به ویژگی های مورد خاص متفاوت باشد ، و در این زمینه ، لحظه تحویل کالا باید به عنوان لحظه ای که خریدار از شرم آگاهی دارد ، و لحظه ای که خریدار از نقض آگاهی یافته است ، تعیین شود و آنها استدلال می کنند که قاضی باید لحظه مناسب را تعیین کند.[۷] از طرف دیگر ، برای از بین بردن این عدم قطعیت در ماده ۷۴ ، طرفین مطمئناً می توانند در لحظه محاسبه خسارت درباره قرارداد تصمیم بگیرند.[۸]

پس از تعیین قاعده اصلی در محاسبه خسارت ناشی از جبران خسارت در ماده ۷۴ کنوانسیون ، بر این اساس ، در صورت وجود شرایط مندرج در ماده ۷۶ ، محاسبه خسارت به روش انتزاعی به طور استثنایی پذیرفته می شود. جدا از آن ، خسارات وارده به دارنده حق همیشه طبق روال ماده ۷۴ و ماده ۷۵ به صورت

---

[۱] Erdem, *BATİDER* ۱۹۹۲, s. ۹۲.
[۲] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ para. ۱٤.
[۳] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ para. ۵۷.
[۴] Enderlein/Maskow, Art. ۵۷ N.۲.
[۵] به همین ترتیب ، هیچ توضیحی در متن کنوانسیون از نظر محاسبه ضرر وجود ندارد. این مکان توصیه می شود محل تحویل در حاشیه نویسی دبیرخانه باشد. مراجعه کنید به *Sekretarya Şerhi,* Art. ۷۰ N. ۲.
[۶] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷٤ para. ۵۵.
[۷] Sutton, *Ohio Law Journal*-۱۹۸۹, s. ۷٤۳.
[۸] Sutton, *Ohio Law Journal*-۱۹۸۹, s. ۷٤۳.

عینی تعیین می شود. لازم به ذکر است که ، به جز موارد مشخص شده در ماده ۷۵ و ماده ۷۶ ، خسارت در سیستم کنوانسیون ماده ۷۴ با روش انضمامی (مادی) محاسبه خواهد شد. سرانجام ، حتی اگر دارنده حق از حقوق اختیاری خود به جز انصراف از قرارداد استفاده کند ، ضرر طبق ماده ۷۴ تعیین می شود. [۱]

در مورد نوع پول غرامتی نیز اگر ارزی که تعهد پرداخت غرامت در آن انجام می شود عموماً توسط طرفین در روابط تجاری تعیین نشود، باید به ارز پولی که برای موضوع قرارداد مورد نظر پرداخت شده است پرداخت شود ، پذیرفته نیست. [۲] هدف از سیستم جبران قرارداد ، جبران کامل خسارات وارده به دارنده حق است. بنابراین ، پرداخت خسارت وارده توسط طرف متخلف برای خسارات وارده باید به ارز خسارت وارد شده یا سود محروم از دارنده حق انجام شود. [۳] با این وجود ، در دکترین نویسندگانی نیز وجود دارند که قبول می کنند طرف متخلف می تواند مطابق با قاعده صداقت مندرج در ماده ۱/۷ در صورت پرداخت ارز معتبر در محل پرداخت ، پرداخت کند در صورتی که ارز پرداختی توسط فروشنده با ارز سایت پرداختی مورد توافق در قرارداد متفاوت باشد. [۴]

محاسبه عینی جبران خسارت خرید کالاهای جایگزین انجام شده توسط خریدار در محدوده سیستم جبران خسارت قرارداد ، مشابه مقررات ماده ۲/۱۸۸ قانون تعهدات است. با این وجود ، از نظر پیش شرط های مطالبه غرامت ، بین کنوانسیون و قانون ترکیه تفاوت مهمی وجود دارد. زیرا همانطور که در بالا گفته شد ، در صورت خرید کالاهای جایگزین ، دارنده حق باید از قرارداد برگردانده باشد تا ضرر مثبت را مطابق ماده ۷۵ کنوانسیون محاسبه کند. از طرف دیگر ، طبق ماده ۲/۱۸۸ قانون تعهدات ، دارنده حق نیازی به بازگشت از قرارداد ندارد. برای اینکه مالک مناسب با این روش مطالبه غرامت کند ، کافی است از اجراء صرف نظر کرده و خسارت مثبت را جبران کند. زیرا این روش روشی برای محاسبه ضرر مثبت است. بعلاوه ، روش محاسبه مشخص که در ماده ۲/۱۸۸ قانون تعهدات اتخاذ شده است ، فقط در موارد تأخیر یا ناقص بودن اجراء طرف متخلف قابل اعمال است. [۵] با این حال ، ماده ۷۵ کنوانسیون می تواند در موارد اجراء دیررس یا ناقص یا اجراء معیوب اعمال شود. [۶]

درست مانند روش محاسبه انضمامی در خرید کالاهای جایگزین ، اگر خرید کالاهای جایگزین انجام نشده باشد ، دارنده حق باید تفاوت (یعنی ضرر مثبت) بین تقلیل ثمن و قیمت فعلی را با یک روش انتزاعی محاسبه کند و آن را هم توسط کنوانسیون و هم از طریق قانون تعهدات ماده ۳/۱۸۸ مطالبه کند. با این حال ، سیستم آیین نامه تعهدات به عنوان پیش شرط به دنبال انصراف از قرارداد نیست ، همانطور که در محاسبه ضرر با روش مشخص اتفاق می افتد. [۷] بنابراین ، لحظه ای که قیمت فعلی کالا تعیین می شود ،

---

[۱] Atamer, *CISG*, s. ٤٣٢.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ٣٠.
[۳] Huber/Mullis, s. ٢٨٠.
[٤] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ٣٠.
[٥] Yavuz/Acar/Özen, s. ١٧٩.

زیرا در سیستم کنوانسیون از نظر انواع نقض قرارداد از قبیل[٦] عملکرد دیررس یا ناقص و عملکرد معیوب هیچ تمایزی قائل نشده است.

[۷] Erdem, *BATİDER* ١٩٩٢, s. ٩٦.

لحظه بازگشت همانند کنوانسیون نیست ، بلکه زمان تحویل کالا است. همانطور که مشاهده می شود ، محاسبه انتزاعی مطابق با ماده ۳/۱۸۸ قانون تعهدات مخصوص اجرای دیررس یا ناقص طرف متخلف است. در غیر این صورت ، در موارد اجراء معیوب مانند کنوانسیون اعمال نمی شود.

مبحث پنجم: حدود مطالبه غرامت

هرچند در صورت نقض یک طرف و وقوع زیان و اثبات رابطه سببیت ، حق مطالبه غرامت محقق می شود ولی ممکن است در مواردی مطالبه غرامت با محدودیت مواجه شود که این موارد ممکن است ارادی و غیرارادی یا قانونی باشد که به این موارد و انواع مسؤلیت نیز اشاره می شود.

گفتار اول: انواع مسؤلیت

در کنواسیون مسؤلیت کامل پذیرفته شده و در این موضوع تقسیم قصور یا عدم قصور نشده است. در مقابل این در حقوق ترکیه برای مسعلیت شرط قصور لازم دانسته می شود. لازم است که برای بیشتر آشینا شدن با سیستم مسؤلیت در حقوق ترکیه به این موضوع طور خلاصه اشاره می شود.

ملاحظه می شود که مفهوم مسئولیت در درجه اول به دو معنی مختلف به عنوان "مسئولیت از" و "با مسئولیت" به کار می رود. قرارداد ، که مسئولیت قراردادی است. به نظر می رسد به عنوان. "مسئولیت با" این است که بدهکاری که نتواند بدهی خود را انجام دهد در مقابل طلبکار با دارایی خود مسئول است. پذیرفته شده است که قانون مسئولیت به سه معنی مختلف استفاده می شود. به معنای وسیع ، مسئولیت به مسئولیت خلاف و مسئولیت قراردادی اشاره دارد. به معنای محدود ، مسئولیت فقط به مسئولیتی اطلاق می شود که خارج از مسئولیت قراردادی باشد. به مفهوم دقیق ترین مفهوم ، مسئولیت فقط به مواردی مربوط به علت یا خطر تنظیم شده توسط قوانین خاص اشاره دارد. [۱] در حقوق ترکیه مسؤلیت در سه سرفصل جم شده است : مسئولیت فعل ناحق ، مسئولیت قراردادی و مسئولیت غنی سازی بدون دلیل. توضیحات این مانبع مؤسلیت طبق موارید ذیل است:

بند اول: مسئولیت فعل ناحق

مسئولیت فعل ناحق فعلی است که ناحق است و به دو قسم تقسیم می شود:

الف) مسئولیت ناشی از تقصیر

شرط اصلی مسئولیت تقصیر مبتنی بر تقصیر ، تقصیر است. اگر خطایی وجود نداشته باشد ، نمی توانیم برای این نوع مسئولیت درخواست کنیم. در آموزه این نوع مسئولیت ها ؛ دیده می شود که به آن "مسئولیت ذهنی" ، "مسئولیت تقصیر" ، "مسئولیت مبتنی بر تقصیر" یا "مسئولیت تخلف به معنای محدود" نیز

[۱] Eren, Fikret: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, ۱۱. Bası, İstanbul, ۲۰۰۹, s.٤٤٤.

گفته می شود.[۱]

ب) مسئولیت عدم تقصیر

همانطور که از نامش پیداست ، برای مسئولیت بدون قصور هیچ شرط خطایی لازم نیست. با این حال ، سایر شرایط فعل ناحق نیز در اینجا جستجو می شود. در آموزه مسئولیت بی عیب و نقص ؛ دیده می شود که به آن "مسئولیت عینی" ، "مسئولیت نتیجه" یا "مسؤلیت سبب" گفته می شود.[۲]

اصل تقصیر در قانون مسئولیت از جایگاه مهمی برخوردار است. با این حال ، تغییر شرایط و تحولات نشان داده است که اختلافات تنها با اصل تقصیر حل نمی شود. به همین دلیل ، اصل مسئولیت کامل مطرح شده است. دیده می شود که از این اصل برای اصلاح نتیجه ناعادلانه ای استفاده می شود ، مانند کسی که به تنهایی آسیب دید ، خصوصاً در صورت عدم نقص. زیرا این وضعیت ناعادلانه است. علاوه بر این ، به موازات افزایش تحولات فناوری امروز ، حوزه فعالیت های خطرناک در حال گسترش است. این وضعیت به توسعه اصل مسئولیت کامل کمک کرده است.[۳]

بند دوم: مسئولیت قراردادی

یکی از منابع بدهی عقود است. عقد معامله ای حقوقی است که با اظهار اراده متقابل و سازگار با یکدیگر اتفاق می افتد. به منظور ایجاد قرارداد ، حداقل دو طرف جستجو می شود. توضیح اراده ممکن است واضح باشد یا توضیحات ضمنی ضمنی نیز معتبر باشند. برای اینکه بفهمیم چه چیزی در اعلامیه ضمنی اراده انجام می شود ، باید وضعیت و شرایطی را که این رفتار در آن انجام می شود ، بررسی کنیم. به عنوان یک قاعده ، باید یک عنصر اراده و اعلامیه در اعلام ضمنی اراده مانند اعلامیه صریح اراده وجود داشته باشد. در تفسیر عناصر اراده و اعلام ، ماهیت وضعیت و شرایط ارزیابی خواهد شد. این ارزیابی فقط از طریق تفسیر صورت می گیرد. این فعالیت تفسیر بر اساس نظریه اعتماد است.[۴]

بند سوم: غنی سازی بدون دلیل

چهار شرط به عنوان شرایط غنی سازی غیر عادلانه محاسبه می شود. اولین مورد کاهش دارایی های یک حزب است. این کاهش ممکن است به صورت جلوگیری از کاهش دارایی ها نیز رخ دهد. شخصی که طرف طلبکار را در غنی سازی غیرعادلانه تشکیل می دهد ، طرفی است که دارایی های او در حال کاهش است. اگر در طرف مقابل در برابر کاهش افزایش یابد ، این بدهکار غنی سازی ناعادلانه است. در این حالت ، شرط دوم باید افزایش متناظر با کاهش باشد. گذشته از این ، این کاهش و افزایش نباید توجیه پذیر باشد. علاوه

---

[۱] Ayan, Mehmet: Borçlar Hukuku (Genel Hükümler), ۷. Baskı, , Konya, ۲۰۱۲, s. ۲۰۵.

[۲] A.g.e., s. ۲۰۵.

[۳] Yılmaz, Süleyman: “Türk Borçlar Kanunu Tasarısında Sebep Sorumluluklarına İlişkin Yeni Hükümler", Aühfd, C. ۵۹, S. ۳, Ankara, ۲۰۱۰, S. ۵۵۳.

[۴] Canbolat, Ferhat: Seçkin Topuz, "Taşınmazlara İlişkin Kira Sözleşmelerinin İçeriğinin Örtülü İrade Beyanlarıyla Değiştirilmesi", Hacettepe Hukuk Fakültesi Dergisi, Ankara, ۲۰۱۱, s. ٤.

بر این ، باید یک پیوند علی و معلولی وجود داشته باشد و هیچ عنصر نقض قانون و اخلاق وجود نداشته باشد. [۱]

"اگر به طور خلاصه فقدان علت عادلانه را در نظر بگیریم ، این موارد به شرح زیر است: هیچ دلیل معقولی وجود ندارد ، دلیل نامعتبر است ، دلیل رخ نداده یا دلیل ناپدید شده است. [۲]

گفتار دوم : عدم کاهش زیان

مطابق ماده ۷۷ کنوانسیون ، ذینفع موظف است با توجه به شرایط ، تمام اقدامات منطقی را برای کاهش خسارت ناشی از تخلف از جمله سود از دست رفته انجام دهد. [۳] بنابراین، اگر در انجام این وظیفه کوتاهی شود و از این حیث زیانی وارد گردد، غرامت آن قابل مطالبه نیست. پس حق مطالبه غرامت طرف قرارداد مشروط به رعایت کلیه اقدامات احتیاطی منطقی جهت جلوگیری از وقوع خسارت یا کاهش خسارت از جنبه های قاعده انصاف در تجارت بین الملل است. [۴] کاهش خسارت توسط ذینفع یک بار است ، نه یک مسئولیت. [۵] بنابراین ، طرف متخلف حق اقدام ندارد ، اما دارنده حقی که بار کاهش خسارت را بر عهده نگیرد ، قادر به مطالبه خسارت قابل جلوگیری از خسارت نخواهد بود و قاضی مجبور است تخفیفی را از میزان جبران خسارت تا حد امکان خسارت ایجاد کند. [۶] فرقی نمی کند که ذینفع نقصی در عدم تحمل بار کاهش خسارت داشته باشد. دلیل اصلی بار کاهش ضرر ، انکار طرف در معرض نقض حق استحقاق جبران خسارت قابل پیشگیری است. [۷] به همین ترتیب ، ضرر ناشی از نقض قرارداد ، از جمله سود از دست رفته ، نباید تا حدی جبران شود که با اقدامات احتیاطی منطقی بتوان آن را کاهش داد. [۸]

ماده ۷۷ کنوانسیون از نظر خسارات ناشی از نقض قرارداد اعمال می شود. مسئولیت کاهش آسیب تنها در صورت بروز خسارت نیست. [۹] همچنین ممکن است قبل از آسیب وارد شود. زیرا گاهی اوقات ، در مواردی که هنوز خسارت وارد نشده است ، ممکن است دارنده حق نیاز به جلب توجه طرف متخلف در مورد خطر خسارت داشته باشد. [۱۰] در آموزه مربوط به حق مطالبه جبران تعهدات کاهش خسارت مشخص شده در ماده ۷۷ کنوانسیون ، بیشتر پذیرفته می شود که آیا ماده ۷۷ از نظر سایر حقوق مطالبه خریدار اعمال می شود یا خیر؟ [۱۱] در این زمینه ، باید پذیرفت که بار کاهش ضرر در مواردی که حق کاهش ضرر توسط دارنده حق

---

[۱] Şenyüz, Doğan: Borçlar Hukuku Genel ve Özel Hükümler, Bursa ۲۰۱۲, s. ۱۲۹-۱۳۰

[۲] Kılıçoğlu, Ahmet : Borçlar Hukuku Genel Hükümler, B. ۱۱, Ankara, Turhan Kitapevi, ۲۰۰۹, S. ۳۸۰-۳۸٦.

[۳] Schwenzer,Ingeborg/Manner,Simon: The Pot Calling the Kettle Black: The Impact of the Non-Breaching Party's (Non-) Behaviour on its CISG-Remedies, Sharing International Commercial Law across National Boundaries: Festschrift for Albert H. Kritzer on the Occasion of his Eightieth Birthday, Wildy, Simmonds & Hill Publishing (۲۰۰۸) s. ٤٦۹.

[٤] Schwenzer/Manner, s. ٤۷۰.
[٥] Bernstein/Lookofsky, *Understanding the CISG in Europe*, s. ۱٤٦.

[٦] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۷ para. ۲.

[۷] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۷ para. ۱.

[۸] Enderlein/Maskow, Art. ۷۷ N.٥.
[۹] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۷ N. ۸.
[۱۰] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷۷, N.۳.۱۱.
[۱۱] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ۷۷ N.۳.۱.

اعمال می شود ، اعمال نخواهد شد. زیرا ضمن محاسبه میزان سرنوشت کسر می شود ، ارزش کالای معیوب تحویلی در زمان تحویل متناسب با ارزش کالای تحویلی همزمان با کالای قراردادی است. از آنجا که لحظه ای که نرخ تهیه می شود همان لحظه تحویل است ، در حال حاضر مرحله ای وجود دارد که مالک مناسب مسئولیت کاهش خسارت را ندارد. [۱]

در محدوده مسئولیت کاهش خسارت ، ذینفع مجبور است اقداماتی را انجام دهد که با توجه به شرایط منطقی به نظر برسد. اقدامات منطقی ابتدا باید بر اساس توافق نامه ها ، عادات و آداب و رسوم بین المللی بین طرفین تعیین شود (ماده ۹ کنوانسیون). ثانیاً ، اقدامات احتیاطی که باید توسط شخص معقول و معقولی انجام شود (ماده ۲/۸ کنوانسیون) ، که در جای خود و تحت همان شرایط صاحب حق است ، به منظور جلوگیری یا افزایش خسارت ، اساسی تلقی خواهد شد. در این زمینه ، مالک قانونی ممکن است تحت بار اقداماتی از قبیل حفظ کالا یا بیع کالاهای فاسدشدنی قرار گیرد. [۲] باز هم ، خریدار مسئولیت انجام اقدامات قانونی مانند جلوگیری از توقیف کالا توسط مقامات عمومی را به دوش می کشد. [۳] اگر توسط مالک حق شناخته شده باشد که این ملک ضرر دارد ، نباید از آن استفاده کرد. در صورت تحویل کالاهای معیوب ، صاحب حق باید نقص را اصلاح (تعمیر) [۴] کرده و از افزایش نقص و ایجاد خسارتهای مداوم جلوگیری کند. [۵] در چنین حالتی ، خریدار برای جلوگیری از افزایش ضرر موجود به دلیل بازگشت مشتری های خود از قرارداد ، باید هزینه ای را در برابر مشتریان خود ارائه دهد. با این حال ، نمی توان یک معیار معتبر برای اینکه چه اقدامات احتیاطی منطقی باید توسط دارنده حق انجام شود ، ارائه می شود. [۶] از طرف دیگر ، ذینفع تحت بار اتخاذ تدابیری نیست که وی را ملزم به انجام هزینه های فوق العاده و غیر متناسب کند. [۷]

در آموزه و روال این امر پذیرفته شده است که دارنده حق باید کالاهای جایگزین خریداری کند ، به شرطی که کاهش خسارت منطقی و امکان پذیر باشد. [۸] با این حال ، در اینجا لازم است با توجه به موقعیت های مختلف تمایز قائل شود. بر این اساس ، اگر خرید کالاهای جایگزین به منظور کاهش خسارت ناشی از تخلف باشد و صاحب حق تمایلی به بازگشت از قرارداد نداشته باشد ، خریدار باید کالاهای جایگزین را خریداری کند. [۹] در صورت بازگشت دارنده حق از قرارداد ، اگر ضرر ناشی از تخلف کمتر از ضرری باشد که براساس قیمت فعلی کالا مطابق با ماده ۷۶ کنوانسیون محاسبه می شود ، خرید کالاهای جایگزین هنوز لازم است. [۱۰] اما در مورد نقض اساسی قرارداد ، در این عقیده بحث برانگیز است که آیا خریدار به دلیل سنگینی کاهش ضرر باید از قرارداد برگردد یا بر همان اجراء اصرار دارد مشروط بر اینکه بار کاهش خسارت رعایت شود. بر اساس ماده ۱/۷۲ کنوانسیون ، دارنده حق می تواند در صورت انعقاد نقض اساسی قرارداد توسط طرف متخلف ، از قرارداد انصراف دهد.

---

۱ Atamer, *CISG*, s. ٤٣٩.
۲ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٧ para. ٨.
۳ Staudinger/Magnus, Art. ٧٧ N. ١٨.
٤ Schwenzer/Manner, s. ٤٨٠.
٥ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٧, N.٢.٢.
٦ Atamer, *CISG*, s. ٤٣٩.
٧ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٧ N.٢.٣.
٨ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٧ N.٢.٣.
٩ Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٧ N.٢.٢.
١٠ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٧ para. ٩.

در چنین شرایطی ذینفع می تواند مطابق ماده ۷۵ یا ماده ۷۶ کنوانسیون در صورت وجود شرایط خسارت را مطالبه کند. با این حال ، اگر مورد قرارداد در بازار ناپایدار با نوسانات مکرر قیمت فروخته شود ، وضعیت ممکن است مشکل سازتر باشد. [۱] در چنین حالتی ، در دکترین و در عمل ادعا شده است که قیمت فعلی کالا در بازار ممکن است به نفع طرف متخلف در آینده تغییر کند. از طرف دیگر ، سوال اینکه آیا ذینفع باید همیشه منتظر موعد مقرر بماند مهم است (به ویژه اگر شرایط بازار برای طرف متخلف بدتر باشد)؟ تقریباً غیرممکن است که بفهمیم چه زمانی یک بازار صعودی در بالاترین حد خود قرار دارد یا یک بازار در حال نزول به پایین سقوط می کند. بنابراین ، در چنین حالتی ، دشوار به نظر می رسد که بگوییم انصراف از قرارداد اقدامی منطقی به مفهوم ماده ۷۷ کنوانسیون است. بر این اساس ، در آموزه پذیرفته شده است که دارنده حق باید تا زمان سررسید صبر کند. [۲] با این حال ، در هر صورت ، اگر وجود شرایط بازار در برابر طرف متخلف با قطعیت معقولی مشخص شود ، می توان نتیجه گرفت که دارنده حق که مدت بیشتری منتظر است نباید به عنوان معیار منطقی برای کاهش خسارت در نظر گرفته شود. بنابراین دارنده حق می تواند با توجه به خصوصیات واقعه عینی از قرارداد برگردد. پس ، نمی توان یک قاعده کلی در این مورد تنظیم کرد. بسته به خصوصیات و اثبات یک واقعه ملموس می توان نتیجه گیری های مختلفی انجام داد. [۳] مسئولیت اثبات اینکه دارنده حق برخلاف بار کاهش خسارتی که متحمل شده است ، مطابق ماده ۷۷ کنوانسیون ، بر عهده ناقض است. [۴] اما ، هنگام مطالبه غرامت مطابق ماده ۷۴ ، ذینفع موظف است ثابت کند که اقدامات منطقی برای کاهش خسارت انجام داده است.

گفتار سوم : توافق بر مبلغ غرامت

با توجه به این که ماده ۷۴ کنوانسیون و دیگران مقررات مربوط به مسئولیت جبران خسارت تنظیم شده توسط ... اجباری نیست. بنابراین ، طرفین می توانند مسئولیت های خود را که ناشی از نقض قرارداد است ، به دلخواه خود ترتیب دهند. در این زمینه ، طرفین ممکن است تصمیم بگیرند که در صورت نقض هرگونه تعهد ، مبلغ مشخصی را پرداخت کنند یا بدهی را طبق معیارهای مختلف محدود کنند. [۵] ماده ۱۴ کنوانسیون و به ترتیب درمورد نتایج طرفین مقرراتی مانند شرایط و ضوابط عمومی بیع را برای این منظور وضع کرده اند. مقررات مربوط به برقراری قرارداد تنظیم شده در مواد کنوانسیون اعمال می شود و چنین ماده ای مطابق با ماده ۸ کنوانسیون تفسیر می شود. موضوع اعتبار این مقررات تابع قانون ملی خواهد بود که مطابق ماده ۴ کنوانسیون اعمال خواهد شد.

مقررات جبران خسارت کنوانسیون هیچ گونه مقرره ای در مورد توافق طرفین بر پرداخت مبلغی مقطوع -***(Agreed Sums)*** در صورت نقض تعهد خاصی در قراردادهای بیع ندارد. [۶] اگرچه پیش از کنفرانس وین

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۷ para. ۹.
[۲] Schwenzer/Manner, s. ٤٨١.
[۳] Schwenzer/Manner, s. ٤٨٢.
[٤] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۷ N. ۲۲.
[٥] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٥٨.
[٦] Pascal Hachem, Fixed Sums in CISG Contracts, ۱۳ Vindobona Journal of International Commercial Law & Arbitration (۱/۲۰۰۹), s. ۲۱۸.

پیشنهادهایی برای گنجاندن چنین ماده ای در متن معاهده ارائه شده بود ، اما رد شد. [۱] با این حال ، کنوانسیون چنین توافقی بین طرفین را منع نمی کند. برنامه یکجا جمع در واقع شامل دو نوع مبالغ در آن است. اولین آنها خسارت یکجا است که بر اساس برآوردهای منطقی و واقعی خسارت وارده در صورت نقض قرارداد تعیین شده است. مورد دیگر بند تنبیه قراردادی است که بدهکار را به انجام صحیح وادار می کند و بدون توجه به خسارت ناشی از خریدار در مورد آن تصمیم گیری می شود (contractual penalty) . در صورت نقض تعهد قراردادی ، سیستم های قانون مدنی از نظر پرداخت مبلغ مشخصی روش متفاوتی دارند. بر این اساس ، هر دو خسارت تصفیه شده و مجازات قراردادی به طور کلی در کشورهای قانون مدنی پذیرفته می شوند. [۲] به عنوان مثال ، با این اصول که در قانون ترکیه به عنوان "بند کیفری" شناخته می شود و بین مقررات مواد ۱۵۸-۱۶۱ قانون تعهدات تنظیم می شود ، دارنده حق می تواند در صورت نقض قرارداد ، مبلغ مشخصی از بدهکار را بدون نیاز به اثبات خسارت ، از او بخواهد. [۳] بنابراین ، بدهکار تشویق می شود که با احتیاط و دقت عمل کند. [۴] با این حال ، مانند قوانین ترکیه[۵] ، در بسیاری از سیستم های حقوقی ملی ، اگر این مقدار بیش از حد باشد ، به قاضی فرصت داده می شود تا این مقدار را کاهش دهد.

با توافق بر پرداخت یکجا ، دارنده حق ممکن است نتواند برای سایر حقوق انتخابی تقاضا کند و چنین پرداختی را می توان به عنوان حقی که دارنده حق می تواند به همراه سایر حقوق خود از آن درخواست کند ، پیش بینی کرد. آنچه مهم است تعیین این است که مفاد قراردادی حاوی چنین پرداختی به چه معناست. ماهیت و دامنه مقررات قراردادی مبنی بر اینکه چنین پرداختی انجام می شود باید مطابق با ماده ۷ کنوانسیون تفسیر شود. به عنوان مثال ، اگر تصمیم گرفته شود که مقررات مربوط فقط در صورت تاخیر در اجراء اعمال خواهد شد ، ذینفع می تواند سود خود را که از متخلف محروم شده است ، در صورت نقص دارایی نیز مطالبه کند. [۶]

بنابراین، طرفین قرارداد موضوع یک کنوانسیون ممکن است مسئولیت های خود را به مقدار مشخصی پول ، انواع خاصی از خسارت ، انواع خاصی از تخلفات محدود کنند. حتی می توان به طور عینی پیش بینی کرد یا حتی به طور ضمنی یا صریح در قرارداد توافق کرد که طرف متخلف مسئولیتی در قبال خسارات پیش بینی شده ذهنی توسط متخلف نخواهد داشت. [۷] اگرچه اعتبار چنین محدودیت هایی مطابق قوانین ملی تعیین خواهد شد ، استول / گروبر هنوز استدلال می کند که اصول تعیین شده در کنوانسیون و به ویژه اصل

---

[۱] Official Records, ۸۱ vd.
[۲] Florian Mohs/Bruno Zeller, Commentary Penalty and Liquidated Damages Clauses in CISG Contracts Revisited, MEALEY'S International Arbitration Report, Vol. ۲۱, No. ٦ (June ۲۰۰٦), s.۱.
[۳] برای اطلاعات دقیق در مورد نهاد بند کیفری در قانون ترکیه ، مراجعه کنید به: Kenan Tunçomağ, Türk Hukukunda Cezai Şart, İstanbul ۱۹٦۳; Cevdet İlhan Günay, Cezai Şart (BK m. ۱۵۸-۱٦۱), Ankara ۲۰۰۲.

[۴] Oğuzman/Öz, s. ۸۹۸
[۵] قانون تعهدات ماده ۳/۱۶۱؛ "قاضی موظف است مجازات هایی را که گزاف می داند کاهش دهد. "
[٦] Mohs/Zeller, s. ۲.
[۷] Liu, § ۱٤.۲.۲.

جبران خسارت کامل باید در تعیین اعتبار رعایت شود. در این زمینه ، برخی از پارامترها ممکن است مبنا قرار بگیرند. به عنوان مثال ، ذینفع نباید از کلیه حقوقی که در سیستم کنوانسیون دارد محروم شود و باید بتواند مبلغ مناسب غرامت را مطالبه کند. [۱]

در این زمینه ، تفسیر مقررات حائز اهمیت است که خریدار در صورت نقض قرارداد توسط طرف متخلف و پیش از انصراف از این حقوق ادعا ، هیچ گونه غرامت مطالبه نخواهد کرد. همانطور که مشخص است ، مشکل اعتبار مفاد قراردادی مطابق ماده ۴ کنوانسیون از کنوانسیون مستثنی است. بنابراین ، در نگاه اول می توان نتیجه گرفت که دادگاه ها نمی توانند چنین مقرراتی را که طبق قانون ملی قابل اجرا معتبر هستند ، بی اعتبار کنند. [۲] با این حال ، رویکرد فعلی این است که چنین مقرراتی در معاملات تجاری کاملاً ممنوع نیستند ، اما همچنین مقررات معافیت غیرمنصفانه و ناعادلانه اعمال نمی شود. [۳] در این زمینه ، به طور کلی لازم است که در آموزه پذیرفته شود که مقرراتی مبنی بر اینکه فروشنده حتی در مورد سهل انگاری عمدی یا فاحش نیز مسئول نیست ، باید فاقد اعتبار تلقی شود. [۴]

گفتار چهارم : مانع خارجی

هرچند مسئولیت جبران خسارت طرف نقض کننده قرارداد مستقل از تقصیر است و این مسئولیت طرف متخلف نیز با ملاک "پیش بینی پذیری" محدود می شود. از طرف دیگر ، ماده ۷۹ کنوانسیون مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف را در صورت وقوع مانع خارجی کاملاً برداشته است ، بدین معنی که مسئولیت جبران خسارت از ابتدا بوجود نخواهد آمد. از این نظر ، ماده ۷۹ کنوانسیون محدودیت مسئولیت ضمانت فروشنده و مواردی را که طرف متخلف از آن معاف است تنظیم می کند. [۵] در مواردی که عدم اجرای آن طبق ماده ۷۹ کنوانسیون ناشی از مانعی باشد که خارج از کنترل طرف متخلف باشد و طرف متخلف نتواند در زمان انعقاد قرارداد این مانع را در نظر بگیرد و مانع و عواقب آن اجتناب ناپذیر باشد ، طرف متخلف از مسئولیت جبران خسارت خود خلاص می شود. اما طبق ماده ۴/۷۹ کنوانسیون ، طرف متخلف باید دارنده حق را از مانع و اثرات آن در اجرای قرارداد در صورت وجود معلولیت با مشخصات فوق مطلع سازد. طرف متخلف همچنین باید در این گزارش اطلاعاتی راجع به محتوا ، وزن و مدت مانع ارائه دهد. این اطلاع باید از زمانی که طرف متخلف از مانع آگاه شده یا باید مطلع شده باشد ، در یک زمان معقول انجام شود. [۶] عدم اطلاع در زمان معقول ، منجر به نقض مسئولیت طرف مقابل در قبال جبران خسارت نمی شود. اما طرف متخلف موظف است خسارات وارده به دلیل عدم انجام اعلان را در مدت زمان معقول به دارنده حقوق جبران کند. به عنوان نمونه ای از این خسارت ها ، هزینه هایی که دارنده حق باید به خریداران خود که به بیع آنها کالا متعهد شده بود ، به دلیل عدم اجرای قرارداد پرداخت می کرد. زیرا اگر

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٦۰.
[۲] Galston/Smit/*Ziegel*, § ۹.۰۵.
[۳] Galston/Smit/*Ziegel*, § ۹.۰۵.
[٤] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷٤ para. ٦۰.
[۵] Atamer, *CISG*, s.٤۵۳ vd. برای اطلاعات مفصل مراجعه کنید به
[٦] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ٤٤.

در مدت معقولی به مالک درست اطلاع داده می شد، چنین تعهدی را در قبال خریداران خود به عهده نمی گرفت.[۱]

البته طبق ماده ۳/۷۹ کنوانسیون ، اگر مانع موقت باشد ، طرف متخلف از مسئولیت جبران خسارت وارده در طول دوره ادامه مانع ، آزاد می شود.[۲] اما به محض رفع مانع ، طرف متخلف باید اقدام کند. اگر مانع موقت به منزله نقض اساسی قرارداد باشد ، بدون شک مالک حق می تواند فسخ قرارداد کند ولی بعد از رفع مانع بعداً آن را تغییر نخواهد داد.[۳]

با این حال ، طرفین ممکن است تصمیم بگیرند که ماده ۷۹ راجع به تخفیف مسئولیت جبران خسارت اعمال نکنند. طرفین معمولاً این کار را با بندهای فورس ماژوری که در قرارداد می گذارند انجام می دهند.[۴] بنابراین، در صورت عدم توافق طرفین بر خصوصیات مانع خارجی ، آن باید دارای شرایط زیر باشد.

بند اول: خارج از کنترل طرف قرارداد

برای اینکه طرف متخلف طبق ماده ۱/۷۹ از خسارت معاف شود ، باید مانعی خارج از کنترل طرف متخلف وجود داشته باشد. آنچه باید از مفهوم "مانع" درک شود ، موقعیت هایی است که انجام عینی را غیر ممکن می کند و بنابراین طرف متخلف نمی تواند مسئولیت پذیر باشد.[۵] مفهوم معلولیت باید با تفسیر دقیق ، با داشتن دیدگاهی تا حد امکان مستقل از قوانین ملی. در این زمینه ، بلایای طبیعی مانند زمین لرزه ، آتش سوزی ، طوفان ، سیل ، که یک موقعیت فورس ماژور کلاسیک است ، نمونه هایی از موانع فراتر از کنترل طرف متخلف است.[۶] وقایع اجتماعی و سیاسی مانند جنگ ، شورش و اعتصاب جمعی. مصادره ، محدودیت ها و ممنوعیت های واردات / صادرات ، ممنوعیت جریان سرمایه خارجی ، پس اندازهای دولتی مانند تحریم ، یا موانع دیگری مانند سرقت ، خرابکاری ، حمله تروریستی[۷] در هنگام نگهداری یا حمل کالا.[۸] البته شرایط فوق الذکر به تنهایی و به معنای ماده ۷۹ کنوانسیون مانعی ندارد. وجود یک مانع تنها به شرطی قابل ذکر است که این شرایط شامل سایر شرایط مندرج در ماده ۷۹ شده و در زیر بررسی شده و مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف پایان یابد.

از طرف دیگر ، موقعیتهایی که تحت مسئولیت و خطر شخص متخلف قرار دارند (یعنی تحت کنترل هستند) از نظر ماده ۷۹ کنوانسیون مانعی نخواهند داشت. بدون شک ، مرزهای منطقه خطر طرف متخلف و منطقه خارج از کنترل آن باید در درجه اول با بررسی چگونگی انجام خطرات در قرارداد بین طرفین تعیین شود.

---

[۱] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۹ N. ٤۹.
[۲] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۹ N. ٤٤.
[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ٤۱.
[٤] Huber/Mullis, s. ۲٥۹.
[٥] Dionysios P. Flambouras, The Doctrines of Impossibility of Performance and *clausula rebus sic stantibus* in the ۱۹۸۰ Vienna Convention on Contracts for the International Sale of Goods and the Principles of European Contract Law: A Comparative Analysis, ۱۳ Pace International Law Review (Fall ۲۰۰۱), s. ۲٦٥.
[٦] Honnold, *Uniform Law*, § ٤۲٥.
[۷] *Sekretarya Şerhi,* Art. ٦٥ N. ٥.
[۸] Flambouras, ۱۳ *Pace Int'l L. Rev. (Fall* ۲۰۰۱*)*, s. ۲٦۷.

علاوه بر این ، در تعیین این حد باید آداب و رسوم بین طرفین در نظر گرفته شود. در این زمینه ، عدم موفقیت یا ورشکستگی وضعیت مالی طرف متخلف ، بیماری ، مرگ ، دستگیری طرف متخلف[۱] یا یک کارمند در یک موقعیت کلیدی ، عدم اخذ مواد اولیه طرف متخلف از تأمین کننده مواد اولیه خود[۲] ، اعتصاب در محل کار یا کارخانه حزب متخلف و غیره مسئولیت جبران خسارت را از او سلب نمی کند. در مواردی که طرف متخلف با سازمان تجارت خود مشکلی داشته باشد ، وضعیت تولید نیز به همین منوال است ، سیستم تولید کار نمی کند ، تعداد کافی پرسنل را استخدام نمی کند. زیرا به طور کلی پذیرفته شده است که چنین مواردی در حوزه کنترل طرف متخلف است.[۳] اقدامات و معاملات اشخاصی که توسط طرف متخلف استخدام شده اند بدون شک تحت کنترل فروشنده است. طرف متخلف نمی تواند ادعای وجود مانعی فراتر از کنترل خود را به معنای ماده ۷۹ داشته باشد ، به این دلیل که کارگران آن برخلاف دستورالعمل هایی که داده عمل کرده اند یا به این دلیل که در انتخاب کارگران خود تمام توجه و دقت لازم را نشان داده است.[۴] اگر طرف متخلف نمی خواهد در قبال وضعیتی که در حوزه خطر خود اتفاق افتاده مسئولیت داشته باشد ، باید در قرارداد در این راستا پیش بینی کند.[۵]

مطابق ماده ۷۹ کنوانسیون ، هیچ تفاوتی بین وقوع مانعی خارج از کنترل فروشنده ، قبل یا بعد از برقراری قرارداد ، یا عینی - ذهنی یا بدون نقص - بی عیب و نقص قائل نشده است.[۶] با این حال ، در همه مواردی که مانع قبل از (عدم امکان اولیه) یا پس از (عدم امکان بعدی) انعقاد قرارداد رخ دهد ، اینکه ماده ۷۹ کنوانسیون اعمال شود ، بحث برانگیز است. ریشه این بحث در اتخاذ رویکردهای مختلف موضوع در common law و civil law نهفته است. وجود مانع در سیستم Common law از ابتدا به خریدار این حق را می دهد که به دلیل خطا قرارداد را لغو کند. از طرف دیگر ، همین وضعیت مستلزم بطلان قرارداد در اکثر سیستم های حقوقی است که سیستم civil law را پذیرفته اند ، یعنی مسئله اعتبار است.[۷] بنابراین ، برخی از نویسندگان این دکترین اظهار داشتند که اگر قانون ملی که در قرارداد اعمال می شود به عنوان یک مسئله اعتبار ، به این مسئله نزدیک شود ، نباید از این کنوانسیون استفاده شود.[۸]

بند دوم: غیرقابل پیش بینی

برای اینکه از طرف متخلف مسئولیت جبران خسارت برداشته شود ، مانعی که منجر به عدم اجرای قرارداد و فراتر از کنترل طرف نقض می شود ، باید توسط طرف متخلف در زمان انعقاد قرارداد قابل پیش بینی نباشد.

---

[۱] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۱۸.
[۲] Bernstein/Lookofsky, *Understanding the CISG in Europe*, s. ۱۰۷.
[۳] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۱۸.
[۴] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۲۰.
[۵] Schlechtriem/Butler, § ۲۸۹.
[۶] Atamer, *CISG*, s. ٤٥٧ vd.
[۷] برای اطلاعات دقیق ، مراجعه کنید به
Guenter Treitel, Frustration and Force Majeure, Second Edition, London ۲۰۰٤, N. ۱-۰۰۵
در قانون ترکیه و سوئیس ، عدم امکان عینی اولیه نیز طبق ماده ۲۰ قانون تعهدات منوط به مجازات بلاعوض است. برای طور کلی اطلاعات دقیق مراجعه کنیدبه ،. Serozan, *İfa Engelleri*, § ۱٤.
[۸] Flambouras, ۱۳ *Pace Int'l L. Rev. (Fall* ۲۰۰۱*)*, s. ۲٦۹; Bianca/Bonell/*Tallon*, Art. ۷۹ N. ۲.٤.۳.

در تعیین اینکه آیا طرف متخلف پیش بینی کرده است یا خیر ، این معیار مورد استفاده قرار می گیرد که آیا مانعی که قبل یا بعد از انعقاد قرارداد بوجود آمده باشد توسط شخص ثالث قابل پیش بینی است. مسلماً اگر در زمان انعقاد قرارداد از طرف متخلف مانع قابل پیش بینی وجود داشته باشد ، اما طرف متخلف نسبت به رزرو اقدام نکرد ، مسئول پرداخت خسارت خواهد بود. [۱] مجدداً ، در چنین حالتی ، طرف متخلف باید اقدامات احتیاطی لازم را انجام دهد (به عنوان مثال ، تهیه کننده دیگری پیدا کنید یا مسیر دیگری برای حمل کالا تعیین کنید). [۲] در غیر این صورت ، طرف متخلف نمی تواند از مسئولیت غرامت خود فرار کند. [۳]

بند سوم: اجتناب ناپذیری

طرف متخلف باید تا حد ممکن از مانع و عواقبی که خارج از کنترل قرارداد ایجاد می شود و در زمان عقد قرارداد قابل پیش بینی نبود جلوگیری کند. برای این می توان انتظار داشت که فروشنده هزینه بالاتری را متحمل شود. در بعضی از حوزه های قضایی پذیرفته شده است که حتی می توان از طرف متخلف انتظار داشت کالای جایگزینی در اختیار خریدار قرار دهد که در صورت لزوم به جای محصول قراردادی ، از نظر ماهیت تجاری منطقی تلقی شود. در مواردی که نمی توان انتظار داشت که طرف متخلف از موانع و عواقب آن اجتناب کند یا آنها را پشت سر بگذارد ، وی از مسئولیت جبران خسارت آزاد می شود.

بنابراین ، فرصت معافیت از مسئولیت جبران خسارت در ماده ۷۹ کنوانسیون فقط در صورتی امکان پذیر است که مانعی موجب عدم اجرای قرارداد شود. [۴] طرف متخلف باید ثابت کند که مانع منجر به عدم اجرای قرارداد شده است. به عنوان مثال ، پس از اینکه طرف متخلف اعلام کرد که کالا را حمل نمی کند ، فروشنده نمی تواند از مسئولیت جبران خسارت ناشی از آتش سوزی در انبار فروشنده فرار کند. زیرا عدم اجرای او به دلیل آتش سوزی نیست بلکه ناشی از اراده طرف متخلف است. [۵]

هیچ تفاوتی در مورد نقض تعهداتی که تحت آن امکان تخفیف به معنای ماده ۷۹ کنوانسیون وجود دارد ، ایجاد نشده است. از این رو مانع؛ ممکن است باعث عدم امکان ، اجراء دیررس یا معیوب شود. [۶] همانطور که مشاهده می شود ، یک معافیت یکنواخت از غرامت در برابر مدل یکنواخت "غیر قرارداد" که در کنوانسیون تصویب شده است ، پذیرفته شد. [۷] از طرف دیگر ، در عمل اثبات اینکه نقص در مال ناشی از مانعی به مفهوم ماده ۷۹ بوده ، در عمل بسیار دشوار به نظر می رسد. [۸] زیرا طرف متخلف از سیستم کنوانسیون مسئولیت گارانتی دارد. بنابراین ، مهم نیست که اگر طرف متخلف متوجه نقص ناشی از تأمین کنندگان خود شود یا متوجه آن شود. به عنوان مثال ، متخلفی که یک موتورسیکلت سرقتی را که از طرف تامین کننده آن تهیه شده می فروشد، مطابق ماده ۷۹ نمی تواند از مسئولیت جبران خسارت خود فرار کند ، حتی اگر با حسن نیت از سرقت موتورسیکلت بداند. مجدداً ، اگر طرف متخلف تولید کننده نیز باشد ، طرف نقض کننده

---

[۱] Schwenzer, ۳۹ *Vict U Well L Rev (April* ۲۰۰۹*)*, s. ۷۱۹.
[۲] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۱۳.
[۳] Schwenzer, ۳۹ *Vict U Well L Rev (April* ۲۰۰۹*)*, s. ۷۱۹.
[۴] Bianca/Bonell*/Tallon*, Art. ۷۹ N. ۲.٦.٦.
[۵] Bianca/Bonell*/Tallon*, Art. ۷۹ N. ۲.٦.٦.
[۶] Winship, *RabelsZ* ۲۰۰٤, s. ٥۰٦.
[۷] Dayıoğlu, ۱۳٦.
[۸] Dayıoğlu, ۱۳۷.

مسئول نقص ناشی از دستورالعمل های مربوط به تولید ، ساخت یا محصول است. طرف متخلف نمی تواند به ماده ۷۹ کنوانسیون اعتماد کند. [۱]

مطابق ماده ۲/۷۹ کنوانسیون ، طرف متخلف قاعدتاً مسئول اعمال اشخاص ثالثی است که به طور جزئی یا کلی در اجرا یاری کرده اند. بدون شک ، این اشخاص مستقل از فروشنده هستند ، نه تحت سازمان متخلف. [۲] به عبارت دیگر ، کارگران ، مواد اولیه ، تأمین کنندگان محصولات نیمه نهایی طرف متخلف در موقعیت اشخاص ثالث نیستند و اقدامات آنها در محدوده مقررات ماده ۱/۷۹ فوق الذکر است. [۳] با این حال ، به عنوان مثال ، شرکت حمل کننده متعهد به حمل کالا شخص ثالثی است که تا حدی در اجرای قرارداد کمک می کند. [۴] معمولاً پذیرفته شده است که اشخاص ثالث پس از برقراری قرارداد برای کمک به اجرا منصوب شوند. [۵] طبق ماده ۲/۷۹ کنوانسیون ، طرف متخلف تنها در صورت اثبات وجود مانعی غیرقابل پیش بینی ، غیرقابل اجتناب و غیرقابل عبور از کنترل کمک های اجراء مستقل و خود ، از مسئولیت جبران خسارت برای اجراء دستیار مستقل اجراء خلاص خواهد شد. در صورتی که مانع دارای شرایط مذکور باشد، مطابق ماده ۷۹ کنوانسیون ، در صورت نقض قرارداد به دلیل مانعی ، طرف متخلف از جبران خسارات وارده به دارنده حق خلاص می شود. با این حال ، قرارداد همچنان پابرجاست و تعهد فروشنده به انجام سایر تعهدات که تحت تأثیر مانع قرار نگرفته است. بعلاوه ، آزادی طرف نقض در جبران خسارت ، واقعیت نقض قرارداد را تغییر نمی دهد. [۶]

در موارد مندرج در ماده ۷۹ کنوانسیون ، این بحث وجود دارد که آیا فروشنده نیز از پرداخت بند کیفری یا غرامت مقطوع توافق شده در قرارداد آزاد خواهد بود؟ همانطور که در بالا گفته شد ، موضوع اعتبار چنین بندهای قراردادی در کنوانسیون تنظیم نشده و به قوانین ملی واگذار شده است. در این راستا اول از همه باید اراده طرفین قرارداد را در نظر گرفت. اگر طرفین توافق کرده باشند که جریمه یا غرامت یکجا پرداخت شود حتی اگر فروشنده مسئولیتی نداشته باشد ، طرف متخلف موظف به پرداخت این هزینه ها است. بدون شک ، تعهد پرداختی طرف متخلف در چنین شرایطی به اعتبار بند قرارداد مربوطه مطابق قانون قابل اجرا در همان زمان بستگی دارد. [۷] با این وجود ، اگر طرفین تصمیم بگیرند در صورت عدم مسئولیت ، این هزینه ها را پرداخت نکنند ، وجود مانعی به مفهوم ماده ۷۹ کنوانسیون ، طرف متخلف را از مسئولیت خلاص خواهد کرد. [۸] سرانجام ، اگر بند قرارداد مربوط به بند جزایی یا غرامت یکجا بر اساس قانون ملی قابل اجرا فاقد اعتبار باشد ، تعیین اینکه آیا طرف متخلف طبق ماده ۷۹ کنوانسیون به دلیل این هزینه ها مسئولیت

---

۱ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۲۸.
۲ Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۹ N. ۳۹.
۳ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۳۷.
۴ Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ۷۹ para. ۳٤.
۵ Bianca/Bonell/*Tallon*, Art. ۷۹ N. ۲.۷.۱.
۶ Enderlein/Maskow, Art. ۷۹ N. ۱۳.۲.
۷ Atamer, *CISG*, s. ٤۷۷.
۸ Schwenzer, ۳۹ *Vict U Well L Rev (April* ۲۰۰۹*)*, s. ۷۱۹.

پذیر است ، لازم نیست.[۱] البته شخصی که می خواهد از عدم مسئولیت مندرج در ماده ۷۹ کنوانسیون بهره مند شود ، باید وجود مانعی را در معنای این ماده ثابت کند. اگر دارنده حق در چنین شرایطی ادعای جبران خسارت کند ، باید ثابت کند که هیچ مانعی و سایر شرایط به معنای ماده ۷۹ وجود ندارد.[۲]

در حقوق ترکیه مقرره ای مانند ماده ۷۹ کنوانسیون در قوانین ترکیه وجود ندارد. قاعده این است که اگر تقصیری وجود نداشته باشد ، بدهکار باید از بدهی آزاد شود. در واقع ، با توجه به نوع نقض قرارداد از نظر حذف مسئولیت جبران خسارت در قوانین ترکیه ، به نتایج مختلفی رسیده است. در این زمینه ، در صورت نقص ، متخلف باید مقصر باشد تا دارنده حق مطابق ماده ۱۰۲ قانون تعهدات (جبران تأخیر) ، ماده ۱۰۶ قانون تعهدات (جبران به جای اجراء) و ماده ۱۰۸ قانون تعهدات (غرامت در هنگام بازگشت) مطالبه خسارت کند. در صورت عدم امکان بعدی ، طرف متخلف تنها در صورت اثبات عدم تقصیر طبق ماده ۹۶ قانون تعهدات ، می تواند از خسارت آزاد شود. در قوانین ترکیه ، تنها موردی که مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف حتی اگر بدون نقص باشد نیز ادامه دارد ، ماده ۲/۲۰۵ قانون تعهدات است که به خریدار فسخ کننده قرارداد اجازه می دهد در صورت اجراء ناقص ، غرامت از طرف متخلف مطالبه کند. از این نظر ، قانون تعهدات آیین نامه ای مشابه مسئولیت تضمین پذیرفته شده در محدوده کنوانسیون را شامل می شود.

از طرف دیگر ، این واقعیت که عدم امکان در سیستم کنوانسیون قبل یا بعد از برقراری قرارداد رخ داده است ، تفاوتی در اجرای ماده ۷۹ ایجاد نمی کند. غیرممکن بودن قبلی کنوانسیون به عنوان مشکلی در رابطه با اعتبار قرارداد مانند قوانین ترکیه و سوئیس دیده نمی شد. باز هم ، کنوانسیون به این موضوع نمی پردازد که آیا طرف متخلف در ایجاد عدم امکان بعدی مقصر بوده است یا خیر؟ به همین دلیل ، شرایط عدم امکان تحمیل شده به طرف متخلف در سیستم کنوانسیون گسترده تر از قانون ترکیه و سوئیس است. زیرا ، در سیستم کنوانسیون ، شرایطی مانند سرقت و بیماری ، طرف متخلف را از مسئولیت خلاص نمی کند. همانطور که مشاهده می شود ، این "خطرات غیرمعمول" توسط کنوانسیون از مالک قانونی گرفته شده و به عهده طرف متخلف قرار گرفته است.[۳]

بند چهارم: دشواری غیرعادی

دشواری غیرعادی یا بیش از حد در اجراء زمانی بوجود می آید که بدهکار با تلاش سنگین برای قطع ارتباط با رابطه بدهی ، اجراء خود را انجام دهد ، اگرچه عمل غیرممکن نیست.[۴] در ماده ۷۹ کنوانسیون ، هیچگونه مقرراتی درباره موارد مشکلات عملکرد بیش از حد وجود ندارد.[۵] با این حال ، امروزه به طور گسترده ای پذیرفته شده است که اگر اجرای قرارداد برای آن مشکل سختی ایجاد کند ، به طرف متخلف اجازه داده می شود که طبق ماده ۷۹ از خسارت آزاد شود.[۶] دلیل این امر استفاده از عبارت "مانع" در متن ماده است چون این عبارت بیان انعطاف پذیرتری نسبت به فورس ماژور است. مشقت بیش از حد منجر به

[۱] Atamer, *CISG*, s. ٤٧٧.
[۲] Bianca/Bonell/*Tallon*, Art. ٧٩ N. ٢.٧.٣.
[۳] Dayıoğlu, ١٦٥.
[٤] Başak Baysal, Sözleşmenin Uyarlanması, İstanbul ٢٠٠٩, s. ١٥٤.
[٥] Winship, *RabelsZ* ٢٠٠٤, s. ٥٠٧.
[٦] Atamer, *CISG*, s. ٤٦٣ vd.

نیاز به تغییر ساختار تعادل اجراء می شود. در چنین حالتی ، برای اینکه طرف متخلف از پرداخت غرامت معاف شود ، ابتدا باید توزیع خطر بین طرفین تعیین شود. برای این ، اول از همه ، قرارداد باید بررسی شود. زیرا می توان نتیجه گرفت که طرف متخلف صریحاً یا ضمنی خطر را به عهده می گیرد. در این زمینه ، به ویژه در معاملات سفته بازی ، پذیرفته می شود که طرف متخلف خطر را به دوش بکشد. [۱] از طرف دیگر ، ضمن تفسیر اراده طرفین قرارداد ، رعایت قاعده حسن نیت و صداقت در تجارت بین الملل به مفهوم ماده ۱/۷ کنوانسیون ضروری است. [۲] در این زمینه ، اگر در قرارداد در مورد خطر واقعی هیچ گونه مقرره ای وجود نداشته باشد ، باید بررسی شود که آیا اجراء بار غیر قابل تحملی برای بدهکار ایجاد می کند یا خیر؟ اگر تغییری در شرایطی ایجاد شده باشد که وجود اقتصادی بدهکار را تهدید کند ، بدهکار نباید مسئولیتی در قبال عدم اجرای آن داشته باشد و باید پذیرفت که ماده ۷۹ این موارد را نیز شامل می شود. [۳]

نتیجه اینکه انطباق قرارداد با ماده ۷۹ کنوانسیون در صورت دشواری بیش از حد اجراء ، بسیار بحث برانگیز است. [۴] بر این اساس ، برخی از نویسندگان استدلال می کنند که تنها حق فسخ قرارداد می تواند در صورت وجود مشکلات اجراء بیش از حد مورد استفاده قرار گیرد. نویسندگان دیگر استدلال می کنند که این شکاف در محدوده ماده ۷۹ کنوانسیون باید مطابق با ماده ۲/۷ پر شود و اجازه توافق نامه داده شود. [۵] سرانجام ، برخی از نویسندگان این دکترین استدلال می کنند که الزام به مذاکره مجدد و امکان سازگاری براساس ماده ۱/۷ کنوانسیون ، یعنی شرط رعایت قاعده یکپارچگی در تجارت بین الملل است. [۶]

در بررسی ماده ۷۹ کنوانسیون نباید از این نکته غافل شد که مقررات این ماده فقط مربوط به مسئولیت جبران خسارت است. وجود مانعی به مفهوم ماده ۷۹ کنوانسیون فقط منجر به سلب حق دارنده حق برای مطالبه غرامت می شود ، در غیر این صورت بر سایر اختیاری های دارنده حق تأثیری نمی گذارد. به همین جهت ، به این موضوع در ماده ۵/۷۹ کنوانسیون تصریح شده است. با این حال ، این آیین نامه منجر به بحث در مورد چگونگی اجرای ماده ۷۹ از نظر تقاضای خریدار برای اجراء شده است. زیرا ، به عنوان مثال ، در صورت عدم امکان یا دشواری اجراء بیش از حد ، دارنده حق درخواست اجراء یک راه حل بی فایده خواهد بود. در ادبیات مربوط به این موضوع ، اگر مانع تحقق بدهی قسمت را به طور عینی غیرممکن سازد ، دارنده حق دیگر نمی تواند اجراء دقیق را درخواست کند. از طرف دیگر ، پذیرفته شده است که در صورت عدم امکان ذهنی ، دارنده حق ممکن است اجراء دقیق را درخواست کند. [۷] بدون شک ، اگر مانع باعث تأخیر در اجراء شود ، دارنده حق می تواند درخواست اجراء کند. [۸] در صورت اجراء معیوب ناشی از مانع ، مالک

---

[۱] Baysal, s. ۷۲.
[۲] Atamer, *CISG*, s. ٤٦٤.
[۳] Schlechtriem/Butler, § ۲۹۱.
[٤] Baysal, s. ۷۲.
[٥] Dayıoğlu, ۱۳٦.
[٦] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۹ N. ۲٤.
[۷] Staudinger/*Magnus*, Art. ۷۹ N. ٦۰.
[۸] Atamer, *CISG*, s. ٤۷۸.

قانونی می تواند جایگزینی ملک را با ملک جدید ، تعمیر یا کاهش قیمت درخواست کند.[۱] در هر صورت ، اگر تخلف ناشی از مانع قابل توجه باشد ، صاحب حق همیشه می تواند از حق انصراف از قرارداد استفاده کند.[۲]

بند پنجم: تخلف زیاندیده

طبق ماده ۸۰ کنوانسیون ، اگر نقض قرارداد توسط طرف متخلف ناشی از اقدامات طرف زیاندیده باشد ، طرف متخلف از هرگونه مسئولیت خلاص می شود. در واقع ، مواد ۸۰ و ۱/۷۹ همان مسئله را از نظر مسئولیت در قبال جبران تنظیم می کنند.[۳] زیرا رفتار دارنده حق که موجب نقض قرارداد توسط طرف متخلف می شود مانعی غیرقابل پیش بینی و اجتناب ناپذیر خواهد بود که از عهده طرف متخلف خارج است. اما نکته ای که در آیین نامه ماده ۸۰ باید به آن اشاره شود این است که در چنین حالتی طرف متخلف نه تنها از غرامت بلکه از سایر مسئولیت ها نیز خلاص خواهد شد. از نظر اجرای ماده ۸۰ کنوانسیون ، بررسی نخواهد شد که آیا مانعی وجود دارد که توسط طرف متخلف قابل پیش بینی یا غیر قابل عبور نیست؟ دنبال این نیست که دارنده حق در رفتار خود نقص داشته باشد. بنابراین ، برای مثال ، اگر تعهد طرف متخلف در نصب و تحویل ماشین آلات به دلیل عدم ارائه دستورالعمل نصب لازم توسط دارنده حق یا اخذ مجوز واردات باشد ، چه نقص داشته باشد و چه نباشد ، طرف متخلف از کلیه مسئولیت ها خلاص می شود.[۴] اگر رفتار طرف متخلف و دارنده حق در نقض قرارداد تاثیر گذار باشد ، این خطر باید متناسب با مشارکت طرفین تخلف بین طرفین توزیع شود ، این تقصیر مشابه تقصیر متقابل در قوانین ترکیه است.[۵]

مبحث ششم : رابطه حق مطالبه غرامت با سایر جبرانها

مطالبه خسارت همزمان با سایر حقوق اختیاری که دارنده حق در صورت عدم انجام تعهدات طرف متخلف طبق قرارداد یا کنوانسیون متعهد شده ، قابل اجرا است.[۶] به عبارت دیگر ، حق دارنده حق برای مطالبه غرامت و حقوق اختیاری خریدار یکدیگر را مستثنی نمی کند.[۷] به همین ترتیب ، این وضعیت دقیقاً در ماده ۲/۴۵ کنوانسیون به شرح زیر بیان شده است: "صاحب حق با استفاده از فرصت های قانونی دیگر حق مطالبه غرامت را از دست نمی دهد. " بنابراین ، مالک مشروع می تواند از حق خود در مطالبه غرامت و همچنین حقوق اختیاری خود مانند مطالبه اعدام (ماده ۴۶) ، مطالبه تقلیل ثمن (ماده ۵۰) یا فسخ (ماده ۴۹) استفاده کند.[۸] در سیستم کنوانسیون ، ذینفع مجبور نشده است بین حق مطالبه غرامت و حق انتخاب

---

[۱] *Sekretarya Şerhi,* Art. ٦٥ N.٨.
[۲] Honnold, *Uniform Law*, § ٤٣٥.١.
[۳] Schwenzer/Manner, s. ٤٧٤.
[٤] Schwenzer/Manner, s. ٤٧٥.
[٥] Bianca/Bonell/*Tallon*, Art. ٧٩ N. ٢.٧.٣.
[٦] Bianca/Bonell/*Knapp*, Art. ٧٤ N. ٣.٨.
[٧] Atamer, *CISG*, s.٣٣٤.
[٨] Schlechtriem/Schwenzer/*Stoll/Gruber*, Art. ٧٤ para. ١٠.

یکی را انتخاب کند. با این حال ، میزان و دامنه خسارت مورد نیاز مالک مناسب ، متناسب با حق مالک متفاوت ، متفاوت خواهد بود. [۱]

گفتار اول : مطالبه غرامت و انجام تعهد

دارنده حق که مطابق ماده ۱/۴۶ کنوانسیون اصرار به انجام همان اجراء دارد ، همچنین می تواند خسارات وارده به دلیل اجرای دیرهنگام اجرا را جبران کند. این واقعیت که درخواست می شود کالاها با کالای جدیدی در محدوده ماده ۲/۴۶ کنوانسیون جایگزین شوند یا وجود درخواست تعمیر مطابق با ماده ۳/۴۶ نتیجه را تغییر نخواهد داد. حتی در همه این موارد ، ذینفع می تواند جبران کلیه خسارات وارده طبق ماده ۷۴ را مطالبه کند. از طرف دیگر ، ماهیت حق اختیاری استفاده شده توسط دارنده حق در محدوده تقاضای اجراء ، دامنه خسارت را تعیین می کند. به عنوان مثال ، اگر دارنده حق درخواست تعمیر کالای معیوب را داشته باشد و طرف متخلف نقص را با موفقیت اصلاح کرده باشد ، دارنده حق دیگر نمی تواند اختلاف بین ارزش اسمی کالای قرارداد و ارزش واقعی کالای معیوب تحویل شده را از طرف متخلف بخواهد. زیرا پس از ترمیم موفقیت آمیز ، این آسیب از بین رفته است. بدون شک ذی نفع قادر خواهد بود سودی را که در جریان تعمیر ملک از آن محروم شده است مطالبه کند. [۲]

گفتار دوم: مطالبه غرامت و تقلیل ثمن

کسر تقلیل ثمن با هدف جلوگیری از دارا شدن غیرعادلانه طرف تخلف کرده است. [۳] ادعای جبران خسارت برای جبران خسارت وارده توسط صاحب حق است. حق مطالبه تقلیل ثمن بر اساس معیار قابل پیش بینی بودن در مورد مطالبه خسارت محدود نمی شود. [۴] بعلاوه تقلیل ثمن براساس ثمن توافق شده در قرارداد و ارزش کالا در زمان تحویل درخواست می شود. از طرف دیگر ، میزان خسارت پرداختی به مالک درست بر اساس خسارتی است که صاحب حق متحمل شده است. بنابراین ، تغییرات قیمت بین تاریخ قرارداد و تاریخ تحویل نیز هنگام محاسبه مبلغ غرامت در نظر گرفته خواهد شد. [۵] پس مطالبه غرامت با اختیار تقلیل ثمن قابل جمع است.

گفتار سوم: مطالبه غرامت و فسخ

استفاده از حق مطالبه غرامت با سایر جبران های قانونی و توانایی طرح دعوی جبران خسارت و فسخ همزمان از قرارداد بطور همزمان در سیستم های civil lawو common law پذیرفته شده است. به عنوان مثال ، طبق ماده ۱۱۸۴ قانون مدنی فرانسه ، ذینفع حق مطالبه خسارت (خسارت مثبت) همراه با فسخ از

---

[۱] Flechtner, ۲۵ *J. L&C. (*۲۰۰۵-۲۰۰۶*)*, s. ۳٤۱.
[۲] Huber/Mullis, s. ۲٥٦.
[۳] Bianca/Bonell/*Will*, Art. ٥۰ N. ۲.۲.
[٤] *Sekretarya Şerhi,* Art. ٤٦ N. ٥.
[٥] Bergsten/Miller, ۲۷ *Am. J. Com. L. (*۱۹۷۹*)*, s. ۲٥۸.

قرارداد را دارد.[۱] مقرره مشابهی در مقررات ۳۲۵ پوندی قانون مدنی آلمان گنجانده شده است و بیان شده است که فسخ قرارداد حق مطالبه خسارت ناشی از عدم اجرای قرارداد را مستثنی نمی کند. مجدداً مطابق با قانون تجارت یکنواخت آمریکایی § ۷۲۰-۲، در مواردی که به طور واضح درک نشده باشد که مخالف مورد توافق طرفین قرار گرفته است ، لغو یا فسخ قرارداد به معنای سلب حق مطالبه غرامت نیست ، به عبارت دیگر ، استفاده از حق فسخ قرارداد مانع از ادعای جبران خسارت نمی شود. به همین ترتیب ، جبرن های جمعی در قوانین انگلیس پذیرفته شده است.[۲] در صورت فسخ از قرارداد ، حق دارنده حق برای مطالبه غرامت در قوانین ترکیه و سوئیس به عنوان یک قاعده پذیرفته شده است.[۳]

با کنوانسیون پذیرفته شده است که دارنده حق حق دارد در صورت فسخ قرارداد ، مانند مثالهای قانون ملی فوق ، جبران خسارت کند. در ماده ۱/۸۱ کنوانسیون می توان همزمان از حق مطالبه غرامت و حق فسخ اقرارداد استفاده کرد "لغو قرارداد موجب می شود هر دو طرف از تعهداتی که با قرارداد به عهده گرفته اند ، بدون آسیب رساندن به مسئولیت جبران خسارت ، نجات یابد." و از ماده ماده ۲/۴۵ کنوانسیون حمایت شد. در بسیاری از حوزه های قضایی پذیرفته شده است که می توان ادعای جبران خسارت را حتی در صورت فسخ قرارداد نیز مطالبه کرد. با این حال ، در سیستم کنوانسیون ، رویکردی که فقط می تواند خسارت منفی بخواهد ، مانند قوانین سوئیس-ترکیه ، اتخاذ نشده است. بر این اساس ، خریدار می تواند در صورت فسخ ، خسارت مثبت یا خسارت منفی را جبران کند.[۴]

در سیستم کنوانسیون عنوان شد که دارنده حق علاوه بر حقوق اختیاری مطابق ماده ۲/۴۵ و مستقل از اینها ، حق مطالبه غرامت از طرف متخلف را نیز دارد. با این حال ، قوانین ترکیه و سوئیس از این لحاظ تفاوت قابل توجهی با کنوانسیون دارد. بر این اساس ، تنها شرطی که می توان ادعای جبران خسارت را به همراه سایر حقوق انتخابی صاحب حق در تنظیم قانون تعهدات ماده ۲۰۵ به کار برد این است که صاحب حق می تواند خسارات مستقیم و غیرمستقیم ناشی از تحویل کالای معیوب را در صورت اجراء معیوب مطالبه کند ، اگرچه صاحب حق از قرارداد برمی گردد. جدا از این ، هیچ مقرره ای مبنی بر اینکه دارنده حق می تواند همراه با سایر حقوق اختیاری از جمله جایگزینی ملک با ملک جدید ، تعمیر کالا (که این حق حتی در قانون تعهدات نیز تنظیم نشده است) یا مطالبه کاهش سهم مطالبه غرامت کند.[۵] از طرف دیگر ، تصدیق شده است که حق مطالبه غرامت می تواند همراه با سایر حقوق اختیاری غیر از استرداد ، توسط برخی از نویسندگان در دکترین ترکیه و در دادگاه عالی مورد استفاده قرار گیرد.[۶]

---

[۱] Racine/Sautonie-Laguionie/Tenenbaum/Wicker, s. ۳۰۲.
[۲] Treitel, s. ۷٦٤ vd.
[۳] Vedat Buz, Borçlunun Temerrüdünde Sözleşmeden Dönme, Ankara ۱۹۹۸, s. ۲٤۰ vd.
[٤] در بخش زیر ، قانون ترکیه و سوئیس و سیستم جبران خسارت
کنوانسیون در مورد خسارتی که ممکن است دارنده حق هنگام انصراف ادعا کند ، مقایسه می شود.
[٥] Atamer, *CISG*, s. ۳۱۷. برای اطلاعات دقیق مراجعه کنید به
[٦] Rona Serozan,Borçlar Hukuku Özel Bölüm, İstanbul ۲۰۰٦, s.۱٦۷ vd.; ۱۳. Hukuk Dairesi, ٤.۱۱.۱۹۸٦, E. ۱۹۸٦/٤۳۹۷ K ۱۹۸٦/٥۲۷۲ bkz. www.kazanci.com.tr (çevrimiçi ۰٦.۰۷.۲۰۲۰)

بااین حال، پس از الحاق ترکیه به کنوانسیون ، این کنوانسیون ، که به بخشی از قانون ترکیه تبدیل شده است ، به ویژه موانع اجراء از نظر سیستم در برخی از موضوعات اساسی قانون ترکیه و سوئیس ، از آنجا که براساس پیشنهادهای مختلف از نظر قضات ترکیه ، اجرای یک رژیم جدید را الزامی کرده است.

در حقیقت ، قاضی ترکیه ای حتی قبل از عقد قرارداد این کشور مجبور به اجرای مفاد کنوانسیون می شود. در واقع ، در اختلاف ناشی از قرارداد بیع که در آن یکی از طرفین یا هر دو طرف کار در هیچ کشور متعاهدی ندارند ، قانون ملی که مطابق با قوانین حقوق خصوصی کشورهای ترکیه[1] اعمال می شود ، باید کنوانسیون را که بخشی از این قانون است ، اعمال کند.[2]

وقتی صحبت از کنوانسیون در مورد قاضی کشور ترکیه متعاهد می شود ، محل کار ناشی از اختلاف در یک قرارداد بیع بین المللی طرف شخص در ترکیه است ، تأسیس طرف دیگر نیز مستقیماً مفاد کنوانسیون را در کشور متعاهد دیگر اعمال می کند. در چنین حالتی ، توافق طرفین قرارداد در قانون ترکیه به عنوان قانون قابل اجرا ، نتیجه را تغییر نخواهد داد. این بار قاضی ترکیه به مفاد کنوانسیون که بخشی از قوانین ترکیه است ، اعمال خواهد شد و فقط مفاد قانون تعهدات اعمال نخواهد شد.

هنگام اعمال مفاد کنوانسیون جبران خسارت ، قاضی ترک با رویکردی مستقل از سیستم قانون تعهدات عمل خواهد کرد و به دلیل ساختار مستقل کنوانسیون ، پیشنهادهای قانون ملی را در نظر نخواهد گرفت. در این زمینه ، قاضی بررسی نخواهد کرد که مثلاً متخلف مقصر است یا نه ، و فقط تمایل به دادن ضرر منفی هنگام انصراف نخواهد داشت. باز هم ، دارنده حق می تواند بدون توجه به ماهیت حق اختیاری مورد استفاده ، جبران خسارت کند. از طرف دیگر ، قاضی از قدرت اختیار خود در تعیین میزان غرامت طبق ماده ۴۴ قانون تعهدات استفاده نمی کند و ملاک پیش بینی را در این زمینه اعمال می کند.

---

[1] مقصود ، قانون شماره ۵۷۱۸ در مورد حقوق بین الملل خصوصی و آیین دادرسی است.مراجعه کنید به. . Resmi Gazete sayılı ۲۶۷۲۸ ve tarih ۱۲.۱۲.۲۰۰۷

[2] برای اطلاعات بیشتر مراجعه کنید به .Özsunay, *İBD* ۷۸/۳ *(۲۰۰٤)*, s.

نتیجه

کنوانسیون بیع بین المللی کالا که یکی از مهمترین منابع قانونی است که حدود ۹۱ کشور به این کنوانسیون ملحق شده اند. و در روند شکل گیری قانون بیع یکنواخت در عرصه بین الملل از جایگاه مهمی برخوردار است و برای اینکه کنوانسیون در یک قرارداد بیع اعمال شود ، لازم است که محل کار هر دو طرف قرارداد در دو کشور مختلف متعاهد واقع شود.

این کنوانسیون تقریباً تلفیقی از common lawو سیستم های civil *law* است و تحت تأثیر هر دو سیستم حقوقی تهیه شده است. با این حال ، تأثیر سیستم common law بر کنوانسیون از نظر موانع اجراء شدیدتر است. در واقع ، از نظر موانع اجراء ، کنوانسیون یک سیستم نقض قرارداد (breach of contract) یکنواخت را اتخاذ کرده است ، دقیقاً مانند سیستم common law ، و از نظر انواع موانع اجراء هیچ تمایزی قائل نشده است.
در صورت نقض قرارداد توسط خریدار ، پیمان از نظر حقوق فروشنده یک تمایز سه گانه ایجاد کرد. بر این اساس ، در صورت نقض قرارداد ، به فروشنده حق داده شده است که اجرای کامل ، دادن وقت اضافی و انصراف از قرارداد و حق مطالبه غرامت را که می تواند مستقل و در کنار این حقوق مورد استفاده قرار گیرد ، انجام داد. در صورت نقض قرارداد توسط فروشنده ، پیمان تفکیک چهارگانه ای از نظر حقوق خریدار انجام داد. بر این اساس ، در صورت نقض قرارداد ، خریدار حق مطالبه همان اجراء (از جمله تعمیر و تعویض کالا) ، درخواست تقلیل ثمن و فسخ قرارداد و حق مطالبه غرامت را دارد که می تواند به طور مستقل و در کنار این حقوق استفاده شود. از نظر حق فسخ یکی از طرفین از قرارداد و خریدار برای درخواست تعویض کالا ، کنوانسیون وزن مشخصی از نقض قرارداد را دنبال کرد و نقض اساسی قرارداد (fundamental breach) را ملاک تعیین این امر قرار داد.

در سیستم کنوانسیون ، از نظر حق دارنده حق برای مطالبه غرامت ، کافی دانسته شده است که قرارداد توسط طرف متخلف نقض شده و خسارتی وارد شده است. علاوه بر این ، در مورد اینکه طرف متخلف مقصر بوده یا خیر ، مورد بررسی قرار نگرفت. در سیستم کنوانسیون ، اصل جبران خسارت کامل تصویب شده است ، این امکان وجود دارد که هم زیان واقعی و هم سود محروم را مطالبه کنیم. در سیستم کنوانسیون ، تمایز بین ضررهای مثبت و منفی در قانون ترکیه و سوئیس لحاظ نشده است.

به عنوان یک قاعده ، خسارات وارده به دارنده حق با روشی مشخص در محدوده ماده ۷۴ کنوانسیون محاسبه می شود. با ماده ۷۵ کنوانسیون ، آیین نامه خاصی در مورد چگونگی محاسبه خسارت وارد شده در صورتی که دارنده حق کالای جایگزین را پس از بازگشت از قرارداد خریداری کرده باشد ، معرفی شده است. استثنا قاعده مربوط به محاسبه خسارت به روش انضمامی در ماده ۷۶ کنوانسیون پذیرفته شده است. بر این اساس ، حتی اگر دارنده حق بازگشت از قرارداد کالاهای جایگزین را خریداری نکند ، به وی این فرصت داده

شده تا خسارات وارده به روش انتزاعی را مطالبه کند. ماده ۷۵ و متن کنوانسیون. به استثنای موارد خاص مشخص شده در ۷۶ ، ضرر و زیان دارنده حق طبق کنوانسیون باید طبق ماده ۷۴ محاسبه شود.

محدودیت حق مطالبه غرامت ، اصل قابل پیش بینی است که از سیستم common law الهام گرفته شده است. بر این اساس ، میزان خسارتی که طرف متخلف موظف به پرداخت آن است ، فقط به خسارت پیش بینی شده یا پیش بینی شده در زمان انعقاد قرارداد محدود می شود.

از نظر حذف مسئولیت جبران خسارت طرف متخلف ، کنوانسیون مقرراتی را در ماده ۷۹ کنوانسیون درج کرده است که از کنترل طرف متخلف خارج است ، در نظر گرفتن زمان تأسیس قرارداد امکان پذیر نیست و به دلیل نقض قرارداد ناشی از یک مانع اجتناب ناپذیر ، مسئولیت جبران خسارت از بین خواهد رفت. بنابراین ، استثنائی در قبال جبران خسارت متخلفی که مسئولیت کامل دارد ، انجام شده است.

در نتیجه مقایسه قانون کنوانسیون و ترکیه در محدوده این مطالعه ، مشاهده می شود که شباهت های خاص و همچنین تفاوت های اساسی بسیاری بین این دو سیستم وجود دارد. از نظر قرارداد بیع ، هم کنوانسیون و هم قانون ترکیه از نظر موضوع ، ماهیت حقوقی و مفاد قرارداد بیع بسیار موازی هستند. هنگام بررسی موانع اجرا ، مهمترین تفاوت این است که کنوانسیون تفاهم غیر قراردادی یکنواختی را که منحصر به محیط کامن لا است ، اتخاذ کرده است. بنابراین ، مشکلی که در اثر نقض قرارداد به دلایل حقوقی ، اختلافات در قانون ترکیه مجازات های آن اعمال خواهد شد ، در کنوانسیون وجود ندارد. بنابراین ، مطابق با کنوانسیون ، از نظر عواقب حقوقی استنباط می شود و انواع نقض ها برای استفاده از حقوق دارنده حق کافی ارزیابی می شود ، در حالی که در قوانین ترکیه ، حقوق دارنده حق بسته به اینکه مانع اجرا باشد ، متفاوت است ناشی از اختلاف و اینکه آیا این اختلاف دلایل قانونی در قانون دارد.

تفاوت عمده دیگر در مورد موانع اجرا این است که کنوانسیون مسئولیت ضمانت بدون نقص را به طرف های قرارداد تحمیل می کند. از طرف دیگر ، در قوانین ترکیه ، مفهوم نقص از نظر بسیاری از موانع اجرایی تعیین کننده است.

با توجه به تعهدات خریدار در قرارداد بیع ، پرداخت ثمن، دریافت و سایر تعهدات در قوانین ترکیه وجود دارد ، دقیقاً مانند کنوانسیون. محتوای این تعهدات ، محل اجرا و زمان اجرا به گونه ای تنظیم شده است که تقریباً نتایج یکسانی را در هر دو سیستم ایجاد کند. در صورت نقض این تعهدات توسط طرف متخلف ، حقوق دارنده حق برای مطالبه اجرا مشابه کنوانسیون ، انصراف از قرارداد و مطالبه غرامت ، با چشم انداز کلی و گسترده ، در قوانین ترکیه نیز موجود است. با این حال ، تفاوت های بسیار مهمی از نظر نحوه استفاده از این حقوق وجود دارد. در صورت نقض تعهد پرداخت ثمن ، دارنده حق می تواند تقاضای اجرا را به همان روش و با شرایط یکسان در هر دو سیستم مطرح کند. علاوه بر این ، دارنده حق مستقل از تقصیر طرف متخلف ، صاحب بهره می شود ، در صورتی که طرف مقابل تعهدات خود را دیر یا ناقص انجام دهد.

در حالی که انصراف فروشنده از قرارداد به وجود یک نقض اساسی در کنوانسیون بستگی دارد ، در صورت استفاده از تأخیر در انجام تأخیر یا ناقص بودن بدهی و تحقق برخی شرایط ، استفاده از این حق در قوانین ترکیه امکان پذیر است. از طرف دیگر ، در حالی که جبران خسارت مجازات اصلی هرگونه نقض طبق کنوانسیون است ، اما دارنده حق فقط در صورت تقصیر طرف متخلف می تواند طبق قانون ترکیه به این هدف دست یابد.

نکته مهم دیگر در این مرحله؛ طبق این کنوانسیون ، دارنده حق در جبران خسارت منفی یا مثبت دعوی خود برای جبران خسارت ، که می تواند با حقوق خود یا جداگانه مطرح کند ، آزاد است. از طرف دیگر ، در قوانین ترکیه ، فقط خسارت منفی با انصراف جبران می شود. در محدودیت مسئولیت طرف نقض برای جبران خسارت ، تقصیر مطابق با کنوانسیون هیچ اهمیتی ندارد ، فقط معیار قابل پیش بینی بودن و ماده ۷۹ کنوانسیون در نظر گرفته شده است.

از طرف دیگر ، در قانون ترکیه ، قاضی غرامت را عمدتا با توجه به میزان نقص مطابق ماده ۵۰ و ادامه قانون تعهدات ترکیه تعیین می کند. در صورت نقض تعهد تحویل توسط خریدار ، بر خلاف کنوانسیون ، طبق قانون ترکیه ، فروشنده به طور معمول فرصت انصراف از قرارداد را ندارد. در این حالت ، فروشنده می تواند به مفاد اجرای دیر یا نقص طلبکار مراجعه کرده و کالاهای موضوع قرارداد را سپرده گذاری کند یا در صورت وجود شرایط آن را بفروشد. یا بدهکار می تواند با مراجعه به مفاد نکول از حقوق خود در این زمینه استفاده کند. تفاوت مهم دیگر بین این دو سیستم این است که تعهدات به عنوان ضروری یا تبعی طبقه بندی نمی شوند. در حقوق ترکیه ، این تمایز از این جهت مهم است که هم مانع اجرا در اختلاف را تعیین می کند و هم اینکه کدام مجازات در این اختلاف اعمال خواهد شد.

منابع

Akashı, Aya; Viyana Satım Sözleşmesine (Cısg) Göre Ayıptan Doğan Sorumluluk), Yüksek Lisans Tezi, Ankara, ٢٠١٨.

Akman, Galip Sermet: Sorumsuzluk Anlaşması, İstanbul ١٩٧٦.

Altunkaya, Mehmet: Edimin Baştaki İmkânsızlığı, Ankara ٢٠٠٥.

Antalya, Gökhan; Borçlar Hukuku Genel Hükümler, C.١, İstanbul, ٢٠١٣, s. ٤٥١.

Aral, Fahrettin: Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, Genişletilmiş ٧. Baskı, Ankara, ٢٠٠٧.

Aral, Fahrettin: Türk Borçlar Hukukunda Kötü İfa, Ankara, ٢٠١١.

Atamer, Yeşim M.: Uluslararası Satım Sözleşmelerine İlişkin Birleşmiş Milletler Antlaşması (كنوانسيون بيع بين الملل) uyarınca Satıcının Yükümlülükleri ve Sözleşmeye Aykırılığın Sonuçları, ١. Bası, İstanbul ٢٠٠٥. *(كنوانسيون بيع بين الملل)*

Atamer, Yeşim M.: Üçüncü Kişinin Uğradığı Zararın Sözleşmesel Sorumluluk Kurallarına Göre Tazmini, YD ١٩٩٦, c. ٢٢.

Atamer, Yeşim M.: Birleşmiş Milletler Satım Hukukunun Uluslararası Uygulama Alanı, İBD ١٩٩٥, C. ٦٩, S. ١٠-١١-١٢, s. ٥٥١-٥٦٨. *(İBD)*

Atamer, Y.M., İfa Engelleri Hukukunu Yeniden Sistematize Etmeyi Düşünmek: Borca Aykırılık Türleri Yerine Yaptırımları Esas Alan Bir Sistematik, Prof. Dr. Rona Serozan'a Armağan, İstanbul, ٢٠١٠.

Atamer, Yeşim M.: Satım Sözleşmesinde Hasarın İntikali Anı-Hukuk Tarihi, Karşılaştırmalı Hukuk ve Milletlerarası Hukuk Açısından BK m. ١٨٣'ün Farklı Okunması Gereği, Prof. Dr. Kemal Oğuzman'a Armağan, İstanbul ٢٠٠٠, s. ١٣١-١٦٧.

Atamer, Yeşim M.: "Satıcının Sözleşmeye Aykırı Davranışı Ekseninde CISG'ın İfa Engelleri Sistemine Genel Bakış", Milletlerarası Satım Hukuku: Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (CISG), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baskı, İstanbul ٢٠٠٨. *(İfa Engelleri)*

Ayan, Mehmet: Borçlar Hukuku (Genel Hükümler), ٧. Baskı, , Konya, ٢٠١٢.

Aydın, İbrahim, ١١ Nisan ١٩٨٠ Tarihli Milletlerarası Mal Satımlarına İlişkin Birleşmiş Milletler (Viyana) Sözleşmesi ve Türk Hukuku, Ankara, ٢٠٠٧.

Baker, JH: An Introduction to English Legal History, ٤th Edition, ٢٠٠٢.

Basedow, Jürgen: Towards a Universal Doctrine of Breach of Contract: The Impact of the كنوانسيون بيع بين الملل , International Review of Law and Economics, September ٢٠٠٥, S. ٢٥, s. ٤٨٧-٥٠٠.

Baysal, Başak: Sözleşmenin Uyarlanması, İstanbul ٢٠٠٩.

Bergsten, Eric E./Miller,Anthony J.: The Remedy of Reduction of Price, American Journal of Comparative Law, ١٩٧٩, S. ٢٧, s. ٢٥٥-٢٧٧.

Berman, Harold J.: Excuse for Nonperformance in the Light of Contract Practices in International Trade, ٦٣ Columbia Law Review (١٩٦٣), s. ١٤١٣-١٤٣٩.

Bernasconi, Christophe: The Personal and Territorial Scope of the Vienna Convention on Contracts for the International Sale of Goods (Article ١), Netherlands International Law Review, S. ٤٦, (١٩٩٩), s. ١٣٧-١٧٠. *(International Law Review ١٩٩٩)*

Bernstein, Herbert /Lookofsky Joseph: Understanding the كنوانسيون بيع بين الملل in Europe, Second Edition, Copenhagen ٢٠٠٣. (*Understanding the* كنوانسيون بيع بين الملل *in Europe)*

Bianca C. M./Bonell M. J.: Commentary on the International Sales Law The ١٩٨٠ Vienna Sales Convention, Giuffré Milan ١٩٨٧. *(*Bianca/Bonell/*İşleyen*)

Buz, Vedat: Borçlunun Temerrüdünde Sözleşmeden Dönme, Ankara ١٩٩٨.

Bianca, Massimo C./Grundmann, Stefan: EU Sales Directive Commentary, Intersentia Antwerp-Oxford-New York ٢٠٠٢.

Blasé, Friedrich/ Höttler, Philipp: Claiming Damages in Export Trade on Recent Developments of Uniform Law, Review of the Convention on Contracts for the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل) ٢٠٠٤-٢٠٠٥, Pace International Law Review, ed. Sellier European Law Publishers ٢٠٠٦.

Bouteiller, Christophe: The Evaluation of Intangibles: Advocating for an Option BasedApproach, http://www.departments.bucknell.edu/management/apfa/Hamburg٪٢٠Papers/Bouteiller.pdf. (çevrimiçi, ١١.٠٦.٢٠٢٠).

Bridge, Michael: Contractual Damages for Intangible Loss: a Comparative Survey" (١٩٨٤) ٦٢ Canadian Bar Review, s. ٣٢٣-٣٧٠.

Bridge Michael: The Nature and Consequences of Avoidance of the Contract Under the United Nations Convention on the International Sale of Goods, ١٠ International Law Review of Wuhan University (٢٠٠٨-٢٠٠٩), s. ١١٨-١٢٨, http://www.كنوانسيون بيع بين الملل.law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل/biblio/bridge١.pdf (çevrimiçi ١٦.٠٦.٢٠٢٠).

Bridge, Michael: كنوانسيون بيع بين الملل Uyarınca Hasarın Geçmesi (Tercüme eden: Başak Başoğlu Milletlerarası Satım Hukuku: Milletlerarası Mal Satımına ilişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (كنوانسيون بيع بين الملل), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baski, İstanbul, Haziran ٢٠٠٨.

Burrows, Andrew: Remedies for Torts and Breach of Contract (٣rd ed), ٢٠٠٥.

Canbolat, Ferhat: Seçkin Topuz, "Taşınmazlara İlişkin Kira Sözleşmelerinin İçeriğinin Örtülü İrade Beyanlarıyla Değiştirilmesi", Hacettepe Hukuk Fakültesi Dergisi, Ankara, ٢٠١١.

Ceylan, Özge; Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Birleşmiş Milletler (Viyana) Antlaşması Uyarınca Sözleşmenin İhlali Halinde Alıcının Hakları, Yüksek Lisans Tezi, Ankara-٢٠١٦.

Commentary on the Draft Convention on Contracts for the International Sale of Goods Prepared by the Secretariat ("Secretariat Commentary"), UN DOC. A/CONF. ٩٧/٥, United Nations Conference on Contracts for the International Sale of Goods, Vienna, ١٠ March-١١ April ١٩٨٠, Official Records

http://www.globalsaleslaw.org/index.cfm?pageID=٦٤٤ *(Sekretarya Şerhi) (çevrimiçi ١١.٠٥.٢٠٢٠).*

De Geest, Gerrit: ٤٦١٠ Penalty Clauses and Liquidated Damages, Encyclopedia of Law and Economics Volume I, The History and Methodology of Law and Economics, Edited by Boudewijn Bouckaert and Gerrit De Geest, ١٩٩٩, s. ١٤١-١٦١.

De Ly, Filip: Opting Out: Some Observations on the Occasion of the كنوانسيون بيع بين الملل 's ٢٥th Anniversary, Quo Vadis كنوانسيون بيع بين الملل ? Celebrating the ٢٥th Anniversary of the United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Ed. Franco Ferrari, ٢٠٠٥ *(Quo Vadis* كنوانسيون بيع بين الملل *?)*

Demircioğlu, Huriye Reyhan: Sözleşme Görüşmelerindeki Kusurlu Davranıştan Doğan Sorumluluk, Ankara ٢٠٠٩.

DiMatteo, Larry A./ Dhooge, Lucien J./ Grene, Stephanie/ Maurer, Virginia G./ Pagnattaro, Marisa Anne: International Sales Law A Critical Analysis of كنوانسيون بيع بين الملل Jurisprudence, ٢٠٠٦.

DiMatteo, Larry A./ Dhooge, Lucien J./ Grene, Stephanie/ Maurer, Virginia G./ Pagnattaro, Marisa Anne: The Interpretive Turn in International Sales Law: An Analysis of Fifteen Years of كنوانسيون بيع بين الملل Jurisprudence, Northwestern Journal of International Law and Business (Winter ٢٠٠٤), s. ٢٩٩-٤٤٠ *(Northwestern)*

DiPalm Maryellen: Nachfrist under National Law, the كنوانسيون بيع بين الملل , and the UNIDROIT and European Principles: A Comparison, International Contract a,Adviser (Kluwer), Vol. ٥, No. ١ ١٩٩٩), s. ٢٨-٣٨, http://www.كنوانسيون بيع بين الملل.law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل/biblio/DiPalma.html (çevrimiçi ١٩.٠٦.٢٠٢٠)

Ekşi, Nuray; Kanunlar İhtilafı Alanında Incorporation, MHB, Prof. Dr. Aysel Çelikel'e Armağan, C. ١٩-٢٠, S. ١-٢, İstanbul ٢٠٠١, s. ٢٦٣-٢٩١.

Ekşi, Nuray; Milletlerarası Ticaret Hukuku, ١. Bası, İstanbul ٢٠١٠.

Enderlein, Fritz/ Maskow, Dietrich: International Sales Law, ١٩٩٢.

Enderlein, Fritz: Rights and Obligations of the Seller Under the UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods, International Sale of Goods: Dubrovnik Lectures, Petar Sarcevic & Paul Volken eds., ١٩٩٦, s.١٣٣-٢٠١. *(Dubrovnik Lectures)*

Eörsi, Gyula: A Propose the ١٩٨٠ Vienna Convention on Contract for the International Sale of Goods, ٣١ Am. J. Com. L, s. ٣٣٣-٣٥٣ (١٩٨٣).

Erauw, Johan: كنوانسيون بيع بين الملل Articles ٦٦-٧٠: The Risk of Loss and Passing IT, Journal of Law and Commerce, ٢٠٠٥-٢٠٠٦, s.٢٠٣-٢١٧, http.//www.uncitral.org/pdf/english/كنوانسيون بيع بين الملل ٢٥/Erauw.pdf (çevrimiçi ١٢.٠٥.٢٠٢٠)

Eren, Fikret: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, ١١. Bası, İstanbul, ٢٠٠٩.

Eren, Fikret: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, ١٢. Bası, İstanbul, ٢٠١٠.

Erdem, H. Ercüment: Satıcının Malları ve Belgeleri Teslim Borcu, Milletlerarası Satım Hukuku: Milletler arası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (كنوانسيون بيع بين الملل), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baskı, İstanbul, Haziran ٢٠٠٨, s. ١٠٥-١٦٣,*(Tazminat)*

Erdem, Ercüment: Uluslararası Mal Satışlarında ١١ Nisan ١٩٨٠ tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin Uygulama Alanı, İzmir Barosu Dergisi ٥٤, ١٩٨٩/١, ٩٠-١٠٧ *(İzBD* ١٩٨٩*)*

Erdem, Ercüment: Milletlerarası Mal Satım Sözleşmeleri Hakkında Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (Viyana Satım Sözleşmesi), BATİDER ١٩٩٢, s. ٢٥-١٠٥ *(Batider* ١٩٩٢*)*

Erdem, Ercüment: Milletlerarası Ticaret Hukuku ile İlgili Makaleler, ١. Bası, İstanbul, ٢٠٠٨.

Ergüne, Serkan: Reform Sonrası Alman Medeni Kanununda İmkansızlık Halleri ve Sonuçları, İÜHFM ٢٠٠٤, c. LXII, sy.١-٢.

Farnsworth, E. Allan: Damages and Specific Relief, American Journal of Comparative Law ١٩٧٩, s.٢٧, s. ٢٤٧-٢٥٣. *((٢٧) Am J Comp L* ١٩٧٩*.)*

Farnsworth, E. Allan: Legal Remedies for Breach of Contract, ٧٠ Columbia Law Review ١٩٧٠, s.١١٤٥-١١٤٧.

Faust, F.:*Hadley v. Baxendale*-An Understandable Miscarriage of Justice, Journal of Legal History ١٥ (١٩٩٤), s. ٤١-٧٢.

Ferrari, Franco: Comparative Ruminations on the Foreseeability of Damages in Contract Law**,** ٥٣ *Louisiana Law Review* (March ١٩٩٣), s. ١٢٥٧-١٢٦٩. *(Lousiana Law Review)*

Ferrari, Franco (Ed.): The كنوانسيون بيع بين الملل and Its Impact on National Legal Systems, Sellier European Law Publishers, Munich ٢٠٠٨.

Ferrari, Franco: كنوانسيون بيع بين الملل Case Law: A New Challenge for Interpreters? VI. Recourse to Foreign Case Law: Methodological Issues, ١٧ Journal of Law and Commerce. (١٩٩٩) *(Law and Commerce* ١٩٩٩*)*

Ferrari, Franco: Hadley v Baxendale v Foreseeability under Article ٧٤ كنوانسيون بيع بين الملل , Contract Damages Domestic and International Perspectives, Edited by Djakhongir Saidov and Ralph Cunnington, Hart Publishing, Oxford and Portland, Oregon, ٢٠٠٨ *(Foreseeability)*

Ferrari, Franco: Fundamental Breach of Contract Under the UN Sales Convention-٢٥ Years of Article ٢٥ كنوانسيون بيع بين الملل , Journal of Law and Commerce, Spring, ٢٠٠٦, S. ٢٥, s. ٤٨٩-٥٠٨.

Flambouras, Dionysios P.: The Doctrines of Impossibility of Performance and *clausula rebus sic stantibus* in the ١٩٨٠ Vienna Convention on Contracts for the International Sale of Goods and the Principles of European Contract Law: A Comparative Analysis, ١٣ Pace International Law Review (Fall ٢٠٠١), s. ٢٦١-٢٩٣. *(١٣ Pace Int'l L. Rev. (Fall* ٢٠٠١*)*

Flechtner, Harry M.: Recovering Attorneys' Fees as Damages under the U.N. Sales Convention: A Case Study on the New International Commercial Practice and the Role of Case Law in كنوانسيون بيع بين الملل Jurisprudence, with Comments on *Zapata Hermanos Sucesores, S.A. v. Hearthside Baking Co.*, ٢٢ Northwestern Journal of International Law & Business (٢٠٠٢) s. ١٢١-١٥٩.

Flechtner Harry M.: Buyers' Remedies in General and Buyers' Performance-Oriented Remedies, Journal of Law and Commerce, ٢٠٠٥-٠٦, S. ٢٥, s. ٣٣٩-٣٤٧. *(٢٥ J. L&C. (٢٠٠٥-٢٠٠٦).*

Fombrun Charles J.: Reputation: Realizing Value from the Corporate Image, Boston, MA, Harvard Business School Press, ١٩٩٦.

Galston, Nina M./Smit, Hans: International Sales The United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Parker School of Foreign and Comparative Law Columbia University, New York ١٩٨٤ *(*Galston/Smit/*İşleyen)*

Gardberg, Naomi A.: Reputatie, Reputation, Réputation, Reputazione, Ruf: A Cross Cultural Qualitative Analysis of Construct and Instrument Equivalence, ٩ Corporate Reputation Review ٣٩, ٢٠٠٦, s. ١-٢٣.

Girsberger Daniel: The Time Limits of Article ٣٩ كنوانسيون بيع بين الملل , Journal of Law and Commerce, S. ٢٥, (٢٠٠٥-٢٠٠٦), s. ٢٤١-٢٥١.

Gonzales,Alejandro Osuna: Buyer's Enabling Steps to Pay the Price: Article ٥٤ of the United Nations Convention of Contracts for the İnternational Sale of Goods, Journal of Law and Commerce, ٢٥ J.L*C.٢٠٠٥-٢٠٠٦, s.٢٩٩-٣٢٣, http://www.uncitral.org/pdf/english/٢٥ كنوانسيون بيع بين الملل/Osuna-Gonzales.pdf (çevrimiçi, ١١.٠٥.٢٠٢٠)

رعانا : بررسی شیوه های جبران خسارت الزامات خارج از قرارداد در حقوق ایران و ترکیه قربانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی ماکو ، تابستان ١٣٩٦.

Goode, Roy/ Kronke, Herbert/ McKnedrick, Ewan/ Wool, Jeffrey, Transnational Commercial Law International Instruments and Commentary, August ٢٠٠٤

Gotanda, J. Yukio: Supplemental Damages in Private International Law: The Awarding, First Edition, December ١٩٩٨.

Gotanda, J. Yukio: Awarding Damages Under the United Nations Convention on the International Sale of Goods: A Matter of Interpretation, ٣٦ Georgetown Journal of International Law (Fall ٢٠٠٤), s. ٦١-١١٢. *(٣٦ Georgetown J. Int'l L. (Fall ٢٠٠٤))*

Graffi Leonardo: Case Law on the Concept of "Fundamental Breach" in the Vienna Sales Convention, International Business Law Journal, ٢٠٠٣, No. ٣, s. ٣٣٨-٣٤٩.

Günay, Cevdet İlhan: Cezai Şart (BK m. ١٥٨-١٦١), Ankara ٢٠٠٢.

Gündoğdu, F., Birleşmiş Milletler Uluslararası Satım Sözleşmelerine İlişkin Viyana Konvansiyonuna Göre İmkansızlık ve Hukuki Sonuçları, İstanbul Kültür Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Y.١٠, C.١٠, S.٢, Temmuz ٢٠١١.

Hachem, Pascal: Fixed Sums in كنوانسيون بيع بين الملل Contracts, ١٣ Vindobona Journal of International Commercial Law & Arbitration (١/٢٠٠٩), s. ٢١٧-٢٢٨. *(١٣ Vin J. Int'l C. L&A (٢٠٠٩)*

Havutçu, Ayşe: Tam İki Tarafa Borç Yükleyen Sözleşmelerde Temerrüt ve Müspet Zararın Tazmini, İzmir ١٩٩٥.

Heiderhoff, Bettina: كنوانسيون بيع بين الملل 'ın Uygulama Alanı: Konu Bakımından (Çeviren: Ajda Gençsoy), Milletlerarası Satım Hukuku: Milletler arası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (كنوانسيون بيع بين الملل), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baskı, İstanbul, Haziran ٢٠٠٨, s. ٢٥ vd.

Hergüner, Ümit: Applicability of the UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods to Sales Contratcs Concluded by Turkish Companies and Their Affiliates Abroad, Murat Sarıca Armağanı, İstanbul ١٩٨٨, s.٩٥-١٠٠.

Honnold, John O.: Uniform Law for International Sales Under the ١٩٨٠ United Nations Convention, Edited and Updated by Harry M. Flechtner, Fourth Edition, Wolters Kluwer Law & Business, The Hague, ٢٠٠٩ *(Uniform Law)*

Huber, Peter/ Mullis, Alastair: The كنوانسيون بيع بين الملل . A New Textbook for Students and Practitioners, Sellier European Law Publishers, ٢٠٠٧.

Huber, Peter: كنوانسيون بيع بين الملل -The Structure of Remedies, Rabels Zeitschrift für ausländisches und internationales Privatrecht, ٢٠٠٧, S. ٧١, s. ١٣-٣٤. (*RabelsZ* ٢٠٠٧).

Kanışlı, Erhan; كنوانسيون بيع بين الملل Uyarınca Alıcının Yükümlülükleri ve Sözleşmeye Aykırılık Halinde Satıcının Hakları, XII Levha, ١. Baskı, İstanbul, Mart ٢٠١٣.

Kastely Amy H.: The Right to Require Performance in International Sales: Towards an International Interpretation of the Vienna Convention, Washington Law Review, ١٩٨٨, S. ٦٣, s. ٦٠٧-٦٥١.

Katz Avery W.: Remedies for breach of contract under the كنوانسيون بيع بين الملل , International Review of Law and Economics, ٢٠٠٦, S. ٢٥, s. ٣٧٨-٣٩٦.

Kaya, Cansu: كنوانسيون بيع بين الملل Gereğince Alıcının Satım Bedelini Ödeme Borcu, ١. Baskı, İstanbul Nisan ٢٠١٢.

Kılıçoğlu, Ahmet : Borçlar Hukuku Genel Hükümler, B. ١١, Ankara, Turhan Kitapevi, ٢٠٠٩.

Kılıçoğlu, Ahmet. M.: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, Genişletilmiş ١٤. Bası, Ankara ٢٠١١.

Koch, Robert: The Concept of Fundamental Breach of Contract under the United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل), Pace Review of the Convention on Contracts for the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل), ١٩٩٨, s. ١٧٧-٣٥٤.

Kocayusufpaşaoğlu, N./Hatemi, H./Serozan, R./Arpacı,A.: Borçlar Hukuku Genel Bölüm, Cilt ٣, İfa, İfa Engelleri, Haksız Zenginleşme, ٥. Bası, İstanbul, ٢٠٠٩. (Serozan *İfa Engelleri*) Koizol, Helmut: Reduction in Damages According to Article ٧٧ كنوانسيون بيع بين الملل , ٢٥ Journal of Law and Commerce (٢٠٠٥-٢٠٠٦), s. ٣٨٥-٣٩١.

Kruisinga, Sonja: (Non-) conformity in the ١٩٨٠ UN Convention on Contracts for the International Sale of Goods: a uniform concept?, Intersentia, Antwerp-Oxford-New York ٢٠٠٤.

Lee, Pey-Woan: Contract Damages, Corrective Justice and Punishment, The Modern Law Review, Volume ٧٠ No:٦, November ٢٠٠٧, s. ٨٨٧-٩٠٧.

Liu, Chengwei: Effects Of Avoidance: Perspectives from the كنوانسيون بيع بين الملل , UNIDROIT Principles and PECL and Case Law http://www.كنوانسيون بيع بين الملل.law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل/biblio/liu١٢.html (çevrimiçi, ١٩.٠٦.٢٠٢٠).

Loewe, Roland: The Sphere of Application of the UN Sales Convention, Presentation at the ١٩٩٧ Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot on the كنوانسيون بيع بين

الملل , Pace International Law Review, Vol. X (١٩٩٨), S. ٧٩-٨٨, *(Pace International ١٩٩٨)*

Lookofsky, Joseph: Consequential Damages in كنوانسيون بيع بين الملل Context, ١٩ Pace International Law Review (Spring ٢٠٠٧/١), s. ٦٣-٨٨. *(١٩ Pace Int'l L. Rev. ٢٠٠٧)*

Lookofsky, Joseph: Understanding the كنوانسيون بيع بين الملل in Scandinavia, ٢. Edition, Copenhagen ٢٠٠٢.

Lookofsky, Joseph: Understanding the كنوانسيون بيع بين الملل , Third (Worldwide) Edition, Copenhagen ٢٠٠٨. (*Understanding the* كنوانسيون بيع بين الملل *)*

Magnus, Ulrich: كنوانسيون بيع بين الملل Uyarınca Tazminat, Faiz, Sorumluluktan Kurtulma (Çeviren: Cüneyt Süzel) Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (كنوانسيون بيع بين الملل), Editör: Yeşim M. Atamer, ١. Baskı, İstanbul, Haziran ٢٠٠٨, s. ٢٨٧-٣٠٧. *(Tazminat)*

Magnus Ulrich: The Remedy of Avoidance of Contract Under كنوانسيون بيع بين الملل - General Remarks and Special Cases, Journal of Law and Commerce, ٢٠٠٥-٢٠٠٦, S. ٢٥, s. ٤٢٣-٤٣٦.

Melemen, Mehmet; Uygulamalı Uluslararası Ticaret İşlemleri, İstanbul, Ekim ٢٠٠٨.

Mohs, Florian/Zeller, Bruno: Commentary Penalty and Liquidated Damages Clauses in كنوانسيون بيع بين الملل Contracts Revisited, MEALEY'S International Arbitration Report, Vol. ٢١, No. ٦ (June ٢٠٠٦).

Murphey, Jr., Arthur G.: Consequential Damages in Contracts for the International Sale of Goods and the Legacy of Hadley, ٢٣ Wash. J. Int'l L. & Econ. (١٩٨٩), s. ٤١٥-٤٧٤.

Nomer, Ergin/Şanlı, Cemal: Devletler Hususi Hukuku, ١٧. Bası, İstanbul ٢٠٠٩. *(Nomer/Şanlı)*

Official Records: United Nations Conference on Contracts for the International Sale of Goods, Vienna, ١٠ March-١١ April ١٩٨٠, Documents of the Conference and Summary Records of the Plenary Meetings and of the Meetings of the Main Committees, United Nations, New York ١٩٨١.

Oğuzman, M. Kemal/ Öz, Turgut: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, Gözden geçirilmiş ٦. Bası, İstanbul ٢٠٠٩.

Oğuzman, M. Kemal/ Öz, Turgut: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, ٦٠٩٨ sayılı Yeni Türk Borçlar Kanunu'na Göre Güncellenip, Genişletilmiş ٩. Bası, İstanbul ٢٠١١.

Öncü, Azim - Aslan ,Bayram Yüksek Lisans Tezi: "Haksiz Fiilden Doğan Manevî Zarar", Ankara-٢٠١٤.

Özel,Çağlar; Sözleşme Dışi Sorumlulukta Yansıma Zarar Ve Giderimine İlişkin Bazı ١ Düşünceler, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, , Cilt ٥٠ , Sayı ٤, ٢٠٠١.

Özsunay, Ergun: ١٩٨٠ Tarihli "Uluslararası Mal Satımı Sözleşmeleri Hakkında Viyana Anlaşması" (كنوانسيون بيع بين الملل) ve Türk Teşebbüslerinin Taraf Olduğu Uluslararası Mal Satımı Sözleşmeleri Üzerindeki Yansımaları, İBD ٧٨/٣ (٢٠٠٤), s. ٩٠٦-٩٥٩.

Pauly, Clemens: The Concept of Fundamental Breach as an International Principle to Create Uniformity of Commerical Law, Journal of Law and Commerce, ٢٠٠٠, S. ١٩, s. ٢٢١-٢٤٠.

Perillo, Joseph: M., Robert J. Pothier's Influence on the Common Law of Contract, Texas Wesleyan Law Review, Forthcoming http://ssrn.com/abstract=٦١٠٦٠١ (çevrimiçi-١٢.٠٧.٢٠٢٠)

Racine, Jean-Baptiste/ Sautonie-Laguionie, Laura/Aline Tenenbaum/Guillaume Wicker: European Contract Law Materials for a Common Frame of Reference: Terminology, Guiding Principles, Model Rules, Produced by Association Henri Capitant des Amis de la Culture Juridique Française and Société de Législation Comparée, Edited by Bénédicte Fauvarque-Cosson and Denis Mazeaud, Sellier European Law Publishers, Munich ٢٠٠٨.

Raczynska, Magdalena: Recovability of the Buyer's Lost Resale Profit Under كنوانسيون بيع بين الملل , Nordic Journal of Commercial Law, ٢٠٠٧/٢, s. ١-١١. *(NJCL ٢٠٠٧/٢)*

Reilly, RF/ Schweihs, RP: Valuing Intangible Assets, New York, McGraw-Hill, ١٩٩٩.

Reisoğlu, Safa: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, ٢١. Bası, İstanbul ٢٠١٠.

Saidov, Djakhongir: Standards of Proving Loss and Determining the Amount of Damages, ٢٢ Journal of Contract Law (March ٢٠٠٦), s.١-٧٦. *(٢٢ J. Cont. L. ٢٠٠٦)*

Saidov, Djakhongir: Methods of Limiting Damages under the Vienna Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Pace International Law Review ٢٠٠٢, s. ٣٠٧-٣٧٧. *(Pace Int'l L. Rev. ٢٠٠٢)*

Saidov, Djakhongir: Damage to Business Reputation and Goodwill under the Vienna Sales Convention, (D Saidov & Ralph Cunnington (eds), Contract Damages: Domestic and International Perspectives, Oxford, ٢٠٠٨. *(Reputation)*

Saidov, Djakhongir: The law of Damages in International Sales: The كنوانسيون بيع بين الملل and other international instruments, Oxford, ٢٠٠٨. *(Damages)*

Schlechtriem, Peter/ Butler, Petra: UN Law on International Sales: The UN Convention on the International Sale of Goods, Springer-Verlag Berlin Heidelberg ٢٠٠٩.

Schlechtriem, Peter: Non-Material Damages Recovery Under the كنوانسيون بيع بين الملل ? ١٩ Pace International Law Review (Spring ٢٠٠٧/١), s. ٨٩-١٠٢. *(Pace Int'l L. Rev. ٢٠٠٧.)*

Schlechtriem, Peter: Uniform Sales Law: The UN-Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Volume ٩, Vienna ١٩٨٦. (edited by. Peter Doralt, Helmut H. Haschek) *(Uniform Sales Law).*

Schlechtriem, Peter/ Schwenzer, Ingeborg: Commentary on the UN Convention on the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل) ١st. English Edition Oxford ١٩٩٨. *(*Schlechtriem/Schwenzer/*İşleyen First Edition)*

Schlechtriem, Peter/ Schwenzer, Ingeborg: Commentary on the UN Convention on the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل) Second Edition Oxford ٢٠٠٥.

Schlechtriem, Peter/ Schwenzer, Ingeborg: Commentary on the UN Convention on the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل) Third Edition Oxford ٢٠١٠. *(*Schlechtriem/Schwenzer/*İşleyen).*

Schwenzer, İngeborh/Mohs, Florian: Sözleşmenin Kurulması, Milletlerarası Satım Hukuku: Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Sözleşmeler Hakkında Birleşmiş Milletler Antlaşması (كنوانسيون بيع بين الملل), Editör: Yeşim Atamer, ١. Baskı, İstanbul , Haziran ٢٠٠٨, s. ٨٣-١٠٥.

Schwenzer, Ingeborg: Force Majeure and Hardship in International Sales Contracts, ٣٩ Victoria University of Wellington Law Review (April ٢٠٠٩).

Schwenzer, Ingeborg/Manner, Simon: The Pot Calling the Kettle Black: The Impact of the Non-Breaching Party's (Non-) Behaviour on its كنوانسيون بيع بين الملل - Remedies, Sharing International Commercial Law across National Boundaries: Festschrift for Albert H. Kritzer on the Occasion of his Eightieth Birthday, Wildy, Simmonds & Hill Publishing (٢٠٠٨).

The Impact of the Non-Breaching Party's (Non-) Behaviour on its كنوانسيون بيع بين الملل - Remedies, Sharing International Commercial Law across National Boundaries: Festschrift for Albert H. Kritzer on the Occasion of his Eightieth Birthday, Wildy, Simmonds & Hill Publishing (٢٠٠٨).

The Impact of the Non-Breaching Party's (Non-) Behaviour on its كنوانسيون بيع بين الملل - Remedies, Sharing International Commercial Law across National Boundaries: Festschrift for Albert H. Kritzer on the Occasion of his Eightieth Birthday, Wildy, Simmonds & Hill Publishing (٢٠٠٨).

Schwenzer, Ingeborg/Hachem, Pascal: The Scope of the كنوانسيون بيع بين الملل Provisions on Damages, (Djakhongir Saidov & Ralph Cunnington (eds), Contract Damages: Domestic and International Perspectives, Oxford ٢٠٠٨, s. ٩١-١٠٥.

Schneider, Eric C.: Measuring Damages under the كنوانسيون بيع بين الملل , Pace International Law Review, ١٩٩٧, s. ٢٢٣-٢٣٧. *(Pace Int'l L. Rev.* ٢٠٠٢*)*

Scott, Robert E.: In (Partial) Defense of Strict Liability in Contract, Michigan Law Review ٢٠٠٩, Volume: ١٠٧ Issue: ٨, ١٣٨١-١٣٩٦ *(Michigan Law Review).*

Serozan, Rona: Borçlar Hukuku Özel Bölüm, İstanbul ٢٠٠٦.

Serozan, Rona: Sözleşmeden Dönme, İstanbul, ٢٠٠٧ (*Dönme*).

Serozan, Rona: Yeni Alman İfa Engelleri Hukuku (Türk Hukukunda Bilimsel Kaynak Olarak Yararlanılabilecek Yenilikler), İÜHFM ٢٠٠٠, cilt LVIII, s. ٢٣١-٢٤٨ (İÜHFM ٢٠٠٠).

Sevon, Leif: gations of the Buyer under Vienna Convention on the International Sale of Goods, in: Suomalainen Lakimiesten Yhdistys: Tidskrift utgiven av Juridiska Föreningen I Finland, Helsinki ١٩٩٠.

Sutton, Jeffrey S.: Measuring Damages Under the United Nations Convention on the International

Sale of Goods, ٥٠ Ohio State Law Journal ١٩٨٩, s. ٧٣٧-٧٥٢. http://كنوانسيون بيع بين الملل w٣.law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل /biblio/sutton.html (çevrimiçi- ١٣.٠٦.٢٠٢٠) *(Ohio Law Journal-*١٩٨٩*)*

Şamlı, Yetiş, Kübra; Borçlar Kanunu ve *كنوانسيون بيع بين الملل* çerçevesinde Hasarın İntikali, İÜHFM, ٢٠٠٧, s. ٣٠٣-٣٥٠.

Şenocak, Zarife: Borçlunun İfa Yardımcılarından Dolayı Sorumluluğu, Ankara, ١٩٩٥.

Şenyüz, Doğan: Borçlar Hukuku Genel ve Özel Hükümler, Bursa ٢٠١٢.

Tandoğan, Haluk: Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, Cilt I/١, ٥. Baskı, İstanbul ٢٠٠٨.

Tandoğan, Haluk; Türk Mes'uliyet Hukuku , İstanbul, ٢٠١٠.

Tekinay, S. Sulhi/Akman, Servet/Burcuoğlu, Haluk/Altop, Atilla: Borçlar Hukuku, İstanbul ١٩٩٣.

Tiryakioğlu, Bilgin: ١١ Nisan ١٩٨٠ Tarihli Milletlerarası Mal Satımlarına ilişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi ve Sözleşmenin Milletlerarası Özel Hukuk Kuralları ile İlişkisi, AÜHFD, S. ٤١, ١٩٨٩-١٩٩٠, s. ١٩٢-٢٠٥ *(AÜHFD ١٩٨٩-١٩٩٠)*

Tiryakioğlu, Bilgin: Taşınır Mallara İlişkin Milletlerarası Unsurlu Satım Akitlerine Uygulanacak Hukuk, Ankara ١٩٩٦.

Toker, Ali Gümrah: ١١ Nisan ١٩٨٠ Tarihli Milletlerarası Mal Satımlarına ilişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin (Viyana Sözleşmesi) Uygulama Alanı, Ankara ٢٠٠٥.

Topuz, Seçkin/Canbolat, Ferhat: Türk-İsviçre ve Alman Borçlar Hukukunda İmkânsızlığın Düzenlenişi, AÜHFD C. ٥٧ S. ٣ ٢٠٠٨, s. ٦٧٣-٧١٨.

Torsello, Marco: Remedies For Breach of Contract Under the ١٩٨٠ Convention on Contracts for the International Sale of Goods (كنوانسيون بيع بين الملل): Quo Vadis كنوانسيون بيع بين الملل ?, Celebrating the ٢٥th Anniversary of the United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Edited by Franco Ferrari, Sellier European Law Publishers ٢٠٠٥

Treitel, Guenter H.: Remedies for Breach of Contract: A Comparative Account, Oxford ١٩٨٨.

Treitel, Guenter H.: Frustration and Force Majeure, Second Edition, London ٢٠٠٤.

Tunçomağ, Kenan: Türk Hukukunda Cezai Şart, İstanbul ١٩٦٣.

Tunçomağ, Kenart: Türk Borçlar Hukuku , C. I., İst. ١٩٧٦.

Türk Borçlar Kanunu, Kanun Numarası: ٦٠٩٨, Kabul Tarihi: ١١/١/٢٠١١ Yayımlandığı R.Gazete: Tarih: ٤/٢/٢٠١١ Sayı : ٢٧٨٣٦, Yayımlandığı Düstur: Tertip : ٥ Cilt : ٥٠.

Uncitral Digest of Case Law on the United Nations Convention on the İnternational Sale of Goods, United Nation Publication, New York, ٢٠٠٨, http://www.uncitral.org./pdf/english/clout/٠٨-٥١٩٣٩_Ebook.pdf (çevrimiçi ١١.٠٥.٢٠٢٠)

Ünal, Mehmet; Manevi Tazminat Ve Bu Tazminat Çeşidinde Kusurun Rolü, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cilt ٣٥, Sayı ١, ١٩٧٨, s. ٣٩٧ – ٤٣٧.

Vékás, Lajos: The Foreseeability Doctrine in Contractual Damage Cases, ٤٣ Acta Juridica Hungarica (٢٠٠٢) Nos. ١-٢, s. ١٤٥-١٧٤. *(Acta Juridica Hungarica (٢٠٠٢)*

Vidmar, Neil/W. Wolfe, Matthew: Punitive Damages, The Annual Review of Law and Social Science ٢٠٠٩.٥, s. ١٧٩-١٩٩.

Viscasillas, Pilar Perales: The *Nachfrist* Remedy, "Celebrating Success: ٢٥ Years United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods" (Collation of Papers at UNCITRAL SIAC Conference ٢٢-٢٣ September ٢٠٠٥, Singapore), s. ٨٩. bkz. http://كنوانسيون بيع بين الملل w٣.law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل /biblio/perales٦.html (çevrimiçi ١٥.٠٧.٢٠٢٠)

Virgo, Graham: The Principles of the Law of Restitution, New York ١٩٩٩.

Yovel, Jonathan: The Seller's Right to cure a Failure to Perform: An Analytic Comparison of the Respective Provisions of the كنوانسيون بيع بين الملل and the PECL, Nordic Journal of Commercial Law, ٢٠٠٥/١, s. ١-١٩.

Walt Steven: For Specific Performance Under the United Nations Sales Convention, Texas International Law Journal, ١٩٩١, S. ٢٦, s. ٢١١-٢٥١.

Winship, Peter: Exemptions under article ٧٩ of the Vienna Sales Convention, Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht, Rabels Zeitschrift für ausländisches und internationales Privatrecht, Mohr Siebeck, ٦٨. Jahrgang ٢٠٠٤, s. ٤٩٥-٥١٠. *(RabelsZ ٢٠٠٤).*

Wu, Dong: The Effect of Fundamental Breach on Passage of Risk in the Internal Sale of Goods under the United Nations Convention on Contracts for the Sale of Goods: Comparative analysis with the Contract Law of the Peoples China, ٢٠٠٢ Pace Essay Submission, http://www.كنوانسيون بيع بين الملل .law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل /biblio/dong.html (çevrimiçi ١٢.٠٥.٢٠٢٠)

Yavuz, Cevdet; Borçlar Hukuku Dersleri (Özel Hükümler), Yenilenmiş ٧. Bası, İstanbul ٢٠٠٩.

Yavuz, Cevdet/Faruk, Acar/Burak, Özen: Türk Borçlar Hukuku Özel Hükümler, Beta Yenilenmiş ١٠. Bası, İstanbul ٢٠١٢.

Yavuz, Cevdet: Satıcının Satılanın (Malın) Ayıplarından Sorumluluğu, İstanbul ١٩٨٩. (*Ayıp Sorumluluğu*)

Yılmaz, Süleyman: "Türk Borçlar Kanunu Tasarısında Sebep Sorumluluklarına İlişkin Yeni Hükümler", Aühfd, C. ٥٩, S. ٣, Ankara, ٢٠١٠.

Zeller, Bruno: Fudamental Breach and the كنوانسيون بيع بين الملل -a Unique Treatment or Failed Experiment?, Vindobona Journal of International Commercial Law & Arbitration, ٢٠٠٤, S. ٨, s. ٨١-٩٤.

Zevkliler, Aydın/Gökyayla, K. Emre: Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri, ١١. Baskı, İzmir ٢٠١٠.

Zeytin, Zafer; Milletlerarası Mal Satım Sözleşmeleri Hukuku-كنوانسيون بيع بين الملل , ١. Baskı , Seçkin Yayıncılık, ٢٠١١.

Zeytin, Zafer; Milletlerarası Mal Satım Sözleşmeleri Hukuku-كنوانسيون بيع بين الملل , ٣. Baskı , Seçkin Yayıncılık, Ankara ٢٠١٩.

Ziegel, Jacob S./ Samson, Claude: Report to the Uniform Law Conference of Canada on Convention on Contracts for the International Sale of Goods, Toronto July ١٩٨١.

Zimmermann, Reinhard: The Law of Obligations-Roman Foundations of the Civilian Tradition, Oxford, ١٩٩٦. *(Law of Obligations)*

Zwart, Sara G.: The New İnternational Law of Sales: A Marriage Between Socialist, Third World, Common and Civil Law Principles, North Carolina J. Int. Law and Com. Reg., ١٩٨٨, S. ١٣, s. ١٠٩-١٢٣.

http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/sale_goods/كنوانسيون بيع بين الملل١٩٨٠ _status.html

www.كنوانسيون بيع بين الملل -online.ch

http://www.كنوانسيون بيع بين الملل .law.pace.edu/كنوانسيون بيع بين الملل /countries/cntries.html

www.kazanci.com.tr

Abstract

The Convention on the International Sale of Goods is one of the most important legal sources to which various countries have acceded. It has an important place in the process of forming the law of uniform sale in the international arena and in standardization projects. In times when transient dangers threaten human beings for various reasons and human beings are harmed by various factors, Law can be a great help. This thesis examines compensation for breach of contract from the perspective of Turkish law and the Convention on the International Sale of Goods. Because in general, any lawsuit that is raised about breach of contract is one of the most important issues that is mentioned is the compensation of the obligor. However, the system of international trade in goods, and in particular the system of compensation, increases for various reasons under Turkish law and contains propositions.

The fact that the Convention on the International Sale of Goods and Turkish law differ in such approaches demonstrates the need to compare the two systems. Although this study has not been conducted with the aim of comparing all aspects of the above systems, but in general outline similarities and differences between the Convention on International Sale and Turkish law in terms of the rights of the other party in case of breach of contract by one of the parties A special right to claim compensation has been seen. Therefore, this thesis will discuss the damages caused by the breach of contract and how to compensate it in Turkish law and the International Convention on the Sale of Goods (Vienna ١٩٨٠).

Keywords: Compensation Methods for Damage, Breach of Contract, Turkish Law, the Convention on the International Sale of Goods.

University of Tehran

College of Farabi Pardis

Faculty of Law

Thesis to Obtain the Degree of Master of International Trade Law

Topic:

Comparative Study of Contractual Compensation Methods in Turkish Law and the International Convention on the Sale of Goods

Advisor:

Dr. A. Reza Barikloo

Student:

Ahmet İltizar

Winter ۲۰۲۱